

อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในการดำเนินคดีทุจริต : ศึกษาอำนาจ

การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล

โดย

นายวรัทเทพ ปريانนท์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

สาขากฎหมายอาญา

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ในการดำเนินคดีทุจริต : ศึกษาอำนาจ
การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล

โดย

นายวรัทเทพ ปริยานนท์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขากฎหมายอาญา
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

THE POWER OF FACT INQUIRY AND EVIDENCE GATHERING OF THE
NATIONAL ANTI-CORRUPTION COMMISSION IN THE PROCEEDINGS
OF A CORRUPTION CASE : A STUDY OF THE POWER
TO ACCESS PERSONAL INFORMATION

BY

MR. WARUTTAPOB PARIYANONT

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF LAW

CRIMINAL LAW

FACULTY OF LAW

THAMMASAT UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2015

COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะนิติศาสตร์

วิทยานิพนธ์

ของ

นายวรัทเทพ ปริญญาพันธ์

เรื่อง

อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในการดำเนินคดีทุจริต : ศึกษาอำนาจ

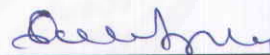
การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

เมื่อ วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2559

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ศาสตราจารย์ ดร. อุดม รัฐอมฤต)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร. ปกป้อง ศรีสนิท)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

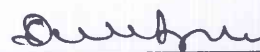
(ดร. สุรสิทธิ์ แสงวิโรจน์พัฒน์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ อุดมศักดิ์ ดุลยประพันธ์)

คณบดี

(ศาสตราจารย์ ดร. อุดม รัฐอมฤต)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินคดีทุจริต : ศึกษาอำนาจการเข้าถึงข้อมูล ส่วนบุคคล
ชื่อผู้เขียน	นายวรัทเทพ ปริยานนท์
ชื่อปริญญา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	กฎหมายอาญา นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร. ปกป้อง ศรีสนิท
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

คดีที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เป็นคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ รวมถึงคดีที่เป็นความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติ ล้วนแต่เป็นคดีที่สังคมให้ความสนใจและมีผลกระทบต่อรัฐและประเทศเป็นอย่างมาก เนื่องจากมูลค่าความเสียหายและผลกระทบต่อประชาชนที่เกี่ยวข้องคิดเป็นมูลค่าความเสียหายที่สูงกว่าการกระทำความผิดอาญฐานอื่น การดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิดจะต้องใช้ระบบและการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพมากกว่าคดีอาญาทั่วไปด้วย

กระบวนการพิจารณาความผิดของผู้ถูกกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการใช้ระบบไต่สวนข้อเท็จจริง ที่เป็นระบบการดำเนินคดีอาญาที่เป็น การดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและมูลความผิด ที่เน้นไปในเรื่องของหลักการประกันสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องหาในการดำเนินคดีอาญา ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายจะต้องดำเนินการแสวงหาพยานหลักฐาน พร้อมทั้งจัดให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องหาชี้แจงการกระทำของตนตามที่ผู้ถูกกล่าวหา และจัดให้มีการทราบถึงพยานหลักฐานที่ใช้ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงและมูลความผิดก่อนที่จะฟ้องคดีต่อศาล แตกต่างจากระบบสืบสวนสอบสวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายมีหน้าที่สืบสวนสอบสวนเพื่อให้ทราบถึงข้อเท็จจริงและมูลความผิดเพียงอย่างเดียวและดำเนินการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการฟ้องเป็นคดีต่อศาล

เมื่อพิจารณาถึงอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในส่วนที่เป็นอำนาจการแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายนั้น กลับมีอำนาจที่แตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาทั่วไป หรือการดำเนินคดีอาญาอื่นเช่น การกระทำความผิดฐานฟอกเงิน หรือการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ และการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นข้อมูลสำคัญที่จะพิสูจน์ข้อเท็จจริงและมูลความผิด กฎหมายฉบับดังกล่าวก็มิได้มีการบัญญัติไว้เป็นการชัดเจนว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ประการใด

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ จะทำการศึกษาในเรื่องของอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเปรียบเทียบกับอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และของคณะกรรมการคดีพิเศษ ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 และเปรียบเทียบกับอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานของพนักงานเจ้าหน้าที่ของ Corrupt Practices Investigation Bureau (CPIB) ตามกฎหมาย Prevention of Corruption Act และของพนักงานเจ้าหน้าที่ของ the Independent Commission Against Corruption (ICAC) ตามกฎหมาย Independent Commission Against Corruption Ordinance และ Chapter 201 Prevent of Bribery Ordinance

จากการศึกษาจะเห็นว่าอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อเปรียบเทียบกับอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ กคพ. หรือคณะกรรมการ ปปง. ประกอบกับของ CPIB และ ICAC คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ใช้ระบบไต่สวนข้อเท็จจริง ในการดำเนินการแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ในโอกาสแรกที่ได้รับเรื่องกล่าวหาหรือเรียนซึ่งเป็นขั้นตอนก่อนการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานก่อนคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับเรื่องกล่าวหาได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่มิได้มีอำนาจเพียงพอที่จะเข้าถึงพยานหลักฐานในโอกาสแรก มีอำนาจเพียงการส่งหนังสือเพื่อขอข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ประกอบการอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ก็มีได้มีระบุไว้ในกฎหมายฉบับดังกล่าวไว้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในหน่วยงานอื่น ๆ จะมีแต่บัญญัติไว้ในเฉพาะมาตรา 25/1 ที่ระบุถึงเฉพาะการเข้าถึงข้อมูลในหน่วยงานหรือสถาบันการเงินเท่านั้น รวมไปถึงมิได้มีการกำหนดให้มีการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่นเดียวกับของคณะกรรมการ กคพ. และคณะกรรมการ ปปง. ที่หากจำเป็นจะต้องมีการเข้าถึง

ข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อาจยื่นคำร้องหรือคำขออนุญาตต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่ออนุญาตให้มีการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้

อำนาจการแสวงหาพยานหลักฐานและการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในขั้นตอนก่อนการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานก่อนคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับเรื่องกล่าวหาได้ไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงที่เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่กระทำโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ถือว่าเป็นขั้นตอนการดำเนินคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจที่มีความสำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่เป็นโอกาสแรกในการเข้าถึงพยานหลักฐานทั้งหมด แต่พนักงานเจ้าหน้าที่กลับไม่มีอำนาจหรือมีอำนาจไม่เพียงพอต่อการเข้าถึงพยานหลักฐานและเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในทันที ทำให้คดีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นจำนวนมากที่ไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่ชัดเจนเพียงพอต่อการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และท้ายที่สุดคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมิตีไม่รับหรือยกเรื่องกล่าวหาไว้พิจารณา ซึ่งเรื่องกล่าวหาบางกรณี เป็นการกระทำความผิดแต่เมื่อไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่ชัดเจนจึงไม่สามารถดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดได้ เป็นเหตุให้รัฐหรือประเทศได้รับความเสียหาย

คำสำคัญ: อำนาจแสวงหาพยานหลักฐาน, คณะกรรมการ ป.ป.ช., การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล

Thesis Title	THE POWER OF FACT INQUIRY AND EVIDENCE GATHERING OF THE NATIONAL ANTI-CORRUPTION COMMISSION IN THE PROCEEDINGS OF A CORRUPTION CASE : A STUDY OF THE POWER TO ACCESS PERSONAL INFORMATION
Author	MR. WARUTTAPOB PARIYANONT
Degree	Master of Laws
Department/Faculty/University	Criminal Law Law Thammasat University
Thesis Advisor	Assoc.Prof.Dr Pokpong Srisanit
Academic Years	2015

ABSTRACT

Criminal cases associated with an offence of corruption, malfeasance in office or unusual wealth, which are in authority of the National Anti-corruption commission, always draw attention to people and greatly impact the society as a whole, since the damage caused by corruption are beyond price, especially comparing to the damage caused by other criminal offences. Therefore, the proceedings of a corruption case should be forceful and most effective.

The National Anti-corruption Commission uses the inquisitorial system, which involves investigating the facts and evidences of the case, for summary hearing in the proceedings of the corruption cases. This system places importance on the right of alleged persons. For instance, in order to defend against a corruption charge, the system allows the alleged person to give explanations, present evidence or bring witnesses to testify in support of his explanations. The system also provides an opportunity to the alleged person to acknowledge the evidence that will be adduced to prove his corruption offense. This makes the system different to the

investigation system that an authorized officer just gathers the evidence and submits the case to the prosecutor.

According to the Organic Act on Counter Corruption B.E. 2542 (1999), the power of the fact and evidence finding of the National Anti-corruption Commission in corruption investigation is dissimilar from other criminal investigations, such as investigation on money laundering and other special cases. The Organic Act does not clearly give the power to access personal information to the National Anti-corruption Commission.

This thesis is a comparative study between the power of fact inquiry and evidence gathering of the National Anti-corruption Commission according to the Organic Act on Counter Corruption, B.E. 2542 (1999), the power to find facts and evidence of the Anti-Money Laundering Board according to Anti-money Laundering Act B.E. 2542 (1999), and the power to find facts and evidence of the Board of Special Case according to the Special Case Investigation Act B.E. 2547 (2004). The thesis also studies the power of the National Anti-corruption Commission when compared with the authority to find facts and evidence of the officers of the Corrupt Practices Investigation Bureau (CPIB) and the officers of the Independent Commission Against Corruption (ICAC) as stated in Independent Commission Against Corruption Ordinance, and Chapter 201 Prevent of Bribery Ordinance.

This comparative study finds that, before the appointment of an inquiry sub-committee, the National Anti-corruption Commission, who uses inquisitorial system in its proceedings, is not fully able to acquire facts and evidence. In practice, on behalf of the National Anti-corruption Commission, its officers only have the power to address a written request to relevant organizations to provide information. Furthermore, the Organic Act on Counter Corruption, B.E. 2542 (1999) does not clearly specify the power to access personal information of the National Anti-corruption Commission. Section 25/1 of the Organic Act is the only section which relates to the access of the personal information kept by financial institutions. While the Anti-Money Laundering Board and the Board of Special Case have power to access computer-based or electronic information, there is no such authorization appearing on the Organic Act. However, in case of necessity, the National Anti-

corruption Commission may file an application with the competent court for permission to access this information.

The period before the appointment of an inquiry sub-committee is the most important and appropriate time to acquire the facts and evidence effectively, since it is the very first time that the facts and evidence will be reached. However, the officer on behalf of the National Anti-corruption Commission is not fully and immediately authorized to access facts, evidence and personal information. Therefore, there are many corruption complaints that are not able to be undergone further investigation, although, in some cases, the alleged person actually did commit a corruption offense, but, without the proof, the state cannot initiate the legal proceedings against the alleged person and the damage caused by corruption remains.

Keywords : The Power of Fact Inquiry and Evidence Gathering , The National Anti-corruption Commission , The Access of The Personal Information

กิตติกรรมประกาศ

หัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ได้รับความช่วยเหลือจากรองศาสตราจารย์ ดร. ปกป้อง ศรีสนิท ที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและเป็นผู้แนะนำให้เข้าไปลองศึกษาค้นคว้า ประกอบกับข้าพเจ้าที่ทำงานอยู่ที่สำนักงาน ป.ป.ช. จนทำให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงอย่างดี ต้องขอขอบพระคุณ อาจารย์ปกป้อง ศรีสนิท ที่ให้คำแนะนำและเชื่อว่าข้าพเจ้าจะทำวิทยานิพนธ์เรื่องและเล่มนี้ได้

ในส่วนของสำนักงาน ป.ป.ช. ต้องขอขอบพระคุณท่านเลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. นายสรรเสริญ พลเจียก ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลภายในสำนักงาน ป.ป.ช. ที่สำคัญสำหรับวิทยานิพนธ์เล่มนี้ รวมถึงขอพระขอบคุณท่านรองเลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. นายวรวิทย์ สุขบุญ ที่เป็นผู้ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล รวมถึงให้ความรู้ ข้อคิดเห็น และให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบทรัพย์สิน และขอขอบพระคุณท่านผู้ช่วยเลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. นายอุดมศักดิ์ ดุลยประพันธ์ ที่ให้เกียรติมาเป็นกรรมการ สอบวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า รวมถึงยังช่วยเหลือและให้ข้อเสนอแนะในการทำจัดทำแก้ไขเล่มวิทยานิพนธ์และการสอบวิทยานิพนธ์ ท้ายที่สุดในส่วนของสำนักงาน ป.ป.ช. ขอขอบคุณนายภาณุพงศ์ รอพิยะ ผู้ช่วยพนักงานไตสวนปฏิบัติการ ที่ให้ความช่วยเหลือทุก ๆ อย่างในการจัดทำเล่มวิทยานิพนธ์นี้

สำหรับการเรียนในระดับชั้นปริญญาโทของข้าพเจ้า จะไม่สามารถสำเร็จจนเป็นเล่มวิทยานิพนธ์นี้ได้ ถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือจาก พี่ ๆ น้อง ๆ นักศึกษาปริญญาโท สาขากฎหมาย อาญา รหัส 57 ที่ให้ความช่วยเหลือตั้งแต่เริ่มเรียน ไม่ว่าจะเป็น มุกก๊ก เต็น ดำ เหมียว ที่ยังรับเข้ากลุ่มทำรายงาน รวมถึง ธนา คเนศ ที่ต้องคอยตอบคำถาม ส่งไฟล์ เกี่ยวกับการทำเล่มวิทยานิพนธ์เล่มนี้เสมอ ๆ รวมถึง พี่ ๆ น้อง ๆ คนอื่น ๆ ที่ร่วมเรียนมาด้วยกัน และช่วยเหลือข้าพเจ้าทุกอย่าง

ท้ายที่สุด อยากให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ เป็นส่วนหนึ่งที่จะก่อให้เกิดการแก้ไขพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมในอนาคต ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ฯ เนื่องจากข้าพเจ้าเป็นผู้ศึกษาและผู้ปฏิบัติงานภายใต้กฎหมายฉบับนี้ ยังเห็นว่ากระบวนการทำงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ยังสามารถพัฒนาไปได้มากกว่าทุกวันนี้ ซึ่งการทำงานของสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นส่วนสำคัญที่จะแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดฐานทุจริตที่เกิดขึ้นในประเทศ

(ขอบคุณ พ่อกับแม่ ที่ยังเข้าใจและสนับสนุนตลอดมา)

นายวรัทภพ ปริยานนท์

สารบัญ

	(หน้า)
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา	5
1.3 สมมติฐานการศึกษา	5
1.4 ขอบเขตการศึกษา	6
1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้อำนาจรัฐในการแสวงหาพยานหลักฐานและมาตรการพิเศษในการแสวงหาพยานหลักฐานของหน่วยงานของรัฐ	8
2.1 การดำเนินคดีอาญาโดยรัฐ	8
2.1.1 ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม (Crime Control Model)	8
2.1.2 ทฤษฎีความชอบด้วยกระบวนการทางกฎหมาย (Due Process Model)	9
2.2 การแสวงหาพยานหลักฐานในการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐ	12
2.2.1 อำนาจของเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการแสวงหาพยานหลักฐาน	14
2.2.2 สิทธิเสรีภาพของประชาชนกับการแสวงหาพยานหลักฐานโดยรัฐตามรัฐธรรมนูญ	17

2.3	มาตรการพิเศษในการแสวงหาพยานหลักฐานของหน่วยงานของรัฐ	23
2.3.1	มาตรการพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	25
2.3.1.1	อำนาจของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542	26
2.3.1.2	มาตรการพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	28
2.3.2	มาตรการพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ	33
2.3.2.1	อำนาจของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547	34
2.3.2.2	มาตรการพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ	36
2.3.3	มาตรการพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอำนาจของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	38
2.3.3.1	อำนาจของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	39
2.3.3.2	มาตรการพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	45
2.4	การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	50
2.4.1	ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	51
2.4.2	ความรับผิดชอบในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ	52

2.5 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550	53
2.5.1 การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550	54
2.5.2 การเปิดเผยข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550	55
2.6 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542	56
2.7 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547	57
2.8 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	59
บทที่ 3 องค์การป้องกันและปราบปรามการทุจริตของต่างประเทศ	63
3.1 Corrupt Practices Investigation Bureau (CPIB)	63
3.1.1 อำนาจของเจ้าพนักงาน Corrupt Practices Investigation Bureau (CPIB) ตาม Prevention of Corruption Act)	64
3.1.2 มาตรการพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานตาม Prevention of Corruption Act	71
3.2 the Independent Commission Against Corruption (ICAC)	80
3.2.1 อำนาจของเจ้าพนักงาน the Independent Commission Against Corruption (ICAC) ตาม Independent Commission Against Corruption Ordinance	81
3.2.2 มาตรการพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานตาม Independent Commission Against Corruption Ordinance	95

3.2.3 อำนาจในการสืบสวนสอบสวนอื่นและอำนาจในการเข้าถึง ข้อมูลส่วนบุคคลตาม Chapter 201 Prevent of Bribery Ordinance	101
บทที่ 4 วิเคราะห์การใช้อำนาจรัฐในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างองค์กรตาม กฎหมายไทยและองค์กรตามกฎหมายต่างประเทศ	138
4.1 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงิน และภาษี	143
4.2 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพและถิ่นที่อยู่	151
4.3 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์	156
4.4 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในคอมพิวเตอร์	160
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
5.1 บทสรุป	164
5.2 ข้อเสนอแนะ	166
(1) อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานเทียบเท่าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจสำหรับเจ้าพนักงานระดับต้น	167
(2) อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานที่เป็นการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลต่าง ๆ	168
(3) อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานโดยการเข้าถึงข้อมูล การรายงานธุรกรรมทางการเงินของคณะกรรมการ ป.ป.ง.	170
(4) การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าถึงข้อมูลเส้นทาง ทางการเงินของเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูงหรือผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง	172
(5) การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเข้าถึง ข้อมูลคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	174

บรรณานุกรม	176
ภาคผนวก	181
ภาคผนวก ก. เอกสารภายในสำนักงาน ป.ป.ช.เกี่ยวกับกรณีตามมาตรา 37/2 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	182
ภาคผนวก ข. บันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ กับสำนักงาน ป.ป.ช.	199
ภาคผนวก ค. กฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	282
ประวัติผู้เขียน	297

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีฐานะเป็นองค์กรอิสระองค์กรหนึ่งที่ถูกจัดตั้งขึ้นโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งมีหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งในระดับการเมืองและในระดับเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการทั่วไป ซึ่งต่อมาได้มีการตราเป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ที่มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2542 ทั้งนี้ ภายหลังจากที่มีการตรารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ก็ได้มีการบัญญัติอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เพิ่มเติมไปจากเดิม และมีการแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 เพื่อให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่ได้มีการเพิ่มเติมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ทั้งนี้ ปัจจุบัน มีการตรารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับชั่วคราว พุทธศักราช 2557 โดยได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 โดยมีสาระสำคัญเพื่อเพิ่มบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ” และ “เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ” รวมถึงการกำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มขึ้น รวมไปถึงเพิ่มอัตราโทษในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ด้วย

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่เป็นหน้าที่สำคัญอยู่สามประการ คือ หน้าที่ประการที่หนึ่ง มีหน้าที่ในการป้องกันการทุจริต หน้าที่ประการที่สอง มีหน้าที่ในการปราบปรามการทุจริต และหน้าที่ประการที่สาม คือ หน้าที่ในการตรวจสอบทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งหน้าที่ที่สำคัญในการปราบปรามการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้วิธีการในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ตลอดจนวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริง เมื่อมีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เพื่อนำพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงที่ได้มานั้นมาดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

สำหรับหน้าที่ในการปราบปรามการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม คือ การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งตามกฎหมายได้กำหนดถึงตำแหน่งและระดับของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในมาตรา 25 ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ได้แก่ คำสั่งให้ข้าราชการ หรือบุคคลของหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ให้ถ้อยคำเพื่อประโยชน์แห่งการไต่สวนข้อเท็จจริง และดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ เพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสารทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง ตลอดจนมีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชนดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่ การไต่สวนข้อเท็จจริง หรือการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เมื่อศึกษาถึงอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานในลักษณะเดียวกันกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. เช่น คณะกรรมการคดีพิเศษ หรือ กคพ. ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 หรือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือ ปปง. ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 จะเห็นได้ว่า ทั้งสององค์กรเหล่านั้นมีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย เพื่อปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายที่องค์กรเหล่านั้นรับผิดชอบ โดยอาศัยอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในหลายประการ

ในส่วนของ กคพ. มีอำนาจที่จะรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การดำเนินการเกี่ยวกับหมายเรียกและหมายอาญา หรือมีอำนาจในการเข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้น ตามเหตุที่กฎหมายกำหนด และค้นบุคคลหรือยานพาหนะได้ โดยไม่ต้องผ่านขั้นตอนในส่วนของศาลยุติธรรมที่จะต้องขอหมายศาล รวมถึงเมื่อมีเหตุตามกฎหมาย กคพ. ยังอาจยื่นคำขอต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารใด ๆ ก็ได้ รวมไปถึงในกรณีที่มีความจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย กคพ. อาจมอบหมายให้บุคคลใด จัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดขึ้นหรือเข้าไปแฝงตัวในองค์กรหรือกลุ่มคนใด เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนเป็นต้น

ในส่วนของ คณะกรรมการ ปปง. มีอำนาจที่คล้ายกับ กคพ. ในส่วนของการเข้าไปใน เคหสถานหรือสถานที่ และการค้นบุคคลหรือยานพาหนะ และการยึดหรืออายัดยาเสพติดที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด หรือที่อาจใช้เป็น พยานหลักฐาน รวมถึงการให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารด้วย ตลอดจนอำนาจในการตรวจสอบรายงานธุรกรรมทางการเงินที่สถาบันการเงินมีหน้าที่ต้องรายงาน เพื่อประกอบเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี

ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับองค์กรที่ปราบปรามการทุจริตในต่างประเทศนั้น Corrupt Practices Investigation Bureau (CPIB) ซึ่งเป็นหน่วยงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศสิงคโปร์ ที่เจ้าหน้าที่ของ CPIB มีอำนาจจับกุมบุคคลได้เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้มีการกระทำความผิดตามกฎหมาย หรือเจ้าหน้าที่ของ CPIB มีอำนาจเช่นเดียวกับเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และมีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ เพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสารทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับ กคพ. และ คณะกรรมการ ปปง..

แต่เมื่อพิจารณาถึงความเสียหายจากการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมแล้ว ปรากฏว่ามีความเสียหายมากกว่าการกระทำความผิดที่อยู่ในอำนาจตาม พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 แต่อำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติตามอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อปราบปรามการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กลับมีอำนาจตามกฎหมายหรือมีเครื่องมือที่กฎหมายบัญญัติให้มีประสิทธิภาพน้อยกว่า กคพ. และ คณะกรรมการ ปปง. จึงไม่อาจทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐตลอดจนผู้กระทำความผิดทั้งหมดที่เกี่ยวข้องได้หมด หรือได้ในลักษณะที่ไม่มีประสิทธิภาพ อาจจะช่วยอำนาจตามที่กฎหมายบัญญัติ และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่มีการมุ่งเน้นถึงแค่วิธีการไต่สวนตัวบุคคลผู้กล่าวหรือผู้ถูกกล่าวหาและพยานอื่นที่เกี่ยวข้อง ในลักษณะที่เป็นการไต่สวนชี้มูลความผิด มากกว่าที่จะใช้วิธีการสืบสวนสอบสวนอย่างของ กคพ. หรือ คณะกรรมการ ปปง. หรือ CPIB ที่มีประสิทธิภาพในการปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายมากกว่า

ท้ายที่สุดในส่วนของการแสวงหาพยานหลักฐานในเรื่องของการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล เมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มีการบัญญัติถึงการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันเองแต่กำหนดเงื่อนไขของการเปิดเผยข้อมูลซึ่งเรียกว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” สามารถกระทำได้เท่าที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ หรือในกรณีของการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในรูปแบบที่เรียกว่า “ข้อมูลคอมพิวเตอร์” หรือ “ข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์” ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 กฎหมายได้บัญญัติให้แต่เฉพาะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายที่ได้รับอนุญาตจากศาลเท่านั้นที่มีอำนาจเข้าถึงข้อมูลในลักษณะดังกล่าวได้ ตลอดจนในส่วนของ กคพ. หรือ คณะกรรมการ ป.ป.ง. ก็มีอำนาจในลักษณะของการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อจัดให้มีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะต่าง ๆ ได้ แต่ในส่วน of คณะกรรมการ ป.ป.ช. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้ระบุถึงกรณีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลหรือการเข้าถึงข้อมูลในลักษณะอื่น ๆ ดังเช่นหน่วยงานที่กล่าวมาเป็นการชัดเจน จึงทำให้การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อาจจำเป็นต่อการแสวงหาพยานหลักฐานและเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกิดความล่าช้าเป็นเหตุให้พยานหลักฐานที่สำคัญเพื่อพิสูจน์การกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาถูกทำลายหรือทำให้หมดสิ้นไป เป็นเหตุผู้ถูกกล่าวหาไม่ถูกดำเนินคดีด้วยเหตุที่ว่าไม่ปรากฏพยานหลักฐานชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด ความสำคัญของ “ข้อมูลส่วนบุคคล” ในมิติต่าง ๆ เช่น รายงานธุรกรรมทางการเงิน ที่อาจมีการปิดบัง ซ่อนเร้น จำหน่าย จ่าย โอน โยกย้าย ประโยชน์ตอบแทนในลักษณะของเงิน ซึ่งประโยชน์ตอบแทนดังกล่าวจะเชื่อมโยงกับการกระทำความผิด หรือการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ที่สามารถพิสูจน์ที่มาของรายได้ที่ชอบด้วยกฎหมายว่าแท้จริงแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถเป็นบุคคลที่อยู่ในฐานะที่จะมีทรัพย์สินที่มากเกินกว่ารายได้ที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือข้อมูลส่วนบุคคลอื่นที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลเหล่านั้น มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ในประการสำคัญ คือ ความล่าช้าในการเข้าถึงข้อมูล จะเห็นได้จากว่าตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้เขียนให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐในทันที แต่จะต้องมีระเบียบและขั้นตอนในทางปฏิบัติหลายขั้นตอนจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ข้อมูลเหล่านั้นมาเพื่อประกอบการดำเนินคดี เป็นเหตุให้ในหลาย ๆ คดีที่อยู่ในระหว่างดำเนินการเกิดความล่าช้าจากปัญหานี้

ดังนั้น ผู้เขียนจึงเห็นควรทำการศึกษาอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อเปรียบเทียบกับอำนาจหน้าที่ของ กคพ. ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 และคณะกรรมการ ป.ป.ง. ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 รวมถึง Corrupt Practices Investigation Bureau (CPIB) ว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพียงพอหรือไม่ที่จะกระทำหน้าที่ในการปราบปรามการทุจริตให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาอำนาจและหน้าที่ และการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

1.2.2 เพื่อศึกษาอำนาจและหน้าที่ และการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของคณะกรรมการ คดีพิเศษตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547

1.2.3 เพื่อศึกษาอำนาจและหน้าที่ และการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

1.2.4 เพื่อศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. , คณะกรรมการสอบสวนคดีพิเศษ และคณะกรรมการ ป.ป.ง. กับหน่วยงานป้องกัน และปราบปรามการทุจริตของต่างประเทศ

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

ปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงใช้วิธีการไต่สวน ซึ่งแตกต่างกับคณะกรรมการสอบสวนคดีพิเศษ และคณะกรรมการ ป.ป.ง. ที่ใช้วิธีการสืบสวนสอบสวน ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีประสิทธิภาพและไม่ได้ผลลัพธ์ตามเจตนารมณ์ของ

กฎหมาย โดยไม่อาจนำผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีได้ ด้วยเหตุที่ไม่อาจเข้าถึงพยานหลักฐานได้ ทันที หรือไม่อาจหาพยานหลักฐานมาประกอบการดำเนินคดีเพื่อให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษได้ รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐอื่น ไม่สามารถกระทำได้ในโอกาสแรก

ดังนั้น จึงควรแก้ไขตัวบทกฎหมายพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในลักษณะที่เป็นการสืบสวนสอบสวน และสามารถเข้าถึงพยานหลักฐานได้เร็วและมากขึ้นกว่าปัจจุบัน รวมถึงให้มีอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐอื่นที่เป็นการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลโดยตรง

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาอำนาจหน้าที่ และการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ของคณะกรรมการคดีพิเศษ หรือ กคพ. ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือ ปปง. ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 รวมถึง Corrupt Practices Investigation Bureau (CPIB) เพื่อพิจารณาถึงวิธีการและการเข้าถึงพยานหลักฐานขององค์กรต่าง ๆ เหล่านั้น

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาในเรื่องนี้จะใช้วิธีการศึกษาข้อมูลจาก การค้นคว้า รวบรวมข้อมูลการวิจัยเอกสาร โดยเป็นการใช้วิธีการศึกษาด้วยวิธีการค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ บทความ เอกสารต่าง ๆ ตลอดจนตัวบทกฎหมายของประเทศไทยและต่างประเทศ ตลอดจนกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบถึงอำนาจและหน้าที่ และการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

1.6.1 ทราบถึงอำนาจและหน้าที่ และการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของคณะกรรมการคดี พิเศษ ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547

1.6.3 ทราบถึงอำนาจและหน้าที่ และการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

1.6.4 เข้าใจถึงความแตกต่างของอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. , คณะกรรมการสอบสวนคดีพิเศษ และคณะกรรมการ ปปง. กับหน่วยงานป้องกัน และปราบปรามการทุจริตของต่างประเทศ

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้อำนาจรัฐในการแสวงหาพยานหลักฐานและมาตรการพิเศษ ในการแสวงหาพยานหลักฐานของหน่วยงานของรัฐ

2.1 การดำเนินคดีอาญาโดยรัฐ

ประเทศไทยปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีอำนาจการปกครองโดยอาศัยอำนาจจากประชาชน อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของประเทศ โดยการใช้อำนาจของรัฐในการปกครองต้องเป็นไปเพื่ออำนวยความยุติธรรมและความเท่าเทียมกันของประชาชนชาวไทยทุกคน และประชาชนทั้งหลายยังคงต้องได้รับความคุ้มครองในเรื่องของสิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้ความคุ้มครองถึงสิทธิและเสรีภาพนั้นไว้ การใช้อำนาจของรัฐจึงต้องกระทำภายใต้ “หลักนิติรัฐ” ซึ่งหมายถึงรัฐที่ปกครองโดยใช้กฎหมาย คือ รัฐธรรมนูญ และการกระทำของรัฐโดยใช้อำนาจต้องมีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจแก่รัฐไว้

การดำเนินคดีอาญาโดยรัฐ ประชาชนทุกคนจะต้องได้รับความคุ้มครองในสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งการใช้อำนาจรัฐของเจ้าหน้าที่ต้องเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจที่จะกระทำได้ และมีขอบเขตไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจนเกินไป เพราะสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ตามกฎหมายธรรมชาติที่ต้องได้รับความคุ้มครองและจะถูกละเมิดไม่ได้

2.1.1 ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม (Crime Control Model)

ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม (Crime Control Model) เน้นไปที่การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ที่คำนึงถึงประโยชน์สาธารณะในการที่จะดำเนินคดีและนำตัวผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดมาลงโทษ เนื่องจากมีแนวความคิดที่ว่า การควบคุมปราบปรามอาชญากรรมเป็นหน้าที่อันสำคัญที่สุดของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ความสงบสุขของสังคมจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการควบคุมอาชญากรรมอย่างเต็มที่และมีขั้นตอนหรือกระบวนการที่รวดเร็ว

ทฤษฎีนี้มีหลักการที่ว่า คดีอาญาทั้งหลายที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมตามทฤษฎีนี้ จะมีการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ไม่มีการหยุดชะงัก กระบวนการสืบสวนสอบสวนที่กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ขั้นตอนก่อนการฟ้องคดีของศาล การพิจารณาคดี การพิพากษาลงโทษ ผู้กระทำความผิด และการปล่อยตัวจำเลยกลับสู่สังคม ขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องดำเนินการไปอย่างต่อเนื่อง และขั้นตอนการกลับกรองคดีที่จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ตามลำดับไป ในกรณีที่ผู้ต้องหาเป็นผู้บริสุทธิ์ก็จะต้องถูกกลับกรองและนำออกจากกระบวนการยุติธรรมเสีย ส่วนผู้ที่พิจารณาแล้วว่าเป็นผู้กระทำความผิดจริงจะต้องถูกดำเนินคดีด้วยความรวดเร็ว โดยทฤษฎีนี้เชื่อว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐจะวินิจฉัยหรือพิจารณาความถูกต้องของขั้นตอนได้

ความมุ่งหมายของทฤษฎีนี้คือ การดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมจะต้องมีขั้นตอนที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งต้องยอมรับและเชื่อถือว่าการค้นหาความจริงในคดีอาญาที่กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยเหตุนี้การรับฟังพยานหลักฐานตามทฤษฎีนี้จึงบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจอย่างกว้างขวางในการแสวงหาพยานหลักฐาน ทฤษฎีนี้มีข้อดีคือ ขั้นตอนในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ต้น จะต้องมีความรวดเร็ว เด็ดขาด และทันต่อพัฒนาการของอาชญากรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของสังคม ส่วนข้อเสียบางประการคือ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจในการใช้ดุลพินิจกว้างเกินไป จึงอาจมีการใช้อำนาจที่ได้รับตามกฎหมายไปในทางที่มีขอบด้วยกฎหมาย และมีลักษณะกลายเป็นอาชญากรรมเสียเอง¹

2.1.2 ทฤษฎีความชอบด้วยกระบวนการทางกฎหมาย (Due Process Model)

คำว่า Due Process of Law นั้นเป็นทฤษฎีที่ให้ความหมายตรงตามตัวอักษรว่า กระบวนการที่เป็นธรรมตามกฎหมาย ซึ่ง ประธาน วัฒนวานิช ได้ให้ความหมายไว้ว่า “กระบวนการนิติธรรม (Due Process) หมายถึงการใช้กฎหมายอย่าง เป็นธรรมและมีเหตุผล ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ สหรัษฎ์หมายถึงรัฐหรือรัฐบาล กลาง จะดำเนินคดีต่อผู้ต้องหาในคดีอาญาด้วยหลักของความเป็นธรรมและวิธีพิจารณาตามกฎหมายจะต้องให้ความคุ้มครองต่อบุคคลตามมาตรฐานขั้นต่ำ ภายใต้หลักแห่งเสรีภาพ (Liberty) นอกจากนั้นกระบวนการตามกฎหมายในรัฐ ประชาธิปไตยซึ่งดำเนินไปในแต่ละขั้นตอน ปฏิบัติ

¹ ญัฐญา ชุ่มใจชน, ”ขอบเขตการใช้อำนาจรัฐในการรวบรวมพยานหลักฐานจากผู้ต้องหา”,(วิทยานิพนธ์ นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2556),น. 16 - 17.

ถูกต้องเป็นธรรมและเหมาะสมหรือไม่”² ทฤษฎีนี้จึงให้ความสำคัญในเรื่องความเป็นธรรมตามขั้นตอนต่างๆ และยึดถือกฎหมาย หรือหลักนิติธรรมมากกว่าความคิดในเรื่องการควบคุมอาชญากรรม เนื่องจากการค้นหาข้อเท็จจริง ซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจและอัยการหรือฝ่ายปกครอง ในบางกรณีอาจกระทำในที่รโหฐานซึ่ง ก็อาจใช้วิธีการล่อลวง ชู่เซี่ย หรือการสร้างพยานหลักฐานขึ้นใหม่ได้และเพราะทฤษฎีนี้ยึดถือ กฎหมายเป็นหลัก ในการพิจารณาคดีอาญาหรือไต่สวนข้อกล่าวหาจึงต้องมีลักษณะเป็นทางการ และเปิดเผยในศาลสถิตยุติธรรม ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายต่อหน้าองค์คณะของผู้พิพากษาที่เป็นกลาง ไม่ลำเอียงเข้ากับฝ่ายใด นอกจากนี้บุคคลจะไม่ถูกกล่าวหาว่าประกอบอาชญากรรมเพียงเพราะมีพยานหลักฐานว่าเขาได้กระทำเท่านั้น แต่เขาจะมีความผิดก็ต่อเมื่อผู้มีอำนาจตามกฎหมายพิจารณาพิพากษาชี้ขาดตามตัวบทกฎหมายต่างๆ ที่ให้ความคุ้มครองเขาอย่างถ่วงน้ำหนักแล้วว่าเขามีความผิด

ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาคดีอาญา แม้จะมีความแตกต่างในทางปฏิบัติแต่ก็มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยรวมเช่นเดียวกัน หลักการควบคุมอาชญากรรมนั้นอาจส่งผลดีต่อสังคมโดยรวมในแง่ของการปราบปรามอาชญากรรมที่ได้ผลมากกว่าแต่ก็อาจเกิดผลเสียในแง่ของการใช้อำนาจรัฐที่มีอย่างกว้างขวาง ในขณะที่หลักกระบวนการนิติธรรมจะให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนด้วยการป้องกันมิให้รัฐใช้อำนาจตามอำเภอใจ ซึ่งอาจส่งผลให้ขั้นตอนและวิธีดำเนินการสืบสวนสอบสวนตลอดจนการพิจารณาพิพากษาเป็นไปอย่างเที่ยงตรงได้³.

ทั้งนี้ กระบวนการพิจารณาคดีอาญา จึงเป็นกระบวนการหนึ่งในทางกฎหมายที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนโดยตรง ที่จะต้องมีการตรวจสอบการใช้อำนาจ (Check and Balance) ที่จำเป็นต้องถูกสร้างขึ้นเพื่อให้มีการตรวจสอบถ่วงดุลอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใช้อำนาจในการพิจารณาคดีอาญาหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่จะต้องมีการตรวจสอบถ่วงดุลอำนาจระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันในกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้กระบวนการพิจารณาคดีอาญาและการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความโปร่งใส (Transparency) และมีความเหมาะสมในการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (Accountability)

ทฤษฎีความชอบด้วยกระบวนการทางกฎหมาย (Due Process Model) มุ่งเน้นที่จะคุ้มครองและประกันสิทธิเสรีภาพของประชาชนและยึดกฎหมายเป็นสำคัญ มีแนวคิดตรงกันข้ามกับ

² ประธาน วัฒนวานิชย์, ระบบความยุติธรรมทางอาญา : แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมอาชญากรรมและกระบวนการนิติธรรม,วารสารนิติศาสตร์, ปีที่ 2520, ฉบับที่ 9(2), น.154.

³ เพิ่งอ้าง,น.152.

ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม โดยเน้นการจำกัดอำนาจของรัฐบางประการที่มากระทบถึงสิทธิเสรีภาพของบุคคลโดยตรง ซึ่งส่วนใหญ่ประเทศที่เจริญแล้วมีแนวโน้มที่จะใช้ทฤษฎีความชอบด้วยกระบวนการทางกฎหมายนี้มากกว่าทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม

รูปแบบการแสดงออกถึงทฤษฎีและแนวความคิดนี้จะคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นสำคัญเพราะไม่เชื่อว่าความคิดในเรื่องการควบคุมอาชญากรรมจะมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง โดยเฉพาะการค้นหาความจริงซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าจะเชื่อถือได้เพียงใด เพราะวิถีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเป็นการดำเนินการในทางลับบางกรณี จึงอาจเกิดการหลอกลวง ขู่ขู่และสร้างพยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงขึ้นใหม่ได้ ทฤษฎีนี้จึงไม่เห็นด้วยกับการแสวงหาพยานหลักฐานอย่างไม่เป็นทางการของทฤษฎีควบคุมอาชญากรรม เนื่องด้วยเหตุผลดังกล่าว ทฤษฎีนี้จึงเห็นว่า อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องถูกควบคุมโดยการจำกัดอำนาจของรัฐบางประการ⁴

ดังนั้น หากประเทศใดให้ความสำคัญกับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของประเทศนั้นก็มุ่งเน้นไปในทางคุ้มครองไม่ให้สิทธิเสรีภาพของผู้บริสุทธิ์ ถูกล่วงละเมิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยไม่เป็นธรรม ไม่ว่าจะจากขั้นตอนใดในกระบวนการยุติธรรม สิทธิส่วนตัวหรือสิทธิในร่างการของบุคคลได้รับการคุ้มครอง กระบวนการยุติธรรมจะถูกจำกัดและถ่วงดุล การรับฟังพยานหลักฐานจะต้องคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากกว่าความคล่องตัวในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ สิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหาได้รับความคุ้มครองด้วย เพราะมีหลักการที่ว่า ผู้ต้องหาเมื่อเข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรมแล้วย่อมได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ ข้อดีของทฤษฎีนี้คือการให้ความสำคัญต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน การดำเนินคดีอาญาจะต้องผ่านกระบวนการที่เป็นธรรมในทุกขั้นตอนส่วนข้อเสียของทฤษฎีนี้คือ หากให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนมากเกินไป อาจทำให้ความสงบเรียบร้อยของสังคมได้รับผลกระทบ อาชญากรรมมีโอกาสรอดพ้นจากการลงโทษอันจะก่อให้เกิดอันตรายต่อความสงบสุขของสังคมได้⁵

อาจสรุปได้ว่าทั้งสองทฤษฎีนี้ มีความแตกต่างในหลักการเป็นอย่างมาก สำหรับทฤษฎีควบคุมอาชญากรรม จะให้ความสำคัญในเรื่องของการควบคุมความสงบเรียบร้อยของสังคมมากกว่า โดยการให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐในการค้นหาความจริงและให้อำนาจในกระบวนการพิจารณา

⁴ ญัฐญา ชุ่มใจชน, "ขอบเขตการใช้อำนาจรัฐในการรวบรวมพยานหลักฐานจากตัวผู้ต้องหา", (วิทยานิพนธ์ นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2556), น.17.

⁵ เพิ่งอ้าง, น.18.

คดีอาญาอย่างมากในทุกขั้นตอน เพื่อเป็นการป้องกันและปราบปรามการเกิดอาชญากรรมในสังคม โดยมิได้คำนึงหรือคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเป็นรองจากความสงบเรียบร้อยในสังคมที่ให้ความสำคัญมากกว่า จนหากมีการใช้ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมมากเกินไป อาจเป็นการจำกัดหรือไม่เป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ซึ่งข้อเสียที่ร้ายแรงสำหรับทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมคือ หากเมื่อมีการให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินคดีอาญาอย่างไม่คำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน อาจเกิดกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจโดยทุจริตหรือไม่เป็นธรรม ทำให้สังคมและประชาชนได้รับผลร้ายเป็นอย่างยิ่ง แต่หากในกรณีที่ไม่มีการใช้ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมเลย อาจก็ให้เกิดผลที่ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือรัฐเอง ไม่อาจควบคุมอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในรัฐทำให้สังคมหรือประชาชนไม่อาจดำรงได้ด้วยความสะดวกสบาย และในส่วนของทฤษฎีความชอบด้วยกระบวนการทางกฎหมาย จะให้ความสำคัญในเรื่องของการให้ความคุ้มครองในสิทธิและเสรีภาพของประชาชน รัฐไม่อาจใช้อำนาจบางประการโดยอาศัยเหตุอย่างใด ๆ มาจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้ แม้ว่าเหตุนั้นอาจจะเป็นเหตุที่จะก่อให้เกิดความสะดวกสบายในสังคมก็ตาม แต่ทฤษฎีความชอบด้วยกระบวนการทางกฎหมายก็มีข้อเสียอย่างร้ายแรงเช่นกัน คือ หากเมื่อรัฐถูกจำกัดอำนาจในการควบคุมอาชญากรรมอย่างแท้จริง อาจเกิดกรณีที่รัฐไม่อาจดำเนินการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้ ทำให้สังคมหรือประชาชนเกิดความไม่สงบเรียบร้อยเช่นกัน ทั้งนี้ ทั้งสองทฤษฎีนี้ จึงจะต้องมีการนำมาใช้ในสัดส่วนที่เท่ากันและเหมาะสม เพื่อให้เกิดผลสูงสุดแก่รัฐและประชาชน

2.2 การแสวงหาพยานหลักฐานการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐ

การแสวงหาพยานหลักฐานในการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐ โดยตามทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม กฎหมายที่ให้อำนาจแก่รัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในการแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีอาญา จะถูกบัญญัติเอาไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่จะให้อำนาจแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการแสวงหาพยานหลักฐาน และเมื่อพิจารณาถึงระบบการดำเนินคดีอาญาจะมีทั้งสองระบบด้วยกันคือ ระบบไต่สวน และระบบกล่าวหา ที่การดำเนินคดีอาญาในระบบไต่สวนจะเป็นการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐ ที่เกิดขึ้นก่อน และเมื่อได้มีการปรับปรุงการดำเนินคดีอาญาโดยในระบบ

ได้ส่วนให้มีความเป็นธรรมมากขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามพัฒนาการในทางสังคมที่ให้ความสำคัญกับเรื่องสิทธิและเสรีภาพมากขึ้น⁶

เนื่องจากการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐเป็นการดำเนินคดีอาญาโดยอาศัยหลักทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงและพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด ในการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมีหน้าที่ที่จะต้องค้นหาความจริงหรือตรวจสอบความจริงเมื่อมีความผิดเกิดขึ้น โดยการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐจะต้องดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยไม่ยึดติดกับคำขอหรือคำร้องของผู้ใด และการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากเรื่องที่กำลังกล่าว และในประการที่สำคัญ ศาลเองก็จะวางเฉย (passive) ไม่ได้แต่อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริง ๆ นั้น ศาลจะปฏิบัติโดยการวางเฉย อันเป็นการปฏิบัติในทำนองเดียวกับศาลในประเทศที่ดำเนินคดีอาญาโดยประชาชน⁷

เมื่อกฎหมายที่บัญญัติให้อำนาจแก่รัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินคดีอาญาแล้วนั้น ตามทฤษฎีควบคุมอาชญากรรม ที่ให้อำนาจแก่รัฐบางอย่างที่เป็นการจำกัดหรือกระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนรัฐโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงจำเป็นที่จะต้องใช้อำนาจที่มีเพื่อดำเนินการตามกฎหมายที่จะเป็นการสร้างความสงบเรียบร้อยแก่สังคม และไม่ลุแก่อำนาจโดยใช้อำนาจที่มีไปในทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการแสวงหาพยานหลักฐานที่เป็นการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐ ประการที่สำคัญคือกฎหมายที่ให้อำนาจบางอย่างแก่รัฐเป็นการรุกรอนสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงจำเป็นต้องใช้ความระมัดระวังอย่างยิ่งในการใช้อำนาจที่มี ตลอดจนจะต้องคำนึงผลที่มุ่งหวังสุดท้ายที่การที่กฎหมายยอมให้รัฐกระทำเช่นนั้น ก็เพื่อเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนเป็นที่สุด

⁶ ดู คณิต ญ นคร, กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา, พิมพ์ครั้งที่ 8} (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2555), น.60.

⁷ เพ็ญอ้าง, น.68.

2.2.1 อำนาจของเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการแสวงหาพยานหลักฐาน

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งได้แก่พนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจ และพนักงานสอบสวนที่มีอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย ซึ่งวิธีการแสวงหาพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีสองประการ คือ “การสืบสวน” และ “การสอบสวน” ซึ่งทั้งสองวิธีมีลักษณะที่คล้ายคลึงการและมุ่งผลที่ได้เช่นกัน คือการเพื่อที่จะทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่เกิดขึ้น แต่ในประการที่ต่างกันคือ อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่จะดำเนินการตามวิธีทั้งสองประการดังกล่าว กฎหมายได้บัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐแตกต่างกันไป ซึ่งจะเป็นขั้นตอนของการใช้ดุลพินิจบางอย่างของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินคดีอาญา

“การสืบสวน”⁸ หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานซึ่งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งความผิด”

อำนาจสืบสวนเป็นอำนาจของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ที่มีอำนาจในการสืบสวนคดีอาญาได้⁹ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ มีหน้าที่ที่จะทำการอันเกี่ยวกับการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามกฎหมายซึ่งตนมีหน้าที่ต้องจับกุมหรือปราบปราม¹⁰ โดยเมื่อพิจารณาถึงคำนิยาม “การสืบสวน” จะเห็นได้ว่าวิธีการสืบสวนจะเป็นขั้นตอนในการดำเนินคดีอาญาก่อนที่จะมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น ที่จะเป็นการป้องกันมิให้เกิดอาชญากรรมตามหลักทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม และหากภายหลังความผิดได้ถูกกระทำขึ้นแล้ว วิธีการสืบสวนหรือประโยชน์ที่จะได้จากการสืบสวนจะเป็นข้อมูลหรือนำข้อเท็จจริงที่ได้จากการสืบสวนไปสนับสนุนหรือทำให้เป็นประโยชน์แก่การสอบสวนต่อไป ซึ่งอำนาจสืบสวนในประการหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นว่าการสืบสวนเป็นขั้นตอนที่กระทำก่อนที่จะมีความผิดเกิดขึ้น กล่าวคือ มาตรา 93¹¹ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้กำหนดว่า ห้ามมิให้

⁸ ดูคำนิยาม “การสืบสวน” มาตรา 2 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

⁹ ดูมาตรา 17 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

¹⁰ ดูคำนิยาม “พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ” มาตรา 2 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

¹¹ ดูมาตรา 93 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการค้นตัวบุคคลหรือประชาชนในที่สาธารณะสถาน เว้นแต่จะมีเหตุที่ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้กระทำการค้นตัวบุคคลเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลหรือประชาชนคนใดมีสิ่งของในความครอบครองเพื่อที่จะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งได้มาโดยการกระทำความผิดหรือมีไว้เป็นความผิด ในประการนี้ จะเห็นได้ว่าอำนาจของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามมาตรา ๖๖ เป็นการป้องกันเพื่อมิให้มีการเกิดอาชญากรรมขึ้นนั่นเอง

ในส่วนอำนาจสืบสวน จะเป็นอำนาจของพนักงานสอบสวน ซึ่งพนักงานสอบสวน¹² หมายถึงเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน โดยการสอบสวน¹³ หมายถึงการรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายอื่นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งพนักงานสอบสวนได้ทำไปเกี่ยวกับความผิดที่มีการกล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อที่จะเอาตัวผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ เมื่อพิจารณาถึงวิธีการสอบสวนจะเห็นว่าเป็นวิธีการที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น เนื่องจากการสอบสวนเป็นวิธีเพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดเพื่อที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะนำไปประกอบการดำเนินคดีและฟ้องผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดต่อศาลเป็นจำเลยและให้ได้รับโทษตามกฎหมาย ซึ่งการสอบสวนนี้เองเป็นวิธีการตามทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมและเป็นการดำเนินการโดยรัฐโดยแท้ เนื่องจากการสอบสวนจะกระทำได้โดยแต่เฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น โดยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาได้บัญญัติอำนาจที่พนักงานสอบสวนอาจใช้เป็นเครื่องมือในการสอบสวนไว้หลายประการ ดังนี้

(1) หมายถึง เนื่องจากมาตรา 52¹⁴ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้กำหนดว่าการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพนักงานสอบสวนจะเรียกประชาชนคนใดมาพบต่อพนักงานสอบสวนเนื่องในการสอบสวน จะต้องมีความหมายเรียกของพนักงานสอบสวน แต่ในบางกรณีพนักงานสอบสวนอาจมีอำนาจที่จะเรียกผู้ต้องหาหรือพยานมาได้โดยไม่ต้องออกหมายเรียกก็ได้

(2) การค้น ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 69¹⁵ ได้บัญญัติให้ การค้นโดยการออกหมายนั้น จะกระทำไปเพื่อพบบุคคลหรือเพื่อพบและยึดสิ่งของซึ่งจะเป็นพยานหลักฐาน ที่จะนำมาประกอบการสอบสวน สิ่งของซึ่งมีไว้เป็นความผิด , ได้มาโดยผิดกฎหมาย ,

¹² ดูคำนิยาม “พนักงานสอบสวน” มาตรา 2 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

¹³ ดูคำนิยาม “การสอบสวน” มาตรา 2 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

¹⁴ ดูมาตรา 52 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

¹⁵ ดูมาตรา 69 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มีเหตุสงสัยว่าได้ใช้ ตั้งใจใช้ในการกระทำความผิด , สิ่งของตามคำพิพากษา ตามคำสั่งศาล หรือเพื่อพบบุคคลตามหมายจับ หรือเพื่อพบและช่วยบุคคลที่ได้ถูกกักขังหน่วงเหนี่ยวโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งการค้นตามมาตรา 69 จะเป็นกรณีของการค้นในที่รโหฐานเท่านั้น

ทั้งนี้ การค้น กฎหมายได้มีมาตรการอื่น ๆ ที่เป็นข้อยกเว้น¹⁶ที่จะให้การค้นในที่รโหฐานโดย ไม่มีหมายได้หลายประการ เช่น มีการกระทำความผิดซึ่งหน้าในที่รโหฐาน หรือมีพฤติการณ์อื่นที่แสดงให้เห็นว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นในที่รโหฐาน เป็นต้น¹⁷

(3) การจับ โดยการจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นการจับกุมตัวบุคคลหรือประชาชนที่มีหลักฐานว่ากระทำความผิดหรือน่าเชื่อว่าจะกระทำความผิด ซึ่งการจับเป็นเครื่องมือหนึ่งในการสอบสวนเนื่องจาก เมื่อมีการจับบุคคลที่มีพฤติการณ์กระทำความผิดหรือน่าจะกระทำความผิด จะทำการสอบสวนหรือสอบปากคำบุคคลนั้นเกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมถึงการจับกฎหมายได้บัญญัติถึงข้อจำกัดหลาย ๆ ประการเป็นการประกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เช่น การแจ้งสิทธิ หรือการให้กระทำการหรือห้ามกระทำการประการใด ๆ เป็นต้น¹⁸

ในการสอบสวนของพนักงานสอบสวนนั้น พนักงานสอบสวนมีหน้าที่ที่จะต้องรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิด เท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดของผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด เพื่อที่จะให้รู้ตัวว่าผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่และพิสูจน์ให้เห็นถึงความผิดของผู้กระทำความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา¹⁹และการสอบสวนให้พนักงานสอบสวนกระทำการโดยไม่ชักช้า แต่ไม่จำเป็นต้องให้ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดอยู่ร่วมด้วยตลอดการสอบสวนก็ได้²⁰ รวมถึงพนักงานสอบสวนอาจมีอำนาจตามกฎหมายบางอย่าง ที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน เช่น ในกรณีที่จำเป็นต้องใช้พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจ

¹⁶ มาตรา 92 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

¹⁷ ลักษณะ 5 จับ ชัง จำคุก ค้น ปล่อยชั่วคราว หมวด 2 ค้น แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

¹⁸ ลักษณะ 5 จับ ชัง จำคุก ค้น ปล่อยชั่วคราว หมวด 1 จับ ชัง จำคุก แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

¹⁹ มาตรา 131 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

²⁰ มาตรา 130 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

2.2.2 สิทธิเสรีภาพของประชาชนกับการแสวงหาพยานหลักฐานโดยรัฐตามรัฐธรรมนูญ

สิทธิเสรีภาพของประชาชนชาวไทยได้ถูกรับรองอย่างชัดเจนเป็นครั้งแรก คือ รัฐธรรมนูญฉบับที่ 2 เมื่อ พ.ศ. 2475 ที่มีการรับรองในแง่ต่าง ๆ เช่น ด้านความเสมอภาคระหว่างประชาชนชาวไทยด้วยกัน หรือด้านการนับถือศาสนา รวมถึงเสรีภาพในทางร่างกาย เคหสถาน ทรัพย์สิน การแสดงออกในความคิดทางด้านต่าง ๆ เป็นต้น แต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 (ณ เวลานี้ มีแต่เฉพาะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2557 (ฉบับชั่วคราว)) ได้มีการบัญญัติเพิ่มเติมที่รับรองสิทธิเสรีภาพของประชาชนไว้จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 หลายประการ และได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2550

ในเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มีการรับรองไว้ในหมวด 3 ว่าด้วยเรื่องสิทธิและเสรีภาพของประชาชนชาวไทย โดยอาจแบ่งออกเป็น 13 ส่วน ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้²¹

(1) บททั่วไป มี 4 มาตรา ได้แก่ มาตรา 26 ถึง มาตรา 29 บัญญัติขึ้นเพื่อรับรองให้องค์กรของรัฐหรือบุคคลต่าง ๆ เมื่อกระทำการใด ต้องคำนึงถึงความมีอยู่ของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น หากบุคคลใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพสามารถใช้สิทธิทางศาลและยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้

(2) ความเสมอภาค มี 2 มาตรา ได้แก่ มาตรา 30 ถึง มาตรา 31 บัญญัติขึ้นเพื่อรับรองให้บุคคลทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพที่เท่าเทียมกัน ไม่ถูกเลือกปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นเพศ ถิ่นกำหนดเชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองในลักษณะใดก็ตาม แต่การกระทำเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่นย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

²¹ วรจักษ์รัตน์ กลัษชนะ, "การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลในการใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน", (วิทยานิพนธ์ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552), น. 15-19.

(3) สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล มี 7 มาตรา ได้แก่ มาตรา 32 ถึงมาตรา 38 บัญญัติ เพื่อ

- รับรองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย มิให้บุคคลต้องถูกทรมาน หรือลงโทษด้วยวิธีที่รุนแรง การถูกตรวจค้นตัวโดยมิได้มีเหตุตามที่กฎหมายกำหนด รวมถึงการจับกุมและคุมขังบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาล

- รับรองเสรีภาพในเคหสถานเพื่อให้บุคคลสามารถอยู่อาศัยได้อย่างเป็นปกติสุข การตรวจค้นสถานที่ต้องได้รับคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

- รับรองเสรีภาพในการเดินทางและการเลือกถิ่นที่อยู่ภายในประเทศ

- รับรองสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนความเป็นอยู่ส่วนตัว บุคคลอื่นจะทำให้ข้อมูลเหล่านั้นแพร่หลายไปยังสาธารณชนอันเป็นการละเมิดหรือกระทบถึงสิทธิดังกล่าวไม่ได้

- รับรองเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางที่ชอบด้วยกฎหมาย การกระทำเพื่อให้ล่วงรู้ถึงข้อความที่บุคคลอื่นติดต่อถึงกันจะกระทำมิได้ เว้นแต่เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

- รับรองเสรีภาพในการนับถือศาสนา และการปฏิบัติตามศาสนธรรมหรือพิธีกรรมตามความเชื่อของตน หากไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

- รับรองสิทธิในการใช้แรงงาน โดยบุคคลได้รับการคุ้มครองไม่ต้องถูกเกณฑ์แรงงาน เว้นแต่เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการป้องกันภัยพิบัติสาธารณะอันมีมาเป็นการฉุกเฉิน หรือโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งให้กระทำได้ในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงครามหรือการรบ

(4) สิทธิในกระบวนการยุติธรรม มี 2 มาตรา ได้แก่ มาตรา 39 ถึงมาตรา 40 บัญญัติขึ้นเพื่อรับรองให้บุคคลไม่ต้องรับโทษทางอาญา หากไม่ได้กระทำการตามที่กฎหมายกำหนดเป็นความผิด และหากฟังได้ว่ากระทำความผิดจริง ก็จะไม่ถูกลงโทษเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด โดยเฉพาะในคดีอาญาต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด นอกจากนี้ยังมีการกำหนดสิทธิพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรมที่จะต้องได้รับความสะดวก ถูกต้อง รวดเร็วและเป็นธรรม ทั้งในเรื่องการเข้าถึงข้อเท็จจริง การรับฟังการพิจารณา การสอบสวน การดำเนินกระบวนการพิจารณา อีกทั้งการได้รับความ

ช่วยเหลือทางคดีจากนายความในคดีอาญา ส่วนในคดีแพ่งบุคคลมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายอย่างเหมาะสมจากรัฐ

(5) สิทธิในทรัพย์สินมี 2 มาตรา ได้แก่ มาตรา 41 ถึงมาตรา 42 บัญญัติขึ้นเพื่อรับรองให้บุคคลได้รับความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินของตน รวมถึงสิทธิในการสืบมรดกด้วย นอกจากนี้ยังกำหนดห้ามการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่เฉพาะเพื่อกิจการของรัฐเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ การผังเมือง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม รัฐต้องชดเชยค่าทดแทนที่เป็นธรรมให้แก่เจ้าของและผู้ได้รับความเสียหาย

(6) สิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ มี 2 มาตรา ได้แก่ มาตรา 43 ถึงมาตรา 44 บัญญัติขึ้นเพื่อรับรองให้บุคคลมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม เว้นแต่เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชนด้านสาธารณูปโภค การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาดหรือขัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน และมีสิทธิได้รับหลักประกันความปลอดภัยและสวัสดิภาพในการทำงาน หลักประกันในการดำรงชีพในระหว่างการทำงานและเมื่อพ้นจากภาวะการทำงานแล้ว

(7) เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน มี 4 มาตรา ได้แก่ มาตรา 45 ถึงมาตรา 48 บัญญัติขึ้นเพื่อรับรองให้บุคคลมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น โดยเฉพาะสื่อมวลชน ได้รับความคุ้มครองในเรื่องการปิดกิจการ การเสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็น การนำข่าวไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบก่อนการนำไปเผยแพร่ จะกระทำมิได้เว้นแต่มีเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติ อีกทั้ง กำหนดให้คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคมเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะอีกด้วย และเพื่อป้องกันมิให้นักการเมืองครอบงำหรือเข้าบริหารสื่อ จึงได้บัญญัติห้ามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการเกี่ยวกับสื่อแขนงต่าง ๆ

(8) สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา มี 2 มาตรา ได้แก่ มาตรา 49 ถึงมาตรา 50 บัญญัติขึ้นเพื่อรับรองให้ประชาชนมีสิทธิการเข้าศึกษาโดยเสนอกัน คือไม่น้อยกว่า 12 ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ไม่ว่าจะเป็นคนจนหรือคนพิการ รัฐต้องให้การสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาทัดเทียมกับผู้อื่น รวมทั้งให้สิทธิในทางวิชาการ การศึกษาอบรม การเรียนการสอน การวิจัย และการเผยแพร่งานวิจัยตามหลักวิชาการย่อมได้รับความคุ้มครอง

(9) สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ มี 5 มาตรา ได้แก่ มาตรา 51 ถึงมาตรา 55 บัญญัติขึ้นเพื่อรับรองให้ประชาชนมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการทางสาธารณสุขที่เหมาะสม ทัวถึง มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน โดยผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย นอกจากนี้เด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากรัฐให้ปราศจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม โดยเด็กและเยาวชนมีสิทธิในการอยู่รอดและได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ตามศักยภาพในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ แต่หากไม่มีผู้ดูแล มีสิทธิได้รับการเลี้ยงดูและการศึกษาอบรมที่เหมาะสมจากรัฐ กรณีคนชราซึ่งอายุเกินหกสิบปีและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพมีสิทธิได้รับสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ เช่นเดียวกับผู้พิการ บุคคลวิกลจริต และบุคคลไร้ที่อยู่อาศัยซึ่งไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ ย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

(10) สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน มี 7 มาตรา ได้แก่มาตรา 56 ถึงมาตรา 62 บัญญัติขึ้นเพื่อรับรองให้ประชาชนมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น รวมถึงมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยงานดังกล่าว ก่อนการอนุญาตหรือดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชนท้องถิ่น และมีสิทธิแสดงความคิดเห็นของตนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว อีกทั้งมีสิทธิมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน ทั้งนี้ยังมีสิทธิเสนอเรื่องราวร้องทุกข์และได้รับแจ้งผลการพิจารณาภายในเวลาอันรวดเร็วมีสิทธิติดตามและร้องขอให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึงมีสิทธิที่จะฟ้องหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ให้รับผิดชอบเนื่องจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานนั้น ทั้งนี้ครอบคลุมถึงการคุ้มครองประชาชนในฐานะผู้บริโภคในการได้รับข้อมูลที่เป็นความจริง และมีสิทธิร้องเรียนเพื่อให้ได้รับการแก้ไขเยียวยาความเสียหาย โดยมีองค์กรเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้ความเห็นกับรัฐในการตราหรือบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมทั้งคอยรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคอีกด้วย

(11) เสรีภาพในการชุมนุมและการสมาคม มี 3 มาตรา ได้แก่ มาตรา 53 ถึงมาตรา 65 บัญญัติขึ้นเพื่อรับรองให้ประชาชนมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธหรือการรวมกันเป็นสมาคม สหภาพ สหพันธ์ สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร องค์การเอกชน องค์การพัฒนาเอกชน หรือหมู่คณะอื่น หรือการรวมกันจัดตั้งพรรคการเมืองเพื่อสร้างเจตนารมณ์ทางการเมืองของประชาชนและเพื่อดำเนินกิจกรรมในทางการเมืองให้เป็นไปตามเจตนารมณ์นั้นตามวิถีทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้

(12) สิทธิชุมชน มี 2 มาตรา ได้แก่มาตรา 66 ถึงมาตรา 67 บัญญัติขึ้นเพื่อรับรองให้ชุมชนท้องถิ่นมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติและมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนและเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับรัฐและชุมชนในการดำเนินการดังกล่าว รวมทั้งรับรองสิทธิของชุมชนที่จะฟ้องหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินการดังกล่าวด้วย

(13) สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ มี 2 มาตรา ได้แก่ มาตรา 68 ถึงมาตรา 69 บัญญัติขึ้นเพื่อคุ้มครองรัฐธรรมนูญมิให้บุคคลหรือพรรคการเมืองใช้สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองให้มาล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางตามกฎหมาย โดยบุคคลย่อมมีสิทธิต่อต้านการกระทำที่มีชอบโดยสันติวิธีได้

แม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 จะมีการบัญญัติรับรองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเอาไว้ดังกล่าวข้างต้น แต่ด้วยเหตุผลในทางทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม รัฐอาจจำกัดสิทธิตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้อำนาจรัฐเอาไว้ ด้วยเหตุผลในการจำกัดสิทธิเสรีภาพ 3 ประการสำคัญ คือ²²

(1) เพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคลอื่นถือว่าเป็นเหตุผลสำคัญในการจำกัดสิทธิเสรีภาพที่มีอยู่ อย่างไรก็ตามก็ต้องพิจารณาต่อไปว่าสิทธิของบุคคลอื่นนั้นจะมีความหมายและขอบเขตเพียงใด

²² วรสารรัตน์ กลัษชนะ, "การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลในการใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน", (วิทยานิพนธ์ นิติศาสตร์ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552), น.19 – 23.

ตัวอย่างการจำกัดสิทธิและเสรีภาพโดยอาศัยเหตุผลดังกล่าว เพื่อการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น เช่น

มาตรา 45 บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัวหรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอื่น ...”

มาตรา 56 บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น เว้นแต่การเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารนั้นจะกระทบต่อ ... ส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่น ...”

(2) เพื่อการดำรงอยู่และเพื่อความสามารถในการทำภาระหน้าที่ของรัฐ

การดำรงอยู่ของรัฐหรือการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของรัฐ ถือว่าเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับการจำกัดสิทธิเสรีภาพตามพื้นฐานของทฤษฎีสัญญาประชาคม ความมั่นคงของรัฐเป็นผลมาจากากรที่รัฐเข้ามาทำหน้าที่ให้ความคุ้มครองสิทธิแก่ปัจเจกบุคคล ความมั่นคงในการดำรงอยู่ของรัฐและความสามารถในการกระทำภาระหน้าที่ของรัฐจึงเป็นเหตุผลอันชอบธรรมสำหรับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน หากรัฐไม่ออกกฎหมายในการจำกัดสิทธิเสรีภาพเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในรัฐแล้ว อาจเกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อสังคมได้จากการใช้สิทธิเสรีภาพของปัจเจกบุคคลโดยไม่มีขอบเขต อันจะทำให้รัฐไม่สามารถดำรงอยู่ต่อไปได้

(3) เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

การจำกัดสิทธิเสรีภาพเพื่อประโยชน์สาธารณะเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งในการจำกัดสิทธิเสรีภาพ สำหรับความหมายของคำว่า “ประโยชน์สาธารณะ” นั้น ยังไม่อาจที่จะมีการให้คำนิยามที่มีความหมายได้ทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตามหากพิจารณาว่าประโยชน์สาธารณะเป็นวัตถุประสงค์ของการดำเนินการของรัฐเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ส่วนอำนาจมหาชนเป็นวิธีการดำเนินการให้รัฐที่มีอำนาจเหนือปัจเจกบุคคลเพื่อดำเนินการให้สำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งเหตุผลในลักษณะดังกล่าวมีตัวอย่างที่ปรากฏ ดังนี้

มาตรา 35 วรรคสอง บัญญัติว่า “การกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความหรือภาพไม่ว่าด้วยวิธีใดไปยังสาธารณชน อันเป็นการละเมิดหรือกระทบสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัวจะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ”

มาตรา 36 วรรคสอง บัญญัติว่า “การตรวจ การกัก หรือการเปิดเผยสิ่งสื่อสารที่บุคคลมีติดต่อกัน รวมทั้ง การกระทำด้วยประการอื่นใดเพื่อให้ล่วงรู้ถึงข้อความในสิ่งสื่อสารทั้งหลายที่บุคคลมีติดต่อกัน จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน”

ทั้งนี้ กล่าวโดยสรุปคือ การแสวงหาพยานหลักฐานของรัฐที่อาจกระทบต่อสิทธิของประชาชน รัฐอาจกระทำได้โดยแต่การอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญเป็นสำคัญ เนื่องจากสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ที่ประชาชนได้รับการรับรองโดยรัฐธรรมนูญที่แสดงให้เห็นถึงว่ารัฐธรรมนูญให้ความสำคัญคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอาศัยหลักการในทฤษฎีความชอบด้วยกระบวนการทางกฎหมายที่มุ่งเน้นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นหลัก แต่ในขณะเดียวกัน สิทธิเสรีภาพของประชาชนบางอย่างอาจถูกจำกัดหรือกระทบได้ โดยรัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจไว้ที่อาศัยหลักการในทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม มุ่งเน้นการควบคุมอาชญากรรมและความสงบเรียบร้อยของสังคมในภาพรวมของรัฐเป็นหลักเช่นเดียวกัน จึงเป็นที่สังเกตได้ว่าสำหรับในประเทศไทยนั้น ให้ความสำคัญกับทฤษฎีความชอบด้วยกระบวนการทางกฎหมายมากขึ้น แต่ก็ไม่ลืมที่จะให้ความสำคัญรองลงมากับทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมด้วย ทั้งนี้ เป็นเพราะการดำรงไว้ซึ่งรัฐจำเป็นที่จะต้องนำทฤษฎีทั้งสองประการใช้ควบคู่กันไป ในระดับที่มีการให้ความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

2.3 มาตรการพิเศษในการแสวงหาพยานหลักฐานของหน่วยงานของรัฐ

สำหรับประเทศไทยนั้น ความผิดทางอาญาที่อยู่ในอำนาจของรัฐที่เป็นผู้มีสิทธิ์ดำเนินคดีปรากฏอยู่ในกฎหมายหลาย ๆ ฉบับ และกระจายอยู่ในหลาย ๆ ฐานความผิดเช่นกัน ที่ปกติพนักงานสอบสวนที่เป็นตำรวจเป็นผู้มีอำนาจสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดที่มีโทษทางอาญาเป็นการทั่วไป แต่ในกฎหมายหลายฉบับที่มีโทษทางอาญาแต่การดำเนินการสอบสวนหรือขั้นตอนของการดำเนินคดีเป็นของเจ้าพนักงานของรัฐตามกฎหมายอื่น ๆ เช่น ความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดที่เกี่ยวกับการฟอกเงิน หรือความผิดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นต้น โดยที่การกระทำความผิดตามบางฐานอำนาจในการสอบสวนดำเนินคดีจึงเป็นอำนาจของเจ้าพนักงานตามกฎหมายนั้น ๆ ที่มีอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเพื่อนำมาประกอบการดำเนินคดีเพื่อให้พนักงานอัยการแล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินคดีเพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษทางอาญาตามที่กฎหมายกำหนด

พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ที่มีอำนาจในการสืบสวนคดีอาญา และพนักงานสอบสวน ที่มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งพนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจพนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้บัญญัติให้อำนาจในการ จับ คั่น ตัวบุคคล หรืออำนาจในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ใช้กระทำความผิด ตลอดจนยังมีอำนาจในการพิจารณาการปล่อยตัวชั่วคราวแก่ผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดอีกด้วย ทั้งนี้ในการคั่นตัวบุคคลหรือคั่นในสถานที่ ได้มีการบัญญัติให้อำนาจในการตัวพิสูจน์ตัวบุคคล วัตถุ หรือเอกสารด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์อีกด้วย ซึ่งมาตรการต่าง ๆ ในการแสวงหา พยานหลักฐานของพนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ ถือได้ว่าเป็น มาตรการทั่วไปเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่อย่างไรก็ ตาม ในความผิดที่มีโทษทางอาญาในกฎหมายอื่น ๆ ที่ให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายนั้น ๆ มีอำนาจ ดำเนินการแสวงหาพยานหลักฐาน อาจมีทั้งอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานโดยบัญญัติให้อำนาจเช่น มาตรการทั่วไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรืออาจมีอำนาจในการแสวงหา พยานหลักฐานอื่นใด ที่เป็นมาตรการพิเศษในการแสวงหาพยานหลักฐานที่บัญญัติให้เจ้าพนักงานตาม กฎหมายนั้น ๆ มีอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานในการดำเนินคดีอาญาของรัฐแตกต่างไปจาก มาตรการทั่วไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อพิจารณาถึงมาตรการพิเศษในการแสวงหาพยานหลักฐานของหน่วยงานของรัฐ ก็จะพบว่า มาตรการพิเศษนั้น ๆ จะเป็นมาตรการที่กระทบถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ซึ่งจะเห็น ว่าเป็นส่วนหนึ่งในทฤษฎีควบคุมอาชญากรรม ที่รัฐจำเป็นจะต้องมีการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ ประชาชนเป็นบางประการเพื่อแลกต่อการควบคุมอาชญากรรมที่เป็นการสร้างความสงบเรียบร้อยแก่ สังคมหรือประชาชนส่วนใหญ่ และมาตรการพิเศษบางอย่างนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นการใช้อำนาจของ เจ้าหน้าทีของรัฐ ที่อาจเป็นการใช้อำนาจดุลพินิจในกระบวนการพิจารณาคดีอาญา แต่มาตรการพิเศษ หลาย ๆ อย่างก็คำนึงถึงข้อเสียของทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจใช้อำนาจหน้าที่ ในทางที่มีขอบด้วยกฎหมาย จึงกำหนดให้มีเงื่อนไขหรือหลักการให้ความคุ้มครองโดยการตรวจสอบจาก หน่วยงานของรัฐอื่นหรือองค์กรในกระบวนการยุติธรรมอื่น (Check and Balacne) เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่จำเป็นจะต้องใช้มาตรการพิเศษบางประการ จำเป็นที่จะต้องยื่นคำร้องต่อศาลหรือหน่วยงานอื่นเพื่อให้ ดำเนินการตรวจสอบการใช้อำนาจและเป็นผู้พิจารณาอนุญาตหรือพิจารณาให้มีการใช้มาตรการพิเศษ นั้น ๆ ว่าถูกต้องและมีความเหมาะสมหรือไม่ (Accountability) เพื่อเป็นการป้องกันการใช้มาตรการ

พิเศษที่เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ที่เป็นการกระทบหรือจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนบางประการเป็นต้น

โดยในส่วนนี้ จะยกตัวอย่างมาตรการพิเศษในการแสวงหาพยานหลักฐานของหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 , พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

2.3.1 มาตรการพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

การกระทำความผิดมูลฐานตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ปัจจุบันได้มีกำหนดความผิดที่มีโทษทางอาญาในลักษณะความผิดต่าง ๆ เอาไว้หลายประการให้เป็นความผิดมูลฐาน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เช่น ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น เป็นต้น

ซึ่งเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มีทั้งอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานที่เป็นมาตรการทั่วไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและมาตรการพิเศษที่ให้อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานของเจ้าพนักงานตามกฎหมายแตกต่างไปจากมาตรการทั่วไป เช่น การตรวจสอบธุรกรรมทางการเงิน เป็นต้น

2.3.1.1 อำนาจของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา²³ ตลอดจนกรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการด้วย โดยมาตรการทั่วไปที่เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติไว้ ดังนี้

มาตรา 38²⁴ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการธุรกรรม เลขาธิการและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(3) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการซุกซ่อนหรือเก็บรักษาทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพื่อตรวจค้นหรือเพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ หรือยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐาน เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากนิ่งช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานดังกล่าวนั้นจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

²³ ดูมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

²⁴ ดูมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

การปฏิบัติหน้าที่ตาม (3) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งแสดงเอกสารมอบหมายและบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

บรรดาข้อมูลที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำ คำชี้แจงเป็นหนังสือ บัญชีเอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล สถานบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ให้เลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษาและใช้ประโยชน์จากข้อมูล

มาตรา 40 ให้จัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ปปง.” ขึ้นเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง ปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเป็นกลาง มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ คณะกรรมการธุรกรรมและปฏิบัติงานธุรกรรมอื่น

(2) รับรายงานการทำธุรกรรมที่ส่งให้ตามหมวด 2 และแจ้งตอบการรับรายงาน รวมทั้งการรับรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมที่ได้มาโดยทางอื่น

(3) รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(4) เก็บ รวบรวม ติดตาม ตรวจสอบ ศึกษา ประมวลผล และวิเคราะห์รายงานและข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม

(5) เก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(6) จัดให้มีโครงการที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ การให้การศึกษา และฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือช่วยเหลือหรือสนับสนุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้มีการจัดโครงการดังกล่าว

(7) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

จากมาตรา 38 และมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 จะเห็นได้ว่า เจ้าพนักงาน กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการมีอำนาจตามมาตรา 38 ที่เป็นอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานที่เป็น

มาตรการทั่วไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่เป็นกรณีพิเศษ เช่น อำนาจในการเข้าไปยังเคหสถาน สถานที่หรือยานพาหนะใด ด้วยอาศัยเหตุแห่งความสงสัยว่ามีการชุกซ่อนหรือเก็บรักษาทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ตลอดจนมีอำนาจติดตาม ยึด หรืออายัดทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานด้วยเหตุที่ว่าหากการขออนุญาตค้นที่ต้องใช้เวลาอาจเป็นเหตุให้ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานจะถูกยกย้าย ชุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม หรือตามมาตรา 40 ที่ให้อำนาจในการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ

โดยจะเห็นได้ว่า เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 จะมีอำนาจบางประการที่เหมือนกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำนาจในการเข้าค้นสถานที่ และค้นตัวบุคคลเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือวัตถุอื่นใด ที่ใช้หรือเกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้น โดยที่ยังไม่มีหมายค้น เป็นมาตรการทั่วไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่มีประสิทธิภาพต่อการแสวงหาพยานหลักฐานของเจ้าพนักงาน เนื่องจากเป็นมาตรการที่ทำให้เจ้าพนักงานที่มีหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐาน เข้าถึงพยานหลักฐานได้อย่างท่วงที ทำให้เจ้าพนักงานได้พยานหลักฐานที่จำเป็นและมีความสำคัญต่อการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด

2.3.1.2 มาตรการพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คดีที่เป็นความผิดมูลฐานและคดีที่เป็นความผิดฐานฟอกเงิน ที่เป็นฐานความผิดอาญา ที่แตกต่างไปจากความผิดอาญาทั่วไป และมีผู้กระทำความผิดที่มีความรู้ความสามารถกว่าผู้กระทำความผิดอาญาทั่วไป จึงจำเป็นที่เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่จะต้องมีมาตรการพิเศษตามที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาพยานหลักฐานและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อนำมาประกอบการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามความผิดมูลฐานและคดีที่เป็นความผิดฐานฟอกเงิน ซึ่งไม่อาจใช้อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานตามมาตรการทั่วไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้ในการดำเนินการแสวงหาพยานหลักฐานในที่เป็นการผิดฐานฟอกเงินได้

ด้วยความที่เป็นคดีอาญาที่มีลักษณะพิเศษ ที่มีความซับซ้อนและต้องอาศัยความเชี่ยวชาญและความชำนาญเฉพาะด้านที่เกี่ยวกับการตรวจสอบเส้นทางการเงิน การแสวงหาพยานหลักฐานของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่เป็นมาตรการพิเศษจึงมีลักษณะเฉพาะที่เป็นการตรวจสอบทางการเงิน มากกว่ามาตรการในลักษณะอื่น ๆ ซึ่งมาตรการพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมี ดังนี้

(1) มาตรการพิเศษเกี่ยวกับการรายงานตนและการแสดงตน

เนื่องการกระทำความผิดมูลฐานและความผิดฐานฟอกเงิน มีสาระสำคัญหรือข้อเท็จจริงที่สำคัญจะต้องเป็นข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการเงิน ซึ่งได้การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการทำนิติกรรม สัญญา หรือการดำเนินการใด ๆ กับผู้อื่นไม่ว่าทั้งทางการเงินหรือการดำเนินธุรกิจการตรวจสอบเส้นทางการเงินจึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพื่อเป็นข้อที่ชี้ชัดว่าการดำเนินการในลักษณะ ๆ หนึ่ง อาจเกี่ยวพันกับการกระทำที่เป็นความผิดมูลฐานและความผิดฐานฟอกเงิน²⁵

ตามมาตรา 13²⁶ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 จึงได้บัญญัติให้สถาบันทางการเงิน²⁷ ต่าง ๆ ตามคำนิยามในกฎหมาย เช่น ธนาคาร บริษัทเงินทุน บริษัทประกันชีวิต สหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ หรือนิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเงินตามที่มีกำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 จะต้องรายงานการทำธุรกรรมทางการเงินต่อสำนักงาน ปปง. เมื่อปรากฏว่าเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดที่มีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง และธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง รวมถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยด้วย ซึ่งได้มีกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542²⁸ ที่กำหนด

²⁵ ดูคำนิยาม “ธุรกรรม” ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

²⁶ มาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

²⁷ ดูคำนิยาม “สถาบันการเงิน” ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

²⁸ ดูกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

วงเงินที่สถาบันการเงินจะต้องทำการรายงานการทำธุรกรรมของสถาบันการเงินต่อสำนักงาน ปปง. คือ ธุรกรรมที่มีจำนวนเงินสดตั้งแต่สองล้านบาทหรือกว่านั้นขึ้นไปและธุรกรรมที่มีมูลค่าทรัพย์สินตั้งแต่ห้าล้านบาทหรือกว่านั้นขึ้นไป

และตามมาตรา 15²⁹ ที่กำหนดให้สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานที่ดินสาขา และสำนักงานที่ดินอำเภอ มีหน้าที่ต้องรายงานต่อสำนักงาน ปปง. เมื่อปรากฏว่ามีการขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันการเงินมิได้เป็นคู่กรณีและมีลักษณะที่เป็นการชำระด้วยเงินสดเป็นจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงและเมื่ออสังหาริมทรัพย์มีมูลค่าตามราคาประเมินเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่เป็นการโอนในทางมรดกให้แก่ทายาทโดยธรรม หรือเมื่อเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งได้มีกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่กำหนดวงเงินในการรายงานของสำนักงานที่ดิน กรุงเทพมหานคร สำนักงานที่ดินจังหวัดสำนักงานที่ดินสาขา และสำนักงานที่ดินอำเภอต่อสำนักงาน ปปง. คือ เมื่อปรากฏว่ามีการชำระด้วยเงินสดเป็นจำนวนตั้งแต่สองล้านบาทหรือกว่านั้นขึ้นไป หรือมูลค่าของอสังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทหรือกว่านั้นขึ้นไป

โดยมาตรการพิเศษนี้ ที่กำหนดให้ต้องมีการรายงานตนและการแสดงตน เป็นมาตรการหนึ่งในการแสวงหาพยานหลักฐาน เนื่องจากการรายงานตนและการแสดงตน ทำให้เจ้าพนักงานทราบได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ทำธุรกรรมทางการเงิน ที่เป็นการโอนเงินที่เป็นเงินสดหรืออสังหาริมทรัพย์ ให้แก่ผู้ใด และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมนั้นๆ มีพฤติกรรม หรือมีความน่าสงสัยที่จะกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินหรือไม่ประการใด ทำให้เจ้าพนักงานทราบได้ว่า ธุรกรรมที่เป็นการโอน รับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินจากเงินสดเป็นอสังหาริมทรัพย์ หรือกลับกันแล้วแต่กรณี ที่การกระทำในลักษณะดังกล่าวเป็นการกระทำที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำเพื่อช่วยเหลือบุคคลอื่น ไม่ให้ต้องรับโทษตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมถึงธุรกรรมที่กระทำไปเพื่อเป็นการปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงของการได้มา แหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใด ๆ ที่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน

²⁹ มาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

ถึงแม้ว่า การรายงานตนและการแสดงตนตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จะไม่ได้มีลักษณะที่เป็นการให้ได้ว่าซึ่งพยานหลักฐาน ด้วยเหตุที่สำนักงานปปง. โดยเจ้าพนักงานเป็นเพียงผู้ที่ได้รับรายงานการทำธุรกรรมจากสถาบันการเงิน ที่ไม่ได้เป็นการดำเนินการเพื่อให้ได้ว่าซึ่งพยานหลักฐาน แต่อาจถือว่าเป็นมาตรการที่เป็นการแสวงหาพยานหลักฐาน โดยเมื่อเจ้าพนักงานตามกฎหมายมีอำนาจในการตรวจสอบการทำธุรกรรมต่าง ๆ ตามที่ได้รับรายงานมา จะต้องมีการพิจารณาตรวจสอบธุรกรรมต่าง ๆ เหล่านั้น ว่ามีธุรกรรมรายการใด ถือว่าผู้ทำธุรกรรมรายการใด เป็นผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงิน การตรวจสอบรายงานธุรกรรมทั้งหมด จึงเป็นการแสวงหาพยานหลักฐานในวิธีการหนึ่ง

ภายหลังจากการตรวจสอบรายงานธุรกรรมที่เป็นการรายงานตนและการแสดงตนของเจ้าพนักงาน เมื่อเจ้าพนักงานตรวจสอบแล้วพบว่ารายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรม ที่เหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำหน่าย ยักย้าย ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินที่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน เจ้าพนักงานจึงจะรายงานไปยังคณะกรรมการธุรกรรม³⁰ เพื่อให้มีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราว ทั้งนี้ เมื่อท้ายที่สุด ปรากฏหลักฐานที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการทำธุรกรรมนั้น ๆ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้เลขาธิการ สำนักงาน ปปง. ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยเร็ว

(2) มาตรการพิเศษเกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน มีได้ 2 ประการ คือ

- การยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินจากการเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ และพบทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหากในระหว่างการดำเนินการออกหมายค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จะเป็นการชักช้า ทำให้ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานนั้นจะถูกยักย้าย ซุกซ่อนทำลาย หรือถูกทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

³⁰ ดูหมวด 4 คณะกรรมการธุรกรรม ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

- การยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เป็นอำนาจของคณะกรรมการ
 ธุรกรรมตามมาตรา 48 ที่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินเมื่อปรากฏเหตุอันควรเชื่อจากตรวจสอบรายงาน
 และข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมและพบว่ามีกรณีโอน จำหน่าย ยักย้าย ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินที่
 เกี่ยวกับการกระทำความผิด ตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
 พ.ศ. 2542 เพื่อดำเนินการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็น
 ของแผ่นดินจากเหตุท้ายที่สุดแล้วปรากฏหลักฐานว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำ
 ความผิด

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด
 โดยไม่ต้องอาศัยหมายค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น ถือเป็นมาตรการพิเศษในการ
 แสวงหาพยานหลักฐานของเจ้าพนักงาน เนื่องจาก เป็นมาตรการที่ให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานอย่าง
 ทันที เพื่อใช้ประกอบการดำเนินคดีต่อไปของเจ้าพนักงาน ซึ่งพยานหลักฐานบางอย่าง หากกระทำ
 การแสวงหาพยานหลักฐาน อาจทำให้ไม่ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน หรืออาจมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง
 หรือเปลี่ยนสภาพ หรือกระทำการอื่นใดทำให้พยานหลักฐานไม่สามารถใช้เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการ
 ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดได้ โดยพยานหลักฐานที่สำคัญบางรายการไม่อาจเก็บรักษาไว้ได้นาน
 หรืออาจง่ายต่อการทำลาย เช่น เอกสารที่เป็นกระดาษ หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีข้อมูลที่ใช้เป็น
 พยานหลักฐานในการดำเนินคดีได้

ทั้งนี้ ตามมาตรา 46³¹ ได้กำหนดให้เจ้าพนักงานที่ได้รับมอบหมาย
 จากเลขาธิการ สำนักงาน ปปง. ยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลแพ่งเพื่อให้เจ้าพนักงานเข้าถึงข้อมูลทางบัญชี
 ข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้ข้อมูลมาประกอบการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด
 เมื่อปรากฏหลักฐานตามสมควรว่าบัญชีลูกค้าของสถาบันการเงิน เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์อื่นใด
 หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ซึ่งจะเห็น
 ได้ว่าการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน อาจมีการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์
 บางประเภทในการกระทำความผิด ซึ่งเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ อาจมีการทำลาย
 เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ข้อมูลที่อยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์ถูกทำลายไปด้วย และการลบข้อมูล
 ในคอมพิวเตอร์ใช้ระยะเวลาสั้น ๆ ในการลบข้อมูล การขอหมายค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความอาญาที่จำเป็นต้องใช้เวลาระยะหนึ่ง อาจเป็นเหตุให้ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด ทำลายข้อมูล
 ภายในคอมพิวเตอร์ได้ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยปรากฏแก่เจ้าพนักงานแล้ว เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะยึด

³¹ มาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

หรืออายัดเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ ตามมาตรา 38 (3) และภายหลังจึงดำเนินการให้มีการเข้าถึงข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์ตามมาตรา 46 โดยยื่นคำขอต่อศาล เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

มาตรการพิเศษเกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ตามมาตรา 38 จึงถือได้ว่าเป็นมาตรการพิเศษในการแสวงหาพยานหลักฐานของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่มีประสิทธิภาพและเป็นผลให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่สำคัญที่นำมาประกอบการดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดได้เป็นอย่างดี

2.3.2 มาตรการพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ

กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ DSI ที่มีหน้าที่หลักในการทำหน้าที่สืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่ง คดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ ส่วนใหญ่เป็นคดีที่มีโทษทางอาญาและเป็นคดีที่มีความซับซ้อนหรือมีลักษณะเฉพาะแห่งคดีแตกต่างไปจากคดีอาญาอื่น ๆ โดยรวมถึงคดีที่มีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่อยู่ในอำนาจของ สำนักงานปปง. หรือ คดีที่มีความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ที่อยู่ในอำนาจของ สำนักงานป.ป.ช. เป็นต้น

เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 มีทั้งอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานที่เป็นมาตรการทั่วไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและมาตรการพิเศษที่ให้อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานของเจ้าพนักงานตามกฎหมายแตกต่างไปจากมาตรการทั่วไป เช่นเดียวกับเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 โดยเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษมีมาตรการพิเศษที่แตกต่างไปจากมาตรการทั่วไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เช่น การให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือ การแฝงตัวเข้าไปในองค์กร

2.3.2.1 อำนาจของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547

เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษนั้น ได้กำหนดให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ มีอำนาจสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ และเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วแต่กรณี³² และรวมเจ้าพนักงานที่เป็นเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ³³ ที่มีหน้าที่ช่วยเหลือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีพิเศษ เพียงเท่าที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมอบหมาย ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวนี้ ให้เจ้าหน้าที่คดีพิเศษเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้กำหนดสถานะของเจ้าพนักงานตามกฎหมายไว้ในมาตรา 23 และพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547ได้กำหนดให้มีมาตรการทั่วไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบางประการ โดยได้บัญญัติไว้ ดังนี้

มาตรา 24 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(1) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้น เมื่อมีเหตุสงสัยตามสมควรว่ามีบุคคลที่มีเหตุสงสัยว่ากระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษหลบซ่อนอยู่ หรือมีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้บุคคลนั้นจะหลบหนีไป หรือทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

(2) ค้นบุคคล หรือยานพาหนะที่มีเหตุสงสัยตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษหรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้

(3) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

³² มาตรการ 23 แห่งพระราชบัญญัติสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547

³³ คูณานิยาม พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ” และ “เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ”

(4) มีหนังสือสอบถาม หรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือส่งบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการ พิจารณา

(5) ยึด หรืออายัดทรัพย์สินที่ค้นพบ หรือที่ส่งมาดังกล่าวไว้ใน (1) (2) (3) และ (4) การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษปฏิบัติตามข้อบังคับที่ กคพ.³⁴ กำหนด

ตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 จะเห็นได้ว่ากฎหมายได้ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานตามกฎหมาย ในตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดี พิเศษให้อำนาจบางประการเป็นอำนาจที่ในการแสวงหาพยานหลักฐานที่เป็นมาตรการทั่วไปตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในกรณีพิเศษ เช่น อำนาจในการเข้าไปยังเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ด้วยอาศัยเหตุแห่งความสงสัยว่ามีการซุกซ่อนหรือเก็บรักษาทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการ กระทำความผิด ตลอดจนมีอำนาจติดตาม ยึด หรืออายัดทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานด้วยเหตุที่ว่าหาก การขอออกหมายค้นที่ต้องใช้เวลาอาจเป็นเหตุให้ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม แต่พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 มีการ กำหนดสถานะของเจ้าพนักงานตามกฎหมายที่แตกต่างไปจากกฎหมายอื่น ๆ คือ มีการกำหนดให้ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ และเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงาน สอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งการที่กฎหมายบัญญัติถึงสถานะของ เจ้าพนักงานตามกฎหมายในลักษณะนั้นมีผลทางกฎหมายทำให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายนี้มีอำนาจ เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา เช่น อาจมีอำนาจค้นตัวบุคคล หรือจับบุคคล รวมถึงประกันตัวหรือปล่อยตัวชั่วคราว เป็นต้น

³⁴ คู่มือสำเนียง “คณะกรรมการคดีพิเศษ” ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดี พิเศษ พ.ศ. 2547

2.3.2.2 มาตรการพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการ สอบสวนคดีพิเศษ

มาตรการพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษเพื่อแสวงหาพยานหลักฐานที่แตกต่างไปจากกฎหมายอื่น ๆ มีหลายมาตรการที่เป็นประโยชน์ในการแสวงหาพยานหลักฐาน ด้วยเหตุที่ว่าคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ บางคดีความผิดเป็นคดีที่มีความเสียหายจำนวนมาก มีความซับซ้อน หรือมีลักษณะที่เป็นการกระทำความผิดข้ามชาติ หรือเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรมร้ายแรง มีอิทธิพลมาเกี่ยวข้อง ตลอดจนบางคดีความผิดเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์และศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องใช้มาตรการทั่วไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาประกอบกับมาตรการพิเศษตามกฎหมายเพื่อแสวงหาพยานหลักฐานมาดำเนินคดีกับผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดต่อไป ซึ่งมาตรการพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ มีดังนี้

(1) มาตรการพิเศษเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานหรือเข้าไปแฝงตัวในองค์กร

คดีพิเศษส่วนมากมักเกี่ยวข้องกับผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีอำนาจไม่ว่าทั้งในเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ การแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินคดีของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ จึงเป็นไปได้ยาก หรือไม่อาจแสวงหาพยานหลักฐานที่สำคัญได้ และด้วยเพียงมาตรการทั่วไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็ไม่อาจทำให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่สำคัญได้ กฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ จึงได้ให้อำนาจเจ้าพนักงานที่เป็นมาตรการพิเศษที่ให้อำนาจในการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานหรือเข้าไปแฝงตัวในองค์กรไม่ว่าทั้งองค์กรเอกชนหรือองค์กรของรัฐเพื่อดำเนินการแสวงหาพยานหลักฐาน และให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่สำคัญ

ตามมาตรา 27³⁵ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ ได้บัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานว่าในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

³⁵ ตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ประกอบข้อบังคับกรมสอบสวนคดีพิเศษ ว่าด้วยการจัดทำเอกสารหลักฐาน และการแฝงตัว พ.ศ. 2555

มีอำนาจให้บุคคลใด จัดทำเอกสารหรือหลักฐานใด ขึ้นหรือเข้าไปแฝงตัวในองค์กรหรือกลุ่มคนใด เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่กำหนด ซึ่งปัจจุบันมีการออกข้อบังคับกรมสอบสวนคดีพิเศษ ว่าด้วยการจัดทำเอกสารหลักฐาน และการแฝงตัว พ.ศ. 2555 เพื่อกำหนดการใช้มาตรการพิเศษดังกล่าว

มาตรการพิเศษนี้ ตามมาตรา 27 นั้น เป็นกฎหมายที่มีการบัญญัติที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550³⁶ บัญญัติให้กระทำได้โดยที่มาตรการนี้บัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ ในการที่จะจัดทำเอกสารหลักฐาน ที่เป็นข้อมูลทะเบียนราษฎร์ เพื่อปลอมแปลงตัวบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่และให้แฝงตัวเข้าไปในองค์กรเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ และเพื่อเป็นประโยชน์ในการแสวงหาพยานหลักฐานที่สำคัญที่มีอาจใช้มาตรการทั่วไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

และด้วยมาตรการพิเศษดังกล่าวนี้ เป็นอำนาจที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ ทำให้พยานหลักฐานที่ได้มาจากการแสวงหาพยานหลักฐานมา จึงเป็นพยานหลักฐานที่ชอบด้วยกฎหมายสามารถรับฟังได้และนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินคดีกับผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดได้

(2) มาตรการพิเศษเกี่ยวกับการใช้อาวุธ

คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่เป็นคดีพิเศษ ที่ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดเป็นผู้มีอิทธิพลที่มีทั้งกำลังทรัพย์และกำลังคนหรืออาวุธ การแสวงหาพยานหลักฐานของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ อาจมีกรณีที่เจ้าพนักงานตามกฎหมายอาจตกอยู่ในภัยอันตราย หรืออาจได้รับภัยอันตรายจากการแสวงหาพยานหลักฐาน ที่ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดมีโอกาสที่จะใช้กำลังหรืออาวุธเพื่อป้องกันการแสวงหาพยานหลักฐานจากเจ้าพนักงานตามกฎหมาย

มาตรา 29³⁷ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ได้ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์เช่นเดียวกับราชการทหารและ

³⁶ ดูมาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 41 และมาตรา 56 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

³⁷ ดูมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547

ตำรวจตามกฎหมายดังกล่าว โดยให้การมีและการใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง สิ่งเทียมอาวุธปืนและยุทธภัณฑ์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด ซึ่งในมาตรา 29 นี้ กระทรวงยุติธรรม ได้ออกระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2547³⁸ โดยระเบียบนี้ ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการเบิกจ่ายอาวุธปืนให้เจ้าพนักงานให้กระทำได้เฉพาะกรณีที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และต้องเหมาะสมกับภารกิจและความจำเป็น และเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจและกลับมาถึงหน่วยงานแล้วต้องส่งคืนเก็บทันที ตลอดจนการพกอาวุธปืนนั้น จะต้องพกอาวุธปืนพร้อมบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ และพกไปโดยมิดชิดและไม่พาอาวุธปืนในลักษณะที่ก่อให้เกิดความหวาดเสียว หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ทั้งนี้ ในระหว่างการพกอาวุธปืนห้ามมิให้มีการดื่มสุราหรือของมึนเมาโดยเด็ดขาด

2.3.3 มาตรการพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

องค์กรหลักที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเจ้าพนักงานสังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบหลักในการดำเนินคดีอาญาที่เกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทั้งในคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กฎหมายอาญาในส่วนของความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ และกฎหมายว่าด้วยการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ คดีรั่วรัยผิดปกติ เป็นต้น ซึ่งคดีอาญาในความผิดเหล่านั้น เป็นคดีอาญาที่ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับสูง หรือนักการเมือง หรือผู้มีอิทธิพลทางการเมือง เป็นส่วนใหญ่

อีกทั้ง ระบบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้ระบบไต่สวน ที่จะแตกต่าง การดำเนินคดีอาญาทั่วไปที่เป็นระบบกล่าวหา ขั้นตอนในกระบวนการพิจารณามีหลายขั้นตอนและมีความยุ่งยากซับซ้อน การแสวงหาพยานหลักฐานในคดีอาญาของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จึงมีความแตกต่างกับการแสวงหาพยานหลักฐานกับเจ้าพนักงานตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คือ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือแตกต่างไปจากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ

³⁸ ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2547

2.3.3.1 อำนาจของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เนื่องจากการดำเนินคดีอาญาภายใต้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นการดำเนินคดีในระบบไต่สวนที่แตกต่างไปจากระบบกล่าวหา ขั้นตอนการดำเนินคดีจึงเน้นไปที่การไต่สวนที่เรียกว่าการไต่สวนข้อเท็จจริง³⁹ ซึ่งหมายความว่า การดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและมูลความผิด หรือเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพิสูจน์ความร้ายวณผิดปกติ

การดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ที่เป็นขั้นตอนภายหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับเรื่องกล่าวหาได้ไว้ดำเนินการ โดยจะมีการเรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน หรือการพิจารณาจากพยานในคดีในแง่ต่าง ๆ เพื่อที่จะชี้มูลหรือเพื่อให้ได้มูลความผิดว่ามีกรกระทำ ความผิดเกิดขึ้นจริงที่แตกต่างไปจากการแสวงหาพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่การแสวงหาพยานหลักฐาน ในชั้นการสืบสวน⁴⁰ หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานซึ่งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ปฏิบัติไปตามอำนาจ และหน้าที่เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนและเพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งความผิด และในชั้นการสอบสวน⁴¹ หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐาน และการดำเนินการทั้งหลายอื่นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ทำไปเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือการ พิสูจน์ความผิด และเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำ ผิดมาฟ้องลงโทษ ซึ่งการแสวงหาพยานหลักฐานในทั้งสองระบบมีความเหมือนกัน คือกระทำเพื่อให้ทราบรายละเอียดแห่งความผิดตลอดจนเพื่อการพิสูจน์ความผิดว่ามีกรกระทำเช่นนั้นจริง แต่ยังคงมีความแตกต่างบางประการ ทำให้อำนาจของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้มีการบัญญัติให้อำนาจที่เป็นมาตรการทั่วไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่จะบัญญัติให้อำนาจในลักษณะดังกล่าว ซึ่งแยกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

³⁹ ดูข้อ 4 แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. 2555

⁴⁰ ดูคำนิยาม “การสืบสวน” ในมาตรา 2 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

⁴¹ ดูคำนิยาม “การสอบสวน” ในมาตรา 2 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ก. ขั้นตอนการไต่สวนข้อเท็จจริง

มาตรา 25⁴² ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ให้ถ้อยคำเพื่อประโยชน์แห่งการไต่สวนข้อเท็จจริง

(2) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

(3) มีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานเอกชนดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่ การไต่สวนข้อเท็จจริง หรือการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(4) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเดินทางและค่าตอบแทนของพยานบุคคล และเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเรื่องอื่นใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(5) วางระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายเงินสินบนตามมาตรา 30

มาตรา 25/1⁴³ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแจ้งให้หน่วยงาน หรือสถาบันการเงินใดดำเนินการจัดให้กรรมการหรืออนุกรรมการไต่สวนเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลอื่นที่มีหลักฐานเพียงพอว่าเกี่ยวข้องกับ

⁴² ดูมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁴³ ดูมาตรา 25/1 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เรื่องกล่าวหา เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะอนุกรรมการไต่สวน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรรมการหรืออนุกรรมการไต่สวนจะขอเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงาน หรือสถาบันการเงินใดตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ทั้งนี้ ภายใต้ข้อบังคับของกฎหมายหรือระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการ คัดกรองข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานนั้น

ข้อมูลของหน่วยงานหรือสถาบันการเงินใดที่กรรมการหรือ อนุกรรมการไต่สวน ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งให้มีการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้

มาตรา 26⁴⁴ ในการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบ ข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องโทษ

(2) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อให้มีการจับ และควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาซึ่งระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือเป็น ผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มูล เพื่อส่งตัวไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการต่อไป

ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานตาม (1) คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้พนักงานไต่สวน ดำเนินการแทนก็ได้

การดำเนินการของพนักงานไต่สวนตามวรรคสอง ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

มาตรา 31⁴⁵ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้

(1) ให้ประธานกรรมการและกรรมการ เป็นเจ้าพนักงานในการ ยุติธรรมตามกฎหมาย

⁴⁴ มาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁴⁵ มาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(2) ให้อนุกรรมการ พนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็น
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

การดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานหรือ
การไตสวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ
อนุกรรมการและพนักงานไตสวน เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และมีอำนาจตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย โดยในการจับและคุมขัง
บุคคล คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย อาจร่วมกับเจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงาน
สอบสวน หรือเจ้าพนักงานอื่น หรือแจ้งให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานอื่น
ดำเนินการก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญนี้ ในการ จับ คุมขัง และการปล่อยชั่วคราว สำหรับการจัดการให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหา
ดำเนินคดี ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อพิจารณาจากมาตรา 25 มาตรา 25/1 มาตรา 26 และมาตรา 31
แล้วจะเห็นว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมมิได้ให้อำนาจเจ้าพนักงานตามกฎหมายไว้อย่างมาตรการทั่วไปตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาโดยอาจพิจารณาได้ดังนี้

- มิได้มีการกำหนดให้สามารถเข้าไปยังเคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ
ด้วยอาศัยเหตุสงสัยตามสมควรว่ามีบุคคลที่มีเหตุสงสัยว่ากระทำความผิดหลบซ่อนอยู่ หรือมีทรัพย์สินซึ่งมี
ไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ
หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเนินเข้ากว่าจะเอาหมาย
ค้นมาได้บุคคลนั้นจะหลบหนีไป หรือทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพ
ไปจากเดิม แต่ในมาตรา 25 กำหนดให้เฉพาะแต่การเข้าไปยังเคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ จะต้องมีการ
ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปยังสถานที่ดังกล่าว เพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรือ
อายัด พยานหลักฐานต่าง ๆ

- กำหนดให้แต่เพียงผู้ที่มีตำแหน่งในระดับสูง ไม่ว่าจะคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้บริหารในสำนักงาน ป.ป.ช. รวมถึง พนักงานไต่สวน⁴⁶ เท่านั้น ที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ที่มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข. ขั้นตอนการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานก่อน คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับเรื่องกล่าวหาไต่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน⁴⁷ หมายความว่า การตรวจรับเรื่องและการดำเนินการใด ๆ ที่เลขาธิการ สำนักงาน ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหาเพียงพอต่อการ ไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป ซึ่งในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่กระทำก่อนขั้นตอนการไต่สวนข้อเท็จจริง ที่ระเบียบ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวม พยานหลักฐาน พ.ศ. 2554 ได้ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริตไว้เป็นเฉพาะ โดยได้ให้อำนาจเจ้าพนักงานตามกฎหมายไว้ ดังนี้

ข้อ 8 ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่อง กล่าวหาให้เลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเพื่อทราบรายละเอียดตามคำกล่าวหาหรือ รายละเอียดของเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นใคร มีตำแหน่งหน้าที่ใดพ้นจากตำแหน่งแล้วหรือไม่ มีข้อกล่าวหาประการใดพฤติการณ์ในการกระทำความผิดเป็นอย่างไร และมีพยานหลักฐานใด หรือบุคคล ใดร่วมกระทำความผิด

ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่อง กล่าวหา ให้เลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เลขาธิการมอบหมายดำเนินการได้ ดังต่อไปนี้

- (1) ขอทราบรายละเอียดเพิ่มเติมตามคำกล่าวหาจากผู้กล่าวหา
- (2) บันทึกถ้อยคำบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง

⁴⁶ ดูคำนิยาม “พนักงานไต่สวน” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542

⁴⁷ ดูข้อ 4 แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการ แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ. 2554

(3) ขอรบายข้อเท็จจริงหรือขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานของรัฐ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ สถาบันการเงิน หรือจากบุคคลใด ๆ มาประกอบการพิจารณา

(4) ตรวจสอบสถานที่หรือท้องที่ที่เกิดเหตุ หรือที่เกี่ยวข้องกับประเด็นตามคำกล่าวหา

(5) เข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานหรือสถาบันการเงินตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานหรือสถาบันการเงิน

(6) ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ในการจับกุม คุมขัง และการปล่อยชั่วคราว สำหรับการจัดการให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหา มาดำเนินคดี หรือนำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

(7) ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่กำหนดในมาตรา 25 (1) (2) และ (3) หรือดำเนินการอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ 13 เรื่องกล่าวหาใดมีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว

เรื่องกล่าวหาใดไม่ระบุพยานหลักฐานหรือไม่ปรากฏพฤติการณ์แห่งการกระทำชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาไม่รับเรื่องกล่าวหา นั้นไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

เรื่องกล่าวหาใดควรส่งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แล้วแต่กรณี หรือส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือควรจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย หรือควรดำเนินการเป็นประการอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

ในขั้นตอนการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ 8 และ ข้อ 13 แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ. 2554 จะเห็นได้ว่าเป็นอำนาจของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยแท้ ซึ่งจะแตกต่างกับมาตรา 25 มาตรา 25/1 และมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยที่ในมาตราเหล่านั้น จะเป็นมาตราที่เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อนำมาประกอบการดำเนินคดีกับผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด ซึ่งจะมีอำนาจมากกว่าเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยจะพิจารณาได้ว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมาย จะมีเพียงอำนาจในเบื้องต้นที่จะขอทราบรายละเอียดจากบุคคลใด ๆ หรือขอทราบข้อเท็จจริงหรือขอเอกสารหลักฐานจากหน่วยงานของรัฐเท่านั้น จะมีได้มีอำนาจเช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. เว้นแต่จะได้รับมอบหมายหรือมอบอำนาจให้กระทำการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงจะมีอำนาจเหล่านั้น ที่จะใช้เพื่อดำเนินการแสวงหาพยานหลักฐานมาดำเนินคดีต่อไป

2.3.3.2 มาตรการพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เนื่องจากการดำเนินคดีอาญาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้ระบบไต่สวนข้อเท็จจริงที่จะให้ความสำคัญในการแสวงหาพยานหลักฐานจากการสอบปากคำพยาน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่เป็นพยานบุคคล ประกอบพยานหลักฐานประเภทอื่น ๆ เช่นพยานเอกสาร เนื่องจาก ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดในความผิดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มักเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐ ระดับสูง หรือผู้ที่มีอิทธิพล ล้วนแล้วแต่เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในทางกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ทำให้ไม่ปรากฏหรือปรากฏพยานหลักฐานในทางเอกสารหรือทางวัตถุ น้อยมาก จึงจำเป็นต้องอาศัยการสอบปากคำพยานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์หรือทราบข้อเท็จจริงในการกระทำความผิดเป็นยอดดี มาตรการพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ที่ปรากฏชัดเจนในส่วนของการคุ้มครองพยานบุคคลและการกันไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี

มากกว่ามาตรการพิเศษตามกฎหมายอื่น ๆ ที่มุ่งเน้นที่จะให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่จะเพียงพอแก่การพิสูจน์การกระทำความผิดของผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด

(1) มาตรการพิเศษเกี่ยวกับการคุ้มครองพยาน

ปัจจุบันกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองพยาน คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 ที่บัญญัติให้สิทธิในการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ตามปกติ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้มีการกำหนดมาตรการคุ้มครองพยานไว้โดยเฉพาะซึ่งจะนำมาใช้กับคดีที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการทุจริต คดีร้ายผิดปกติ หรือคดีที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การคุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ได้ถูกบัญญัติเป็นการเฉพาะในมาตรา 103/2⁴⁸ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า คดีใดที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเห็นสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ การร้ายผิดปกติ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามกฎหมาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดให้มีการดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลเหล่านั้น โดยให้ถือว่าบุคคลเหล่านั้นเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา และหากเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างใด ๆ ของบุคคลเหล่านั้น รวมถึงสามี ภรรยา บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลเหล่านั้น เพราะมีการกระทำความผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือการแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใด ๆ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้บุคคลเหล่านั้น มีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย

⁴⁸ ดูมาตรา 103/2 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีระเบียบเกี่ยวกับมาตรการดังกล่าว คือ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน พ.ศ. 2554 ที่จะกำหนดให้ ผู้ร้องขอ⁴⁹ หมายถึง ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ การรั่วรัวผิดปกติ และการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และให้หมายความรวมถึงสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของผู้ร้องขอ และบุคคลอื่นใดที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ขอ และกำหนดให้ พยาน⁵⁰ หมายถึง ผู้ร้องขอ ตามกรณีดังกล่าว และในส่วนของกรณียื่นคำร้องขอคุ้มครองช่วยเหลือพยาน⁵¹ สามารถยื่นได้ด้วยตนเอง หรือต่อหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองช่วยเหลือพยานและให้หน่วยงานนั้นประสานกับสำนักงาน ป.ป.ช. รวมถึงในกรณีเร่งด่วน⁵² และผู้ร้องขอไม่อาจมายื่นคำร้องขอได้ด้วยตนเอง ให้ทำเป็นหนังสือ หรือทางเครื่องมือสื่อสารอื่น เช่น โทรศัพท์ โทรสาร หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือมอบให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทนตน โดยในคำร้องขอจะต้องปรากฏพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ร้องขอ อาจไม่ได้รับความปลอดภัย พร้อมลงลายมือชื่อหรือเพียงแต่ระบุชื่อผู้ร้องขอแล้วแต่กรณี รวมถึงการพิจารณาคำร้องขอคุ้มครองช่วยเหลือพยาน ในกรณีที่จำเป็นเร่งด่วน ที่จำเป็นจะต้องจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้ร้องขอก่อนที่จะเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อมีมติให้ผู้ร้องขอเป็นพยานนั้น ให้สำนักงาน ป.ป.ช. จัดให้มีการคุ้มครองช่วยเหลือพยานเป็นการชั่วคราวได้ ตลอดจนการคุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้นำวิธีการคุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญามาบังคับใช้ และหากที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ร้องขอที่เป็นพยานตามที่ได้รับ ความคุ้มครองช่วยเหลือพยานแล้วนั้น จะมีเหตุที่จะต้องเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร หรือไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งแน่นอน หรือเป็นบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ห่างไกลจากศาลที่พิจารณาคดี หรือมีเหตุอันควร

⁴⁹ ดูคำนิยาม “ผู้ร้องขอ” ในข้อ 3 แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน พ.ศ. 2554

⁵⁰ ดูนิยาม “พยาน” ในข้อ 3 แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน พ.ศ. 2554

⁵¹ ดูข้อ 6 แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน พ.ศ. 2554

⁵² ดูข้อ 9 แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน พ.ศ. 2554

เชื่อว่าจะมีการยุ่งเหยิงกับพยานบุคคลนั้น ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือมีเหตุจำเป็นอื่นอันเป็นการยากแก่การนำพยานมาสืบในภายหน้า ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการประสานกับพนักงานอัยการที่รับผิดชอบในเขตอำนาจ เพื่อจัดให้มีการดำเนินการขอสืบพยานก่อนฟ้องคดีต่อศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมว่าด้วยการคุ้มครองและค่าตอบแทนพยานในคดีอาญา

(2) มาตรการพิเศษเกี่ยวกับการกันไว้เป็นพยาน

ตามที่กล่าวข้างต้นว่าการดำเนินคดีอาญาในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มีความสำคัญในการแสวงหาพยานหลักฐานจากการสอบปากคำพยาน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่เป็นพยานบุคคล และด้วยเหตุผลนั้น ทำให้การแสวงหาพยานหลักฐานจากวัตถุพยาน ทำได้ยาก หรือไม่ปรากฏวัตถุพยานที่จะนำมาใช้เพื่อเป็นเครื่องพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด พยานบุคคลจึงเป็นพยานหลักฐานสำคัญที่จะนำมาเป็นเครื่องพิสูจน์ความผิดดังกล่าว แต่พยานบุคคลที่อาจเป็นพยานที่จะให้ถ้อยคำที่สำคัญต่อการดำเนินคดีอาจเป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดหรือเป็นผู้กระทำความผิดในคดีเดียวกันหรือคดีอื่น แต่ถ้อยคำที่บุคคลเหล่านั้นให้การต่อเจ้าพนักงานจะมีสาระสำคัญในการพิสูจน์ความผิด กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจึงกำหนดมาตรการพิเศษเกี่ยวกับการกันไว้เป็นพยานในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 103/6⁵³ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดในเรื่องของการกันบุคคลไว้เป็นพยาน กล่าวคือ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาในคดีความผิดที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้อื่น หากบุคคลดังกล่าวนั้น ได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นนั้น ให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะพิจารณาเห็นสมควรให้กันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีก็ได้ และเงื่อนไขการกันบุคคลไว้เป็นพยาน ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและ

⁵³ ดูมาตรา 103/6 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2542

เงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี พ.ศ. 2554 ในข้อ 4 (3)⁵⁴ ได้เพิ่มเติมเงื่อนไขที่ว่าบุคคลดังกล่าวจะต้องเป็นผู้ที่เต็มใจให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลและรับรองว่าจะไปเบิกความเป็นพยานในชั้นศาลตามที่ให้การหรือให้ถ้อยคำไว้ และยังสามารถกำหนดเงื่อนไขในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในข้อ 9⁵⁵ ที่ว่าจะต้องคำนึงถึงเหตุที่ว่า หากไม่กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาคนใดคนหนึ่งเป็นพยานแล้ว พยานหลักฐานที่มีอยู่อาจไม่เพียงพอและไม่อาจแสวงหาพยานหลักฐานอื่นแทนเพื่อให้เพียงพอแก่การที่จะดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหารายอื่นที่เป็นตัวการสำคัญ ประกอบกับบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาเหล่านั้นจะต้องเบิกความตามที่ให้การไว้

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงมาตรการพิเศษทั้งสองประการ จะเห็นได้ว่าเป็นมาตรการที่สำคัญอย่างหนึ่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการแสวงหาพยานหลักฐาน ถึงแม้ว่ามาตรการทั้งสองมาตรการจะเป็นมาตรการบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการกันและการคุ้มครองเป็นพยานแล้วก็ตามแต่การบัญญัติมาตรการทั้งสองมาตรการไว้เป็นการเฉพาะในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จึงเห็นได้ว่ากฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเห็นความจำเป็นที่จะต้องมีการนำมาตรการทั้งสองประการมาเป็นมาตรการหลักในการแสวงหาพยานหลักฐานและประกอบการศึกษาดำเนินคดีอาญาตามที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ ด้วยเหตุผลสำคัญที่ว่าในคดีทุจริต พยานหลักฐานที่สำคัญอาจไม่ได้ถูกทำขึ้น หรือการกระทำที่เป็นการทุจริตอาศัยช่องทางที่ไม่อาจแสวงหาพยานหลักฐานหรือยากแก่การแสวงหาพยานหลักฐานทั้งทำให้ไม่ปรากฏพยานหลักฐานในรูปแบบวัตถุหรือเอกสาร พยานบุคคลที่เป็นผู้เกี่ยวข้องหรือรู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จึงเป็นพยานหลักฐานที่สำคัญที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์การกระทำความผิดของผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดได้

⁵⁴ ดูข้อ 4 แห่งประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี พ.ศ. 2554

⁵⁵ ดูข้อ 9 แห่งประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี พ.ศ. 2554

2.4 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

ความหมายของคำว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล”⁵⁶ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มรชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือแผ่นบันทึก ลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย ซึ่งคำดังกล่าวถูกนิยามไว้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 โดยส่วนมากข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลส่วนมากจะถูกจัดเก็บและอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ และมีการจัดเก็บรวมถึงบางข้อมูลอาจจะต้องมีการจัดให้มีชั้นความลับเป็นต้น

ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ที่ยึดหลักให้มีการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐเป็นหลัก และให้การปกปิดข้อมูลบางอย่างเป็นข้อยกเว้นนั้น ตามมาตรา 15⁵⁷ ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย หรือปกปิดข้อมูลบางประการ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันได้ ทั้งนี้ ในส่วนที่ของหน่วยงานของรัฐที่จำเป็นจะต้องมีคำสั่งมิให้เปิดเผยในข้อมูลดังกล่าวตามมาตรา 15 มีในส่วนของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลกำหนดไว้ด้วย เช่น ในมาตรา 15(4) ที่กำหนดว่าข้อมูลที่เปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งข้อมูลดังกล่าวอาจเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลย่อมได้ในบางกรณี หรือในมาตรา 15(5) ที่กล่าวถึงรายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร เป็นต้น

⁵⁶ มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

⁵⁷ มาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

2.4.1 ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

ตามมาตรา 4 ที่นิยามความหมายของ “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” ไว้แล้วนั้น ในหมวด 3 ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ยังกล่าวถึงว่าในส่วนของคุณคนนั้น ให้หมายถึงบุคคลใด ซึ่งตามมาตรา 21⁵⁸ ได้ให้ความหมายของคำว่า “บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ซึ่งจะเห็นได้ว่า กฎหมายฉบับนี้มุ่งคุ้มครองบุคคลธรรมดาเท่านั้น มิได้หมายถึงนิติบุคคล และการคุ้มครองก็มีได้กำหนดว่าจะต้องเป็นบุคคลที่เป็นสัญชาติไทย อาจจะเป็นบุคคลที่มีได้มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยหรือประเทศไทยก็ได้

หน่วยงานของรัฐ อาจจะมีการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้ในหลาย ๆ กรณี เช่น ในรูปแบบของการจัดเก็บในลักษณะทะเบียนราษฎร์ หรือในรูปแบบของทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ หรือในรูปแบบของทะเบียนประวัติอาชญากรรม เป็นต้น และการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐจะต้องมีการจัดเก็บให้เป็นไปตามมาตรา 23⁵⁹ ด้วย แต่ในระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันเองอาจจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐอื่นก็ได้โดยอาจแบ่งเป็นกรณี ๆ ตามมาตรา 24⁶⁰ ดังนี้

- (1) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตน เพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น
- (2) เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น
- (3) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้วยการวางแผน หรือการสถิติ หรือสำมะโนต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น
- (4) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย โดยระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด
- (5) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

⁵⁸ มาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

⁵⁹ มาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

⁶⁰ มาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

(6) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือ การสอบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าจะเป็นคนใดประเภทใดก็ตาม

(7) เป็นการให้ซึ่งจำเป็น เพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของ บุคคล

(8) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตาม กฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว

(9) กรณีอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะกระทำได้ก็ต่อเมื่อเป็นเงื่อนไขหรือตามที่ กฎหมายระบุไว้ในมาตราดังกล่าว นอกจากนี้บุคคลยังมีสิทธิที่จะรู้หรือเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของตนเองได้ ตามมาตรา 25 โดยอาจทำคำขอเป็นหนังสือต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น ที่มีหน้าที่ที่ จะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้เข้าตรวจสอบหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการเปิดเผยรายงานทางการแพทย์เกี่ยวกับบุคคลใด ถ้ากรณีที่มีเหตุอัน สมควรเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้

2.4.2 ความรับผิดชอบในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของ หน่วยงานของรัฐ

แม้ว่าหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแล ของตนเองต่อหน่วยงานของรัฐอื่นได้ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 24 แต่ในส่วนของความรับผิดชอบว่า หากเกิดกรณีที่เป็นการละเมิดต่อบุคคลที่เป็นผู้เกี่ยวข้องหรือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ถูกเปิดเผย หน่วยงานของรัฐที่ทำการเปิดเผยในกรณีดังกล่าวจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายหรือไม่นั้น ได้มีกำหนด เงื่อนไขไว้ว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐโดยเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบหากเป็นการ กระทำโดยสุจริตตามมาตรา 20⁶¹ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตาม ระเบียบตามมาตรา 16

(2) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับตามที่กฎหมาย กำหนดให้มีคำสั่งเปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใด เพื่อประโยชน์อันสำคัญยิ่งกว่าที่เกี่ยวข้อง

⁶¹ มาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

ประโยชน์สาธารณะ หรือชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรือประโยชน์อื่นของบุคคล และคำสั่งนั้นได้กระทำการ โดยสมควรแก่เหตุ

(3) ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามกรณีดังกล่าวนั้น ไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐ พ้นจากความรับผิดตามกฎหมายหากมีกรณีดังกล่าวที่จะต้องรับผิดตามกฎหมายใด

2.5 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

ตามกฎหมายนี้ แม้ว่าบัญญัติถึงความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ แต่บางส่วนได้กล่าวถึงการเข้าถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์บางอย่างที่อยู่ในคอมพิวเตอร์ ซึ่งการเข้าถึงข้อมูลบางอย่างไม่อาจกระทำได้โดยการอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่มีไว้หรือได้ใช้ในการกระทำความผิดได้ ซึ่งในส่วนของข้อมูลในคอมพิวเตอร์ อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทตามคำนิยามในมาตรา 4⁶² ดังนี้

(1) “ข้อมูลคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูล ข้อความ คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด บรรดาที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ในสภาพที่ระบบคอมพิวเตอร์อาจประมวลผลได้ และให้หมายความรวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

(2) “ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งแสดงถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง ปลายทาง เส้นทาง เวลา วันที่ ปริมาณ ระยะเวลา ชนิดของบริการ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์นั้น

จากคำนิยามดังกล่าว ไม่ว่าจะทั้ง “ข้อมูลคอมพิวเตอร์” หรือ “ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์” เป็นข้อมูลที่อาจเป็นข้อมูลตามความผิดในกฎหมายนี้ หรืออาจจะเป็นข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดอาญาตามกฎหมายอื่น ๆ ตามที่เกี่ยวข้อง ปัจจุบันข้อมูลในคอมพิวเตอร์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่อาจเป็นพยานหลักฐานที่สำคัญในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดได้ การเข้าถึงและให้ได้มาซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์เหล่านั้น มีความจำเป็นต่อการดำเนินคดีอาญาของพนักงานเจ้าหน้าที่ในหลาย ๆ บทบาทต่างกัน ที่จำต้องรวบรวมพยานหลักฐานตามอำนาจหน้าที่นั้น ๆ

⁶² มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.

2.5.1 การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

ตามกฎหมายดังกล่าว ได้ระบุถึงการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ไว้ ตามมาตรา 18⁶³ แต่จะเห็นได้ว่าบทบัญญัติดังกล่าว จะกำหนดให้เพียงเฉพาะพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งเท่านั้น เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ ที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยในกรณีดังนี้

(1) เรียกข้อมูลจากรางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์หรือจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

(2) สั่งให้ผู้ให้บริการตามกฎหมาย ส่งมอบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการที่ต้องเก็บรักษาตามกฎหมาย หรือที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของผู้ให้บริการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(3) ทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจากรางคอมพิวเตอร์ จากระบบคอมพิวเตอร์ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าได้มีการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ ในกรณีที่ระบบคอมพิวเตอร์นั้นยังมีได้อยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่

(4) สั่งให้บุคคลซึ่งครอบครองหรือควบคุมข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ ส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(5) ตรวจสอบหรือเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจากรางคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด อันเป็นหลักฐานหรืออาจใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเพื่อสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดและสั่งให้บุคคลนั้นส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจากรางคอมพิวเตอร์ ที่เกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็นให้ด้วยก็ได้

(6) ถอดรหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด หรือสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ทำการถอดรหัสลับ หรือให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการถอดรหัสลับดังกล่าว

(7) ยึดหรืออายัดระบบคอมพิวเตอร์เท่าที่จำเป็นเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทราบรายละเอียดแห่งความผิดและผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

⁶³ มาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

แต่ทั้งนี้ การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ได้กำหนดให้การใช้อำนาจนั้น ตาม (3) ถึง (7) ไว้ในมาตรา 19⁶⁴ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำร้องได้ พร้อมทั้งในคำร้องจะต้องระบุเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลใด กระทำหรือกำลังจะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นความผิดตามกฎหมายนี้ และเหตุที่จำเป็นต้องใช้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ ตลอดจนลักษณะของการกระทำความผิด รวมถึงรายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิดและผู้กระทำความผิด เท่าที่สามารถจะระบุได้

2.5.2 การเปิดเผยข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

แม้ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้จะมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์จากการที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตแล้วนั้น แต่อย่างไรก็ตาม ในส่วนของการเปิดเผยข้อมูลคอมพิวเตอร์กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลหรือส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ไว้ในมาตรา 22⁶⁵ ที่กำหนดว่าห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่ได้มาตามอำนาจในมาตรา 18 โดยห้ามมิให้เปิดเผยแก่บุคคลใด แต่การเปิดเผยข้อมูลนั้นอาจได้รับยกเว้นในกรณีที่เป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายนี้ หรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งหรือที่ได้รับอนุญาตจากศาลเท่านั้น

⁶⁴ มาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

⁶⁵ มาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

2.6 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

นอกจากอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตามสมควรในการปฏิบัติหน้าที่สืบสวนสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดแล้วนั้น ในอีกกรณีหนึ่งที่เป็นหรือเป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวนตามกฎหมายนี้ ในอีกสิ่งหนึ่ง คือ การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้ทราบรายละเอียดข้อเท็จจริงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด แต่ในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลนั้น อาจอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐอื่น หรืออาจจะอยู่ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ หรือในเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยอำนาจจากศาลหรืออำนาจอื่นในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งตามมาตรา 46 ได้กำหนดการดำเนินการดังกล่าวไว้ดังนี้

มาตรา 46⁶⁶ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบัญชีของสถาบันการเงิน เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ใดถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นหนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลแพ่ง เพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงบัญชีข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าว ก็ได้ ในกรณีตามวรรคหนึ่งศาลจะสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยื่นคำขอดำเนินการโดยใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ทั้งนี้ให้อำนาจได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวัน เมื่อศาลได้สั่งอนุญาตตามความในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ผู้เกี่ยวข้องกับบัญชีข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งดังกล่าวจะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้

จากบทบัญญัติดังกล่าว จะเห็นได้ว่าในกฎหมายฉบับนี้ได้มีการบัญญัติถึงการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะที่เป็นการให้มาซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลนั้น ๆ แต่ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีของข้อมูลในคอมพิวเตอร์หรือระบบในคอมพิวเตอร์ หรือการสื่อสารเป็นส่วนใหญ่ ในแง่ของบัญชีของสถาบันการเงิน คณะกรรมการ ปปง. อาจใช้อำนาจอื่นตามกฎหมายฉบับนี้ได้ เช่นตามมาตรา 38 เป็นต้น และในอีกเงื่อนไขหนึ่งตามบทบัญญัติที่เป็นเงื่อนไขที่ศาลแพ่งจะดำเนินการพิจารณาตามคำขอ คือ จะต้องเป็นเหตุอันควรเชื่อว่าการได้มาถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็น สิ่งที่ใช้ ถูกใช้ หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเท่านั้น

⁶⁶ มาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

ส่วนการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นสาระสำคัญหลักตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 จะเป็นในส่วนของ การเข้าถึงข้อมูลและการได้รับข้อมูลรายงานธุรกรรมทางการเงินจากสถาบันการเงิน แต่ตามมาตรา 46 จะเป็นประโยชน์ในการให้ได้มาซึ่งข้อมูลในคอมพิวเตอร์หรือในระบบคอมพิวเตอร์หรือการติดต่อสื่อสาร เช่น ทางโทรศัพท์ หรือในลักษณะที่เป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์หรือการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่การกระทำความผิดฐานฟอกเงินในปัจจุบันได้เปลี่ยนไปจากที่ผู้กระทำความผิดเดิมเคยใช้วิธีที่เป็นการกระทำความผิดด้วยวัตถุทั่วไปไม่ได้ใช้วัตถุหรือสื่อหรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยเปลี่ยนมาใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จึงเป็นประการที่สำคัญอย่างยิ่งเพื่อแสวงหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ข้อเท็จจริงแห่งการกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยได้

2.7 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547

ถึงแม้ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 กำหนดอำนาจหน้าที่หลักของพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ในมาตรา 24 ทั้งในส่วนของอำนาจที่อาจเข้าไปในสถานที่หรือที่สาธารณะหรือยึดอายุทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดแล้วนั้น ซึ่งอาจเพียงพอต่อการสืบสวนสอบสวนในเบื้องต้น แต่อาจไม่ครอบคลุมถึงการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในหลายประการ เช่น ข้อมูลในคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นต้น กฎหมายฉบับดังกล่าว จึงได้มีการบัญญัติกรณีที่เป็น การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลรวมถึงข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดไว้ใน มาตรา 25 โดยบัญญัติว่า

มาตรา 25 ⁶⁷ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้ เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษพนักงานสอบสวนคดีพิเศษซึ่งได้รับอนุมัติจากอธิบดีเป็นหนังสือ จะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา เพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาพิจารณาถึงผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิอื่นใดประกอบกับเหตุผลและความจำเป็นดังต่อไปนี้

⁶⁷ มาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547

- (1) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ
- (2) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
- (3) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาสั่งอนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวันโดยกำหนดเงื่อนไขใดๆ ก็ได้ และให้ผู้เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในสิ่งสื่อสารตามคำสั่งดังกล่าวจะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้ ภายหลังจากที่มีคำสั่งอนุญาต หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเหตุผลความจำเป็นไม่เป็นไปตามที่ระบุหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาอาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อพนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้รายงานการดำเนินการให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาทราบ

บรรดาข้อมูลข่าวสารที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บรักษาเฉพาะข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษซึ่งได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง และให้ใช้ประโยชน์ในการสืบสวนหรือใช้เป็นพยานหลักฐานเฉพาะในการดำเนินคดีพิเศษดังกล่าวเท่านั้น ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นให้ทำลายเสียทั้งสิ้น ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่ กคพ. กำหนด

จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า แม้ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้ จะมีอำนาจเข้าไปในที่รโหฐานหรือสถานที่ใด เพื่อค้น พบ ยึดหรืออายัด ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดแล้วตามมาตรา 24 หรือการแฝงตัวในองค์กร หรือกลุ่มบุคคลใดเพื่อประโยชน์แก่การสืบสวนสอบสวนแล้ว การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น การสื่อสารทางโทรศัพท์ การเข้าถึงข้อมูลในคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ รวมถึงอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ยังมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสืบสวนสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริงแห่งการกระทำความผิด

2.8 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล โดยการเข้าไปยังที่รโหฐานหรือสถานที่และยานพาหนะจำเป็นจะต้องได้รับการอนุญาตและดำเนินการตามหมายศาลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 25(2) เป็นต้น แต่ในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายนี้อาจมีอยู่หลายประการ ตามที่กล่าวข้างต้นนั้น เช่น ตามมาตรา 25/1 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะที่หน่วยงานหรือสถาบันการเงินใดที่ไม่สามารถเข้าถึงได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งให้มีการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ เป็นต้น แต่ยังมีบทบัญญัติอีกประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงินที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่กำหนดไว้ในมาตรา 37/2 โดยบัญญัติว่า

มาตรา 37/2⁶⁸ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หรือการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบ หรือมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการโอน ยักย้าย แปรสภาพ หรือชุกซ่อนทรัพย์สิน หรือปรากฏพฤติการณ์ว่ามีการถือครองทรัพย์สินแทน อันมีลักษณะเป็นการมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้นได้ เพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ยื่นบัญชีที่มีพฤติการณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ต่อเมื่อมีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว

ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือสถาบันการเงินและผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมทางการเงิน

⁶⁸ มาตรา 37/2 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อการตรวจสอบความถูกต้องมีอยู่จริงและความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและคณะกรรมการธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ด้วย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 78 มาใช้บังคับกับการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงและความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามมาตรานี้ด้วย โดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้นำบทบัญญัติมาตรา 25 (1) (2) และ (3) และมาตรา 25/1 มาใช้บังคับกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินด้วย

จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเป็นกรณีที่กฎหมายได้ให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่อาจเรียกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมทางการเงินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ รวมถึงใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินภายใต้กฎหมายนี้ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวที่ได้มาอาจเป็นข้อมูลส่วนบุคคลอื่น ๆ ที่รวมอยู่ในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมทางการเงินก็ได้ กล่าวโดยสรุปว่า การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีสองลักษณะ คือ การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในหน่วยงานของรัฐหรือสถาบันการเงินใด ที่เป็นไปตามมาตรา 25/1 และการเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการรายงานธุรกรรมทางการเงินและการใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาตรา 37/2 เท่านั้น

สรุปได้ว่าเป็นประการที่เป็นข้อสังเกตที่ว่า มาตรการพิเศษในการแสวงหาพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ จะเป็นการบัญญัติที่เป็นไปตามทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม โดยบทบัญญัติของกฎหมายที่ให้อำนาจตามมาตรการพิเศษต่าง ๆ จะระบุถึงบทอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนบางประการ เพื่อดำรงรักษาความสงบเรียบร้อยของรัฐเอาไว้ ในทางพิจารณาจะเห็นได้ว่ามาตรการพิเศษต่าง ๆ เหล่านั้น ได้ชัดหรือจำกัดหรือกระทบกระเทือนต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้การรับรองสิทธิเอาไว้ ซึ่งการรับรองสิทธิดังกล่าวเป็นการรับรองสิทธิตามทฤษฎีความชอบด้วยกระบวนการทางกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ยังมีข้อจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนบางประการ ทำให้เป็นที่มาของบทบัญญัติตามกฎหมายต่าง ๆ ที่บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจในการแสวงหา

พยานหลักฐาน ที่อำนาจนั้น ๆ เมื่อมีการใช้อำนาจจะเป็นจำกัดหรือกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

และจะเห็นได้ว่ามาตรการพิเศษในการแสวงหาพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ ก่อนที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะกระทำจะต้องมีการตรวจสอบหรือการพิจารณาโดยหน่วยงานของรัฐที่มีได้เป็นผู้ใช้อำนาจอื่น ที่เป็นการตรวจสอบในลักษณะของการถ่วงดุลการใช้อำนาจ (Check and Balance) หรือการใช้อำนาจนั้นอาจกระทำได้เลยหากมีเหตุตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นเงื่อนไข โดยเหตุ นั้น ๆ มักเป็นเหตุที่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนเป็นหลักตามทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม เป็นต้น ท้ายที่สุด การใช้มาตรการพิเศษต่าง ๆ เหล่านี้ที่เป็นการใช้อำนาจดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นไปตามทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมและขัดต่อทฤษฎีความชอบด้วยกระบวนการทางกฎหมาย จะต้องใช้ความระมัดระวัง และใช้ด้วยความเป็นธรรม ความเท่าเทียมกัน ตลอดจนคำนึงถึงความเสียหายต่อรัฐในภาพรวมมากกว่าที่จะพิจารณาถึงความเสียหายเป็นรายบุคคลไป

และในอีกประการหนึ่ง การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลที่อยู่ในคอมพิวเตอร์หรือระบบสื่อสาร หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ใด ๆ ก็ตาม เป็นการใช้อำนาจรัฐที่กระทบต่อสิทธิของประชาชนโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล หรือเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลหรือสื่อมวลชน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2557 (ฉบับชั่วคราว) ก็ยังมีการรับรองสิทธิ ๆ ต่างเหล่านั้น) แต่อย่างไรก็ตามการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าจะตามกฎหมายใด ๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น ก็เป็นในส่วนของจำกัดสิทธิและเสรีภาพ โดยยังอยู่ในเหตุผลในการจำกัดสิทธิเสรีภาพ 3 ประการ คือ เพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคลอื่น เพื่อการดำรงอยู่ และเพื่อความสามารถในการทำภาระหน้าที่ของรัฐ และเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ทั้งนี้ ในส่วนของการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ที่เป็นการเปิดเผยข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองดูแลของหน่วยงานของรัฐระหว่างกันเองนั้น ก็เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ พ.ศ. 2540 ที่ยึดถือการเปิดเผยข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองดูแลของหน่วยงานของรัฐเป็นหลัก และการปกปิดเป็นข้อมูลให้ถือเป็นข้อยกเว้นตามเจตนารมณ์ของกฎหมายนั้น ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันเอง จะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการกิจหรืออำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่ต้องการจะให้มีการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งหน่วยงานทั้งสามหน่วยงาน คือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ง. และคณะกรรมการคตพิเศษ ล้วนแต่เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดที่มีความร้ายแรงและอาจกระทบต่อความมั่นคงของราชอาณาจักร

การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ไม่ว่าจะในส่วนข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องสงสัยแล้วนั้น การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ อาจเป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวนและการฟ้องร้องดำเนินคดียอมเป็นได้

บทที่ 3

องค์กรป้องกันและปราบปรามการทุจริตของต่างประเทศ

3.1 Corrupt Practices Investigation Bureau (CPIB)

ประเทศสิงคโปร์เป็นเพียงไม่กี่ประเทศในโลกที่ควบคุมการทุจริตคอร์รัปชันได้ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการมีระบอบการเมืองที่แข็งแกร่งในการทำลายขบวนการคอร์รัปชัน ประกอบกับมีการดำเนินคดีอย่างจริงจังต่อผู้กระทำความผิด โดยไม่คำนึงถึงตำแหน่งและสถานะทางสังคมของผู้นั้น ซึ่งสิงคโปร์มีหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริต คือ Corruption Practice investigation Bureau (CPIB) ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระ ก่อตั้งขึ้นในค.ศ. 1952 (โดยช่วงก่อนปี 1958 การสืบสวนสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับการทุจริตทั้งหมดเป็นหน้าที่ของ “แผนกต่อต้านการทุจริต” ซึ่งเป็นหน่วยงานเล็กในกรมตำรวจ) หน่วยงาน CPIB มีสำนักงานเพียงแห่งเดียว ไม่มีสำนักงานท้องถิ่น ตั้งอยู่ใจกลางเมือง ในช่วง ค.ศ. 1960 – 1999 จำนวนเจ้าหน้าที่ของ CPIB เพิ่มขึ้นถึง 9 เท่า โดยในช่วงปี 1960 มีเจ้าหน้าที่เพียง 8 คน จนถึง ค.ศ. 1999 มี 71 คน ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่สืบสวน 49 คน และเป็นเจ้าหน้าที่ ฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายธุรการ 22 คน ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของ CPIB คือ ผู้อำนวยการ CPIB ซึ่งทำงานขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีของประเทศสิงคโปร์ อำนาจหน้าที่และการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ CPIB เป็นไปตาม The Prevention of Corruption Act และ CPIB มีภารกิจหลักของ CPIB คือ การรับเรื่องร้องเรียนและสืบสวนคำร้องเกี่ยวกับการทุจริต การสืบสวนการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีการทุจริตคอร์รัปชันแอบแฝงอยู่ และการป้องกันการทุจริต โดยตรวจสอบการปฏิบัติและกระบวนการในภาครัฐเพื่อลดโอกาสการทุจริต

ด้านการดำเนินการ CPIB มีหน้าที่ปกป้องความเป็นหนึ่งเดียวกันของภาครัฐและสนับสนุนธรรมาภิบาลที่ปราศจากการทุจริตในภาคเอกชน ซึ่งนอกจาก CPIB จะมีอำนาจสืบสวนการทุจริตในหน่วยงานของรัฐแล้ว CPIB ยังมีอำนาจในการสืบสวนการทุจริตในภาคเอกชนด้วย และยังมีหน้าที่ในการตรวจสอบการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ และรายงานกรณีดังกล่าวให้แก่หน่วยงานทราบ เพื่อลงโทษทางวินัย ทั้งนี้ CPIB ดำเนินการภายใต้ The Prevention of Corruption Act ซึ่งได้กำหนดอำนาจในการสืบสวนสอบสวนการกระทำความผิดและเจ้าหน้าที่ CPIB ยังสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายจับในความผิดที่กฎหมายกำหนดให้กระทำได้ แต่อย่างไรก็ดี เจ้าหน้าที่ CPIB ไม่ได้ถูกแต่งตั้งให้เป็น

เจ้าหน้าที่ตำรวจตามกฎหมายสิงคโปร์ แต่ทั้งนี้ยังอาจออกเป็นคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ CPIB สามารถใช้อำนาจใด ๆ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ขณะที่ทำการสืบสวนการกระทำความผิด

ในด้านการสืบสวนการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริต ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่หลักของ CPIB สำนักงาน CPIB มีหน้าที่รับและสืบสวนการร้องเรียนต่าง ๆ ที่มีการกล่าวหาว่าเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริต โดยการสืบสวนจะเน้นไปที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งต่างๆ ที่มีโอกาสสูงที่จะกระทำการทุจริต เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง เจ้าหน้าที่ศุลกากร เป็นต้น¹

3.1.1 อำนาจของเจ้าพนักงาน Corrupt Practices Investigation Bureau (CPIB) ตาม Prevention of Corruption Act

การปฏิบัติหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนและการแสวงหาพยานหลักฐาน ของเจ้าพนักงาน CPIB จะต้องอาศัยอำนาจตาม Prevention of Corruption Act ที่บัญญัติให้อำนาจต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงและพิสูจน์ความผิดแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหา โดยอำนาจของเจ้าพนักงานตาม CPIB มีดังนี้

อำนาจในการจับกุม²

¹ วีระพงษ์ บุญโญภาสและคณะ, "การเสริมสร้างมาตรการเพื่อสัมฤทธิ์ผลในกระบวนการบังคับใช้กฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช.", รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, น. 91-93.

² Powers of arrest.

15 (1) The Director or any special investigator may without a warrant arrest any person who has been concerned in any offence under this Act or against whom a reasonable complaint has been made or credible information has been received or a reasonable suspicion exists of his having been so concerned.

(2) The Director or special investigator arresting a person under subsection (1) may search such person and take possession if all articles found upon

(1) ผู้อำนวยการหรือนักสืบพิเศษจะจับบุคคลโดยไม่มีหมายจับได้ หากบุคคลนั้นได้เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ หรือบุคคลใดที่ถูกร้องเรียนและเชื่อได้ว่ากระทำความผิด หรือตามข้อมูลที่ได้รับและเชื่อถือได้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

(2) ผู้อำนวยการหรือนักสืบพิเศษที่ได้จับกุมบุคคลตาม (1) อาจค้นตัวบุคคลและยึดเอาสิ่งของ ถ้าสิ่งเหล่านั้นที่พบหรือพยานหลักฐานที่เชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด โดยมีเงื่อนไขว่าการค้นดังกล่าว ถ้าบุคคลซึ่งเป็นหญิงให้การค้นต้องกระทำโดยหญิงอื่น

(3) บุคคลที่ถูกจับกุมภายใต้มาตรานี้ ให้นำบุคคลดังกล่าวไปยังสำนักงาน CPIB หรือสถานีตำรวจ

การประกันตัวหรือการวางหลักประกัน³

him which there is reason to believe where the fruits or other evidence of the crime, provided that no female shall be searched except by a female.

(3) Every person so arrested shall be taken to the Corrupt Practices Investigation Bureau or to a police station.

³ Provisions as to bail or bond.

16 (1) A person who has been arrested by the Director or any special investigator may be released on bail or on his own bond granted by the Director or any special investigator or any police officer.

(2) The provisions of Chapters XXXV and XXXVI of the Criminal Procedure Code shall apply to any bail or bond granted under this section; and for this purpose -

(a) any reference to “officer” , “police officer” or “police officer not below rank of sergeant” shall be read to include the Director or any special investigator;

(b) the reference to the Commissioner of Police in section 351 of the Criminal Procedure Code shall be read to include the Director.

(1) บุคคลที่ถูกจับกุมโดยผู้อำนวยความสะดวกหรือนักสืบพิเศษอาจถูกปล่อยตัวภายใต้การประกันตัวหรือการวางหลักประกันตามผู้อำนวยความสะดวกหรือนักสืบพิเศษเห็นสมควร

(2) บทบัญญัติในบท 35 และ 36 ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้นำมาใช้ในการประกันตัวหรือการวางหลักประกันในมาตรานี้ และเพื่อวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

(a) การอ้างอิงถึง “เจ้าหน้าที่” , “เจ้าหน้าที่ตำรวจ” , “เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มียศไม่ต่ำกว่าชั้นประทวน” ให้รวมถึงผู้อำนวยความสะดวกหรือนักสืบพิเศษ

(b) การอ้างอิงถึงคณะกรรมการตำรวจในมาตรา 351 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้รวมถึงผู้อำนวยความสะดวก

อำนาจในการสืบสวนสอบสวน⁴

⁴ Powers of investigation.

17 (1) In any case relating to the commission -

(a) of an offence under section 165 or under sections 213 to 215 of the Penal Code , or of any conspiracy to commit , or of any attempt to commit , or of any abetment of such an offence;

(b) of an offence under this Act; or

(c) of any sizeable offence under any written law which may be disclosed in the course of an investigation under this Act ,

the Director or a special investigator may , without the order of the Public Prosecutor , exercise all or any of the powers in relation to police investigations into any offence given by the Criminal Procedure Code :

Provided that an investigation into an offence under the Penal Code shall be deemed to be a police investigation to which section 122 of the Criminal Procedure Code shall apply in the same manner and to the same extent as if the Director or the special investigator concerned were a police officer.

(1) ในกรณีใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ

(a) การกระทำความผิดภายใต้มาตรา 165 หรือภายใต้มาตรา 213 ถึง 215 แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือการร่วมกันกระทำความผิด หรือการพยายามกระทำความผิด หรือการสนับสนุนการกระทำความผิด

(b) ความผิดตามกฎหมายนี้ หรือ

(c) การกระทำความผิดร้ายแรงภายใต้กฎหมายที่ใด ๆ ที่ต้องมีการเปิดเผยการสืบสวนสอบสวนภายใต้กฎหมายนี้

ผู้อำนวยการหรือนักสืบพิเศษสามารถดำเนินการใด ๆ โดยอาศัยอำนาจที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนของตำรวจต่อความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา โดยปราศจากการสั่งการจากอัยการได้

โดยมีเงื่อนไขว่าการสืบสวนสอบสวนความผิดภายใต้ประมวลกฎหมายอาญาให้ถือเป็นการสืบสวนสอบสวนของตำรวจตามมาตรา 122 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยให้กระทำการในลักษณะเดียวกันและกระทำการเช่นเดียวกันในกรณีที่เป็นการกระทำโดยผู้อำนวยการหรือนักสืบพิเศษที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ

(2) เพื่อวัตถุประสงค์ตามมาตรา 58 (1) และ 122 (5) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ผู้อำนวยการหรือนักสืบพิเศษมีฐานะเทียบเท่าตำรวจที่ยศไม่ต่ำกว่าพนักงานสอบสวน

(2) For the purposes of sections 58 (1) and 122 (5) of the Criminal Procedure Code , the Director or a special investigator shall be deemed to be an officer not below the rank of inspector of police

อำนาจในการค้นและการจับกุม⁵

⁵ Powers of search and seizure.

22 (1) Whenever it appears to any Magistrate or to the Director upon information and after such inquiry as he thinks necessary that there is reasonable cause to believe that in any place there is any document containing any evidence of , or any article or property relating to -

(a) the commission of an offence under this Act , or under sections 161 to 165 or 213 to 215 , of the Penal Code ; or

(b) a conspiracy to commit , or any attempt to commit , or an abetment of any such offence , the Magistrate or the Director may , by warrant directed to any special investigator or police officer not below the rank of inspector empower the special investigator or police officer to enter that place by force if necessary and to search , seize and detain any such document , article or property.

(2) Whenever it appears to any special investigator or any police officer now below the rank of inspector that there is reasonable cause to believe that in any place there is concealed or deposited any document containing any evidence of , or any article or property relating to -

(a) the commission of an offence under this Act , or under sections 161 to 165 , or 213 to 215 , of the Penal Code ; or

(b) a conspiracy to commit , or an attempt to commit , or an abetment of any such offence , and the special investigator or police officer has reasonable grounds for believing that by reason of the delay in obtaining a search warrant the object of the search is likely to be frustrated , he may exercise in and

(1) เมื่อปรากฏข้อมูลแก่ผู้พิพากษาหรือผู้อำนวยการภายหลังจากที่สอบปากคำเพิ่มเติม และมีเหตุอันควรเชื่อว่าสถานที่ใด ๆ มีเอกสารใด ๆ ที่เป็นหลักฐาน หรือสิ่งของ หรือทรัพย์สินใด ที่เกี่ยวข้องกับ

(a) การกระทำความผิดภายใต้พระราชบัญญัตินี้ หรือภายใต้มาตรา 161 ถึง 165 หรือ 213 ถึง 215 แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือ

(b) การร่วมกันกระทำความผิด หรือการพยายามกระทำความผิด หรือการสนับสนุนการกระทำความผิด ที่ผู้พิพากษาหรือผู้อำนวยการ ที่ออกหมายให้แก่นักสืบพิเศษหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจยศไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยพนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่ออกหมายเพื่อให้เข้าไปยังสถานที่โดยอาศัยอำนาจ เพื่อจำเป็นในการค้น ยึด ไม่ว่าจะเอกสารใด ๆ สิ่งใด หรือทรัพย์สิน

(2) เมื่อปรากฏเหตุอันควรเชื่อแก่นักสืบพิเศษหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ยศไม่ต่ำกว่าพนักงานสอบสวน ว่าสถานที่ใด ๆ ที่ห้ามไม่ให้เข้า หรือการฝากเอกสาร พยานหลักฐานใด ๆ หรือสิ่งใด หรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับ

(a) การกระทำความผิดภายใต้พระราชบัญญัตินี้ หรือภายใต้มาตรา 161 ถึง 165 หรือ 213 ถึง 215 แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือ

(b) การร่วมกันกระทำความผิด หรือการพยายามกระทำความผิด หรือการสนับสนุนการกระทำความผิด และนักสืบพิเศษหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่าเหตุอันควรเชื่อว่าการออกหมายนั้นจะก่อให้เกิดความล่าช้าและในประการที่ไม่อาจได้มาซึ่งพยานหลักฐานตามหมาย เจ้าหน้าที่อาจใช้อำนาจในการเข้าไปในสถานที่ดังกล่าวตาม (1) และให้ถือว่าเจ้าหน้าที่มีอำนาจตามหมายภายใต้มาตรานี้

in respect of that place all the powers mentioned in subsection (1) in as full and ample a manner as if he were empowered to do so by warrant issued under that subsection.

อุปสรรคในการค้นหาพยานหลักฐาน (บทลงโทษ)

ไม่ว่าบุคคลใด ๆ

(a) ปฏิเสธที่จะให้ผู้อำนวยการหรือเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเพื่อที่จะเข้าไปค้นหาพยานหลักฐานหรือเข้าไปในสถานที่ใด ๆ

(b) การขัดขืน ขัดขวาง การกระทำที่เป็นอุปสรรค หรือทำให้ล่าช้า ที่มีผลในการเข้าไปในสถานที่ใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อการศึกษาปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ หรือการดำเนินการปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดหรือการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้

(c) ไม่ปฏิบัติตามคำร้องขอโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้อำนวยการหรือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(d) ปฏิเสธหรือละเลยที่จะให้ข้อมูลใด ๆ ที่เขาจะต้องให้ตามที่ร้องขอ และเขามีอำนาจที่จะให้ข้อมูลดังกล่าว

จะมีความผิดและเป็นการกระทำความผิดที่จะต้องได้รับโทษตามกฎหมาย โดยปรับไม่เกิน \$10,000 หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

กล่าวโดยสรุปคือ เจ้าหน้าที่ของ CPIB อาจมีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนคล้ายกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ในบางส่วนที่มีความแตกต่างในประการสำคัญคือ เจ้าหน้าที่ CPIB มิได้เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพียงแต่กฎหมายได้บัญญัติให้มีอำนาจในลักษณะตำรวจเท่านั้น เช่น มีอำนาจในการจับกุม หรืออำนาจสืบสวนสอบสวน เท่านั้น แต่มิได้มีอำนาจอื่น ๆ เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจตามกฎหมายสิงคโปร์

3.1.2 มาตรการพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานตาม Prevention of Corruption Act

เนื่องจาก The Prevention of Corruption Act มิให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ CPIB โดยตรงนัก แต่กฎหมายได้กำหนดมาตรการพิเศษบางประการในรูปแบบที่ให้อำนาจแก่พนักงานอัยการในการกำกับดูแลการทำงานของเจ้าหน้าที่ CPIB โดยพนักงานอัยการอาจให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ CPIB ในการดำเนินการแสวงหาพยานหลักฐาน โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายในการมอบอำนาจ ซึ่งอำนาจนี้เรียกได้ว่าเป็นอำนาจสืบสวนสอบสวนพิเศษ ที่อาจถือเป็นมาตรการพิเศษได้ โดยมาตรการพิเศษดังกล่าวเป็นมาตรการที่กำหนดขึ้นโดยอาศัยหลักการควบคุมอาชญากรรม โดยเป็นการจำกัดหรือกระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนบางประการเพื่อการดำรงความสงบเรียบร้อยของรัฐไว้ อีกทั้ง การที่ให้อำนาจแก่พนักงานอัยการที่จะอนุญาตหรือมอบหมายอำนาจให้แก่เจ้าหน้าที่ CPIB ก็เป็นขั้นตอนหนึ่งในการตรวจสอบอำนาจการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐในหลักการตรวจสอบการใช้อำนาจหรือถ่วงดุลอำนาจ (Check and Balance) โดยมาตรการพิเศษที่กล่าวมาข้างต้น ดังนี้

(1) มาตรการพิเศษเกี่ยวกับการให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน

อำนาจสืบสวนสอบสวนพิเศษ⁶

⁶ Special powers of investigation.

18 (1) Notwithstanding anything in any other law , the Public Prosecutor , if satisfied that there are reasonable grounds for suspecting that an offence under this Act has been committed , may, by order , authorize the Director or any police of or above the rank of assistant superintendent name in such order or a special investigator so named to make an investigation in the matter in such manner or mode as may be specified in that order. The order may authorize the investigation of any bank account , share account , purchase account , expense account or any other account , or any safe deposit box in any bank , and shall be sufficient authority for the disclosure or

(1) เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่ามีเหตุผลอันควรเชื่อว่าการกระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้ได้ถูกกระทำลง , อาจจะ , ใช้ให้กระทำ โดยอนุญาตให้ผู้อำนวยการหรือตำรวจที่มียศสูงกว่าผู้กำกับหรือเทียบเท่า หรือนักสืบพิเศษหรือเทียบเท่า ทำการสืบสวนสอบสวนในการกระทำความผิดในเหตุดังกล่าวที่บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ การสั่งการอนุญาตให้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนถึงบัญชีธนาคาร , บัญชีเดินสะพัด , บัญชีซื้อขาย , บัญชีรายการใช้จ่าย หรือบัญชีอื่นใด หรือตู้รับรษณีย์ในธนาคารใด ๆ และมีอำนาจในการที่จะเปิดเผยหรือจัดให้บุคคลใดกระทำใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือบัญชี หรือเอกสารใด หรือสิ่งอื่นใดที่จำเป็นตามที่เจ้าหน้าที่ร้องขอ

(2) บุคคลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลหรือจัดทำบัญชีหรือเอกสารหรือสิ่งอื่นใดให้แก่ผู้มีอำนาจ ให้ถือว่ามีความผิดและเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2000 เหรียญ หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

production by any person of all or any information or accounts or documents or articles as may be required by the officer so authorized.

(2) Any person who fails to disclose such information or to produce such accounts or documents or articles to the person so authorized shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine not exceeding \$2,000 or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both

อำนาจสืบสวนสอบสวนที่ได้รับอนุญาตจากพนักงานอัยการ⁷

พนักงานอัยการอาจมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้อำนวยการหรือนักสืบพิเศษดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นภายใต้กฎหมายใด ๆ หรือทั้งหมด หรืออำนาจที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนของตำรวจภายใต้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

อำนาจของพนักงานอัยการในการตรวจสอบหนังสือของ ธนาคาร⁸

⁷ Powers of investigation authorized by Public Prosecutor.

19 The Public Prosecutor may by order authorize the Director or a special investigator to exercise , in the case of any offence under any written law , all or any of the powers in relation to police investigations given by the Criminal Procedure Code.

⁸ Public Prosecutor's power to order inspection of banker's books.

20 (1) The Public Prosecutor may , if he considers that any evidence of the commission of an offence under this Act or under sections 161 to 165 or 213 to 215 of the Penal Code or of a conspiracy to commit , or an attempt to commit , or an abetment of any such offence by a person in the service of the Government or of any department thereof or of a public body is likely to be found in any banker's book relating to that person , his wife or child or to a person reasonably believed by the Public Prosecutor to be a trustee or agent for that person , by order authorize the Director or any special investigator named in the order or any police officer of or above the rank of assistant superintendent so named to inspect any book and the Director , special investigator or police officer so authorized may , at all reasonable times , enter

(1) ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าพยานหลักฐานใด ๆ ของ คณะกรรมการภายใต้การกระทำความผิดในกฎหมายนี้ หรือภายใต้มาตรา 161 ถึง 165 หรือ 213 ถึง 215 แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือการร่วมกันกระทำความผิด หรือการพยายามกระทำความผิด หรือ การสนับสนุนการกระทำความผิด โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเอกชน ที่ อาจจะพบในหนังสือของธนาคารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น คู่สมรส หรือบุตร หรือบุคคลที่พนักงานเห็นว่า เป็นผู้ดูแลหรือตัวแทนของบุคคลนั้น พนักงานอัยการอาจสั่งให้ผู้อำนวยการหรือนักสืบพิเศษหรือเทียบเท่า หรือตำรวจ หรือตำรวจที่มีตำแหน่งสูงกว่าผู้ช่วยผู้กำกับหรือเทียบเท่าให้ดำเนินการตรวจสอบหนังสือ ธนาคารดังกล่าว และผู้อำนวยการหรือนักสืบพิเศษ หรือตำรวจที่ได้รับอนุญาตสามารถเข้าดำเนินการ ตรวจสอบได้ทุกเวลาตามที่ได้รับคำสั่งอนุญาต และการดำเนินการตรวจสอบอาจคัดถ่ายสำเนาหนังสือ ธนาคารหรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหนังสือดังกล่าวได้

(2) เพื่อวัตถุประสงค์ตามมาตรานี้

“ธนาคาร” ให้หมายถึงบริษัทใด ๆ ที่ให้บริการเกี่ยวกับการ ดำเนินธุรกรรมของธนาคารที่ถูกจัดตั้งขึ้นในสิงคโปร์หรือภายใต้กฎหมายอื่น

“หนังสือธนาคาร” ให้หมายรวมถึงบัญชีใด ๆ , สมุดประจำวัน , สมุดเงินสด , สมุดบัญชี หรือหนังสือ หรือเอกสารใด ๆ ที่ใช้ในการประกอบกิจการของธนาคาร

the bank specified in the order and inspect the books kept therein and may take copies of any relevant entry in any such book.

(2) For the purpose of the section -

“bank” means any company carrying on the business of bankers in Singapore incorporated or licensed under any written law ;

“banker’s book” includes any ledger , day book , cash book , account book or other book or document used in the ordinary course of the business of a bank.

อำนาจของพนักงานอัยการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง⁹

⁹ Public Prosecutor's power to obtain information.

21 (1) In the course of any investigation or proceedings into or relating to an offence by any person in the service of the Government or of and department thereof or of any public body under this Act or under sections 161 to 165 or 213 to 215 of the Penal Code or conspiracy to commit , or an attempt to commit , or an abetment of any such offence , the Public Prosecutor may , notwithstanding anything in any other written law to the contrary , by written notice -

(a) require that person to furnish a sworn statement in writing enumerating all movable or immovable property belonging to or possessed by that person and by the spouse , sons and daughters of that person , and specifying the date on which each of the properties enumerated was acquired whether by way of purchase , gift bequest , inheritance or otherwise ;

(b) require that person to furnish a sworn statement in writing of any money or other property sent out of Singapore by him , his spouse , sons and daughters during such period as may be specified in the notice ;

(c) require any other person to furnish a sworn statement in writing enumerating all movable or immovable property belonging to or possessed by that person where the Public Prosecutor has reasonable grounds to believe that the information can assist the investigation ;

(d) require the Comptroller of Income Tax to furnish , as specified in the notice , all information available to the Comptroller relating to the affairs of that person or of the spouse or a son or daughter of that person , and to produce or furnish , as specified in the notice , any document or a certified copy of any

(1) การดำเนินการสืบสวนสอบสวนหรือการดำเนินการหรือการกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้ หรือภายใต้มาตรา 161 ถึง 165 หรือ 213 ถึง 215 แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือการร่วมกันกระทำความผิด หรือการพยายามกระทำความผิด หรือการสนับสนุนการกระทำความผิด เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในการแจ้งหมาย

(a) ให้บุคคลรับรองบัญชีทรัพย์สินทั้งสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เป็นของบุคคลนั้น ของคู่สมรส และของบุตร และให้ระบุนั้นที่ได้รับทรัพย์สินมา ไม่ว่าจะได้มาทางใด ๆ รวมถึงทางมรดก

document relating to that person , spouse , son or daughter which is in the possession or under the control of the Comptroller.

(e) require the person in charge of any department , office or establishment of the Government , or the president , chairman , manager or chief executive officer of any public body to produce or furnish , as specified in the notice , any document or a certified copy of any document which is in his possession or under his control ;

(f) require the manager of any bank to give copies of the accounts of that person or of the spouse or a son or daughter of that person at the bank.

(2) Every person to whom a notice is sent by the Public Prosecutor under subsection (1) shall , notwithstanding the provisions of any written law or any oath of secrecy to the contrary , comply with the terms of that notice within such time as may be specified therein and any person who willfully neglects or fails so to comply shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine not exceeding \$10,000 or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both.

(b) ให้บุคคลรับรองรายการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินที่ถูกส่งออกจากสิงคโปร์ของบุคคลนั้น ของคู่สมรส และของบุตร และให้ระบุวันที่ช่วงเวลาที่ได้กระทำลงในหมาย

(c) จะต้องมิบุคคลรับรองรายการเกี่ยวกับทรัพย์สิน ไม่ว่าจะสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เป็นเจ้าของหรืออยู่ในความครอบครองของบุคคลของบุคคลใด ที่พนักงานอัยการเชื่อว่าข้อมูลในรายการเหล่านั้นเป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวน

(d) ให้แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการเสียหายให้แก่กรมบัญชีกลางในกิจการของ บุคคลนั้นของคู่สมรส และของบุตร ที่ระบุไว้ในหนังสือ เอกสาร หรือสำเนาเอกสาร หรือเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น คู่สมรส และของบุตร ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมบัญชีกลาง

(e) ให้นำตัวบุคคลที่อยู่ในความดูแลไม่ว่าในกรมใด ๆ สำนักงาน หรือสถานประกอบกิจการของรัฐ หรือประธาน กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจบริหารของกิจการสาธารณะใด ๆ ตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารใด ๆ หรือสำเนาเอกสารที่อยู่ภายใต้การครอบครองหรือดูแลของบุคคลนั้น

(f) ให้ผู้จัดการธนาคารไม่ว่าธนาคารใด ๆ ให้ส่งสำเนาบัญชีของบุคคลนั้น หรือของคู่สมรส และของบุตร ที่เป็นของบุคคลนั้นที่อยู่ในความครอบครองของธนาคาร

(2) ให้แจ้งให้บุคคลที่ได้รับหมายจากพนักงานอัยการตาม (1) ว่า แม้จะมีบทบัญญัติกฎหมายหรือการรักษาความลับใด ๆ ที่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ให้แจ้งว่าการจงใจไม่ปฏิบัติตามหรือขัดขืนหมายดังกล่าว ถือว่ามีความผิดตามกฎหมายต้องระวางโทษปรับไม่เกิน \$10,000 หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) มาตรการพิเศษเกี่ยวกับพยานหลักฐานของข้อมูลทางการเงิน

พยานหลักฐานในทางการเงินหรือทรัพย์สิน¹⁰

¹⁰ Evidence of pecuniary resources or property.

24 (1) In any trail or inquiry by a court into an offence under this Act or under sections 161 to 165 or 213 to 215 of the Penal Code or into a conspiracy to

(1) ในการวิธีหรือการสอบปากคำเพิ่มเติมโดยศาลในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือภายใต้มาตรา 161 ถึง 165 หรือ 213 ถึง 215 แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือในการร่วมกันกระทำความผิด หรือการพยายามกระทำความผิด หรือการสนับสนุนการกระทำความผิด ที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ครอบครอง ไม่สามารถแสดงให้เห็นว่าบัญชีเส้นทางการงานหรือทรัพย์สินถึงแหล่งที่มา หรือเขาได้กระทำหรือถูกกล่าวหาซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เขาได้กระทำความผิด ที่เขาได้มานั้นโดยรวมถึงเส้นทางการเงินหรือทรัพย์สินที่เขาไม่อาจแสดงให้เห็นซึ่งวิธีหรือการสอบปากคำดังกล่าวอาจได้รับการยืนยันและอาจนำมาใช้ในการพิจารณาของศาลเป็นคำเบิก

commit , or attempt to commit , or an abetment of any such offence the fact that an accused person is in possession , for which he cannot satisfactorily account , of pecuniary resources or property disproportionate to his known sources of income , or that he had , at or about the time of the alleged offence , obtained an accretion to his pecuniary resources or property for which he cannot satisfactorily account , may be proved and may be taken into consideration by the court as corroborating the testimony of any witness in the trial or inquiry that the accused person accepted or obtained or agreed to accept or attempted to obtain any gratification and as showing that the gratification was accepted or obtained or agreed to be accepted or attempted to be obtained corruptly as an inducement or reward.

(2) An accused person shall , for the purposes of subsection (1) , be deemed to be in possession of resources or property or to have obtained an accretion thereto where those resources or property are held or the accretion is obtained by any other person whom , having regard to his relationship to the accused person or to any other circumstances , there is reason to believe to be holding those resources or property or to have obtained the accretion in trust for or on behalf of the accused person or as a gift from the accused person.

ความของพยานในคดี ในวิธีการหรือการสอบปากคำของผู้ถูกกล่าวหาที่เขายอมรับ หรือได้รับ หรือตกลงที่จะรับ หรือพยายามที่จะรับสินบนและปรากฏว่าสินบนนั้นได้ถูกรับ หรือได้รับหรือตกลงที่จะรับ หรือพยายามที่จะรับสิ่งจูงใจหรือรางวัลดังกล่าว

(2) ผู้ถูกกล่าวหาตาม (1) ให้ถือว่ารวมเอาถึงทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะได้จากบุคคลใด โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของบุคคลนั้นกับผู้กล่าวหาหรือพฤติการณ์อื่น ๆ ที่เชื่อได้ว่าได้ครอบครองทรัพย์สินนั้นได้เพิ่มขึ้นจากตัวผู้ถูกกล่าวหา หรือจากสิ่งของของผู้ถูกกล่าวหา

ในประการนี้ เป็นมาตรการพิเศษในการแสวงหาพยานหลักฐาน เพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกกล่าวหาในแง่ของการที่ไม่อาจทำให้ศาลพอใจว่าเส้นทางการเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาของผู้ถูกกล่าวหาที่มีเป็นอย่างไร และการเพิ่มขึ้นของทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาครอบครองนั้น ไม่อาจแสดงถึงที่มาหรือที่ไปได้ เช่นเดียวกับกรณีการตรวจสอบในแง่ของกรณีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง รำรวยผิดปกติดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า มาตรการพิเศษของเจ้าหน้าที่ CPIB ล้วนแล้วแต่เป็นอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานได้อย่างรวดเร็ว เพื่อป้องกันมิให้พยานหลักฐานที่สำคัญสูญหายหรือถูกทำลายไป อีกทั้ง การใช้อำนาจเหล่านั้น ได้ถูกตรวจสอบโดยพนักงานอัยการจากการมอบหมายหรืออนุญาตให้กระทำการสืบสวนสอบสวนที่อาศัยอำนาจพิเศษตามที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจเอาไว้ ตลอดจนอำนาจตามมาตรการทั่วไปของเจ้าหน้าที่งาน CPIB ยังมีอำนาจในลักษณะที่เป็นอำนาจที่จำเป็นเช่นเดียวกับตำรวจของประเทศสิงคโปร์ คือ อำนาจในการจับกุมหรืออำนาจค้นโดยไม่มีความหมายค้นที่ต้องเป็นเหตุที่เข้าเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

นอกจากนี้ ตามกฎหมาย The Prevention of Corruption Act ยังกำหนดบทลงโทษแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ภายหลังมีคำพิพากษาว่ากระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่านั้น ขึ้นอยู่กับสภาพความร้ายแรงของข้อกล่าวหาหรือ เช่น

- การปรับหรือการถูกกล่าวหาว่ากล่าวตักเตือน
- การลดขั้นเงินเดือน
- การถูกปรับลดตำแหน่งหรือถูกลดขั้นตำแหน่ง
- การให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่นั้น ๆ แต่ยังคงอยู่ในราชการอยู่
- การให้ออกจากราชการ
- การถูกจำกัดสิทธิมิให้ได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งเพื่อทำงาน

เกี่ยวกับสาระณะอีก

ผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ภายหลังจากที่ศาลมีคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาจริงแล้วนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นจะถูกตัดมิให้ได้รับประโยชน์อื่นใดจากตำแหน่งหน้าที่อีกต่อไป

3.2 the Independent Commission Against Corruption (ICAC)¹¹

ฮ่องกง ถือได้ว่าเป็นเมืองที่ประสบความสำเร็จอย่างมากในเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งแต่เดิมในช่วง ค.ศ. 1960 – 1970 ฮ่องกงยังเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยปัญหาการทุจริต สาเหตุอาจเนื่องมาจากฮ่องกงเป็นประเทศในอาณานิคมของประเทศอังกฤษ ซึ่งประเทศอังกฤษได้ใช้ฮ่องกงเป็นสถานที่ในการทำธุรกรรมต่าง ๆ อีกทั้งลักษณะภูมิประเทศของฮ่องกงเป็นประเทศทางผ่านของหลาย ๆ ประเทศ ทำให้ฮ่องกงกลายเป็นสถานที่ที่มีการตกลงธุรกรรมต่าง ๆ ได้ทุกเรื่อง ต่อมาฮ่องกงมีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของฮ่องกงนั้น สืบเนื่องมาจากคดีของนายพลปีเตอร์ ก็อบเบอร์ ซึ่งได้กระทำความผิดข้อหาฉ้อราษฎร์บังหลวงในคดีใหญ่ ๆ หลาย ๆ คดี และได้ติดสินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องหลายคน ก่อนหลบหนีออกนอกประเทศไทย แม้ท้ายที่สุดนายพลปีเตอร์ ก็อบเบอร์ จะได้ถูกนำตัวกลับมาลงโทษก็ตาม แต่ประชาชนฮ่องกงส่วนใหญ่ไม่พอใจต่อระบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศตน จึงได้ออกมาเรียกร้องให้มีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจนกระทั่งเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1974 ได้มีการก่อตั้งหน่วยงานที่ชื่อ Independent Commission Against Corruption (ICAC) ขึ้น โดยจากการรายงานประจำปีของ ICAC ในปี 1974 ซึ่งเป็นปีแรกที่ก่อตั้งพบว่ามีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตมากกว่า 3,000 เรื่อง และมีการฟ้องบุคคลต่าง ๆ มากถึง 108 คน เฉพาะในช่วง 10 เดือนแรกของการก่อตั้ง ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกฟ้องเป็นคดีมากถึง 56 คน โดยปัจจุบันหน่วยงาน ICAC ของฮ่องกงเป็นหน่วยงานที่สามารถป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพและดีที่สุดในหนึ่งของโลก อีกทั้งหน่วยงาน ICAC ของฮ่องกงยังเป็นที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก ซึ่งประเทศต่าง ๆ เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศออสเตรเลีย ได้ยึดถือเป็นต้นแบบในการจัดตั้งองค์กรเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตในประเทศของตน

¹¹ วีระพงษ์ บุญญานุภาสและคณะ, "การเสริมสร้างมาตรการเพื่อสัมฤทธิ์ผลในกระบวนการบังคับใช้กฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช.", รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, น. 82-83.

3.2.1 อำนาจของเจ้าพนักงาน the Independent Commission Against Corruption (ICAC) ตาม Independent Commission Against Corruption Ordinance

การปฏิบัติหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนและการแสวงหาพยานหลักฐาน ของเจ้าพนักงาน ICACอาศัยอำนาจตาม Independent Commission Against Corruption Ordinance ที่บัญญัติให้อำนาจต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงและพิสูจน์ความผิดแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหา โดยอำนาจของเจ้าพนักงานตาม ICAC มีดังนี้

มาตรา 10 อำนาจในการจับกุม¹²

¹² Section 10 Power of arrest

(1) An officer authorized in that behalf by the Commissioner may without warrant arrest a person if he reasonably suspects that such person is guilty of an offence under this Ordinance or the Prevention of Bribery Ordinance (Cap 201) or the Elections (Corrupt and Illegal Conduct) Ordinance (Cap 554) or, being a prescribed officer, is guilty of an offence of blackmail committed by or through the misuse of office. (Amended 27 of 1980 s.2;10 of 2000 s. 47; 14 of 2003 s.21)

(2) Where, during an investigation by the Commission of a suspected offence under the Prevention of Bribery Ordinance (Cap 201) or of suspected offence under the Elections (Corrupt and Illegal Conduct) Ordinance (Cap 554), another offence is disclosed, any such officer may without warrant arrest a person if he reasonably suspects that such person is guilty of that other offence and- (Amended 16 of 1911 s. 2; 10 of 2000 s. 47)

(a) he reasonably suspects that such other offence was connected with, or that either directly or indirectly its commission was facilitated

by, the suspected offence under the Prevention of Bribery Ordinance (Cap 201) or the suspected offence under the Elections (Corrupt and Illegal Conduct) Ordinance (Cap 554), as the case may be; or (Amended 16 of 1991 s. 2; 10 of 2000 s. 47)

(b) the other offence is on which is specified for the purposes of this subsection in subsection (5).

(3) Any such officer-

(a) may use such force as is reasonable in the circumstances in effecting an arrest under subsection (1) or (2); and (Amended 18 of 1976 s.2)

(b) may, for the purpose of effecting such an arrest, enter and search any premises or place if he has reason to believe that there is in the premises or place a person who is to be so arrested.

(4) No premises or place shall be entered under subsection (3) unless the officer has first stated that he is an officer and the purpose of which he seeks entry and produced this warrant card to any person requesting its production, but subject as aforesaid any such officer may enter any such premises or place by force, if necessary.

(5) The following offences are specified for the purposes of subsection (2)-

(a) the offence of perverting or obstructing the course of justice;

(aa) the offence of theft under section 9 of the Theft Ordinance (Cap 210); (Added 27 of 1980 s.2)

(b) the offence of blackmail under section 23 of the Theft Ordinance (Cap 210);

(ba) the offence of fraud under section 16A of the Theft Ordinance (Cap210); (Added 45 of 1999 s.5)

(c) the offence of obtaining property by deception under section 17 of the Theft Ordinance (Cap 210);

(d) the offence of obtaining pecuniary advantage by deception under section 18 of the Theft Ordinance (Cap 210);

(da) the offence of obtaining services by deception under section 18A of the Theft Ordinance (Cap 210); (Added 51 of 1987 s.4)

(db) the offence of evading liability by deception under section 18B of the Theft Ordinance (Cap 210); (Added 51 of 1987 s.4)

(dc) the offence of making off without payment under section 18C of the Theft Ordinance (Cap 210);(Added 51 of 1987 s.4)

(dd) the offence of procuring a false entry in certain records under section 18D of the Theft Ordinance (Cap 210); (Added 51 of 1987 s.4)

(de) the offence of false accounting under section 19 of the Theft Ordinance (Cap 210); (added 27 of 1980 s. 2 Amended 51 of 1987 s.4)

(e) the offence of assisting an offender under section 90 of the Criminal Procedure Ordinance (Cap 221);

(ea) any offence under regulation in force under the Electoral Affairs Commission Ordinance (Cap 541); (Replaced 134 of 1997 s.85)

(1) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในหน้าที่ มีอำนาจจับกุมโดยไม่มีหมายคนได้ ถ้าเขาสมควรสงสัยว่าบุคคลดังกล่าวเป็นความผิดของการกระทำผิดกฎหมายภายใต้กฎหมายนี้หรือ The Prevention of Bribery Ordinance (Cap 201) หรือ the Elections (Corrupt and Illegal Conduct) Ordinance (Cap 554) หรือการเป็นเจ้าหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดเป็นความผิดของการกระทำผิดกฎหมายในลักษณะความผิดตามความผิดในลักษณะแบล็คเมลล์โดยหรือผ่านการใช้ผิดวัตถุประสงค์

(2) กรณีในระหว่างการตรวจสอบโดยคณะกรรมการของการกระทำผิดกฎหมายที่ต้องสงสัยว่าอยู่ภายใต้ the Prevention of Bribery Ordinance (Cap 201) หรือการกระทำผิดกฎหมายที่ต้องสงสัยว่าอยู่ภายใต้ the Elections (Corrupt and Illegal Conduct) Ordinance (Cap 554) Ordinance (Cap 554) การกระทำผิดโดยชัดแจ้ง เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจจับกุมโดยไม่มีหมายคน ถ้าบุคคลที่ต้องสงสัยว่าเขามีเหตุผลว่าบุคคลดังกล่าวเป็นความผิดของการกระทำผิดกฎหมายอื่น ๆ ที่ และ

(a) เขาสมควรสงสัยว่ากระทำผิดกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ หรือว่าโดยตรง หรือโดยอ้อมคณะกรรมการที่มีอำนาจ โดยการกระทำผิดกฎหมายที่ต้องสงสัยว่าอยู่ภายใต้ the Prevention of Bribery Ordinance (Cap 201) หรือการกระทำผิดกฎหมายที่ต้องสงสัยว่าอยู่ภายใต้ the Elections (Corrupt and Illegal Conduct) Ordinance (Cap 554) เป็นกรณีที่น่าจะเป็นการกระทำ ความผิด ; หรือ

(f) the offence of conspiracy to defraud and the offence of conspiracy to commit any of the offences referred to in paragraph (a) , (aa) , (b) , (ba) , (c) , (d) , (da) , (db) , (dd) , (de) , (e) or (ea); (replaced 27 of 1980 s.2 Amended 51 of 1987 s. 4; 16 of 1991 s. 2; 45 of 1999 s.5)

(g) an attempt to commit any offence referred to in paragraph (a) , (aa) , (b) , (ba) , (c) , (d) , (da) , (db) , (dd) , (de) , (e) or (ea) or the offence of aiding, abetting, counseling or procuring any offence so referred to. (Replaced 27 of 1980 s.2 Amended 51 of 1987 s.4; 16 of 1991 s.2; 45 of 1999 s.5)
(Replaced 14 of 1976 s.2)

(b) การกระทำผิดกฎหมายอื่น ๆ ที่ระบุไว้เพื่อวัตถุประสงค์ใน (5)

(3) เจ้าหน้าที่ผู้ใด

(a) ในกรณีที่ใช้กำลังต้องกระทำการโดยเหมาะสมในสถานการณ์ที่มีผลในการจับกุมภายใต้ (1) หรือ (2); และ

(b) สำหรับวัตถุประสงค์ของการที่มีผลการจับกุมดังกล่าวให้เข้าไปและค้นหาสถานที่ใด ๆ หรือสถานที่ ถ้าเขามีเหตุผลที่จะเชื่อว่ามีในสถานที่หรือสถานที่ที่มีบุคคลที่ต้องถูกจับกุม

(4) กรณีไม่มีสถานที่หรือสถานที่ที่จะต้องเข้ามาตาม (3) ยกเว้นในกรณีที่เจ้าหน้าที่ได้แจ้งในโอกาสแรกว่าเขาเป็นเจ้าหน้าที่และมีวัตถุประสงค์ของการเข้าไปในสถานที่และแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลใด ๆ ที่ร้องขอให้แสดงบัตร แต่เรื่องดังกล่าวใด ๆ เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจเข้าไปในสถานที่ใด ๆ หรือสถานที่โดยการบังคับถ้าจำเป็น

(5) ความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้เพื่อวัตถุประสงค์ของ (2) –

(a) การกระทำผิดกฎหมายที่เป็นการยุงหรือขัดขวางวิถีแห่งความยุติธรรมนั้น

(aa) การกระทำความผิดตามมาตรา 9 แห่ง the Theft Ordinance (Cap 210)

(b) การกระทำความผิดในลักษณะแบล็คเมลล์ตามมาตรา 23 แห่ง the Theft Ordinance (Cap 210)

(ba) การกระทำความผิดในลักษณะทูจริตตามมาตรา 16A แห่ง the Theft Ordinance (Cap210)

(c) การกระทำความผิดในลักษณะของการหลอกลวงตามมาตรา 17 แห่ง the Theft Ordinance (Cap210)

(d) การกระทำความผิดในลักษณะการได้รับประโยชน์ทางการเงินโดยการหลอกลวงตามมาตรา 18 แห่ง the Theft Ordinance (Cap210)

(da) การกระทำความผิดในลักษณะการได้รับบริการโดยการหลอกลวงภายใต้มาตรา 18 A แห่ง the Theft Ordinance (Cap 210)

(db) การกระทำความผิดในลักษณะการหลบเลี่ยงความรับผิดชอบภายใต้มาตรา 18 B แห่ง the Theft Ordinance (Cap 210)

(dc) การกระทำความผิดในลักษณะที่เป็นการหลบเลี่ยงที่จะไม่ชำระเงินภายใต้มาตรา 18 C แห่ง the Theft Ordinance (Cap 210)

(dd) การกระทำความผิดในลักษณะการจัดการรายการเท็จในบันทึกบางอย่างภายใต้มาตรา 18 D แห่ง the Theft Ordinance (Cap 210)

(de) การกระทำความผิดในลักษณะการทำบัญชีเท็จภายใต้มาตรา 19 แห่ง the Theft Ordinance (Cap 210)

(e) การกระทำความผิดในลักษณะที่เป็นการช่วยเหลือผู้กระทำความผิดตามมาตรา 90 แห่ง the Criminal Procedure Ordinance (Cap 221)

(ea) การกระทำความผิดใด ๆ ภายใต้ระเบียบแห่ง the Electoral Affairs Commission Ordinance (Cap 541)

(f) ความผิดที่สมรู้ร่วมคิดที่จะฉ้อโกงและความผิดที่สมรู้ร่วมคิดที่จะกระทำการใด ๆ ของการกระทำความผิดที่อ้างถึงในวรรค (a) , (aa) , (ba) , (c) , (d) , (da) , (db) , (dd) , (de) , (e) หรือ (ea)

(g) การพยายามกระทำความผิดในวรรค (a) , (aa) , (ba) , (c) , (d) , (da) , (db) , (dd) , (de) , (e) หรือ (ea) หรือ การกระทำความผิดกฎหมายของการช่วยเหลือที่สนับสนุนการให้คำปรึกษาการจัดการหรือการกระทำความผิดกฎหมายใด ๆ

มาตรา 10 A ขั้นตอนหลังการจับกุม¹³

¹³ **Section 10A Procedure after arrest**

(1) A person arrested under section 10 -

(a) may be taken forthwith to police station and there dealt with in accordance with the Police Force ordinance (Cap 232) ; or

(b) may be taken to the offices of the Commission .

(2) A person arrested under section 10 who is taken to the offices of the Commission may be -

(a) detained there if an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above considers it necessary for the purpose of further inquiries ;

(b) released from custody -

(i) on his depositing such reasonable sum of money as an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above may require ; or

(ii) on his entering into such recognizance, with such sureties, if any, as an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above may require ; or

(iii) on his depositing such a sum of money and entering into such a recognizance.

(3) A person who has deposited a sum of money for the purposes of subsection (2) and has thereupon been released from custody shall –

(a) attend at the offices of the Commission at such time as an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above has specified and, having so attended, shall further attend at such other times thereafter as such an officer may specify ; or (Amended 48 of 1996 s. 20)

(b) appear before a magistrate at such time and place as an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above has specified.

(3A) A person who has been released from custody under subsection (3) and -

(a) who attends at the offices of the Commission at a further time as shall have been specified ; and

(b) who on such attendance advises an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above that he will refuse to attend at any further time, whether specified or not, shall have the sum of money deposited for the purposes of subsection (2) refunded to him and shall not be bound by any recognizance entered into by him with respect to his attendance. (Added 48 of 1996 s. 20)

(4) A recognizance entered into for the purpose of subsection (2) shall be conditioned -

(a) for the attendance of the person at the offices of the Commission at such time as may be specified therein and at such other time thereafter as an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above may specify ; or

(b) for the appearance of the person before a magistrate at such time and place as may be specified therein.

(5) If any person fails to attend at the offices of the Commission or to appear before a magistrate in accordance with subsection (3) or a recognizance entered into for the purposes of subsection (2) , such sum of money may be forfeited or such recognizance estreated by a magistrate on application by the Commissioner.

(6) A person who is detained at the offices of the Commission under subsection (2) (a) shall be brought before a magistrate as soon as practicable and in any event within 48 hours after his arrest unless he is sooner released, whether under subsection (2) (b) or otherwise.

- (1) บุคคลที่ถูกจับกุมภายใต้มาตรา 10
- (a) ให้กรณีที่ถูกนำตัวไปยังสถานีตำรวจพื้นที่และปฏิบัติให้สอดคล้องกับ Police Force ordinance (Cap 232) หรือ
- (b) อาจต้องถูกนำตัวไปยังสำนักงานคณะกรรมการ
- (2) บุคคลที่ถูกจับกุมภายใต้มาตรา 10 อาจถูกนำตัวไปยังสำนักงานคณะกรรมการในกรณีนี้ที่
- (a) ในกรณีที่ถูกคุมขัง ถ้าเจ้าพนักงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระดับอาวุโส หรือสูงกว่า เห็นว่าจำเป็นต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม
- (b) การปล่อยตัวจากการควบคุมตัวโดย
- (i) ได้วางเงินประกันตามจำนวนที่เจ้าพนักงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระดับอาวุโส หรือสูงกว่าได้เรียกให้วางเงินประกัน

(7) (a) A person who is detained at the offices of the Commission under subsection (2) (a) may be taken in the custody of an officer to and from any other place if an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above considers it necessary or desirable to do so.

(b) Any person who is being taken to and from any such place in the custody of an officer under paragraph (a) shall be deemed to be in lawful custody.

(8) The Chief Executive may by order make such provision as he considers necessary with respect to the treatment of persons detained at the offices of the Commission, whether under subsection (2) (a) or pursuant to the order of a magistrate under section 20 (3) or 79 (1) of the Magistrates Ordinance (Cap227). (Amended 51 of 1987 s. 5; 1 of 2003 s.3)

(ii) การค้าประกันด้วยตัวบุคคล ถ้าเจ้าพนักงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระดับอาวุโส หรือสูงกว่าได้เรียกให้กระทำการค้าประกันดังกล่าว

(iii) การวางเงินประกันและนำบุคคลเข้าค้าประกัน

(3) บุคคลที่ได้วางเงินประกันตาม (2) และได้รับการปล่อยตัวจะต้อง

(a) มาพบเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตระดับอาวุโสหรือสูงกว่าแจ้งให้ต้องปฏิบัติ และจะต้องมาพบทุกครั้งที่ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ หรือ

(b) มาพบผู้พิพากษาในเวลาและสถานที่ที่เจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตระดับอาวุโส หรือสูงกว่า กำหนดไว้

(3A) บุคคลที่ได้รับการปล่อยตัวตาม (3) และ

(a) บุคคลนั้นจะต้องมายังสำนักงานคณะกรรมการทุกครั้งที่ได้รับแจ้ง และ

(b) บุคคลนั้นจะต้องมาพบตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตระดับอาวุโสหรือสูงกว่า ที่ได้เขาได้ปฏิบัติที่จะมาพบไม่ว่าครั้งใด ไม่ว่าจะเป็นการได้รับแจ้งหรือไม่ก็ตามที่มีการวางเงินประกันตาม (2) ต้องคืนเงินดังกล่าวแก่บุคคลนั้น และต้องไม่มีผลผูกพันต่อพยานหลักฐานใด ๆ ที่เขานำมาพบตามคำแนะนำ-

(4) การเข้ามาค้าประกันตาม (2) ต้องถูกจำกัดด้วยว่า

(a) สำหรับการที่บุคคลใดมาพบที่สำนักงานคณะกรรมการในเวลาที่ได้รับแจ้งและภายหลังจากนั้น ตามที่เจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตระบุไว้ หรือ

(b) สำหรับการมาพบของบุคคลก่อนขึ้นศาลในเวลาและสถานที่ที่ระบุไว้

(5) บุคคลใดที่ไม่มาพบยังสำนักงานคณะกรรมการ หรือไม่ไปพบศาลก่อนขึ้นศาลตามข้อตกลงใน (3) หรือการค้าประกันตาม (2) ให้รับเงินประกันหรือเพิกถอนการค้าประกันโดยศาลตามคำร้องขอของคณะกรรมการ

(6) บุคคลที่ถูกควบคุมตัวที่สำนักงานคณะกรรมการภายใต้ (2) (ก) ต้องถูกนำตัวมายังศาลก่อนพิจารณาในทันทีเท่าที่จะทำได้ และต้องภายใน 48 ชั่วโมงหลังการจับกุม เว้นแต่บุคคลนั้นได้ถูกปล่อยตัวภายใต้ (2) (ข) หรือประการอื่น

(7) (a) บุคคลที่ถูกควบคุมตัวที่สำนักงานคณะกรรมการภายใต้ (2) (ก) อาจถูกนำตัวไปควบคุม โดยเจ้าหน้าที่และในสถานที่อื่น ถ้าเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตระดับอาวุโส หรือสูงกว่าได้พิจารณาแล้วว่าจำเป็นหรือมีความต้องการ

(b) บุคคลใด ๆ ที่ถูกพาไปยังสถานที่ใด ๆ ก็ตาม ที่อยู่ในการควบคุมตัวของเจ้าพนักงานในวรรค (a) ถือว่าถูกควบคุมตัวตามกฎหมาย

(8) ประธานคณะกรรมการอาจมีคำสั่งในกรณีที่เห็นว่าเป็นการจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาบุคคลใดที่ถูกควบคุมตัวที่สำนักงานคณะกรรมการ ซึ่งเป็นกรณีตาม (2) (a) หรือเป็นดำเนินการตามคำสั่งของศาลภายใต้ มาตรา 20 (3) หรือ มาตรา 79 (1) แห่ง the Magistrates Ordinance (Cap227).

มาตรา 10AA การจับกุมบุคคลที่ได้รับการประกันตัว¹⁴

¹⁴ Section 10AA Arrest of persons granted bail

(1) An officer authorized in that behalf by the Commissioner may arrest without warrant any person who has been released from custody in accordance with section 10 A (2), or otherwise admitted to bail following his arrest under section 10 or his appearance on summons in respect of an offence referred to in that section -

(a) if the officer has reasonable grounds for believing that any condition on or subject to which such person was so released or otherwise admitted to bail has been or is likely to be broken ; or

(b) on being notified in writing by any surety for that person that the surety believes that person is likely to break the condition that he will appear at the time and place required and for that reason the surety wishes to be relieved of his obligation as surety. (Amended 56 of 1994 s.10)

(2) Any person arrested under subsection (1) shall be brought within the period of 24 hours after his arrest or as soon as practicable after expiry of that period before a magistrate, except here he was so arrested within the period of 24 hours immediately preceding and occasion on which he is required by virtue of a condition of his release under section 10 A (2) or other bail to appear before any court, in which case he shall be brought before that court.

(3) If it appears to the court before which a person is brought under subsection (2) that any condition on or subject to which such person was released or otherwise admitted to bail has been or is likely to be broken, the court may -

(a) remand that person in custody ; or

(1) เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการอาจจับกุมบุคคลโดยไม่มีหมายจับสำหรับบุคคลที่ถูกปล่อยตัวจากการประกันตัวตามมาตรา 10 A (2) หรือการประกันตัวตามที่ถูกจับกุมตามมาตรา 10 หรือการเรียกบุคคลที่มาปรากฏตัวตามหมายเรียกที่กระทำความผิดตามมาตรา คือ

(a) ถ้าเจ้าหน้าที่มีเหตุควรเชื่อว่าเงื่อนไขหรือการกระทำใดๆของบุคคลที่ได้รับการปล่อยตัวหรือเข้ารับการประกันตัวถูกหรือใกล้เคียงกับการฝ่าฝืน หรือ

(b) ในการได้รับการแจ้งเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรไม่ว่าการประกันใด ๆ สำหรับบุคคลที่ได้รับการประกันตัว ที่เชื่อได้ว่ามีการกระทำในลักษณะที่เป็นการฝ่าฝืนเงื่อนไขที่จะต้องมาปรากฏตัวในเวลาและสถานที่ที่ระบุไว้ตามเหตุแห่งการประกันที่มีเจตนาที่จะทำให้การประกันเสียไป

(2) บุคคลใดที่ถูกจับกุมภายใน (1) ต้องถูกนำตัวมายังศาลภายในเวลา 24 ชั่วโมงหลังจากการจับกุมเท่าที่จะเป็นไปได้ในทางปฏิบัติโดยภายหลังจากหมดระยะเวลาอัน ก่อนการพิจารณาของศาล ยกเว้นบุคคลดังกล่าวถูกจับกุมภายใน 24 ชั่วโมงทันที ก่อนหน้านั้นและมีโอกาสที่บุคคลดังกล่าวจะขอได้รับการประกันตัวตามมาตรา 10 A (2) หรือการประกันตัวใด ๆ ที่ปรากฏต่อศาลในกรณีที่เขาต้องมาปรากฏตัวต่อศาล

(3) ถ้าปรากฏแก่ศาลก่อนว่าบุคคลที่ถูกนำตัวมาศาลภายใต้ (2) ว่าเงื่อนไขใด ๆ การใด ๆ ที่บุคคลได้รับการปล่อยตัว หรือการเข้ารับการประกันตัวได้ถูกระทำหรือใกล้เคียงกับการกระทำในลักษณะฝ่าฝืนศาลอาจจะ

(a) ให้บุคคลยังคงได้รับการคุมขัง หรือ

(b) อนุญาตให้บุคคลนั้นได้รับการประกันตัวในเงื่อนไขเดิมหรือเงื่อนไขอื่นตามที่เห็นว่าเหมาะสม

(b) admit that person to bail on the same conditions or on such other conditions as it thinks fit,

(4) Nothing in this section shall derogate from or affect the powers of arrest contained in section 9 K of the Criminal Procedure Ordinance (Cap 221). (Amended 56 of 1994 s. 10)

(4) การใด ๆ ตามมาตรานี้ ไม่ทำให้การจับกุมหรืออำนาจในการจับกุมเสียไป ตามมาตรา 9 K แห่ง the Criminal Procedure Ordinance (Cap 221).

มาตรา 10 C อำนาจค้นและยึดอายัด¹⁵

(1) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจโดยได้รับมอบอำนาจจากกรรมการอาจ

¹⁵ **Section 10 C Power of search and seizure**

(1) An officer authorized in that behalf by the Commissioner may

-

(a) search any person if he reasonably suspects that such person is guilty of any of the offences referred to in section 10 ;

(b) search the premises or place in which any person was arrested under section 10, or the premises or any of the offences referred to in that section ;

(c) seize and detain anything which such officer has reason to believe to be or to contain evidence of any of the offences referred to in section 10 ;

(d) (Repealed 45 of 1992 s. 2)

(1A) (Repealed 45 of 1992 s. 2)

(2) A person shall not be searched under subsection (1) except by a person of the same sex.

(3) The powers conferred by subsection (1) shall not derogate from the power conferred on any officer by section 17 of the Prevention of Bribery Ordinance (Cap 201) or a warrant issued thereunder.

(a) ค้นตัวบุคคลใด ๆ ถ้าเชื่อได้ว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลดังกล่าวกระทำความผิดตามมาตรา 10

(b) ค้นสถานที่ใด ๆ ของบุคคลที่ถูกจับตามมาตรา 10 หรือสถานที่ใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

(c) การยึดและอายัดสิ่งใด โดยเจ้าหน้าที่เชื่อว่าหรือพบว่าเป็นพยานหลักฐาน ใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ตามมาตรา 10

(1A) (Repealed 45 of 1992 s. 2)

(2) บุคคลไม่อาจถูกค้นตัวตาม (1) ยกเว้นเป็นการกระทำโดยบุคคลที่มีเพศเดียวกัน

(3) อำนาจตาม (1) ไม่ทำให้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 17 แห่ง the Prevention of Bribery Ordinance (Cap 201) หรือหมายค้น เสียไป

3.2.2 มาตรการพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานตาม Independent Commission Against Corruption Ordinance

สำหรับมาตรการพิเศษที่ให้อำนาจเจ้าพนักงาน ICAC ในการแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อประกอบการดำเนินคดีนั้น จะเป็นมาตรการพิเศษที่ให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานจากตัวผู้ต้องหรือตัวผู้กระทำความผิดเป็นส่วนใหญ่ และมีได้มีการบัญญัติการให้ได้มาซึ่งข้อมูลในทางการเงินหรือในด้านอื่น ๆ เนื่องจากเจ้าพนักงาน ICAC อาจขอให้ศาลออกหมายค้นและเข้าถึงข้อมูลได้ทั้งหมดโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 10 B แห่ง Independent Commission Against Corruption Ordinance โดยในส่วนมาตรการพิเศษจะคล้ายคลึงกับการให้ได้มาซึ่งหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในลักษณะ 2 การสอบสวน หมวด 1 การสอบสวนสามัญเป็นต้น ซึ่งมาตรการพิเศษดังกล่าว มีดังนี้

มาตรา 10 D อำนาจในการให้ได้มาซึ่งลายนิ้วมือและภาพถ่าย¹⁶

¹⁶ Section 10 D Power to take finger - prints and photographs

(1) บุคคลใดที่ถูกจับกุมภายใต้มาตรา 10 หรือถูกเรียกตามมาตรา 8 (2) ตามหมายศาล เนื่องจากได้กระทำความผิดตามมาตรา 10 ภายใต้การกระทำของเจ้าหน้าที่อาจกระทำการให้ได้มาซึ่งลายนิ้วมือ หรือภาพถ่าย รวมทั้งน้ำหนักและส่วนสูงของบุคคลนั้น

(2) สิ่งบ่งชี้ตัวบุคคลที่ได้มาตาม (1) อาจถูกเก็บรักษาโดยกรรมการ ยกเว้นถ้า

(1) Where a person has been arrested under section 10 or, has been served with a summons under section 8 (2) of the Magistrates Ordinance (Cap 221) in respect of a section 10 offence, any officer may take, or cause to be taken under the supervision of an officer, photographs, finger - prints and the weight and height measurements of that person. (Amended 48 of 1996 s. 22)

(2) The identifying particulars of a person taken under subsection (1) may be retained by the Commissioner, except that if -

(a) a decision is taken not to charge the person with any offence ; or

(b) the person is charged with a section 10 offence but discharged by a court before conviction or acquitted at his trial or in appeal, the identifying particulars, together with any negatives or copies thereof, shall as soon as reasonably practicable be destroyed or, if the person prefers, delivered to that person.

(3) Notwithstanding subsection (2), the Commissioner may retain the identifying particulars of a person who has been previously convicted of any section 10 offence.

(4) In this section “identifying particulars” in relation to a person means photographs, finger - prints and the weight and height measurements of that person ; “section 10 offence” means any offence for which a person may be arrested under section 10.

(a) การกระทำให้ได้มาต่อบุคคลดังกล่าวไม่ได้โดยเจ้าหน้าที่ หรือ

(b) บุคคลที่ถูกจับจากการกระทำความผิดตามมาตรา 10 แต่ ถูกปล่อยตัวโดยศาลก่อนการตัดสินหรือถูกปล่อยตัวระหว่างพิจารณาหรือระหว่างการอุทธรณ์ ให้นำ รายละเอียดหรือสำเนาสิ่งนั้นที่เป็นสิ่งบ่งชี้ตัวบุคคลที่เป็นไปในทางที่จะเป็นผลร้ายให้ดำเนินการทำลาย โดยเร็วเท่าที่จะทำได้ หรือถ้าบุคคลนั้นร้องขอให้ส่งสิ่งนั้นให้กับบุคคลนั้น

(3) อย่างไรก็ตามตาม (2) กรรมการอาจให้เก็บสิ่งบ่งชี้ตัวบุคคลที่ได้กระทำความผิดใด ๆ ตามมาตรา 10 ก็ได้

(4) ในมาตรานี้ “สิ่งบ่งชี้ตัวบุคคล” ในความเกี่ยวข้องกันกับบุคคลให้หมายถึง รูปถ่าย ลายพิมพ์นิ้วมือ และน้ำหนักส่วนสูงของบุคคล และ “ความผิดตามมาตรา 10” ให้หมายถึง ความผิดใด ๆ ที่บุคคลนั้นได้ถูกจับกุมตามมาตรา 10

มาตรา 10 E การให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานประเภท Non-intimate samples¹⁷

¹⁷ **Section 10 E Taking of non - intimate samples**

(1) In any investigation in respect of an offence committed or believed to have been committed, a non - intimate sample may be taken from a person with or without his consent for forensic analysis only if -

(a) that person is dealt with and detained pursuant to section 10 A ; and

(b) an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above (“authorizing officer”) authorizes it to be taken.

(2) An authorizing officer may only give an authorization as required under subsection (1) (b) if he has reasonable grounds -

(a) for suspecting that the person from whom the non – intimate sample is to be taken has committed a serious arrestable offence ; and

(b) for believing that the sample will tend to confirm or disprove the commission of the offence by that person.

(3) An authorizing officer -

(a) subject to paragraph (b) must give an authorization pursuant to subsection (2) in writing ;

(b) where it is impracticable to comply with paragraph (a) , may give such authorization orally, in which case he must confirm it in writing as soon as practicable.

(4) Where an authorization has been given pursuant to subsection (2) , an officer shall , before the taking of a non - intimate sample , inform the person from whom the sample is to be taken -

(a) of the nature of the offence in which the person is suspected to have committed ;

(b) that there are reasonable grounds to believe that the sample will tend to confirm or disprove the commission of the offence by that person ;

(c) of the giving of the authorization ;

(d) that he may or may not consent to the taking of the sample ;

(e) that if he does not consent to the taking of the sample , the sample will still be taken from him by using reasonable force if necessary ;

(f) that the sample will be analysed and the information derived from such analysis may provide evidence that might be used in

criminal proceeding for such offence or any other offence for which a person may be arrested under section 10 ;

(g) that he may make a request to an officer for access to the information derived from the analysis of the sample ; and

(h) that if he is subsequently convicted of any serious arrestable offence, any DNA information derived from the sample may be permanently stored in the DNA database maintained under section 59 G (1) of the Police Force Ordinance (Cap 232) and may be used for the purposes specified in subsection (2) of that section.

(5) The person from whom a non - intimate sample was taken pursuant to subsection (1) is entitled to access to the information derived from the analysis of the sample.

(6) Any consent given for the taking of a non - intimate sample pursuant to this section must be given in writing and signed by the person giving the consent.

(7) A non - intimate sample from a person may only be taken by -

(a) a registered medical practitioner ; or

(b) an officer , or a public officer working in the Government Laboratory , who has received training for the purpose.

(8) An officer may use such force as is reasonably necessary for the purpose of taking or assisting the taking of a non - intimate sample from a person pursuant to this section.

(9) In this section , sections 10 F and 10 G -

“DNA” means deoxyribonucleic acid ;

“DNA information” means genetic information derived from the forensic DNA analysis of an intimate sample or a non - intimate sample ;

“intimate sample” means -

(a) a sample of blood , semen or any other tissue fluid , urine or hair other than head hair ;

(b) a dental impression ;

(c) a swab taken from a private part of a person’s body or from a person’s body orifice other than the mouth ;

“non - intimate sample” means -

(a) a sample of head hair ;

(b) a sample taken from a nail or from under a nail ;

(c) a swab taken from any part , other than a private part , of a person’s body or from the mouth but not any other body orifice ;

(d) saliva ;

(e) an impression of any part of a person’s body other than -

(i) an impression of a private part ;

(ii) an impression of the face ; or

(iii) the identifying particulars described in

section 59 (6) of the Police Force Ordinance (Cap 232) ;

“private part” in relation to a person’s body , means the genital or anal area and includes the breasts in the case of woman ;

(1) ในการสืบสวนสอบสวนหากเจ้าหน้าที่ การให้ได้มาซึ่งตัวอย่างประเภท non-intimate จากบุคคลที่เขาจะให้ความยินยอมหรือไม่ก็ดี เพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ สามารถทำได้ในเฉพาะกรณี

(a) บุคคลนั้นอยู่ในการควบคุมและถูกคุมขังตามมาตรา 10 A และ

(b) เจ้าหน้าที่ในระดับอาวุโสของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือสูงกว่า อนุญาตให้ดำเนินการได้

(2) การอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม (1) (b) จะกระทำได้เพียงเมื่อปรากฏเหตุผลว่า

(a) ในกรณีที่สงสัยว่าบุคคลที่ต้องถูกกระทำการให้ได้มาซึ่งตัวอย่างประเภท non-intimate ได้ถูกจับจากการกระทำความผิดอย่างร้ายแรง และ

(b) เพื่อเป็นการสันนิษฐานว่าตัวอย่างที่ได้มานั้นสามารถยืนยันหรือหักล้างการกระทำความผิดของบุคคลนั้น

(3) เจ้าหน้าที่ผู้อนุญาต

(a) ภายใต้วรรค (b) ต้องได้รับการอนุญาตตาม (2) โดยเป็นลายลักษณ์อักษร

(b) ในกรณีที่ไม่สามารถกระทำได้ตาม (a) อาจทำการอนุญาตโดยวาจาและจะต้องจัดให้มีการอนุญาตโดยเป็นลายลักษณ์อักษรทันทีที่ปฏิบัติได้

(4) ในกรณีการอนุญาตตาม (2) ก่อนที่เจ้าหน้าที่จะกระทำการให้ได้มาซึ่งตัวอย่างประเภท non-intimate จากบุคคลนั้น จะต้องดำเนินการแจ้งบุคคลถึง

(a) ลักษณะของการกระทำความผิดที่บุคคลนั้นถูกสงสัยว่ากระทำความผิด

“serious arrestable offence” means an offence for which a person may be arrested under section 10 and for which a person may under or by virtue of any law be sentenced to imprisonment for a term not less than 7 years.

(b) เหตุอันควรเชื่อที่สันนิษฐานได้ว่าตัวอย่างที่ได้มานั้นสามารถ
ยืนยันหรือหักล้างการกระทำความผิดของบุคคลนั้น

(c) การได้รับการอนุญาตให้กระทำการ

(d) เขาอาจยินยอมหรือไม่ก็ได้ในการที่จะกระทำการให้ได้มาซึ่ง
ตัวอย่างดังกล่าว

(e) ถ้าบุคคลนั้นไม่ยินยอมให้กระทำการให้ได้มาซึ่งตัวอย่าง
การให้ได้มาซึ่งตัวอย่างนั้นยังคงกระทำได้ถ้าจำเป็น

(f) ตัวอย่างที่ได้นำมาวิเคราะห์และข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์
อาจถูกนำมาเป็นพยานหลักฐานที่ใช้ในการดำเนินคดีอาญาในการกระทำความผิดหรือการกระทำความผิด
อื่น ๆ ของบุคคลที่ถูกจับกุมภายใต้มาตรา 10

(g) บุคคลนั้นอาจมีค่าขอต่อเจ้าหน้าที่เพื่อให้ทราบถึงผลการ
วิเคราะห์ตัวอย่างดังกล่าว และ

(h) เขาถูกตัดสินว่ากระทำความผิดอย่างร้ายแรง โดยข้อมูลตี
เอ็นเอที่ได้มาจากตัวอย่างอาจถูกเก็บไว้ในฐานข้อมูลตีเอ็นเอตามมาตรา 59 G (1) แห่ง the Police
Force Ordinance (Cap 232) และอาจถูกใช้ตามวัตถุประสงค์ตาม (2) ในมาตรานี้

(5) บุคคลใดที่ถูกระทำการให้ได้มาซึ่งตัวอย่างประเภท non-intimate ตาม
(1) สามารถเข้าถึงข้อมูลการวิเคราะห์ตัวอย่างดังกล่าวได้

(6) การให้การยินยอมในการให้ได้มาซึ่งตัวอย่างประเภท non-intimate ตาม
มาตรานี้ ต้องมีการให้การยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากบุคคลดังกล่าว

(7) การให้ได้มาซึ่งตัวอย่างประเภท non-intimate จากบุคคลนั้นสามารถ
กระทำได้โดย

(a) แพทย์ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียน หรือ

(b) เจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่ประจำห้องปฏิบัติการของรัฐบาล
ซึ่งได้รับการอบรมสำหรับการนั้น

(8) เจ้าหน้าที่อาจใช้กำลังเท่าที่จำเป็นเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวอย่างประเภท non-
intimate จากบุคคลนั้น ๆ ตามมาตรานี้

(9) ในมาตรานี้ มาตรา 10 F และ 10 G

“ตีเอ็นเอ” หมายถึง กรดดีออกซีไรโบนิวคลีอิก

“ข้อมูลดีเอ็นเอ” หมายถึง ข้อมูลพันธุกรรมที่ได้มาจากการวิเคราะห์ทางนิติวิทยาศาสตร์ของดีเอ็นเอจากตัวอย่างประเภท non-intimate

“ตัวอย่างประเภท intimate” หมายถึง

(a) ตัวอย่างเลือด อสุจิหรือเนื้อเยื่อ ของเหลว

ปัสสาวะหรือขนที่มีไขมันผม

(b) รอยพิมพ์ฟัน

(c) การเก็บตัวอย่างจากส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายบุคคลนั้น ทางปากหรือทางอื่นที่ไม่ใช่ปาก

การเก็บตัวอย่างจากส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายบุคคลนั้น ทางปากหรือทางอื่นที่ไม่ใช่ปาก

“ตัวอย่างประเภท non-intimate” หมายถึง

(a) ตัวอย่างจากเส้นผม

(b) ตัวอย่างที่ได้จากเล็บหรือใต้เล็บ

(c) การเก็บตัวอย่างจากของสงวนหรือจากปากที่มีไขมัน

มีไขมันอื่นของร่างกาย

(d) น้ำลาย

(e) รอยพิมพ์จากส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายอื่น

ที่ไม่ใช่

(i) รอยพิมพ์จากของสงวน

(ii) รอยพิมพ์จากใบหน้า หรือ

(iii) บัญชีอัตลักษณ์ตามมาตรา 59 (6) แห่ง the

Police Force Ordinance (Cap 232) ;

“ของสงวน” ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับร่างกายที่หมายถึงอวัยวะเพศหรือทางทวารหนักและให้รวมถึงทรวงอกในกรณีผู้หญิง

“ความผิดอย่างร้ายแรง” หมายถึง การกระทำความผิดของบุคคลที่อาจถูกจับกุมภายใต้มาตรา 10 และการกระทำความผิดของบุคคลที่อยู่ภายใต้หรือเป็นความผิดตามกฎหมายใด ๆ ที่มีโทษจำคุกไม่ต่ำกว่า 7 ปี

มาตรา 10 F ข้อจำกัดในการใช้ตัวอย่างและผลทางนิติวิทยาศาสตร์¹⁸

¹⁸ **Section 10F Limitations on use of samples and results of forensic analysis**

(1) Without prejudice to subsection (4) , no person shall have access to , dispose of or use a non - intimate sample taken pursuant to section 10 E except for the purposes of -

(a) forensic analysis in the course of an investigation of any offence for which a person may be arrested under section 10 ; or

(b) any proceedings for any such offence.

(2) Without prejudice to subsection (4) , no person shall have access to , disclose or use the results of forensic analysis of a non - intimate sample taken pursuant to section 10 E except -

(a) for the purposes of -

(i) forensic comparison and interpretation in the course of investigation of any offence for which a person may be arrested under section 10 ;

(ii) any proceeding for such an offence ;

or

(iii) making the results available to the person to whom the results relate ; or

(b) for the purposes of section 59 G (1) and (2) of the Police Force Ordinance (Cap 232) where the results are of forensic DNA analysis.

(1) ต้องกระทำโดยปราศจากอคติตาม (4) ห้ามมิให้บุคคลใดเข้าถึง ทำลาย หรือใช้ตัวอย่างประเภท non-intimate ที่ได้มาตามมาตรา 10 E ยกเว้นในวัตถุประสงค์ คือ

(a) วิเคราะห์ในทางนิติวิทยาศาสตร์ในกรณีของการสืบสวนการกระทำ ความผิดของบุคคลใดที่ถูกจับกุมภายใต้มาตรา 10 หรือ

(b) การดำเนินการใด ๆ สำหรับการกระทำ ความผิดนั้น ๆ

(3) Any person who contravenes subsection (1) or (2) commits an offence and is liable on conviction to a fine at level 4 and to imprisonment for 6 months.

(4) Whether or not a non - intimate sample taken pursuant to section 10 E or the results of forensic analysis of the sample has been destroyed under section 10 G , no person shall use the sample or results in any proceeding for an offence for which a person may be arrested under section 10 after -

(a) it is decided that a person from whom the sample was taken shall not be charged with any offence for which a person may be arrested under section 10 ;

(b) if the person has been charged with one or more such offences -

(i) the charge or all the charges , as the case may be , is or are withdrawn ;

(ii) the person is discharged by a court before conviction of the offence or all the offences , as the case may be ; or

(iii) the person is acquitted of the offence or all the offences , as the case may be , at trial or on appeal , whichever occurs first.

(2) โดยปราศจากอคติในตาม (4) ห้ามมิให้บุคคลใดเข้าถึง หรือเปิดเผย หรือใช้ผลทางนิติวิทยาศาสตร์จากตัวอย่างประเภท non-intimate ที่ได้มาตามมาตรา 10 E ยกเว้น

(a) เพื่อวัตถุประสงค์ในการ

(i) เทียบเคียงทางนิติวิทยาศาสตร์และการถอดความหมายในการสอบสวนการกระทำความผิดของบุคคลใดที่ถูกจับภายใต้มาตรา 10

(ii) การดำเนินการใด ๆ สำหรับการกระทำความผิดนั้น ๆ หรือ

(iii) จัดทำผลให้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

(b) เพื่อวัตถุประสงค์ตามมาตรา 59 G (1) และ (2) แห่ง the Police Force Ordinance (Cap 232) ซึ่งเพื่อให้ผลทางนิติวิทยาศาสตร์

(3) ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืน (1) หรือ (2) ให้มีความผิดและต้องได้รับโทษปรับในระดับ 4 และถูกจำคุก 6 เดือน

(4) ไม่ว่าสิ่งใดหรือตัวอย่างประเภท non-intimate ที่ได้มาตามมาตรา 10 E หรือผลทางนิติวิทยาศาสตร์ที่ได้จากตัวอย่างถูกทำลายภายใต้มาตรา 10 G ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ตัวอย่างหรือผลในการดำเนินการใด ๆ สำหรับความผิดสำหรับบุคคลที่ถูกจับกุมภายใต้มาตรา 10 หลังจากนี้

(a) มีการตัดสินว่าบุคคลที่ถูกกระทำการให้ได้มาซึ่งตัวอย่างไม่มี ความผิดใด ๆ ตามที่ถูกจับภายใต้มาตรา 10

(b) ถ้าบุคคลนั้นถูกจับในข้อหาเดียวหรือหลายข้อหา

(i) ข้อหาใดข้อหาหนึ่งหรือทั้งหมดเป็นกรณีที่ถูกถอนฟ้องไป

(ii) บุคคลนั้นถูกปล่อยตัวโดยศาลก่อนที่จะมีการตัดสินความผิดในข้อหาหนึ่งข้อหาใดหรือทั้งหมด หรือ

(iii) บุคคลใดที่พ้นจากความผิดไม่ว่าข้อหาใด ข้อหาหนึ่งหรือทั้งหมด ในกรณีของการพิจารณาคดี หรือการอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี

3.2.3 อำนาจในการสืบสวนสอบสวนอื่นและอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลตาม Chapter 201 Prevent of Bribery Ordinance

นอกจาก Independent Commission Against Corruption Ordinance ที่บัญญัติให้อำนาจต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงและพิสูจน์ความผิดแก่ผู้ถูกกล่าวหา ยังมี Chapter 201 Prevent of Bribery Ordinance ที่เป็นกฎหมายอีกฉบับที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของ ICAC ที่ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนด้วยเช่นกัน ในความผิดที่เกี่ยวกับการการรับสินบนของพนักงานเจ้าหน้าที่ในฮ่องกง ซึ่งบางอำนาจอาจมีอยู่หรือคล้ายกับอำนาจใน Independent Commission Against Corruption Ordinance แต่บางส่วนอย่างเช่นการเข้าถึงข้อมูลบางอย่าง จะบัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้ โดยมีอำนาจที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนและการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ดังนี้

มาตรา 13 อำนาจสืบสวนสอบสวนพิเศษ¹⁹

¹⁹ Section 13 Special powers of investigation

(1) Where the Commissioner is satisfied that there is reasonable cause to believe-

(a) that an offence under this Ordinance may have been committed by any person; and

(b) that any shared account, purchase account, club account, subscription account, investment account, trust account, mutual or trust fund account, expense account, bank account or other account of whatsoever kind or description, and any baker's books, company books, documents or other article of or relating to any person named or otherwise identified in writing by the Commissioner are likely to be relevant for the purposes of an investigation of such offence,

He may for those purposes authorize in writing any investigating officer in production by him of the authorization of so required-

(i) to investigate and inspect such accounts, book or documents or other article of or relating to the person named or otherwise identified by the Commissioner;

(ii) to require from any person the production of such accounts, book, documents, or other article of or relating to the person named or otherwise identified by the Commissioner which may be required for the purposes of such investigation and the disclosure of all or any information relating thereto, and to take copies of such accounts, book or documents or of any relevant entry therein and photographs of any other article. (Replaced 48 of 1996 s.4)

(1A) The Commissioner shall not, without the leave of the Court of First Instance obtained on ex parte application in chambers, issue an authorization under or by virtue of which any particular person who is alleged or suspected to have committed an offence under this Ordinance can be required to comply with any requirement of the description mentioned in subsection (1)(i) and (ii). (Added 48 of 1996 s.4)

(1B) The Court of First Instance shall not grant leave for the issue of an authorization under subsection (1)(i) and (ii) unless, on consideration of an application under subsection (1A), it is satisfied as to the matters that the Commissioner is required to be satisfied under subsection (1). (Added 48 of 1996 s.4)

(2) (a) Every authorization given under subsection (1) shall be deemed also authorize the investigating officer to require from any person information as to whether or not at any bank, company or other place there is any account, book, document or other article liable to investigation, inspection or production under such authorization. (Amended 9 of 1974 s.5; 50 of 1987 s.5; 48 of 1996 s.4)

(b) A requirement under paragraph (a) shall be made in writing and any statement therein as to the existence of the appropriate authorization under subsection (1) shall be accepted as true without further proof of the fact.

(1) กรณีที่คณะกรรมการมีเหตุอันควรเชื่อว่า

(a) มีบุคคลที่อาจกระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้

(b) บัญชีที่ใช้ร่วมกัน , บัญชีซื้อขาย , บัญชีสโมสร , บัญชีในการเป็นสมาชิก , บัญชีการลงทุน , บัญชีทรัสต์ , บัญชีรวม . บัญชีการลงทุนของทรัสต์ , บัญชีค่าใช้จ่าย . บัญชีธนาคาร หรือบัญชีใด ๆ ในลักษณะเดียวกัน และหนังสือของธนาคาร , หนังสือบริษัท , เอกสาร หรือสิ่งในลักษณะเดียวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ปรากฏชื่อ หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด ในทั้งหมดนั้นซึ่งมีแนวโน้มที่จะจำเป็นจะต้องทำการสืบสวนสอบสวนในการกระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้

ในการนี้คณะกรรมการอาจอนุญาตเป็นหนังสือให้แก่พนักงานสอบสวนเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนที่อนุญาตให้

(i) .ให้สอบสวนและวินิจฉัยบัญชี หนังสือ เอกสารหรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ปรากฏชื่อ หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด

(ii) เรียกบัญชี หนังสือ เอกสารหรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ที่เกี่ยวกับบุคคลที่ปรากฏชื่อ หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งมีความจำเป็นต้องการสอบสวน และเปิดเผย

(3) Any person who, having been lawfully required under this section to disclose any information or to produce any accounts, book, documents or other article to an investigating officer authorized under subsection (1), shall, notwithstanding the provisions of other Ordinance or rule of law to the contrary save only the provisions of section 4 of the Inland Revenue Ordinance (Cap 112), comply with such requirement, and any such person who fails or neglects, without reasonable excuse, so to do, and any person who obstructs any such investigating officer in the execution of the authorization given under subsection (1), shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine of \$20000 and to imprisonment for 1 year. (Amended 9 of 1974 s.5; L.N. 374 of 1991 ; 48 of 1996 s.4)

(4) Any person who falsely represents that an appropriate authorization has been given under subsection (1) shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine of \$20000 and to imprisonment for 1 year. (Amended 25 of 1998 s.2)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง นอกจากนั้นให้มีการคัดสำเนาบัญชี หนังสือ หรือเอกสาร หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันรวมทั้งภาพถ่าย

(1A) คณะกรรมการจะต้องไม่กระทำการโดยปราศจากการอนุญาตของศาลชั้นต้นที่ได้อนุญาตภายใต้หรือโดยอาศัยอำนาจตามที่บุคคลใดถูกกล่าวหาหรือถูกสงสัยว่ากระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้ ที่จำเป็นจะต้องมีคำร้องภายใต้ (1) (i) และ (ii)

(1B) ศาลชั้นต้นจะต้องไม่กระทำการอนุญาตตาม (1) (i) และ (ii) เว้นแต่จะได้พิจารณาจนเชื่อว่าข้อเท็จจริงตามที่คณะกรรมการร้องขอเป็นไปตาม (1)

(2) (a) การอนุญาตใด ๆ ภายใต้ (1) ให้ถือว่าเป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนสามารถเรียกข้อมูลจากบุคคลใด ๆ ไม่ว่าจะธนาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ที่บัญชี หนังสือ เอกสารหรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันที่จำเป็นจะต้องตรวจสอบภายใต้การอนุญาตดังกล่าว

(b) การเรียกให้ส่งข้อมูลภายใต้ (a) จะต้องทำเป็นหนังสือและไม่ว่ารายงานใดๆ ที่ออกภายใต้ (1) จะถือว่าเป็นความจริงที่ไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ข้อเท็จจริงอีก

(3) บุคคลใดที่มีหน้าที่จะต้องกระทำภายใต้กฎหมายที่ต้องเปิดเผยไม่ว่าข้อมูลใด ๆ บัญชี หนังสือ เอกสาร หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ต่อพนักงานสอบสวนจะต้องคำนึงถึงกฎหมายอื่น ๆ ที่ขัดกัน ยกเว้นมาตรา 4 แห่ง the Inland Revenue Ordinance (Cap 112) โดยอนุให้การเรียกร้องใด ๆ จากบุคคลและบุคคลนั้นฝ่าฝืนหรือละเลยโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร และบุคคลที่ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ให้ถือเป็นการกระทำความผิดและต้องระวางโทษปรับ 20000 เหรียญและจำคุก 1 ปี

(4) บุคคลใดแสดงข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จเพื่อให้มีการอนุญาตภายใต้ (1) ให้ถือเป็นการกระทำความผิดและต้องระวางโทษปรับ 20000 เหรียญและจำคุก 1 ปี

มาตรา 13A คำสั่งให้จัดทำข้อมูลและการให้ความช่วยเหลือ²⁰

²⁰ Section 13A Order to make material available and to render assistance

(1) The Commissioner or an investigating officer with the approval of the Commissioner or the Deputy Commissioner may, for the purpose of an investigation into, or proceedings relating to, an offence suspected to have been committed under this Ordinance, make an ex parte application to the Court of First

Instance in chambers for an order under subsection (2) in relation to particular material or material of a particular description held by the Commissioner of Inland Revenue or by any officer of the Inland Revenue Department. (Amended 25 of 1998 s. 2)

(2) Subject to subsection (6), the Court of First Instance may, if on such an application it is satisfied that- (Amended 25 of 1998 s. 2)

(a) there are reasonable grounds for suspecting that an offence under this Ordinance has been committed;

(b) there are reasonable grounds for believing that the material to which the application relates is likely to be relevant to the investigation or proceedings for the purpose of which the application is made; and

(c) there are reasonable grounds for believing that it is in the public interest, having regard to-

(i) the seriousness of the offence suspected to have been committed;

(ii) whether or not the suspected offence could be effectively investigated if an order under this subsection is not made;

(iii) the benefit likely to accrue to the investigation or proceedings if the material is so produced or if access to it is given; and

(iv) the public interest in preserving secrecy with regard to matters relating to the affairs of persons that may come to the knowledge of the Commissioner of Inland Revenue or to any officer of the Inland Revenue Department in the performance of their duties under the Inland Revenue Ordinance (Cap 112), make an order that the Commissioner of Inland Revenue or any officer of the Inland Revenue Department-

(i) shall-

(A) produce the material for the Commissioner or an investigating officer to take away; or

(B) give them access to it, within such period as the order may specify;

(ii) shall, in relation to that material, render to the Commissioner or an investigating officer in the exercise of the powers of the Commissioner or an investigating officer or the discharge of the duties of the Commissioner or an investigating officer under this Ordinance such assistance as the Commissioner or an investigating officer, as the case may be, may reasonably require.

(3) The period to be specified in an order under subsection (2) shall be 7 days unless it appears to the Court of First Instance that a longer or shorter period would be appropriate in the particular circumstances of the application.

(Amended 25 of 1998 s. 2)

(4) Where an order is made under subsection (2) the Commissioner of Inland Revenue or any officer of the Inland Revenue Department shall, notwithstanding the provisions of any other law to the contrary including the provisions of section 4 of the Inland Revenue Ordinance (Cap 112) and sections 13 and 14 of this Ordinance, comply with the terms of that order within such period as the order may specify.

(5) For the purposes of the prosecution of an offence under this Ordinance where an order is made under subsection (2), the giving of evidence by the Commissioner of Inland Revenue or any officer of the Inland Revenue Department in relation to particular material or material of a particular description with respect to which the order is made shall not be subject to any obligation as to secrecy or other restriction as to disclosure imposed by section 4 of the Inland Revenue Ordinance (Cap 112) or otherwise.

(6) Where an application under subsection (1) relates to material of a particular description, an order under subsection (2) shall only be made where an application in relation to particular material is not reasonably practicable.

(1) คณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวนที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ซึ่งเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนหรือการกระทำหน้าที่ใดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้อาจมีคำร้องไปยังศาลชั้นต้นภายใต้ (2) ที่เกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลหรือข้อมูลโดยเฉพาะเจาะจงที่จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการของกรมสรรพากรหรือเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากร

(7) Where material to which an application under this section relates consists of information recorded otherwise than in legible form-

(a) an order under subsection (2)(i)(A) shall have effect as an order to produce the material in a form in which it can be taken away; and

(b) an order under subsection (2)(i)(B) shall have effect as an order to give access to the material in a form in which it is visible and legible.

(8) Where an order made under subsection (2)(i) relates to information recorded otherwise than in legible form, the Commissioner or an investigating officer may by notice in writing require the Commissioner of Inland Revenue or an officer of the Inland Revenue Department to produce the material in a form in which it is visible and legible and can be taken away.

(9) The Commissioner or an investigating officer may by notice in writing-

(a) extend the period specified in an order under subsection (2) (and any such extension shall be deemed to be an order made by the Court of First Instance under that subsection); (Amended 25 of 1998 s. 2)

(b) release the Commissioner of Inland Revenue or an officer of the Inland Revenue Department from any obligation under an order of the description mentioned in subsection (8) to produce material in the form in which it was recorded.

(10) The Commissioner or an investigating officer may photograph or make copies of any material produced under this section.

- (2) กรณีตาม (6) ศาลชั้นต้นอาจหรือถ้าเป็นที่พอใจว่า
- (a) มีเหตุอันควรเชื่อว่าการกระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้
 - (b) มีเหตุอันควรเชื่อว่าข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้นมีความเกี่ยวข้องกับการสอบสวนหรือได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการสอบสวน
 - (c) มีเหตุอันควรเชื่อว่ากรณีนั้นอยู่ในความสนใจของประชาชนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
 - (i) ความร้ายแรงของการกระทำความผิด
 - (ii) การกระทำความผิดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าถ้าไม่ได้รับอนุญาตภายใต้อนุมาตรานี้จะมีผลกระทบต่อ การสอบสวน
 - (iii) การจัดทำข้อมูลหรือการเข้าถึงข้อมูลจะเป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน
 - (iv) ความสนใจของประชาชนในการรักษาความลับเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในทางธุรกิจของบุคคลใด ที่อาจจะเป็นประโยชน์แก่คณะกรรมการของกรมสรรพากรหรือเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรในการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้กฎหมายสรรพากร
 - (i) จะต้อง
 - (A) จัดทำข้อมูลให้แก่คณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวน
 - (B) ให้คณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวนเข้าถึงข้อมูลภายใต้ระยะเวลาหรือเงื่อนไขที่กำหนด
 - (ii) ต้องให้ข้อมูล ให้ความช่วยเหลือแก่คณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวนในการใช้อำนาจของคณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวนภายใต้กฎหมายนี้เช่นเดียวกับผู้ช่วยเจ้าพนักงานในกรณีที่เป็น
- (3) ระยะเวลาที่กำหนดตาม (2) มีกำหนด 7 วัน เว้นแต่ความจะปรากฏต่อศาลชั้นต้นว่าระยะเวลาที่เกินกว่าหรือน้อยกว่า 7 วันจะมีความเหมาะสมกว่า
- (4) คำสั่งภายใต้ (2) คณะกรรมการกรมสรรพากร หรือเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ ที่ขัดกันรวมถึงมาตรา 4 แห่ง the Inland Revenue Ordinance (Cap 112) และมาตรา 13 และ 14 แห่งกฎหมายนี้ ที่จะต้องเป็นไปตามระยะเวลาและเงื่อนไขที่กำหนด

(5) การฟ้องคดีภายใต้กฎหมายนี้ คำสั่งภายใต้ (2) การมอบซึ่งพยานหลักฐานของ คณะกรรมการกรมสรรพากร และเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร ที่เกี่ยวกับข้อมูลหรือข้อมูลโดยเฉพาะเจาะจง ที่ถือว่าคำสั่งนั้นจะต้องไม่มีผลผูกพันในการรักษาความลับหรือข้อจำกัดอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูล ตามมาตรา 4 แห่ง the Inland Revenue Ordinance (Cap 112) หรือกรณีอื่นในทำนองเดียวกัน

(6) คำร้องตาม (1) และ (2) ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลโดยเฉพาะเจาะจงจะกระทำได้เฉพาะใน กรณีที่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้

(7) ในกรณีที่ข้อมูลตามคำร้องภายใต้มาตรานี้ได้จัดทำขึ้นจากข้อมูลที่มีการบันทึกไว้เป็น ประเภทอื่นที่ไม่ได้จัดทำเป็นการชัดเจน -

(a) ภายใต้คำสั่งใน (2)(i)(A) ที่ต้องมีการจัดให้ทำข้อมูลให้จัดทำในลักษณะที่ สามารถทำไปใช้ได้และ

(b) ภายใต้คำสั่งใน (2)(i)(B) ที่ต้องมีการจัดให้มีการเข้าถึงข้อมูล ให้จัดให้มีการเข้าถึงข้อมูลในลักษณะที่อ่านเห็นและชัดเจน

(8) ในกรณีคำสั่งภายใต้ (2)(i) เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่มีการบันทึกในลักษณะที่ไม่ใช่ในลักษณะ ที่ชัดเจน คณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวนอาจมีหนังสือร้องขอให้คณะกรรมการกรมสรรพากรหรือ เจ้าหน้าที่กรมสรรพากรจัดทำข้อมูลดังกล่าวในลักษณะที่อ่านเห็นและชัดเจนพร้อมทั้งสามารถนำไปใช้ได้

(9) คณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวนอาจมีหนังสือให้

(a) ขยายระยะเวลาตาม (2) (ซึ่งการขยายระยะเวลานั้นจะต้องกระทำโดย คำสั่งของศาลชั้นต้น)

(b) ให้คณะกรรมการกรมสรรพากรหรือเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรที่จัดทำข้อมูล ที่มีการบันทึกไม่ว่าลักษณะใด ๆ ตามคำสั่งใน (8) หลุดพ้นจากความรับผิดชอบ

(10) คณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวนอาจถ่ายรูปหรือจัดทำสำเนาข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้น ในมาตรานี้

มาตรา 13B การเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับภายใต้มาตรา 13A²¹

²¹ Section 13B Disclosure of information obtained under section 13A

Where any information subject to an obligation of secrecy under the Inland Revenue Ordinance (Cap 112) has been obtained from the Commissioner of Inland Revenue or any officer of the Inland Revenue Department under or by virtue of

ในกรณีที่ข้อมูลในเรื่องของการรักษาความลับตาม the Inland Revenue Ordinance (Cap 112) ที่ได้รับจากคณะกรรมการกรมสรรพากรหรือเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร หรือได้มาโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 13A ซึ่งข้อมูลนั้นอาจถูกเปิดเผยโดยคณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเพื่อการดำเนินการฟ้องร้องคดีที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามกฎหมาย เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 13C ข้อจำกัดในการเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกเปิดเผยภายใต้มาตรา 13B²²

section 13A, that information may be disclosed by the Commissioner or an investigating officer to the Secretary for Justice for the purposes of any proceedings relating to or any prosecution of an offence under this Ordinance but may not otherwise be disclosed.

²² Section 13C Restriction on publication of information disclosed under section 13B

(1) This section applies-

(a) to information of the description mentioned in section 13B which has been furnished to the Commissioner of Inland Revenue or to any officer of the Inland Revenue Department in respect of the liability, responsibility or obligation of any person ("the person named") under the Inland Revenue Ordinance (Cap 112);

(b) where that information is disclosed to the Secretary for Justice under section 13B;

(c) where the Secretary for Justice decides that any of the information so disclosed is to be adduced in evidence by the prosecution for the purpose of any prosecution of an offence under this Ordinance, not being an offence alleged to have been committed by the person named;

(d) where a venue for and a date and time of hearing of those proceedings has been fixed; and

(e) where those proceedings may result in the information being publicly revealed.

(2) As soon as practicable after having made a decision of the description mentioned in subsection (1)(c), and in any case not less than 14 days before the date referred to in subsection (1)(d), the Secretary for Justice shall serve notice in writing of that fact on the person who furnished the information as mentioned in subsection (1)(a) and on the person named.

(3) A notice under subsection (2) shall be accompanied by a statement in writing so as to adequately inform the person on whom it is served of-

(a) the details of such information disclosed to the Secretary for Justice that is to be so adduced;

(b) the venue for, date and time of the hearing of those proceedings; and

(c) the substance of this section.

(4) Within 14 days after the service on him of a notice under subsection (2), the person on whom it is served may on notice in writing to the Secretary for Justice make an application in chambers to the court before whom the proceedings are to be heard for an order under subsection (5) and the Secretary for Justice shall be given an opportunity to be heard on that application.

(5) On application made to it under subsection (4), the court may by order give directions prohibiting or restricting the publication of any information so disclosed to the Secretary for Justice which may lead to the identity of the person named being publicly revealed.

(6) In the making of an order under subsection (5), the court shall in considering whether or not to make an order, have regard to the views of the Secretary for Justice on the application, if any, and those of the applicant and shall consider whether the public interest in the publication of any information being the subject of the application, without prohibition or restriction, outweighs-

(a) the privacy and confidentiality of that information;

(1) ในมาตรานี้ให้นำไปใช้แก่

(a) ข้อมูลที่ปรากฏซึ่งรายละเอียดตามมาตรา 13B ที่ได้รับการเปิดเผยโดยคณะกรรมการกรมสรรพากรหรือเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร ในส่วนที่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับหน้าที่ ความรับผิดชอบ หนี้สินของบุคคลใด ๆ (“บุคคลที่ปรากฏชื่อ”) ภายใต้ the Inland Revenue Ordinance (Cap 112)

(b) any prejudice to the person named which might result from the publication of that information without prohibition or restriction; and

(c) the public interest in preserving secrecy with regard to matters relating to the affairs of persons that may come to the knowledge of the Commissioner of Inland Revenue or to any officer of the Inland Revenue Department in the performance of their duties under the Inland Revenue Ordinance (Cap 112).

(7) If in the course of any prosecution of an offence under this Ordinance after the making of an order under subsection (5) the court by whom the order was made is satisfied, after giving the person in favour of whom the order was made an opportunity to be heard, that the effect of that order is to impose a substantial and unreasonable prohibition or restriction upon the reporting of those proceedings or the reporting of that prosecution and that, notwithstanding the matters referred to in subsection (6)(a), (b) and (c) and the views of the person in favour of whom the order was made, if any, it is in the public interest to remove the prohibition or to relax the restriction, the court or the judge shall direct that the order shall not apply to such information in respect of which that order was made as is specified in the direction.

(8) Any person who publishes or broadcasts information being the subject of an order under subsection (5), including an order in respect of which a direction is made under subsection (7), in contravention of that order commits an offence and is liable on conviction to a fine of \$10000 and to imprisonment for 6 months. (Added 48 of 1996 s. 5. Amended L.N. 362 of 1997)

(b) ในกรณีที่ข้อมูลถูกเปิดเผยต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมภายใต้ มาตรา 13B

(c) ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเห็นว่าข้อมูลใด ๆ ที่ถูกเปิดเผย จะถูกใช้อ้างอิงเป็นพยานหลักฐานเพื่อประโยชน์แก่การฟ้องร้องดำเนินคดีในความผิดตามกฎหมายนี้ ทั้งนี้ ต้องไม่ใช่ความผิดที่ถูกกระทำโดยบุคคลที่ปรากฏชื่อ

(d) ในกรณีวันเวลาและสถานที่ของการพิจารณาให้ดำเนินการแก้ไขและ

(e) ในกรณีที่การพิจารณาอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัย

(2) ภายหลังจากที่มีการดำเนินการตาม (1)(c) และในกรณีที่ใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 14 วัน ก่อนวันที่มีการอ้างอิงถึงตาม (1)(d) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมต้องดำเนินการมีหมายไปยังบุคคลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลใน (1)(a) และบุคคลที่ปรากฏชื่อในทันทีและโดยเร็วที่สุด

(3) หมายภายใต้ (2) ต้องดำเนินการแจ้งพร้อมทั้งรายงานอย่างเป็นทางการแก่บุคคล เหล่านั้นกับ

(a) รายละเอียดของข้อมูลที่ถูกเปิดเผยต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม พร้อมเหตุผลประกอบ

(b) วันเวลาและสถานที่ของการพิจารณาในการดำเนินการเปิดเผยข้อมูลและ

(c) การพิจารณาตามมาตรานี้

(4) ภายใน 14 วันหลังจากการออกหมายแก่บุคคลเหล่านั้นตาม (2) ซึ่งบุคคลเหล่านั้นอาจมี หนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเพื่อให้ทำคำร้องต่อศาลในกระบวนการพิจารณาก่อนที่บุคคล เหล่านั้น ก่อนเริ่มกระบวนการพิจารณาตาม (5) ให้เข้าร่วมรับฟังกระบวนการพิจารณา และรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรมต้องให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้นตามคำร้อง

(5) คำร้องภายใต้ (4) นั้น ศาลอาจมีคำสั่งห้ามกระทำการหรือจำกัดการเผยแพร่ข้อมูลใด ๆ ที่ถูกเปิดเผยต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ในข้อมูลที่อาจบ่งชี้ถึงบุคคลที่ปรากฏชื่อเพื่อให้เกิดการ เปิดเผยต่อสาธารณะ

(6) การดำเนินการภายใต้ (5) นั้น ศาลต้องดำเนินการไม่ว่าประการใด ๆ เพื่อให้มีหรือไม่มี คำสั่ง ตามความเห็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมตามคำร้อง ในการพิจารณาคำร้องจะต้อง พิจารณาถึงกรณีที่เป็นความสนใจของประชาชนในการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะในข้อมูลที่เป็นเรื่องใด ๆ ตามคำร้อง โดยปราศจากคำสั่งห้ามกระทำการหรือจำกัดการเผยแพร่ข้อมูล เมื่อปรากฏว่าการเปิดเผย มีผลกระทบต่อ

- (a) ความเป็นส่วนตัวและการรักษาความลับของข้อมูล
- (b) การมีอคติต่อบุคคลที่ปรากฏชื่อ ซึ่งเมื่อได้เปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะโดยปราศจากคำสั่งห้ามกระทำการหรือการจำกัดการเผยแพร่ข้อมูล และ
- (c) ความสนใจของประชาชนในการรักษาความลับเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในทางธุรกิจของบุคคลใด ที่อาจจะเป็นประโยชน์แก่คณะกรรมการของกรมสรรพากรหรือเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรในการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้กฎหมายสรรพากร

(7) ถ้าในการฟ้องร้องดำเนินคดีในความผิดตามกฎหมายนี้ ภายหลังจากการดำเนินการตามคำสั่ง (5) ศาลอาจสั่งให้บุคคลใด ๆ กระทำการเพื่อเป็นที่พอใจแก่ศาลว่าหลังจากที่ให้บุคคลเข้ารับฟังกระบวนการพิจารณา ซึ่งคำสั่งที่กำหนดไปโดยมีคำสั่งห้ามกระทำการซึ่งไม่มีเหตุอันสมควร หรือจำกัดการเผยแพร่ข้อมูลที่ได้พิจารณาจากรายงาน หรือรายงานกระบวนการพิจารณา ทั้งนี้ ตาม (6)(a), (b) และ (c) รวมถึงความเห็นของบุคคลเหล่านั้นตามคำสั่ง ถ้าเกิดความสนใจของประชาชนที่จะให้ยกเลิกคำสั่งห้ามกระทำการหรือการจำกัดการเผยแพร่ข้อมูลนั้น ศาลโดยผู้พิพากษาต้องมีคำสั่งมีคำสั่งห้ามไม่ให้นำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาไปใช้

(8) บุคคลใด ๆ ที่เผยแพร่หรือออกอากาศข้อมูลภายใต้ (5) รวมถึงคำสั่งห้ามตาม (7) รวมถึงการฝ่าฝืนคำสั่ง ให้ถือเป็นการกระทำความผิดและต้องระวางโทษปรับ 10000 เหรียญและจำคุก 6 เดือน

มาตรา 14 อำนาจให้ได้มาซึ่งข้อมูล²³

²³ Section 14 Power to obtain information

(1A) The Commissioner or an investigating officer may, for the purpose of an investigation into, or proceedings relating to, an offence suspected to have been committed by any person under this Ordinance, make an ex parte application to the Court of First Instance in chambers for an order under subsection (1). (Added 48 of 1996 s. 6. Amended 25 of 1998 s. 2)

(1B) The Court of First Instance shall not make an order under subsection (1) unless on an ex parte application made to it under subsection (1A) it is satisfied that there are reasonable grounds for suspecting that- (Amended 25 of 1998 s. 2)

(a) in the case of an application relating to subsection (1)(c), that the information to be required from the person being the subject of the application is likely to be relevant to the investigation or the proceedings;

(b) in the case of an application relating to subsection (1)(d) or (e), that the person being the subject of the application has or may reasonably have access to information likely to be relevant to the investigation or the proceedings. (Added 48 of 1996 s. 6)

(1) Where on an application under subsection (1A) the Court of First Instance is satisfied that there are reasonable grounds for suspecting that an offence under this Ordinance has been committed it may make an order authorizing the Commissioner by a notice in writing to require- (Replaced 48 of 1996 s. 6. Amended 25 of 1998 s. 2)

(a) such person to furnish to the investigating officer specified in such notice a statutory declaration or, as the Commissioner sees fit, a statement in writing, enumerating-

(i) the property, being property in such categories or classes of property, movable or immovable, as may be specified in such notice, belonging to or possessed by, or which at any time during the 3 years immediately preceding the date of such notice or during such shorter period as may be specified in such notice belonged to or was possessed by, such person, his agents or trustees, specifying in respect of each property enumerated whether it is or was possessed jointly (and, if so, with whom) or severally; and specifying the date upon which, and the person from whom, each such property was acquired and whether by purchase, gift, bequest, inheritance or otherwise, and, where it was acquired by purchase, specifying the consideration paid therefor; and in respect of any property enumerated which has been disposed of, whether by sale, gift or otherwise, at any time during the 3 years immediately preceding the date of the notice or such shorter period as aforesaid, specifying how and to whom the same was disposed of and, where it was

disposed of by sale, specifying the consideration given therefor; (Amended 50 of 1987 s. 6)

(ii) all expenditure incurred by such person in respect of himself, his spouse, parents or children with regard to living expenses and other private expenditure during any period specified in such notice (not, however, being a period commencing earlier than 3 years from the date of the notice);

(iii) all liabilities incurred by such person, his agents or trustees, at such time or during such period as may be specified in such notice (not, however, being a time or a period commencing earlier than 3 years from the date of the notice), and specifying in respect of each such liability whether it was incurred jointly (and, if so, with whom) or severally; (Amended 28 of 1980 s. 7)

(b) such person to furnish to the investigating officer specified in such notice a statutory declaration or, as the Commissioner sees fit, a statement in writing of any money or other property sent out of Hong Kong by him or on his behalf during such period as may be specified in the notice; (Amended 50 of 1987 s. 14)

(c) any other person to furnish to the investigating officer specified in such notice a statutory declaration or, as the Commissioner sees fit, a statement in writing enumerating the property, being property in such categories or classes of property, movable or immovable, as may be specified in such notice, belonging to or possessed by him and further stating, in respect of each such property, the date upon which and the person from whom it was acquired, if the Commissioner believes that such information may assist the investigation or proceedings; (Amended 50 of 1987 s. 6)

(d) any other person whom the Commissioner believes to be acquainted with any facts relevant to such investigation or proceedings to furnish to the investigating officer specified in such notice all information in his possession or to which he may reasonably have access (not being information readily

available to the public) respecting such matters as are specified in the notice or, as the Commissioner sees fit, to appear before the investigating officer specified in such notice or such other person specified in the notice and to answer orally on oath or affirmation any questions relevant thereto; and, on demand by the investigating officer specified in such notice or such other person, to produce or deliver or otherwise furnish to him the original or a copy of any document in his possession or under his control or to which he may reasonably have access (not being a document readily available to the public) which, in the opinion of the investigating officer specified in such notice or such other person, may be relevant to such investigation or proceedings; for the purposes of this paragraph the investigating officer specified in such notice or such other person shall have authority to administer any oath or take any affirmation; (Amended 28 of 1980 s. 7)

(e) the person in charge of any public body or any department, office or establishment of any public body to produce or furnish to the investigating officer specified in such notice any document or a copy, certified by the person in charge, of any document which is in his possession or under his control or to which he may reasonably have access (not being a document readily available to the public); (Amended 28 of 1980 s. 7)

(f) the manager of any bank to give to the investigating officer specified in such notice copies of the accounts of such person or of his spouse, parents or children at the bank as shall be named in the notice.

(2) Without prejudice to the generality thereof, the powers conferred by subsection (1)(d) include the power to require information from, and to require the attendance for the purpose of answering questions of-

(a) any person, or any employee of any person, who has acted for or is acting for any party to any particular land or property transaction; and

(b) any person, or any employee of any person, who was concerned in the passing of any consideration, brokerage, commission or fee, or in

the clearing or collection of any cheque or other instrument of exchange, respecting any particular land or property transaction, as to any of the following matters, that is to say-

(i) the full names (including aliases) and addresses of any of the persons referred to in paragraphs (a) and (b) and any other information in his possession which may be helpful in identifying or locating any such person;

(ii) any consideration, brokerage, commission or fee paid or received in respect of or in connection with any such land or property transaction; and

(iii) the terms and conditions of any such land or property transaction.

(3) A notice under subsection (1) shall be served on the person to whom it is addressed either personally or by registered post addressed to his last known place of business or residence.

(4) Every person on whom a notice under subsection (1) is served shall, notwithstanding the provisions of other Ordinance or rule of law to the contrary save only the provisions of section 4 of the Inland Revenue Ordinance (Cap 112), comply with the terms of that notice within such time as may be specified therein or within such further time as the Commissioner may, in his discretion, authorize, and any person on whom such a notice has been served, who, without reasonable excuse, neglects or fails so to comply shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine of \$20000 and to imprisonment for 1 year. (Amended 25 of 1998 s. 2)

(5) A person who wilfully makes any false statement in answer to a notice under subsection (1) shall be guilty of an offence and shall be liable to a fine of \$20000 and to imprisonment for 1 year. (Added 9 of 1974 s. 6) (Amended 9 of 1974 s. 6)

(1A) เพื่อการสอบสวนหรือเพื่อการดำเนินการฟ้องร้องคดีในความผิดตามกฎหมายนี้หรือกรณีที่ยังสงสัยว่ามีการกระทำความผิด ไม่ว่าโดยบุคคลใด ๆ คณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวนอาจมีคำร้องต่อศาลชั้นต้นเพื่อขอให้มีการสืบสวน (1)

(1B) ศาลชั้นต้นไม่อาจมีคำสั่งตาม (1) เว้นแต่คำร้องนั้นจะกระทำภายใต้ (1) จะต้องปรากฏพฤติการณ์ที่เป็นที่พอใจแก่ศาลถึงกรณีเหตุอันควรสงสัยว่า

(a) ในกรณีที่คำร้องตาม (1)(c) ที่ปรากฏข้อมูลตามที่ร้องขอว่าผู้ต้องสงสัยจะไปยุ่งเหยิงกับการสอบสวนหรือการดำเนินคดี

(b) ในกรณีที่คำร้องตาม (1)(d) หรือ (e) ที่ปรากฏว่าผู้ต้องสงสัยตามคำร้องอาจจะมีหรืออาจมีเหตุที่ทำให้ผู้นั้นเข้าถึงข้อมูลในลักษณะที่จะไปยุ่งเหยิงกับการสอบสวนหรือการดำเนินคดี

(1) กรณีที่คำร้องภายใต้ (1A) ที่ศาลชั้นต้นพอใจตามพฤติการณ์แห่งกรณีสงสัยว่าได้มีการกระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้ โดยศาลอาจอนุญาตเป็นหนังสือให้คณะกรรมการตามที่ร้องขอว่า

(a) ให้บุคคลนั้นช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการสอบสวน เช่น การออกหมาย , การดำเนินการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร , การบันทึกถ้อยคำ , การชี้แจง

(i) ทรัพย์สิน , ทรัพย์สินในแต่ละประเภทหรือแต่ละชั้น , สัมหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ ตามที่ระบุในหนังสือ ทั้งที่เป็นกรรมสิทธิ์หรือครอบครองอยู่ ไม่ว่าในระยะเวลาใด ๆ ในระยะเวลา 3 ปีหรือน้อยกว่านั้น นับแต่วันที่ระบุในหมาย ของบุคคลนั้น หรือตัวแทนหรือทรัสต์ ตามที่ระบุชื่อของบุคคลนั้น รวมถึงการถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันกับบุคคลอื่น ไม่ว่าบุคคลใด ๆ ก็ตาม และให้ระบุวันที่ที่ได้รับทรัพย์สินเหล่านั้นมา ไม่ว่าจะได้โดยการซื้อขาย การรับมรดก หรือการได้มาทางอื่น และให้ระบุถึงค่าตอบแทนที่ได้จ่ายไปเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินดังกล่าว และให้แจกแจงการให้ การขาย การอื่นใดในลักษณะเดียวกันในระยะเวลา 3 ปีหรือน้อยกว่านั้น โดยให้ระบุว่าได้โอนให้บุคคลใด

(ii) รายจ่ายทั้งหมดของบุคคลนั้น รวมถึงคู่สมรส บุพการี บุตร ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อดำรงชีพ และค่าใช้จ่ายส่วนตัวอื่น ๆ ไม่ว่าเวลาใด ๆ ก่อนหน้าที่ได้รับแจ้ง (อย่างไรก็ตาม หมายถึงช่วงระยะเวลาก่อนหน้า 3 ปี นับแต่วันที่ได้รับหมาย)

(iii) หนี้สินทั้งหมดของบุคคลนั้น ตัวแทน หรือ ทรัสต์ ที่เกิดขึ้นในเวลาหรือระหว่างเวลาที่ได้รับแจ้ง (อย่างไรก็ตาม หมายถึงระยะเวลาก่อนหน้า 3 ปี นับแต่วันที่ได้รับหมาย) และให้ระบุถึงความรับผิดชอบร่วมกัน หรือหนี้ร่วมกับบุคคลอื่น ไม่ว่าบุคคลใดก็ตาม

(b) บุคคลนั้นต้องให้ความช่วยเหลือในการสอบสวนแก่พนักงานสอบสวน เช่น การออกหมาย , การดำเนินการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร , การบันทึกถ้อยคำ ของการเงิน หรือทรัพย์สินอื่นที่ได้จ่ายออกหรือส่งออกไปนอกฮ่องกง โดยตัวบุคคลนั่นเอง หรือในนามของบุคคลนั้นในระยะเวลาตามที่ได้ระบุในหมาย

(c) บุคคลอื่น ๆ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือพนักงานสอบสวน เช่น การออกหมาย , การดำเนินการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร , การบันทึกถ้อยคำ เพื่อแจกแจงทรัพย์สิน ทรัพย์สินในแต่ละประเภทหรือแต่ละชั้น , สंहาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ ที่อาจจะระบุในหมาย ที่เป็นกรรมสิทธิ์ หรือในความครอบครองของบุคคลนั้น และระบุสถานที่ วันเวลาที่ได้รับทรัพย์สินนั้น รวมถึงว่าได้มาจากบุคคลใด ถ้าคณะกรรมการเชื่อได้ว่าข้อมูลเหล่านั้นอาจเป็นประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการดำเนินการฟ้องร้องคดี

(d) บุคคลอื่น ๆ ที่คณะกรรมการเชื่อว่าจะจะเป็นบุคคลที่รู้ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการสอบสวนหรือการฟ้องร้องดำเนินคดีที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ที่ระบุว่าข้อมูลทั้งหมดที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลนั้นหรือบุคคลอาจจัดให้มีการเข้าถึงข้อมูล (โดยจะต้องไม่เป็นข้อมูลที่จะเผยแพร่ได้) ที่ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลตามที่ได้ระบุในหมายหรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร ซึ่งจะต้องปรากฏข้อมูลก่อนที่พนักงานสอบสวนดำเนินการจัดให้มีหมายหรือแจ้ง หรือของบุคคลอื่นตามที่ได้ระบุในหมาย และให้สาบานตนหรือยืนยันคำถามใด ๆ และการอื่น ๆ ตามที่พนักงานสอบสวนตามที่พนักงานสอบสวนแจ้งรวมถึงบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องจัดให้มี ส่งมอบ หรือกระทำการอื่นใดเพื่อเป็นการช่วยเหลือเจ้าพนักงานเป็นการปกติ หรือการคัดสำเนาเอกสารใด ๆ ที่อยู่ในความครอบครอง หรืออยู่ในความควบคุม หรือตามที่บุคคลนั้นเห็นสมควร (โดยจะต้องไม่เป็นข้อมูลที่จะเผยแพร่ได้) ตามแต่พนักงานสอบสวนจะเห็นสมควร รวมถึงบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนหรือการฟ้องร้องดำเนินคดี เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้พนักงานสอบสวนอาจให้บุคคลใด ๆ สาบานตน หรือรับรองข้อมูลใด ๆ ก็ได้

(e) บุคคลที่ถูกควบคุมตัวในที่สาธารณะ หรืออยู่ในความควบคุมของหน่วยงานใดให้บุคคลที่ควบคุมตัวหรือหน่วยงานนั้น จะให้มีการส่งตัวหรือช่วยเหลือแก่พนักงานสอบสวนตามที่ได้รับแจ้ง โดยไม่ว่าเอกสาร สำเนา หรือหนังสือรับรองบุคคลที่อยู่ในความควบคุม หรือเอกสารใด ๆ ที่อยู่ในความครอบครอง หรือความควบคุม หรือตามที่บุคคลนั้นเห็นสมควร (โดยจะต้องไม่เป็นข้อมูลที่จะเผยแพร่ได้)

(f) ตามที่ได้รับแจ้งนั้น ผู้จัดการธนาคารต่าง ๆ จะต้องให้พนักงานสอบสวนสำเนาบัญชีของบุคคล คู่สมรส บุพการี หรือบุตร ที่อยู่ในความครอบครองของธนาคารนั้น และต้องเป็นบุคคลตามที่ปรากฏตามที่ได้ระบุในหมาย

(2) อำนาจตาม (1)(d) ให้ดำเนินการไปโดยปราศจากอคติ รวมถึงอำนาจในการขอข้อมูลและการให้ความช่วยเหลือของการตามคำถามของ

(a) บุคคลใด หรือลูกจ้างของบุคคลใด ที่มีหน้าที่หรือได้ทำหน้าที่แก่กลุ่มบุคคลใดเกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ หรือการซื้อขายแลกเปลี่ยนทรัพย์สิน และ

(b) บุคคลใด หรือลูกจ้างของบุคคลใด ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาใด ๆ การเป็นตัวแทนนายหน้า ค่านายหน้า หรือค่าบริการใด ๆ การบัญชี เช็ค หรือตราสาร ไม่ว่าบอสังหาริมทรัพย์ หรือการซื้อขายแลกเปลี่ยนทรัพย์สินใด ๆ ที่ระบุดังต่อไปนี้

(i) ชื่อเต็ม (รวมถึงนามแฝง) และที่อยู่ไม่ว่าของบุคคลใด ๆ ตาม (a) และ (b) และไม่ว่าข้อมูลใด ๆ ที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลนั้นที่อาจให้ความช่วยเหลือในการระบุตัวบุคคลหรือถิ่นที่อยู่ของบุคคล

(ii) การพิจารณา การเป็นตัวแทนนายหน้า ค่านายหน้า หรือค่าบริการใด ๆ หรือการได้รับ หรือความเกี่ยวพันกับบอสังหาริมทรัพย์ หรือการซื้อขายแลกเปลี่ยนทรัพย์สินใด ๆ และ

(iii) ข้อกำหนดและเงื่อนไขของบอสังหาริมทรัพย์หรือรายการทรัพย์สินใด

(3) หมายที่ออกภายใต้ (1) ต้องจัดส่งไปยังบุคคลตามที่อยู่ปรากฏหรือที่อยู่ตามทะเบียนราษฎร์ หรือภูมิลำเนาอยู่ปรากฏเป็นครั้งสุดท้าย รวมถึงภูมิลำเนาที่ใช้ประกอบกิจการ

(4) บุคคลทุกคนภายใต้หมายตาม (1) ต้องปฏิบัติตามหมาย ซึ่งต้องคำนึงถึงกฎหมายอื่น ๆ ที่ขัดกัน ยกเว้นมาตรา 4 แห่ง the Inland Revenue Ordinance (Cap 112) โดยจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในหมายภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือตามที่คณะกรรมการจะเห็นสมควร ซึ่งบุคคลที่ได้รับหมายแล้ว ผ่าฝืนหรือละเลยโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร หรือไม่ปฏิบัติตาม ให้ถือเป็นการกระทำความผิดและต้องระวางโทษปรับ 20000 เหรียญและจำคุก 1 ปี

(5) บุคคลใดจงใจให้การอันเป็นเท็จตามหมายภายใต้ (1) ให้ถือเป็นการกระทำความผิดและต้องระวางโทษปรับ 20000 เหรียญและจำคุก 1 ปี

มาตรา 15 ที่ปรึกษาทางกฎหมายและข้อมูลที่ได้รับการยกเว้น²⁴

²⁴ **Section 15 Legal advisers and privileged information**

(1) Save as is provided in this section, nothing in this Ordinance shall require the disclosure by a legal adviser of any privileged information, communication, book, document or other article.

(2) Subject to subsection (4), the information referred to in section 13(2) and in section 14(2) may be required from a legal adviser as from any other person, notwithstanding that the effect of compliance with such a requirement would be to disclose any privileged information or communication.

(3) Subject to subsection (4), a legal adviser may be required by notice under section 14(1)(d)-

(a) to state whether, at any time during such period as is specified in the notice, he has acted on behalf of any person named or otherwise identified in the notice in connection with-

(i) the transfer by such person of any moneys out of Hong Kong; or

(ii) the investment by such a person within or outside Hong Kong of any moneys; and (Amended 50 of 1987 s. 14)

(b) if so, to furnish information in his possession with respect thereto, being information as to-

(i) the date of the transfer or investment;

(ii) the amount of the transfer or

investment;

(iii) in the case of a transfer, the name and address of the bank and the name and number (if any) of the account to which the money was transferred;

(1) สิทธิสงวนตามมาตรานี้ ภายใต้กฎหมายนี้ การเปิดเผยข้อมูล การสื่อสาร หนังสือ เอกสาร หรืออย่างอื่นในลักษณะเดียวกัน จะต้องกระทำโดยที่ปรึกษาทางกฎหมายของข้อมูลที่ได้รับการยกเว้นเหล่านั้น

(2) ตาม (4) ข้อมูลที่ระบุไว้ในมาตรา 13(2) และมาตรา 14(2) อาจต้องกระทำโดยที่ปรึกษาทางกฎหมายของบุคคลเหล่านั้น อย่างไรก็ตามผลจากการเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับการยกเว้นหรือการสื่อสารใดจะต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยนั้น

(3) ตาม (4) ที่ปรึกษากฎหมายอาจร้องขอให้มีความหมายตามมาตรา 14(1)(d) นั้น

(a) เพื่อระบุว่า ไม่ว่าจะระยะเวลาใด ๆ ตามที่ระบุในหมายนั้น เขาสามารถกระทำการในนามของบุคคลที่ปรากฏชื่อหรือลักษณะที่ระบุตัวบุคคลได้ตามที่ปรากฏในหมายที่เกี่ยวข้องกับ

(i) การทำธุรกรรมทางการเงินที่เป็นการนำเงินออกนอกฮ่องกงของบุคคลนั้น หรือ

(ii) การลงทุนของบุคคลตามหมาย ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในหรือนอกฮ่องกง และ

(b) เพื่อเป็นการให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลนั้น ในข้อมูลดังต่อไปนี้ คือ

(i) วันที่ที่มีการทำธุรกรรมทางการเงินและวันที่มีการลงทุน

(iv) in the case of an investment, the nature of the investment, notwithstanding that the effect of compliance with such a requirement would be to disclose any privileged information or communication.

(4) Nothing in subsection (2) or (3) shall require a legal adviser to comply with any such requirement as is specified therein to the extent to which such compliance would disclose any privileged information or communication which came to his knowledge for the purpose of any proceedings, begun or in contemplation, before a court or to enable him to give legal advice to his client.

(5) In this section "legal adviser" means counsel or a solicitor.

(6) The protection conferred by this section on a legal adviser shall extend to a clerk or servant of or employed by a legal adviser.

(ii) จำนวนเงินที่มีการทำธุรกรรมหรือลงทุน

(iii) ในกรณีการทำธุรกรรม คือ ชื่อและที่อยู่ของธนาคารและชื่อ
กับจำนวน (ถ้ามี) ของบัญชีที่รับเงินจากการทำธุรกรรม

(iv) ในกรณีของการลงทุน คือ การลงทุนประเภทใด อย่างไรก็ตาม
ตามผลจากการเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับการยกเว้นหรือการสื่อสารใดจะต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ของการ
เปิดเผยนั้น

(4) นอกจากกรณีตาม (2) หรือ (3) นั้น จะต้องให้ที่ปรึกษาทางกฎหมายให้ความยินยอมใน
การดำเนินการภายใต้ขอบเขต ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับการยกเว้นหรือการสื่อสารใด ต้องเป็นสิ่งที่เขารู้
หรือทราบพฤติการณ์ก่อนที่ศาลจะมีการพิจารณา หรือก่อนที่ศาลจะอนุญาตให้เขาเป็นที่ปรึกษาทาง
กฎหมายแก่ผู้ความ

(5) ในมาตรานี้ “ที่ปรึกษาทางกฎหมาย” ให้หมายถึง ที่ปรึกษาหรือทนายความ

(6) ตามมาตรานี้ให้มีผลถึงเสมียนทนาย หรือลูกจ้าง หรือพนักงาน ที่ถูกจ้างโดยที่ปรึกษา
ทางกฎหมาย

มาตรา 17 อำนาจค้น²⁵

²⁵ Section 17 Further powers of search

(1) Any investigating officer may, for the purposes of an investigation into, or proceedings relating to, an offence suspected to have been committed under this Ordinance, make an ex parte application to a court for the issue of a warrant under subsection (1A). (Replaced 48 of 1996 s. 10)

(1A) Where on an application under subsection (1) the court is satisfied that there is reasonable cause to believe that in any premises or place there is anything which is or contains evidence of an offence under this Ordinance, the court may by warrant directed to an investigating officer named in the warrant, empower such officer and any other investigating officer, to enter such premises or place, by force if necessary, and search the same. (Added 48 of 1996 s. 10)

(1B) Notwithstanding subsections (1) and (1A), where the Commissioner is satisfied that there is reasonable cause to believe-

(1) เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนหรือการฟ้องร้องดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้ พนักงานสอบสวนอาจมีคำร้องต่อศาลเพื่อให้มีหมายตามมาตรา (1A)

(1A) หมายที่ออกภายใต้ (1) ต้องปรากฏต่อศาลเพื่อให้ศาลเชื่อและเห็นสมควรว่าที่รโหฐานใดมีพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้ โดยศาลอาจจะออกหมายให้แก่พนักงานสอบสวนโดยระบุชื่อไว้ในหมายหรือเจ้าพนักงานอื่น เพื่อให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปยังที่รโหฐาน และอาจใช้กำลังเพื่อให้เข้าไปได้ในกรณีที่น่าจำเป็น

(1B) อย่างไรก็ตาม ตาม (1) และ (1A) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรว่ามีเหตุอันควรเชื่อว่า

(a) that in any premises or place there may be anything which is or contains evidence of an offence under this Ordinance; and

(b) that the making of an ex parte application under subsection (1) would seriously impede an investigation into, or proceedings relating to, an offence suspected to have been committed under this Ordinance, the Commissioner may by warrant directed to an investigating officer named in the warrant, empower such officer and any other investigating officer to enter such premises or place, by force if necessary, and search the same. (Added 48 of 1996 s. 10)

(2) Without prejudice to any other law relating to entry and search, the chambers of counsel or the office of a solicitor are not subject to entry and search under this section or any warrant issued under this section except in the course of investigating an offence under this Ordinance alleged or suspected to have been committed by that counsel or that solicitor, as the case may be, or by his clerk or any servant employed by him in such chambers or office.

(3) Any person who obstructs or resists the Commissioner or any investigating officer in the exercise of the powers of entry and search under this section shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine of \$20000 and to imprisonment for 1 year. (Amended 9 of 1974 s. 9; 28 of 1980 s. 12; 48 of 1996 s. 10)

(4) In this section "court" means a magistrate and the Court of First Instance. (Added 48 of 1996 s. 10. Amended 25 of 1998 s. 2)

(a) ที่รโหฐานใด ที่อาจมีสิ่งอื่นสิ่งใด หรือพยานหลักฐานในความผิดภายใต้กฎหมายนี้

(b) การออกหมายภายใต้ (1) จะต้องเป็นกรณีที่มีความจำเป็นหรือมีอุปสรรคต่อการสอบสวน หรือการฟ้องร้องดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้ ซึ่งคณะกรรมการอาจออกหมายให้แก่พนักงานสอบสวนโดยระบุชื่อไว้ในหมาย เพื่อให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปยังที่รโหฐาน และอาจใช้กำลังเพื่อให้เข้าไปได้ในกรณีที่จำเป็น

(2) สำนักงานที่ปรึกษาหรือสำนักงานทนายความที่มีได้เกี่ยวข้องกับ การเข้าค้นตามมาตรา นี้ หรือหมายใด ๆ ที่อยู่ภายใต้มาตรา นี้ ยกเว้นการดำเนินการสอบสวนภายใต้กฎหมายนี้ การกระทำต่อสำนักงานที่ปรึกษาหรือสำนักงานทนายความที่ถูกกล่าวหาหรือต้องสงสัยว่าที่ปรึกษาทางกฎหมายหรือทนายความ เป็นกรณีที่อาจหรือได้กระทำโดยเสมียนทนาย หรือลูกจ้าง หรือพนักงานของสำนักงานนั้น ๆ ให้กระทำไปโดยการปราศจากอคติในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเข้าค้น

(3) ผู้ใดขัดขืนหรือขัดขวางคณะกรรมการ หรือพนักงานสอบสวนในการใช้อำนาจในการค้นภายใต้มาตรา นี้ ให้ถือเป็นการกระทำความผิดและต้องระวางโทษปรับ 20000 เหยียดและจำคุก 1 ปี

(4) In this section "court" means a magistrate and the Court of First Instance.
(Added 48 of 1996 s. 10. Amended 25 of 1998 s. 2)

(4) ในมาตรา นี้ “ศาล” หมายถึง ผู้พิพากษาและศาลชั้นต้น

มาตรา 20 การกันไว้เป็นพยานของผู้ถูกกล่าวหาที่ให้ถ้อยคำ²⁶

²⁶ **Section 20 Admissibility of accused's declarations and statements**

In any proceedings against a person for an offence under this Ordinance-

(a) if such person tenders himself as a witness then any statutory declaration or statement in writing furnished by him in compliance or purported compliance with the terms of a notice served on him under section 14 shall be regarded as a former statement made by him relative to the subject-matter of the proceedings and sections 13 and 14 of the Evidence Ordinance (Cap 8) shall apply with respect to that witness;

ในการดำเนินการฟ้องร้องคดีกับบุคคลที่กระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้

(a) ถ้าบุคคลดังกล่าวอ้างตนเองเป็นพยานด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือ หรือการดำเนินการตามหมายภายใต้มาตรา 14 บุคคลนั้นจะต้องได้รับการพิจารณาว่าถ้อยคำเหล่านี้ได้ให้เกี่ยวกับสาระสำคัญแห่งคดีหรือไม่ และให้นำมาตรา 13 และ 14 แห่ง the Evidence Ordinance (Cap 8) มาใช้บังคับแก่กรณีนี้ด้วย

(b) ข้อเท็จจริงจากบุคคลที่กระทำการผิดหลงจากกระทำการไปตามหมายภายใต้มาตรา 14 อาจนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานและถูกนำมาใช้ในกระบวนการพิจารณาโดยศาล

มาตรา 21 พยานหลักฐานทางการเงินและทรัพย์สิน²⁷

(b) the fact of the person's failure in any respect to comply with the terms of a notice served on him under section 14 may be adduced in evidence and made the subject of comment by the court and the prosecution (Replaced 48 of 1996 s.14)

²⁷ Section 21 Evidence of pecuniary resources or property

(1) In any proceedings against a person for an offence under Part II (other than section 10), the fact that the accused was, at or about the date of or at any time since the date of the alleged offence, or is in possession, for which he cannot satisfactorily account, of pecuniary resources or property disproportionate to his known sources of income, or that he had, at or about the date of or at any time since the date of the alleged offence, obtained an accretion to his pecuniary resources or property for which he cannot satisfactorily account, may be proved and may be taken by the court-

(a) as corroborating the testimony of any witness giving evidence in such proceedings that the accused accepted or solicited any advantage; and

(b) as showing that such advantage was accepted or solicited as an inducement or reward.

(1) ในการพิจารณาคดีของผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดภายใต้หมวดสอง (นอกจากมาตรา 10) ให้ข้อเท็จจริงแห่งการกระทำความผิด ที่เกี่ยวกับวันที่ เวลา แห่งการกระทำความผิด หรือข้อเท็จจริงที่อยู่ในความครอบครอง ที่ผู้ถูกกล่าวหาเจ้านั้นมีความไม่น่าเชื่อถือ ไม่ว่าจะ เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบัญชี หลักฐานทางการเงิน หรือทรัพย์สินของเขาที่ปรากฏหรือที่มีไม่สอดคล้องกับรายได้ หรือวันและเวลา หรือวันและเวลาที่ได้กระทำความผิด หรือวันเวลาที่เขาได้รับทรัพย์สินที่ปรากฏตามหลักฐานทางการเงิน หรือวันเวลา ที่เขาได้รับทรัพย์สินหรือบัญชีใดที่ไม่สามารถแสดงการได้มา อาจถูกพิสูจน์และใช้ในศาลได้

(a) การรับรองพยานหลักฐานของพยานบุคคลที่ได้ให้ไว้ในแก่การฟ้องร้องดำเนินคดีที่ผู้ถูกกล่าวหายอมรับหรือร้องขอที่เป็นประโยชน์นั้น และ

(b) แสดงให้เห็นว่าประโยชน์ที่เกิดจากการยอมรับหรือร้องขอเกิดจากการชักนำหรือ จูงใจ

(2) ตาม (1) บุคคลที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาในความผิดภายใต้หมวดสอง (นอกจากมาตรา 10) ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นของหรืออยู่ในความครอบครองของผู้ถูกกล่าวหา คือหลักฐานทางการเงินหรือทรัพย์สิน หรือการได้รับมาซึ่งเงินหรือทรัพย์สิน หรือสิ่งอื่นใดที่ได้รับมาจากบุคคลใดที่มีความสัมพันธ์กับผู้ถูกกล่าวหา หรือจากพฤติการณ์ใดอันควรเชื่อว่าเป็นการได้มาโดยถูกต้อง หรือในนามของผู้ถูกกล่าวหา หรือเป็นของขวัญให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา

มาตรา 24 ภาระการพิสูจน์²⁸

(2) For the purposes of subsection (1) a person accused of an offence under Part II (other than section 10) shall be presumed to be or to have been in possession of pecuniary resources or property, or to have obtained an accretion thereto, where such resources or property are or were held, or such accretion was obtained, by any other person whom, having regard to his relationship to the accused or to any other circumstances, there is reason to believe is or was holding such resources or property or obtained such accretion in trust for or otherwise on behalf of the accused or as a gift from the accused.

²⁸ Section 24 Burden of proof

ในกระบวนการพิจารณาเพื่อดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้ ให้ภาระการพิสูจน์ตกแก่ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

มาตรา 30A มาตรการคุ้มครองผู้ที่ให้เบาะแส²⁹

In any proceedings against a person for an offence under this Ordinance, the burden of proving a defence of lawful authority or reasonable excuse shall lie upon the accused

²⁹ **Section 30A Protection of informers**

(1) Save as provided in subsection (2)-

(a) no information for an offence under this Ordinance shall be admitted in evidence in any civil or criminal proceeding; and
(b) no witness in any civil or criminal proceeding shall be obliged-

(i) to disclose the name or address of any informer who has given information to the Commissioner with respect to an offence under this Ordinance or of any person who has assisted the Commissioner in any way with respect to such an offence; or

(ii) to answer any question if the answer thereto would lead, or would tend to lead, to discovery of the name or address of such informer or person, if, in either case, such informer or person is not himself a witness in such proceeding, and, if any books, documents or papers which are in evidence or liable to inspection in any civil or criminal proceeding contain an entry in which any such informer or person is named or described or which might lead to his discovery, the court shall cause all such passages to be concealed from view or to be obliterated so far as may be necessary to protect the informer or such person from discovery.

(2) If in any proceeding before a court for an offence under this Ordinance the court, after full inquiry into the case, is satisfied that an informer wilfully

(1) ให้กำหนดเงื่อนไขให้มีการคุ้มครองแก่ผู้ให้เบาะแส ดังนี้

(a) เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้ ที่ถูกนำมาเป็นพยานหลักฐานไม่ว่าในการดำเนินคดีแพ่งหรือคดีอาญา และ

(b) เป็นพยานบุคคลในการดำเนินคดีแพ่งหรือคดีอาญาที่จำต้อง

(i) เปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ของผู้ที่ให้เบาะแสที่ให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการที่เป็นการกระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้ หรือบุคคลที่เป็นผู้ช่วยเหลือคณะกรรมการไม่ว่าทางใดเกี่ยวกับการกระทำความผิด

(ii) ตอบคำถาม ถ้าในกรณีที่เป็นคำถามที่นำไปสู่การทราบถึงชื่อหรือที่อยู่ของผู้ให้เบาะแส หรือในกรณีที่ผู้ให้เบาะแสหรือไม่ใช่ผู้ให้เบาะแสเองที่เป็นพยานบุคคลในการฟ้องร้องดำเนินคดี และไม่ว่าหนังสือ เอกสารหรือสิ่งพิมพ์ ที่เป็นพยานหลักฐานที่ได้ถูกตรวจสอบไม่ว่าในการดำเนินคดีแพ่งหรือคดีอาญา ที่อาจบ่งชี้หรือทำให้ทราบถึง โดยศาลต้องกำหนดให้การดำเนินการใด ๆ จะต้องกระทำการปกปิดชื่อหรือลบบชื่อ หรือเท่าที่จำเป็น เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ให้เบาะแสดจากการทราบว่าเป็นบุคคลใด

(2) ถ้าในการดำเนินการฟ้องร้องคดีก่อนศาลตามความผิดภายใต้กฎหมายนี้ ภายหลังจากการสอบสวน หากศาลเชื่อได้ว่าผู้ให้เบาะแสดได้กระทำไปโดยเจตนาจากการที่เขารู้หรือเชื่อ ที่เป็นความเท็จหรือไม่น่าเชื่อว่าเป็นความจริง หรือในการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ศาลเห็นว่าไม่เป็นธรรมต่อบุคคลผู้ถูกปกปิดชื่อหรือบุคคลที่เป็น ผู้ช่วยเหลือคณะกรรมการ โดยศาลอาจอนุญาตให้มีการสอบปากคำเพิ่มเติม และให้ดำเนินการเปิดเผยชื่อของผู้ให้เบาะแสหรือบุคคลในลักษณะเดียวกัน

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่ามาตรการพิเศษในการแสวงหาพยานหลักฐานของเจ้าพนักงาน ICAC จะเป็นอำนาจภายหลังจากที่มีอำนาจจับกุมเสียมากกว่า แต่อำนาจในการสืบสวนสอบสวนที่จำเป็นที่จะต้องเข้าถึงข้อมูลไม่ว่าข้อมูลทางการเงินหรือข้อมูลทางธุรกิจตลอดจนอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานอื่น ๆ จะมีได้ปรากฏใน Independent Commission Against Corruption Ordinance ที่เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานเป็นหลัก และอำนาจสืบสวนสอบสวนและการ

made a material statement which he knew or believed to be false or did not believe to be true, or if in any other proceeding a court is of opinion that justice cannot be fully done between the parties thereto without disclosure of the name of an informer or a person who has assisted the Commissioner, the court may permit inquiry and require full disclosure concerning the informer or such person. (Added 28 of 1980 s. 13)

เข้าถึงข้อมูลบางอย่างได้มีบัญญัติไว้ใน Prevention of Bribery Ordinance เป็นการเฉพาะที่ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงาน ICAC ด้วยในแง่ต่าง ๆ ในการสืบสวนสอบสวนและการเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ของผู้กระทำความผิด

บทที่ 4

วิเคราะห์การใช้อำนาจรัฐในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างองค์กรตามกฎหมายไทย และองค์กรตามกฎหมายต่างประเทศ

เมื่อได้ทำการศึกษาถึงการใช้อำนาจรัฐในการแสวงหาพยานหลักฐานขององค์กรตามกฎหมายไทยได้แก่ คณะกรรมการ ปปง. , คณะกรรมการ กคพ. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว จะเห็นได้ว่ามีทั้งในส่วนของอำนาจที่เป็นไปในลักษณะของการสืบสวนสอบสวน ที่เหมือนหรือคล้ายกับอำนาจสืบสวนสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ในส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานที่ต่างออกไป ด้วยความที่การแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้ให้ความสำคัญกับระบบไต่สวนที่จำเป็นจะต้องคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา ที่เป็นไปตามหลักทฤษฎีความชอบด้วยกระบวนการทางกฎหมาย (Due Process Model) มากกว่าที่จะให้น้ำหนักในการแสวงหาตามหลักทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม (Crime Control Model) ที่คณะกรรมการ ปปง. และคณะกรรมการ กคพ. และเมื่อได้ทำการศึกษาในส่วนขององค์กรตามกฎหมายต่างประเทศ ได้แก่ CPIB และ ICAC ก็จะได้เห็นว่าอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานมีลักษณะที่เป็นการใช้อำนาจสืบสวนสอบสวนอย่างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของประเทศไทย ซึ่งหน่วยงานทั้งหมดที่กล่าวมา ยกเว้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ล้วนแต่ให้ความสำคัญในระบบสืบสวนสอบสวน จึงเป็นเหตุให้คดีที่ดำเนินการโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายใต้การทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม บางกรณีเป็นกรณีของการไม่ปรากฏพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ หรือเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลให้ ข้อกล่าวหาอันเป็นอันตกไป

อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานขององค์กรที่มีหน้าที่ปราบปรามการกระทำความผิดทุจริตควรมีอำนาจ ที่มีมากกว่าอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานในคดีอาญาปกติ ทั้งนี้ ด้วยอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เป็นองค์กรที่มีหน้าที่หลักในการดำเนินคดีฐานทุจริต ไม่ว่าจะต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จะต้องใช้อำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานในมิติต่าง ๆ มากกว่าการดำเนินคดีฐานความผิดอาญาอื่น ๆ ไม่ว่าจะในขั้นตอนใดในกระบวนการพิจารณาคดีด้วยเหตุที่ความผิดฐานทุจริตมีความซับซ้อนในรายละเอียดแห่งการกระทำความผิดอย่างมาก และมูลเหตุที่จูงใจให้บุคคลกระทำความผิดก็ยิ่งแตกต่างจากความผิดฐานอื่น ๆ ทั้งหมดจึงเป็นเหตุผลที่ว่าแสวงหา

พยานหลักฐานในคดีทุจริตจำเป็นต้องอาศัยอำนาจที่เป็นมาตรการพิเศษ ที่อาจจะเป็นการกำหนดอำนาจ แสวงหาพยานหลักฐานตามกฎหมายที่เป็นการกระทำถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยอาศัยทฤษฎี การควบคุมอาชญากรรม

และเมื่อมีการพิจารณาถึงอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานขององค์กรที่มีหน้าที่ปราบปราม การกระทำความผิดทุจริตในต่างประเทศ ที่องค์กรเหล่านั้นประสบความสำเร็จและยังเป็นองค์กรที่ ประเทศไทยนำมาเป็นแม่แบบในการก่อตั้งและพัฒนาองค์กรของประเทศ พบว่าอำนาจในการแสวงหา พยานหลักฐานของประเทศฮ่องกงและสิงคโปร์ มีความแตกต่างกันอย่างมาก ทั้งในแง่ของการมีอำนาจ อย่างตำรวจ หรืออำนาจแสวงหาพยานหลักฐานที่ทำให้เข้าหน้าที่ของรัฐเข้าถึงพยานหลักฐานบางอย่างที่ สำคัญได้อย่างรวดเร็ว เพื่อป้องกันมิให้พยานหลักฐานที่อาจใช้เป็นเครื่องมือในการพิสูจน์ความผิดของ ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด โดยทั้งสองประเทศได้ให้ความสำคัญในการค้นหรือจับกุมตัวผู้ต้องหาหรือ ผู้กระทำความผิดเป็นสำคัญ เนื่องจากการจับกุมหรือการค้นในทันที ทำให้พยานหลักฐานยังคงสภาพหรือ มิเสียไป โดยมีสภาพไม่แตกต่างไปจากในช่วงขณะกระทำความผิดแต่อย่างใด

คดีความผิดฐานทุจริต เรียกได้ว่าเป็นคดีในลักษณะที่มีผู้กระทำความผิดเป็น White Collar Crime กล่าวคือ ผู้กระทำความผิดส่วนมากเป็นผู้ที่อยู่ในฐานะทางสังคมและการศึกษาเป็นอย่างดี และ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อรัฐหรือส่วนรวมเป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้กระทำความผิดเหล่านั้น เป็นบุคคลที่มี ตำแหน่งหน้าที่ในระดับสูง ทำให้ง่ายต่อการกระทำความผิด และมีช่องว่างให้กระทำความผิดโดยอาศัย ตำแหน่งหน้าที่มากมาย และด้วยเหตุที่ผู้กระทำความผิดเป็น White Collar Crime ทำให้ผู้กระทำ ความผิดใช้ความรู้ความสามารถประกอบกับตำแหน่งหน้าที่ในการปกปิดหลักฐาน ทำลายหลักฐาน หรือ ทำให้ไม่ปรากฏพยานหลักฐานได้โดยง่าย

ในการพิจารณาคดีทุจริตตามอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น ใช้ระบบไต่สวน ที่เป็นระบบที่ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ต้องหา หรือจำเลยเป็นประธานแห่งคดี และยังเป็นระบบการพิจารณา ที่แตกต่างไปจากระบบการพิจารณาในคดีอาญาปกติที่ใช้ระบบกล่าวหา ทำให้ระบบไต่สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. แตกต่างไปจากระบบกล่าวหาของพนักงานสอบสวนหรืออัยการหรือตำรวจ และระบบไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังได้นำเอาระบบดังกล่าวมาจากการดำเนินคดีปกครอง ที่ใช้ระบบไต่สวนเพื่อหาความจริงแห่งคดีมากกว่าจะใช้การสอบสวน เมื่อระบบการพิจารณาเป็นระบบ ไต่สวนแล้ว ทำให้การกำหนดอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดย เจ้าพนักงาน แตกต่างจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานของ เจ้าพนักงาน ไม่อาจกระทำการแสวงหาพยานหลักฐานอย่างได้ผลดี หรือมีประสิทธิภาพ และจะเห็นได้ว่า

อำนาจของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย จะมีเพียงอำนาจในการเรียกพยานหลักฐานที่เป็นเอกสารจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน รวมถึงอำนาจในการเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำต่อเจ้าพนักงานเพื่อให้ทราบถึงข้อเท็จจริงแห่งการกระทำความผิด เป็นต้น

เมื่อมีการพิจารณาคดีอาญาด้วยระบบไต่สวน ที่อาจเป็นการยึดหลักความชอบด้วย กระบวนการ ทางกฎหมาย ที่มุ่งเน้นคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนหรือผู้ถูกกล่าวหา และการไต่สวนในคดีมากกว่าที่จะใช้วิธีการสืบสวนสอบสวนอย่างระบบกล่าวหา และด้วยเหตุที่การดำเนินคดีอาญาในคดีฐานความผิดทุจริตได้นำระบบไต่สวนอย่างการพิจารณาคดีปกครองมาใช้ ทำให้การดำเนินการแสวงหาพยานหลักฐานมิได้เป็นไปอย่างคดีอาญาทั่วไปที่ใช้อำนาจสืบสวนสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ที่มีใช้เจ้าหน้าที่ระดับสูงในสำนักงาน ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอาจใช้อำนาจอย่างพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้เลย คงจะมีเพียงอำนาจในการเรียกให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนส่งพยานเอกสาร และเรียกบุคคลที่รู้เห็นเหตุการณ์หรือมีส่วนเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำต่อเจ้าพนักงาน ทำให้การรวบรวมแสวงหาพยานหลักฐานในชั้นต้น ไม่อาจกระทำได้หรือไม่สามารถได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่เพียงพอที่จะชี้มูลไต่สวนมูลฟ้องหรือฟ้องผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดได้

แม้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีอำนาจอย่างเดียวกับหรือเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบอำนาจให้ผู้บริหารระดับสูงของสำนักงาน ป.ป.ช. เช่น เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงให้มีอำนาจเช่นว่านั้น แต่ในทางปฏิบัติแล้วนั้น การรวบรวมแสวงหาพยานหลักฐานในชั้นต้น เป็นอำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงานระดับต้นเท่านั้น เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงในสำนักงาน ป.ป.ช. จะมีได้เป็นผู้กระทำเอง ยกเว้นมีกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนหรือมีความสำคัญหรือเป็นที่น่าสนใจของประชาชน ถึงจะมีการดำเนินการในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่ได้รับมอบหมายจะดำเนินการเอง แต่ในการปฏิบัติในคดีทุจริตอย่างทั่ว ๆ ไป เจ้าพนักงานระดับต้นจะเป็นผู้ดำเนินการเอง จึงเป็นเหตุให้เจ้าพนักงานระดับต้นนั้น ไม่มีอำนาจเพียงพอที่จะแสวงหาพยานหลักฐาน เพื่อนำมาพิสูจน์การกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาได้เลย ซึ่งขั้นตอนในชั้นนี้ เป็นเพียงขั้นตอนในการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ที่เจ้าพนักงานระดับต้นจะดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้นและเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้มีมติให้รับเรื่องกล่าวหาไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป ด้วยเหตุที่คดีความผิดฐานทุจริต ผู้กระทำความผิดเป็น

เจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูง หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทำให้การแสวงหาพยานหลักฐานด้วยอำนาจเท่าที่มีของเจ้าพนักงานระดับต้น ไม่สามารถให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่ชัดเจนเพียงพอที่จะได้สวนข้อเท็จจริง หรือมีมูลเพียงพอที่จะฟ้องคดีกับผู้ถูกกล่าวหาได้ ทำให้ในหลาย ๆ คดี หรือสำนวนนั้น ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดจริง แต่ไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่จะพิสูจน์ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดจริง จึงเป็นเหตุให้ผู้กระทำผิดหรือผู้ถูกกล่าวหา ที่มีได้ถูกพิจารณาพิพากษาลงโทษ เห็นว่าตนยังคงสามารถกระทำความผิดได้ต่อไป

ปัญหาที่เป็นประการสำคัญในการแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คือไม่สามารถเข้าถึงหรือให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานสำคัญที่อาจนำสืบหรือชี้ชัดหรือพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกกล่าวหาได้ จากปัญหาข้างต้นที่กล่าวมา คือ อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานในชั้นของเจ้าพนักงานระดับต้น มีจำกัดและไม่อาจมีประสิทธิภาพเท่าที่ควรนั้น ประกอบกับบุคคลที่เจ้าพนักงานระดับต้นเรียกมาเพื่อให้ถ้อยคำ มักมิได้ให้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์เพียงพอที่จะพิสูจน์การกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา ตลอดจนบุคคลบางรายไม่ให้ความร่วมมือในการให้ถ้อยคำแก่เจ้าพนักงานระดับต้น อีกทั้งผู้ถูกกล่าวหาบางรายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่อาจให้ถ้อยคำเพื่อพิสูจน์การกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาอื่นเห็นว่า ตนอาจไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานหรือตนไม่ยอมให้ถ้อยคำในลักษณะที่เป็นการพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกกล่าวหาอื่น โดยตนเองนั้นจะถูกกันไว้เป็นพยานและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นการให้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์และจะไม่ดำเนินคดีกับบุคคลนั้น ในกรณีนี้บุคคลเหล่านั้น ก็ไม่ยอมให้ความร่วมมือด้วยเช่นกัน ทำให้หลาย ๆ คดีไม่อาจดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดได้

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเจ้าพนักงาน ไม่อาจแสวงหาพยานหลักฐานมาเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกกล่าวหาได้ ประกอบกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีอำนาจพิจารณาให้คำกล่าวหาของผู้กล่าวที่ไม่ปรากฏพยานหลักฐานชัดเจนให้คำกล่าวหาอันตกไป หรือไม่รับคำกล่าวหาอันไว้ดำเนินคดี ทั้งในแง่ของการได้สวนหรือยื่นฟ้องต่อศาล ทำให้คดีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดจริง แต่ไม่ปรากฏพยานหลักฐานชัดเจนไม่เข้าสู่กระบวนการพิจารณาคดี ทำให้ไม่สามารถลงโทษผู้กระทำความผิดและนำทรัพย์สินกลับคืนสู่แผ่นดินต่อไปได้ ทำให้เกิดความเสียหายอย่างมากต่อรัฐ

ปัจจุบันมีคดีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดจริง แต่ไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาได้ เป็นเหตุให้รัฐได้รับความเสียหายในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุที่ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมถึงเจ้าพนักงานระดับต้น มีอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานไม่เพียงพอต่อคดีที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาสถิติคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยสำนักงาน ป.ป.ช. จะเห็นได้ว่า ในแต่ละปี เช่น ปี 2557 มีจำนวนเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่รับหรือยกเรื่องกล่าวหาไว้พิจารณาตามมาตรา 84 , มาตรา 87 รวมถึงส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แล้วแต่กรณีตามมาตรา 89/2 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 2,017 เรื่อง แต่กลับมีเรื่อง que เข้าสู่การไต่สวนข้อเท็จจริง เพียง 261 เรื่อง และมีเรื่อง que ดำเนินการชี้มูลเพียง 147 เรื่อง เท่านั้นจากตัวเลขดังกล่าวจะเห็นได้ว่าจำนวนคดีที่จะเข้าสู่กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงมีจำนวนน้อย และคดีที่ไม่ได้เข้าสู่กระบวนการส่วนใหญ่มีเหตุมาจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือไม่ปรากฏพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาได้

ในส่วนของอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ในแต่ละองค์กร ทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศจะมีอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกันไปตามแต่ละองค์กร โดยการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวจะเป็นไปในลักษณะที่ยึดภารกิจหลักขององค์กรเป็นหลักในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล เช่น คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่เป็นลักษณะของการตรวจสอบรายงานธุรกรรม หรือตามมาตรา 15 ที่สำนักงานที่ดินตามที่กำหนดจะต้องรายงานข้อมูลการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่ได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น แต่การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในประเทศไทย การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานของรัฐจะต้องมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ที่กำหนดการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ

¹ สถิติผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้านปราบปรามการทุจริต ระหว่างปี พ.ศ. 2553 ถึง เดือน เมษายน 2559

ทั้งในส่วนของอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานทั้งขององค์กรตามกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศ ตลอดจนอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล มีทั้งในส่วนที่มีลักษณะเดียวกันและลักษณะที่แตกต่างกัน ตลอดจนรายละเอียดต่าง ๆ เช่น การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงินและภาษี , การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับสถานภาพและถิ่นที่อยู่ , การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ และการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในคอมพิวเตอร์

4.1 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงินและภาษี

การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงินและภาษี จะเห็นได้ว่าในกรณีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตามมาตรา 37/2 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่กำหนดว่าในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้อง กับผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือสถาบันการเงินและผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมทางการเงิน ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงและความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน และยังกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและคณะกรรมการธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ด้วย ซึ่งการใช้อำนาจตามมาตรา 37/2 เป็นเหตุให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงินที่อยู่ในความควบคุมดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ง. และอาจใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ง. และคณะกรรมการธุรกรรมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ได้

เมื่อปี พ.ศ. 2557 คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เคยมีกรณีเสนอให้มีการใช้อำนาจตามมาตรา 37/2 ซึ่งเป็นอำนาจที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 โดยมีการเสนอร่างประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดจำนวนเงินและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2557² โดยอาศัยมาตรา 5³ ที่บัญญัติว่า ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้และให้มีอำนาจออกประกาศหรือระเบียบกับ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่ง ที่มีผลเป็นการทั่วไป เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ และอาศัยอำนาจตามมาตรา 37/2 โดยสาระสำคัญของร่างประกาศ ฯ กำหนดให้สถาบันการเงิน สำนักงานที่ดิน และผู้ประกอบการวิชาชีพตามคำนิยามในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 รายงานธุรกรรมทางการเงินในส่วนผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา 32⁴ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้แก่ ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือบุคคลอื่นที่มีชื่อถือทรัพย์สินแทน แบ่งได้ดังนี้

² ร่างประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดจำนวนเงินและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2557

³ มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁴ มาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

- สำหรับสถาบันการเงิน ให้รายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป หรือเป็นธุรกรรมที่เป็นการโอนเงินหรือชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป และธุรกรรมที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป หรืออสังหาริมทรัพย์ซึ่งมีมูลค่าตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป เว้นแต่ธุรกรรมที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นการโอนเงินหรือชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้รายงานเมื่อมีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป รวมถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

- สำหรับสำนักงานที่ดิน ให้รายงานธุรกรรมที่มีการชำระเงินด้วยเงินสดเป็นจำนวนตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป กรณีการทำธุรกรรมต่ออสังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่าตามราคาประเมินเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป เว้นแต่เป็นการโอนในทางมรดกให้แก่ทายาทโดยธรรม และธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

- สำหรับผู้ประกอบการวิชาชีพ ให้รายงานธุรกรรมที่ใช้เงินสดตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป หรือธุรกรรมที่เป็นการโอนเงินหรือชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป และธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

โดยการรายงานธุรกรรมทางการเงินทั้งหมดนั้นให้รายงานตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ตามแบบแนบท้ายร่างประกาศ) โดยให้รายงานภายในระยะเวลาสิบวันทำการนับแต่วันถัดจากวันสิ้นเดือนของเดือนที่มีการทำธุรกรรมนั้น ๆ หากไม่ได้รายงานจะต้องชี้แจงเหตุผลประกอบการรายงาน ซึ่งการพิจารณาเสนอร่างประกาศ ฯ นายวรวิทย์ สุขบุญ รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะนั้น (เป็นผู้เชี่ยวชาญและมีหน้าที่กำกับดูแลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของสำนักงาน ป.ป.ช.) ได้เคยให้ความเห็นว่า “เมื่อพิจารณามาตรา 37/2 วรรคสี่ ประกอบแล้วเห็นว่ามีกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ โดยอำนาจในส่วนที่เกี่ยวข้อง คือ การพิจารณาเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการ เพื่อออกกฎกระทรวงหรือระเบียบ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งก็ได้มีการตรากฎกระทรวงตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 13 กำหนดให้สถาบันการเงินมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ตามจำนวนที่กำหนด โดยที่ผู้มีอำนาจในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัติดังกล่าว คือ นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้รักษาการตามมาตรา 4 และมีฐานะเป็นประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามมาตรา 24 ด้วย แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 5 กำหนดให้ประธานกรรมการเป็นผู้รักษาการและมีอำนาจในการออกประกาศและระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญดังกล่าว โดยไม่มีอำนาจในการตรากฎกระทรวงเพราะไม่มีรัฐมนตรีผู้มีอำนาจ ดังนั้น จึงต้องเทียบเคียงกระบวนการตรากฎหมายเพื่อให้ดำเนินการตามมาตรา 37/2 วรรคสี่ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ คือ เมื่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามมาตรา 37/2 วรรคสี่ เสนอความเห็นต่อประธานกรรมการซึ่งเป็นผู้รักษาการว่าควรที่จะออกประกาศกำหนดจำนวนเงินให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพที่กำหนดต้องรายงานธุรกรรมทางการเงินของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีรวมถึงคู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ แล้ว ประธานกรรมการในฐานะผู้รักษาการและมีอำนาจในการออกประกาศซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรองเช่นเดียวกับกฎกระทรวง จึงมีดุลพินิจที่จะพิจารณาว่าเห็นควรออกเป็นประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอความเห็นหรือไม่ โดยนายวรวิทย์ ฯ เห็นว่าประธานกรรมการมีอำนาจในการออกประกาศให้มีการรายงานการทำธุรกรรมทางการเงินของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีตามมาตรา 37/2 ประกอบมาตรา 19(6) และมาตรา 5 ได้”⁵ และต่อมาได้มีการนำร่างประกาศ ฯ พร้อมความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และได้มีการพิจารณาและมีมติการประชุมคณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ในครั้งที่ 7-7/2557 วันที่ 7 มกราคม 2558 วาระที่ 4.2 เรื่อง ร่างประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดจำนวนเงินและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. โดยมีมติว่าเห็นชอบตามความเห็นของเจ้าหน้าที่ของเรื่องที่เสนอว่าการใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา 37/2 วรรคสี่ หมายถึง เฉพาะในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงและความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินเท่านั้น หากใช่เป็นการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้อำนาจของคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินทั้งสองคณะดังกล่าวในการตรากฎหมายลำดับรอง ซึ่งมีผลบังคับผูกพันบุคคลภายนอกอันเป็นการทั่วไป ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่สามารถใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และคณะกรรมการธุรกรรมตามมาตรา 37/2 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 ในการออก (ร่าง) ประกาศทรัพย์สินในการ

⁵ นายวรวิทย์ สุขบุญ รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. (บันทึกข้อความ, วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2558)

⁶ สำนักงาน ป.ป.ช. มติการประชุมคณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบ ครั้งที่ 7-7/2557 วันที่ 7 มกราคม 2558 วาระที่ 4.2 เรื่อง กำหนดจำนวนเงินและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ.

ทำธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ได้ และให้เจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาต่อไป โดยไม่ต้องรับรองรายงานการประชุม โดยการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ ฯ ในร่างประกาศ ฯ เห็นว่าการใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา 37/2 เป็นเฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเท่านั้น ไม่รวมถึงการออกกฎหมายหรือประกาศที่เป็นกฎหมายลำดับรอง และภายหลังก็มิได้มีการลงนามร่างประกาศ ฯ ดังกล่าวเพื่อบังคับใช้แต่อย่างใด จึงเป็นกรณีให้เห็นว่าในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตามมาตรา 37/2 ที่จะเข้าถึงข้อมูลนั้นได้โดยอาศัยอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการธุรกรรมได้ตามกฎหมาย แต่มิได้รวมถึงการออกประกาศหรือกฎหมายลำดับรองแต่อย่างใด ทั้งนี้ มีข้อสังเกต กล่าวคือ จำนวนเงินและมูลค่าทรัพย์สินในการที่จะต้องมีการรายงานธุรกรรมทางการเงินตามร่างประกาศ ฯ กับกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่จำนวนเงินตามกฎหมายกำหนดไว้เป็นจำนวนสองล้านบาท แต่ตามร่างประกาศ ฯ ได้กำหนดจำนวนเงินเพียงห้าแสนบาทเท่านั้น อาจด้วยเหตุที่ว่าการกระทำความผิดฐานทุจริตในบางกรณีอาจมีวงเงินหรือความเสียหายที่ไม่สูงมากเท่ากับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน จึงเป็นที่มาของจำนวนเงินห้าแสนที่ปรากฏอยู่ในร่างประกาศ ฯ นั้น

การเข้าถึงข้อมูลธุรกรรมทางการเงินระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อ สถาบันการเงินที่เป็นเอกชนนั้น ตามที่กล่าวมาข้างต้นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจที่จะเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ตามมาตรา 25/1 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้นั้น ซึ่งในทางปฏิบัติการขอข้อมูลดังกล่าวต่อสถาบันการเงิน พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อพิจารณาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้มีการออกหมายต่อสถาบันการเงินเพื่อจัดให้มีการเข้าถึงข้อมูลโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 25/1 เป็นกรณีหนึ่ง และในอีกกรณีในทางปฏิบัติแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีการจัดทำบันทึกข้อตกลงระหว่างสถาบันการเงินเอกชน เพื่อให้มีการจัดให้มีการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวโดยมิต้องมีการออกหมายตามมาตรา 25/1 แต่อย่างใดแต่อาศัยการทำบันทึกข้อตกลงนั้น ๆ ซึ่งในปัจจุบันสถาบันการเงินที่ได้ทำบันทึกข้อตกลงในลักษณะดังกล่าว ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) , ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) , ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) , ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) , ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) , ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) , ธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้แบงกิงคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) , ธนาคารอาคารสงเคราะห์ , ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย , ธนาคาร

ทิสโก้ จำกัด (มหาชน) , ธนาคารมิซูโฮ จำกัด สาขากรุงเทพ ฯ , ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) , ธนาคารไอซีบีซี (ไทย) จำกัด (มหาชน) และธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน) ⁷โดยสาระสำคัญในบันทึกข้อตกลงที่ทำกับธนาคารต่าง ๆ คือ ให้มีการจัดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยสำนักงาน ป.ป.ช. เข้าถึงข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผ่านทางระบบสารสนเทศ โดยมีรายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลง ฯ ทั้งนี้ ในส่วนของความรับผิดชอบกำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยสำนักงาน ป.ป.ช. นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ผิดหรือแตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ภายใต้บันทึกข้อตกลง ฯ ในส่วนของเรื่องระยะเวลาของบันทึกข้อตกลงและการบอกเลิกบันทึกข้อตกลง ฯ มิได้มีการกำหนดไว้โดยบันทึกข้อตกลง ฯ เหล่านี้ได้อำนาจขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2558 และปัจจุบันยังคงมีการเข้าถึงข้อมูลภายใต้บันทึกข้อตกลงดังกล่าวอยู่

ในส่วนของ การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานทางภาษี คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการให้กรมสรรพากร ที่เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจควบคุมดูแลข้อมูลในส่วนดังกล่าวตามมาตรา 25/1 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ในทางปฏิบัติแล้วนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. และกรมสรรพากร มิได้มีการจัดให้มีการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย แต่มีการทำบันทึกข้อตกลงร่วมกัน โดยเป็นบันทึกข้อตกลงว่าด้วยการให้บริการคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีทางระบบอินเทอร์เน็ต ระหว่าง กรมสรรพากร กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2550⁸ โดยมีสาระสำคัญ คือ กรมสรรพากรจะจัดให้มีจำนวนผู้ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง ไม่เกิน 5 คน ให้เป็นผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) ที่สามารถเข้าสู่ระบบการให้บริการคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีทางระบบอินเทอร์เน็ต รายละเอียดตามภาพผนวกแนบท้ายบันทึกข้อตกลง ฯ โดยสำนักงาน ป.ป.ช. จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามมาตรการรักษาความปลอดภัยตามที่

⁷ สำนักงาน ป.ป.ช. , บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (ปี พ.ศ. 2558)

⁸ บันทึกข้อตกลงว่าด้วยการให้บริการคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีทางระบบอินเทอร์เน็ต ระหว่าง กรมสรรพากร กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2550

กรมสรรพากรกำหนด รวมถึงในส่วนของกรบบกเลิกบันทึกข้อตกลงจำเป็นจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรและแจ้งล่วงหน้าไปยังอีกฝ่ายไม่น้อยกว่า 30 วันทำการ

ในส่วนของคณะกรรมการ ปปง. การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงิน สามารถกระทำได้โดยกฎหมายได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนในมาตรา 13 และมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 แต่ในส่วนข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานทางภาษี กฎหมายดังกล่าวมิได้มีการกำหนดให้มีการเข้าถึงข้อมูลนั้นไว้ โดยคณะกรรมการ ปปง. โดยสำนักงานคณะกรรมการ ปปง. อาจใช้อำนาจตามมาตรา 38 ไปยังกรมสรรพากรเพื่อจัดให้มีการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวและให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นรายงานทางภาษีตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ก็ได้ และในส่วนของคณะกรรมการ กคพ. แม้พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 มิได้มีการบัญญัติถึงการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงินและภาษีไว้อย่างชัดเจน คงจะมีแต่อำนาจตามมาตรา 24 ในการเรียกให้กรมสรรพากรที่เป็นหน่วยงานของรัฐ ชี้แจงหรือส่งเอกสารใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้ รวมถึงกรเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวอาจอยู่ในลักษณะของการใช้อำนาจตามมาตรา 27 ที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แห่งตัวในองค์กร เช่น กรมสรรพากร เป็นต้น เพื่อให้มีการเข้าถึงข้อมูลนั้น ๆ ได้ หรือกรมสรรพากรอาจจะดำเนินการตามที่คณะกรรมการ กคพ. ร้องขอและเปิดเผยข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ก็ได้เช่นกัน

การทำบันทึกข้อตกลงต่าง ๆ ระหว่างหน่วยงานข้างต้น เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้ใช้อำนาจโดยตรงตามที่มาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้ไว้ ซึ่งการทำบันทึกข้อตกลงต่าง ๆ นั้น เป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม หรือหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ความร่วมมือที่เกิดขึ้น ต่างก็มีข้อจำกัด เช่น การเข้าถึงข้อมูลคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่มีอาจกระทำได้โดยตรงแต่ต้องกระทำผ่านวิธีที่หน่วยงานของรัฐภายใต้บันทึกข้อตกลงหรือหน่วยงานอื่น เป็นผู้กำหนด อีกทั้ง จำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลก็มีจำนวนจำกัด เช่น ในส่วนของกรมสรรพากรมีพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่สามารถใช้งานผ่านระบบตามบันทึกข้อตกลง ได้เพียง 5 ราย เท่านั้น การเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ แม้จะมีช่องทางที่สามารถเข้าถึงได้ แต่ก็เป็นไปได้ด้วยความยากลำบากของขั้นตอนที่กำหนดขึ้น และขั้นตอนเหล่านั้นทำให้เกิดความล่าช้าในกระบวนการ

การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงินและภาษี ในต่างประเทศ ของ CPIB ที่พนักงานเจ้าหน้าที่อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา 18 แห่ง The Prevention of Corruption Act ที่เป็นอำนาจสืบสวนสอบสวนพิเศษได้ โดยอำนาจดังกล่าวจะเป็นกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่ามีความผิดอันควรเชื่อว่าการกระทำความผิดภายใต้กฎหมายนั้นได้ถูกกระทำลง อาจจะใช้ให้กระทำ โดยจะอนุญาตให้ผู้อำนวยความสะดวกประจำสำนักงาน CPIB หรือตำรวจที่มียศสูงกว่าผู้กำกับหรือเทียบเท่าหรือนักสืบพิเศษ โดยอนุญาตให้มีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงินและภาษีได้ รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวต่อธนาคารหรือสถาบันการเงินก็ได้มีบัญญัติไว้ในมาตรา 20 ด้วยในลักษณะเดียวกัน รวมถึงอาจใช้อำนาจตามมาตรา 21 ที่เป็นการให้บุคคลที่เกี่ยวข้องรับรองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงินและภาษีได้เช่นเดียวกัน เพื่อประกอบการดำเนินคดีและพิสูจน์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิด และในส่วนของ ICAC การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวมิได้มีบัญญัติไว้ใน Independent Commission Against Corruption Ordinance แต่ได้มีบัญญัติไว้ในกฎหมายอื่นที่บัญญัติให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของ ICAC และคณะกรรมการ ICAC คือ Chapter 201 Prevent of Bribery Ordinance ที่บัญญัติอยู่ในมาตรา 13 ที่กำหนดให้กรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อต่อคณะกรรมการว่ามีบุคคลที่อาจกระทำความผิดภายใต้กฎหมายดังกล่าว โดยคณะกรรมการอาจอนุญาตให้มีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงินและภาษีได้ ซึ่งการอนุญาตดังกล่าวพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลอนุญาตให้มีการเข้าถึงข้อมูล ตลอดจนในมาตรา 13A คณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวนที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ อาจมีคำร้องไปยังศาลชั้นต้นเพื่อให้กรมสรรพากรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรจัดทำข้อมูลหรือข้อมูลโดยเฉพาะเจาะจงที่เกี่ยวกับการรายงานทางภาษีเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนหรือการกระทำหน้าที่ใดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดภายใต้กฎหมายนี้ อีกทั้งยังมีอำนาจตามมาตรา 14 ที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวนในการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้มีการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงินและภาษี เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความสำคัญและเป็นพยานหลักฐานที่สำคัญที่จะพิสูจน์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุที่ว่าการกระทำความผิดฐานทุจริต จะเป็นเหตุให้ได้มาซึ่งประโยชน์ไม่ว่าในลักษณะของทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่น ซึ่งส่วนมากจะเป็นประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือการเงิน หากการตรวจสอบรายงานธุรกรรมทางการเงินและภาษี เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับกันก็จะเห็นได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาอาจได้ทรัพย์สินอื่นนอกเหนือจากรายได้ แต่การเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวนี้ อาจเป็นการกระทบ

ซึ่งสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้ แต่ในทางกลับกันการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับการทุจริต เป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อสาธารณะประโยชน์มากกว่าบุคคลเพียงคนเดียวหรือกลุ่มเดียว การที่กฎหมายจะบัญญัติให้มีการกระตบซึ่งสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อย่างเช่นพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 สามารถกระทำได้เช่นเดียวกับมาตรา 37/2 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

4.2 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับสถานภาพและถิ่นที่อยู่

สำหรับคณะกรรมการ ป.ป.ช. อำนาจในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับสถานภาพและถิ่นที่อยู่ เพื่อให้ทราบว่ามีผู้ถูกล่าวหาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในคดี ไม่ว่าทั้งในฐานะผู้ให้ถ้อยคำ (พยาน) หรือในฐานะอื่นใด คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา 25(3) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่กำหนดอำนาจให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือตามที่กำหนดในมาตรา 25/1 ที่บัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐหรือสถาบันการเงินจัดให้มีการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกล่าวหาผู้บุคคลอื่น เป็นต้น แต่อำนาจในทั้งสองมาตราดังกล่าวเป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในเฉพาะกรณีที่เป็นเรื่องที่อยู่ในชั้นการพิจารณาเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับเรื่องกล่าวหาดังกล่าวไว้ดำเนินการไต่สวน แต่สำหรับการแสวงหาพยานหลักฐานในเบื้องต้น ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมิมติรับเรื่องกล่าวหาใดไว้ดำเนินการไต่สวน พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย มิได้มีอำนาจหรือไม่อาจใช้อำนาจดังกล่าวได้ จำเป็นจะต้องดำเนินการเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้อำนาจนั้น ซึ่งการแสวงหาพยานหลักฐานในเบื้องต้นของพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเพียงตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ. 2544 ที่ได้ให้อำนาจไว้ในข้อ 8 สำหรับกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้ดำเนินการ เฉพาะแต่เพียงการขอทราบข้อเท็จจริงหรือขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานของรัฐเท่านั้น ถึงแม้ในข้อ 8(5) ที่เป็นการเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานหรือสถาบันการเงิน หรือ (6) ที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งการกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับ

มอบหมาย ซึ่งหมายความว่า การดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่จะใช้อำนาจ หรือขอให้มีการใช้อำนาจตามข้อ 8(5) หรือ (6) ที่เป็นอำนาจตามมาตรา 25 หรือมาตรา 25/1 จะต้องเป็น กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับเรื่องที่กำลังหาไว้พิจารณาแล้ว แต่สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายให้ดำเนินการพิจารณาเรื่องกล่าวหาในเบื้องต้นก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติให้รับเรื่อง กล่าวหาไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงานเจ้าหน้าที่จะเป็นเพียงเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย อาญาตามมาตรา 31(2) เท่านั้น ทำให้การจะเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับสถานภาพและถิ่นที่อยู่ใน เบื้องต้นตามกฎหมายแล้วไม่อาจกระทำได้ ในบางกรณีจึงเป็นเหตุให้การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายได้

แต่การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับสถานภาพและถิ่นที่อยู่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในปัจจุบัน ถึงแม้ว่าจะมีกฎหมายในลักษณะตามที่กล่าวมาข้างต้น แต่ในทางปฏิบัติแล้ว มักไม่ปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะใช้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าว อาจจะใช้ในเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นเท่านั้น ซึ่งการใช้อำนาจดังกล่าวที่เป็นการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับสถานภาพและถิ่นที่อยู่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปรากฏอยู่ในรูปแบบของการทำบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยมีการทำบันทึก ข้อตกลงได้แก่

บันทึกข้อตกลงว่าด้วยการใช้ประโยชน์ด้านข้อมูลบุคคลจากฐานข้อมูลทะเบียนกลางใน ราชการ ระหว่าง สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประโยชน์ไม่ชอบในวง ราชการ และกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ วันอังคารที่ 16 มีนาคม 2542 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย⁹ ซึ่งเนื้อหาและสาระสำคัญในบันทึกข้อตกลงดังกล่าว เป็นการทำข้อตกลงระหว่าง คณะกรรมการ ป.ป.ช. กับกรมการปกครอง ที่กรมการปกครองจะดำเนินการจัดให้มีโปรแกรมคำสั่งที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถตรวจสอบรายการข้อมูลในทะเบียนบ้าน สถิติทางการทะเบียนต่าง ๆ โดย เป็นระบบที่ใช้ตรวจสอบข้อมูลจากฐานข้อมูลทะเบียนกลาง โดยมีกำหนดบอกเลิกบันทึกข้อตกลง โดยฝ่าย ใดฝ่ายหนึ่งอาจบอกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยปัจจุบัน คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตามที่ได้รับมอบหมาย ยังคงใช้งานในโปรแกรมคำสั่งตามบันทึก ข้อตกลงฉบับนี้อยู่ โดยที่เป็นการค้นหาหรือเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลทั้งจากชื่อสกุลและหมายเลขบัตร

⁹ บันทึกข้อตกลงบันทึกข้อตกลงว่าด้วยการใช้ประโยชน์ด้านข้อมูลบุคคลจากฐานข้อมูล ทะเบียนกลางในราชการ ระหว่าง สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประโยชน์ไม่ชอบในวงราชการ และกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ วันอังคารที่ 16 มีนาคม 2542 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ประจำตัวประชาชน 13 หลัก เพื่อให้ทราบถึงสถานภาพตามกฎหมาย ภูมิสำเนาตามที่ปรากฏในข้อมูลทะเบียนกลาง และข้อมูลอื่น ๆ ตามที่กรมการปกครองเป็นผู้ดูแลควบคุมข้อมูลในส่วนนั้น เพื่อประโยชน์แก่การปิดหมาย หรือปิดคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การส่งหนังสือราชการและการอื่นที่เกี่ยวกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและการไต่สวนข้อเท็จจริง

บันทึกข้อตกลงว่าด้วยการเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ระหว่าง สำนักงานประกันสังคม กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต¹⁰ ซึ่งเนื้อหาและสาระสำคัญในบันทึกข้อตกลงดังกล่าว ได้กำหนดให้สำนักงานประกันสังคมจัดให้มีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานประกันสังคมให้แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบประวัติบุคคลที่ใช้ประกอบกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน รวมถึงกรณีการไต่สวนข้อเท็จจริงและตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ที่เกี่ยวข้อง และในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ยังกำหนดถึงความรับผิดชอบให้แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าหากนำข้อมูลไปใช้ผิดจากความมุ่งหมายในบันทึกข้อตกลงหรือก่อให้เกิดความเสียหาย และสำนักงานประกันสังคมยังอาจระงับการเข้าถึงข้อมูลนั้นไว้เป็นการชั่วคราวตามที่เห็นสมควรได้ รวมถึงในส่วนของการบอกเลิกบันทึกข้อตกลงจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบ โดยปัจจุบัน คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตามที่ได้รับมอบหมาย ยังคงมีการเข้าถึงข้อมูลในส่วนนี้อยู่

บันทึกข้อตกลงว่าด้วยการขอใช้ประโยชน์ข้อมูลเกี่ยวกับการถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ ระหว่าง กรมที่ดิน กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต¹¹ ซึ่งเนื้อหาและสาระสำคัญในบันทึกข้อตกลงดังกล่าว จะเป็นการกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของกรมที่ดินผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ และรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่ระบุไว้ในภาคผนวกท้ายบันทึกข้อตกลง สาระสำคัญอื่น ๆ เช่น ความรับผิดชอบ หรือการบอกเลิกบันทึกข้อตกลงก็ยังคงกำหนดในลักษณะ

¹⁰ บันทึกข้อตกลงว่าด้วยการเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ระหว่าง สำนักงานประกันสังคม กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ลงวันที่ 29 เมษายน 2556

¹¹ บันทึกข้อตกลงว่าด้วยการขอใช้ประโยชน์ข้อมูลเกี่ยวกับการถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ ระหว่าง กรมที่ดิน กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ลงวันที่ 29 เมษายน 2556

เช่นเดียวกับบันทึกข้อตกลงที่ทำขึ้นกับสำนักงานประกันสังคม รวมถึงการสงวนสิทธิการเข้าถึงข้อมูลบางกรณี เช่นการยกเลิกหรือระงับการให้ข้อมูลเป็นการชั่วคราว และการสงวนสิทธิการให้ข้อมูลโดยมีกำหนดเวลาในการให้ข้อมูลคราวละหนึ่งปี อย่างไรก็ตาม การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในส่วนนี้ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ กรมที่ดิน ปัจจุบันยังคงมีการเข้าถึงข้อมูลตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ และเป็นการเข้าถึงข้อมูลเพื่อตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือนักการเมือง ทั้งในส่วนของ การพิจารณากรณีการร้ายวณผิดปกติ และการนำข้อมูลมาพิจารณาประกอบการไต่สวนข้อเท็จจริง

บันทึกข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลสิทธิประกันสุขภาพของประชาชนระหว่าง สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ¹² ซึ่งเนื้อหาและสาระสำคัญในบันทึกข้อตกลงดังกล่าว จะเป็นการกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยจะเป็นข้อมูลสิทธิประกันสุขภาพของประชาชนเฉพาะรายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยสำนักงาน ป.ป.ช. มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูล และข้อมูลอื่น ๆ ตามที่ระบุอยู่ในภาคผนวกท้ายบันทึกข้อตกลง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเท่านั้น โดยเข้าถึงข้อมูลผ่านระบบบัตรประชาชนแบบอเนกประสงค์ (Smart Card) ของระบบทะเบียนราษฎร ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเข้าระบบดังกล่าวของกรมการปกครองผ่านทางบันทึกข้อตกลง ๆ ที่ได้ทำไว้กับกรมการปกครองในส่วนสาระสำคัญอื่น ๆ จะเป็นเช่นเดียวกับบันทึกข้อตกลง ๆ ทั้งสามฉบับข้างต้น

การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีได้ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่เป็นการขอความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันเอง ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างหน่วยงานของรัฐดังกล่าวข้างต้นตามบันทึกข้อตกลง ๆ ก็สามารถกระทำได้ตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พ.ศ. 2540 ที่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เป็นหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือเป็นการเปิดเผยต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

¹² บันทึกข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลสิทธิประกันสุขภาพของประชาชนระหว่าง สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ 29 เมษายน 2556

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่จะขอทราบข้อมูลดังกล่าวได้ตามกฎหมาย

และการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับสถานภาพและถิ่นที่อยู่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจใช้อำนาจตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 โดยมีหนังสือสอบถามไปยังสถาบันการเงินหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อขอทราบข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวได้ และคณะกรรมการ กคพ. ก็อาจใช้อำนาจในลักษณะเดียวกันกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ที่เป็นการมีหนังสือสอบถามไปยังหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเช่นเดียวกัน แต่คณะกรรมการ กคพ. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับสถานภาพและถิ่นที่อยู่ นอกเหนือจากการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐอื่นอยู่ประการหนึ่ง คือ มาตรการพิเศษเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานหรือเข้าไปแฝงตัวในองค์กรตามมาตรา 27 ซึ่งการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวเป็นการดำเนินการในลักษณะสืบสวนสอบสวนเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิด

การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับสถานภาพและถิ่นที่อยู่ต่างบ้านที่ก้อตกลางต่าง ๆ ข้างต้น ก็เป็นอีกกรณีให้เห็นได้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้ใช้อำนาจโดยตรงตามที่มาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้ให้ไว้เช่นเดียวกัน แต่อาศัยการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรม หรือหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องในส่วนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จำเป็นต้องจัดให้มีการเข้าถึงข้อมูลเหล่านั้น เพื่อประโยชน์แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินคดีอาญากับบุคคลที่อยู่ในอำนาจของตน แต่ความร่วมมือต่าง ๆ ยังมีข้อจำกัดในบางประการ เช่น จำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีอำนาจเข้าถึงข้อมูลมีจำนวนน้อย เป็นต้น

ในต่างประเทศสำหรับองค์กร CPIB การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับสถานภาพและถิ่นที่อยู่ จะเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายที่เริ่มต้นจากการจับกุมผู้กระทำความผิดตามมาตรา 15 แห่ง The Prevention of Corruption Act ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอาจสอบปากคำบุคคลที่ถูกจับกุมได้ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่อยู่ในระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน และเป็นการดำเนินการในลักษณะที่เป็นการสืบสวนสอบสวน อีกทั้งการดำเนินการจับกุมตามกฎหมายดังกล่าวยังให้ถือหรือการดำเนินการสอบปากคำเป็นการสืบสวนสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และสำหรับองค์กร ICAC การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวนี้ ก็เกิดขึ้นหลังจากการจับกุม ตามมาตรา 10A แห่ง Independent Commission Against Corruption Ordinance เช่นเดียวกับ CPIB โดยจะเห็นได้ว่า CPIB และ ICAC เป็นองค์กรที่มีภารกิจในการปราบปรามการทุจริต เช่นเดียวกับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ CPIB และ ICAC มีอำนาจในการจับกุมตัวบุคคลผู้กระทำความผิดหรือควบคุมตัวผู้กระทำความผิดได้ เพื่อดำเนินการสอบปากคำเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจของไทย ทั้งนี้ การสอบปากคำผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดเป็นมาตรการสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ทราบถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับสถานภาพและถิ่นที่อยู่ ที่มีความถูกต้องและรวดเร็วกว่าการที่จะต้องขอหรือจัดให้มีการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวจากหน่วยงานของรัฐอื่นอย่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีความล่าช้ากว่าการที่จะจัดให้มีการสอบปากคำในทันทีที่มีการจับกุม

4.3 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์

ความจำเป็นในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ มีความจำเป็นดังกล่าวข้างต้นว่า เนื่องจากผู้กระทำความผิดฐานทุจริต ทั้งที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลธรรมดา ส่วนใหญ่จะเป็นอาชญากรที่มีความรู้ความสามารถ ตลอดจนในกรณีที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ยังมีอำนาจในส่วนของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการกระทำการใด ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการกระทำความผิด การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ ภาพถ่ายในปัจจุบัน หรือในลักษณะที่เรียกว่า ดีเอ็นเอหรือรหัสพันธุกรรม เป็นต้น ซึ่งข้อมูลเหล่านั้นสามารถนำมาเป็นพยานหลักฐานสำคัญในการดำเนินคดี และในการพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกกล่าวหาได้ ถึงแม้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายคดีภายหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับเรื่องกล่าวหาใดไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อนุกรรมการ หรือพนักงานไต่สวน ที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายให้เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่

และมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวน ที่อาจใช้อำนาจตามมาตรา 131/1¹³ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่กำหนดว่า ในกรณีที่จะต้องใช้พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ เพื่อพิสูจน์ ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจให้ทำการตรวจพิสูจน์บุคคล วัตถุ หรือเอกสารใด ๆ โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ได้ ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปี หากการตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่ง จำเป็นต้องตรวจเก็บตัวอย่างเลือด เนื้อเยื่อ ผิวน้ำหนัง เส้นผม หรือขน น้ำลาย ปัสสาวะ อูจจาระ สารคัดหลั่ง สารพันธุกรรมหรือส่วนประกอบของร่างกายจากผู้ต้องหา ผู้เสียหาย หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมีอำนาจให้แพทย์ หรือผู้เชี่ยวชาญดำเนินการตรวจดังกล่าวได้ แต่ต้องกระทำเพียงเท่าที่จำเป็น และสมควรโดยใช้วิธีการที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดน้อยที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ทั้ง จะต้องไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายหรืออนามัยของบุคคลนั้น และผู้ต้องหา ผู้เสียหาย หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องให้ความยินยอม หากผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายไม่ยินยอม โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือผู้ต้องหา หรือผู้เสียหายกระทำการป้องกันขัดขวางมิให้บุคคลที่เกี่ยวข้องให้ความยินยอม โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้สันนิษฐานไว้เบื้องต้นว่าข้อเท็จจริงเป็นไปตามผลการตรวจพิสูจน์ที่หากได้ตรวจพิสูจน์แล้วจะเป็นผลเสียต่อผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายนั้นแล้วแต่กรณี ซึ่งความผิดตามลักษณะ 2 ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง ในหมวด 2 ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และความผิดตามลักษณะ 3 ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม ในหมวด 2 ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา และความผิดตามที่กล่าวมานั้น เป็นความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปี ทั้งสิ้น ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยในการดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงที่ถือเป็นเรื่องคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงที่ถือเป็นเรื่องพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ อาจใช้อำนาจของพนักงานสอบสวนตามมาตรา 131/1 ได้ ซึ่งเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ในการพิสูจน์ในเรื่องของการมีผลประโยชน์ร่วมกันในทางอ้อม และพิสูจน์การกระทำความผิดที่เป็นการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐในลักษณะที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ด้วยเหตุที่ว่ากรกระทำที่เรียกว่ามีส่วนได้เสียตามมาตรา 100¹⁴ นั้น ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่ามีส่วนได้เสีย โดยบุตรนอกสมรสหรือบุตรที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเข้าทำสัญญาในลักษณะดังกล่าว การพิสูจน์พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์โดย

¹³ มาตรา 131/1 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

¹⁴ มาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามมาตรา 131/1 และผลการพิสูจน์ที่ได้มานั้น จะเป็นพยานหลักฐานที่สำคัญของการพิสูจน์ การมีส่วนได้เสียตามสัญญาที่ชัดเจนและมีน้ำหนักพยานเพียงพอที่ศาลจะพิจารณาพิพากษาลงโทษ ผู้กระทำความผิดได้

จากกรณีดังกล่าวจึงเห็นได้ว่าการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นพยานหลักฐานทาง นิติวิทยาศาสตร์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายภายหลังจากที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับเรื่องกล่าวหาได้ไว้ไต่สวนข้อเท็จจริงเท่านั้น แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ระดับต้น ที่ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้นเพื่อพิจารณาเสนอเรื่องกล่าวหาให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับเรื่องกล่าวหา นั้น ๆ ไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ไม่อาจใช้อำนาจตาม มาตรา 131/1 ได้ จึงเป็นกรณี que การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวไม่อาจกระทำได้ทันที และอาจเกิด ปัญหาของการทำลายพยานหลักฐานที่เป็นพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ และไม่อาจนำมาพิสูจน์ ข้อเท็จจริงแห่งการกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาได้

ในส่วนของคณะกรรมการ กคพ. ในมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ได้กำหนดให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ มีอำนาจสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ และเป็น พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญาด้วย ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามกฎหมาย อาจมีการเข้าถึงข้อมูล ส่วนบุคคลที่เป็นพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ได้ในลักษณะเดียวกันกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ใน ส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มิได้มี การกำหนดในเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เอาไว้ในลักษณะ ที่ให้ถือว่าเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ เพียงแต่กำหนดไว้ในมาตรา 12 ว่าให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ตลอดจนกรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. และรองเลขาธิการ ฯ เป็นเพียงพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญาเท่านั้น จึงถือว่าบุคคลทั้งหลายดังกล่าวไม่อาจใช้อำนาจตามมาตรา 131/1 ที่เป็นการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ได้

การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในส่วนนี้ ขององค์กรต่างประเทศ ประการแรกของ CPIB ได้มีกำหนดไว้ในมาตรา 16 แห่ง Prevention of Corruption Act ที่กำหนดไว้ผู้อำนวยการประจำสำนักงาน CPIB หรือนักสืบพิเศษมีอำนาจดำเนินการใด ๆ โดยอาศัยอำนาจที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนของตำรวจต่อความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา โดยปราศจากการสั่งการจากอัยการได้ ซึ่งการดำเนินการในเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่ CPIB อาจกระทำได้อย่างตามที่กฎหมายกำหนด แต่โดยหลักแล้วกฎหมายฉบับนี้ ได้บัญญัติถึงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในคดีความผิดฐานทุจริตการดำเนินการบางอย่างจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานอัยการหรือศาลก่อน ซึ่งการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์อาจกระทำได้ตามมาตรา 16 และตามมาตรา 19 ที่กำหนดให้พนักงานอัยการอาจมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้อำนวยการประจำสำนักงาน CPIB หรือนักสืบพิเศษดำเนินการโดยอาศัยอำนาจการสืบสวนสอบสวนของตำรวจภายใต้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาได้ และในประการที่สองของ ICAC ได้มีกำหนดไว้อย่างชัดเจนในมาตรา 10D และมาตรา 10E Independent Commission Against Corruption Ordinance ที่ภายหลังการจับกุมตามมาตรา 10 หรือถูกเรียกตามมาตรา 8(2) ตามหมายศาล คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอาจดำเนินการให้ได้มาซึ่งลายนิ้วมือหรือภาพถ่าย รวมทั้งน้ำหนักและส่วนสูงของบุคคลดังกล่าว ซึ่งสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงตัวบุคคลและเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ด้วย และยังสามารถให้ได้มาถึงข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวที่เรียกว่าพยานหลักฐานประเภท non-intimate ที่เป็นพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ เช่น เส้นผม เลือด น้ำลาย หรือข้อมูลพันธุกรรม เป็นต้น ตามที่ระบุในมาตรา 10E ซึ่งการให้ได้มานั้นไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลดังกล่าวก็ได้ แต่จะต้องเป็นกรณีที่มีความผิดของบุคคลที่ถูกจับกุมเป็นความผิดร้ายแรง โดยพิจารณาจากความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกไม่ต่ำกว่า 7 ปี

จากที่ทำการศึกษาก็จะเห็นได้ว่าการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ จะต้องเป็นการกระทำตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาทั้งสิ้น และเป็นการกระทำที่ต้องใช้ขั้นตอนตามกฎหมายอย่างถูกต้องครบถ้วน รวมถึงอัตราโทษในความผิดที่จำเป็นจะต้องมีการให้ได้มาหรือการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวจะต้องเป็นกรณีที่เป็นความผิดร้ายแรง ในส่วนของประเทศไทยได้กำหนดอยู่ในมาตรา 131/1 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่กำหนดว่าการให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์จะต้องเป็นคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปี หรือในส่วนของ ICAC กำหนดว่าจะต้องมีความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกไม่ต่ำกว่าเจ็ดปี ในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพิจารณาของศาล เนื่องจากน้ำหนักของพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์มีความชัดเจนและสามารถบ่งชี้ถึงการกระทำ

ความผิดได้ในบางกรณี เช่น การปลอมลายเซ็น ลายพิมพ์นิ้วมือ หรือข้อมูลพันธุกรรม ซึ่งเป็นที่รับฟังได้มากกว่าพยานหลักฐานที่เป็นพยานบุคคลหรือพยานเอกสาร การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เคยมีการใช้อำนาจดังกล่าวตามมาตรา 131/1 แต่อย่างใด ด้วยเหตุที่ไม่อาจควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาได้ และการดำเนินการดังกล่าวมีความยุ่งยากซับซ้อน จึงเป็นเหตุให้บางกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องใช้พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์เพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกกล่าวหาอาจกระทำได้เลย

ทั้งนี้ การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ไม่ว่าจะได้มาจากผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง การดำเนินการให้ได้มาไว้ว่าพนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ แต่การกระทำดังกล่าวโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 131/1 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นการกระทำเป็นไปตามหลักทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม ที่สามารถกระทำได้และมีการกำหนดเงื่อนไขของอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเอาไว้โดยพิจารณาจากผลกระทบของประชาชนหรือประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์บุคคล ซึ่งจะกระทำได้เฉพาะแต่คดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปี ที่ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเห็นว่าความผิดที่มีอัตราโทษดังกล่าวนี้ เป็นความผิดที่กระทบต่อประชาชนหรือประโยชน์สาธารณะมากกว่าที่จะรักษาสิทธิเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหา

4.4 การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในคอมพิวเตอร์

การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันถึงมีความสำคัญมากต่อการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในการกระทำความผิดฐานทุจริต ด้วยเหตุผลประการสำคัญที่ว่า ปัจจุบันการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ทั้งในการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือการกระทำความผิดใด ๆ ล้วนแล้วแต่มีคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เข้ามาเกี่ยวข้อง หรือจะต้องกระทำด้วยคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ร่องรอยของการกระทำความผิดหรือพยานหลักฐานที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์ที่จะนำมาพิสูจน์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดจึงอยู่ภายในคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะคดีที่มีการกระทำความผิดโดยคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ถึงแม้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลออกหมายเพื่อค้นหรือยึดคอมพิวเตอร์และเข้าถึงข้อมูลในคอมพิวเตอร์ได้ตามมาตรา 25 และมาตรา 25/1 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่

แก้ไขเพิ่มเติม แต่จากการศึกษาและการสอบถามของผู้ศึกษาไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่ปรากฏว่ามีการดำเนินการขอให้ศาลมีหมายในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในคอมพิวเตอร์โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่อย่างใด การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเท่าที่ผ่านมา มิได้มีการเข้าถึงข้อมูลในคอมพิวเตอร์ คงเพียงแต่ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานด้วยวิธีอื่น ๆ ทั้งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดังกล่าว และเมื่อพิจารณาประกอบกับการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในคอมพิวเตอร์ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 จะเห็นได้ว่าจะกระทำได้ เฉพาะพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายนั้นและต้องเป็นกรณีที่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติ ฯ ดังกล่าว และจะต้องได้รับอนุญาตจากศาลจึงจะเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในคอมพิวเตอร์ ตามที่เห็นสมควรได้ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ฯ ที่ได้รับแต่งตั้งจะมีแต่เฉพาะพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติเท่านั้น มิได้รวมถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ สังกัดอื่น ๆ การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยอาศัยกฎหมายดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มิอาจกระทำได้เนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แต่อย่างใด และการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ ฯ นั้น ในส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้เป็นการชัดเจนว่าตามมาตรา 25 หรือมาตรา 25/1 จะเป็นการขอให้ศาลมีหมายหรืออนุญาตให้เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในคอมพิวเตอร์ได้

เป็นประการเห็นได้ชัดว่าในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในคอมพิวเตอร์ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีการบัญญัติไว้ชัดเจนในมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่กำหนดว่า เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าบัญชีของสถาบันการเงิน เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสารหรือเครื่องคอมพิวเตอร์ใดถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน พนักงานเจ้าหน้าที่อาจยื่นคำขอต่อศาลแพ่ง เพื่อให้มีการเข้าถึงและได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลในคอมพิวเตอร์ การสื่อสารใด หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ได้ เพื่อประโยชน์แก่การสืบสวนสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมาย และในส่วนของคณะกรรมการ กคพ. หรือโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้มีการบัญญัติถึงการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวเอาไว้อย่างชัดเจนเช่นกัน ในมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ที่กำหนดว่า เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุมัติยื่นคำขอต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา เพื่อมีคำสั่งให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าในส่วนของ การดำเนินคดีอาญาของพนักงาน

สอบสวนในความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ความผิดฐานฟอกเงิน หรือความผิดที่เป็นคดีพิเศษ ที่ทั้งหมดเป็นคดีอาญา พนักงานเจ้าหน้าที่โดยการได้รับอนุญาตจากศาล จะเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในคอมพิวเตอร์ได้ และมีบทบัญญัติในการดำเนินการไว้อย่างชัดเจนว่าต้องยื่นคำขอหรือคำร้องต่อศาลใด และชัดเจนว่าเป็นการขอให้มีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว แต่ในส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กลับมิได้มีการบัญญัติถึงกรณีดังกล่าวไว้ทั้งที่ความผิดฐานทุจริตมักมีการใช้หรือกระทำผ่านคอมพิวเตอร์ การสื่อสาร หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อีกทั้ง อำนาจในการเข้าถึงข้อมูลหรือการค้นหรือยึดพยานหลักฐานใด ตามมาตรา 25 หรือมาตรา 25/1 ก็มีได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นการขอให้มีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในคอมพิวเตอร์

ในส่วนขององค์กรต่างประเทศอย่าง CPIB ในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในคอมพิวเตอร์มิได้มีระบุอยู่ใน Prevention of Corruption Act แต่อย่างใด แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายที่เป็นผู้อำนวยการประจำสำนักงาน CPIB หรือนักสืบพิเศษอาจเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวได้โดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ หรืออาจใช้อำนาจตามที่ได้รับอนุญาตจากพนักงานอัยการตามมาตรา 18 และมาตรา 19 ได้ และในส่วนของ ICAC แม้ใน Independent Commission Against Corruption Ordinance จะมีได้ระบุถึงการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในคอมพิวเตอร์เอาไว้อย่างชัดเจน แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอาจจะเข้ายึดและอายัดคอมพิวเตอร์ที่ถูกใช้หรืออาจถูกใช้ในการกระทำความผิดโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 10C ได้ ประกอบการการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในคอมพิวเตอร์อาจกระทำตามมาตรา 14 (1)(d) ซึ่งกระทำโดยบุคคลอื่นที่คณะกรรมการเชื่อว่าจะเป็นบุคคลที่รู้ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการสอบสวนหรือฟ้องร้องดำเนินคดีที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ให้บุคคลดังกล่าวจัดให้มีการเข้าถึงข้อมูลในคอมพิวเตอร์ก็ได้ หรืออาจใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็ได้เช่นเดียวกัน และยังไม่ถึงขนาดที่จะเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพในชีวิต ร่างกาย หรือความเป็นส่วนตัวเกินไป

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้บัญญัติถึงการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในคอมพิวเตอร์ไว้เป็นการชัดเจน แตกต่างจากพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 หรือพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 รวมถึงพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ที่ความผิดในกฎหมายทั้งสามฉบับดังกล่าว ก็เป็นความผิดอาญาเช่นเดียวกับความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับผิดชอบ อาชญากรที่กระทำความผิดตามกฎหมายเหล่านั้น เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญอย่างมาก และมักใช้คอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

ในการกระทำความผิด ข้อมูลที่อยู่ในคอมพิวเตอร์จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา อีกทั้งข้อมูลเหล่านั้นมีความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการเข้าถึงอย่างรวดเร็วเนื่องจากข้อมูลในคอมพิวเตอร์ง่ายต่อการทำลายเพื่อปกปิดการกระทำความผิด แต่การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในคอมพิวเตอร์เป็นการกระทบสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ การเข้าถึงทั้งหมดตามกฎหมายของประเทศไทยจะต้องบัญญัติให้มีการตรวจสอบการใช้อำนาจและการเข้าถึงข้อมูลโดยศาลเป็นผู้พิจารณาถึงเห็นสมควรเชื่อและความเหมาะสมของการเข้าถึงข้อมูล ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เป็นความผิดที่มีผลกระทบและมีความเสียหายเป็นจำนวนมาก การบัญญัติให้มีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในคอมพิวเตอร์ที่เป็นการกระทบสิทธิเสรีภาพของประชาชน เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์สาธารณะต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลในคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และนำมาเป็นพยานหลักฐานที่สำคัญเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาและเป็นประโยชน์ต่อศาลในการพิจารณาพิพากษาความผิดตามที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกฟ้องเป็นคดี หรือเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อไป

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานขององค์กรที่มีหน้าที่ปราบปรามการกระทำความผิดทุจริตควรมีอำนาจที่มีมากกว่าอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานในคดีอาญาปกติ ทั้งนี้ ด้วยอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เป็นองค์กรที่มีหน้าที่หลักในการดำเนินคดีฐานทุจริต ไม่ว่าจะต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จะต้องมีอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานในมิติต่าง ๆ มากกว่าการดำเนินคดีฐานความผิดอาญาอื่น ๆ ไม่ว่าจะในขั้นตอนใดในกระบวนการพิจารณาคดี ด้วยเหตุที่ความผิดฐานทุจริตมีความซับซ้อนในรายละเอียดแห่งการกระทำความผิดอย่างมาก และมูลเหตุที่จูงใจให้บุคคลกระทำความผิดก็ยิ่งแตกต่างจากความผิดฐานอื่น ๆ ทั้งหมดจึงเป็นเหตุผลที่ว่า การแสวงหาพยานหลักฐานในคดีทุจริตจำเป็นต้องอาศัยอำนาจที่เป็นมาตรการพิเศษ ที่อาจจะเป็นการกำหนดอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานตามกฎหมายที่เป็นการกระทำถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยอาศัยทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม

เมื่อมีการพิจารณาถึงอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานขององค์กรที่มีหน้าที่ปราบปรามการกระทำความผิดทุจริตในต่างประเทศ ที่องค์กรเหล่านั้นประสบความสำเร็จและยังเป็นองค์กรที่ประเทศไทยนำมาเป็นแม่แบบในการก่อตั้งและพัฒนาองค์กรของประเทศ พบว่าอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานของประเทศฮ่องกงและสิงคโปร์ มีความแตกต่างกันอย่างมาก ทั้งในแง่ของการมีอำนาจอย่างตำรวจ หรืออำนาจแสวงหาพยานหลักฐานที่ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าถึงพยานหลักฐานบางอย่างที่สำคัญได้อย่างรวดเร็ว เพื่อป้องกันมิให้พยานหลักฐานที่อาจใช้เป็นเครื่องมือในการพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด โดยทั้งสองประเทศได้ให้ความสำคัญในการค้นหรือจับกุมตัวผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดเป็นสำคัญ เนื่องจากการจับกุมหรือการค้นในทันที ทำให้พยานหลักฐานยังคงสภาพหรือมิเสียไป โดยมีสภาพไม่แตกต่างไปจากในช่วงขณะกระทำความผิดแต่อย่างใด

ในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าจะทั้งที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หรือการได้มาจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่เป็นที่ปรากฏเท่าไรนักในการใช้อำนาจตามกฎหมาย ยกเว้นเฉพาะกรณีที่เป็นคดีสำคัญ ๆ อย่างเช่นคดีทุจริตจำนำข้าว หรือคดีทุจริตบ่อบำบัดน้ำเสียคลองด่าน ในทางปฏิบัติแล้วคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะใช้การทำบันทึกข้อตกลง หรือมีหนังสือไปถึงหน่วยงานเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานมากกว่าที่จะได้อำนาจตามกฎหมาย

ในภาพรวมแล้ว การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ จะประสบปัญหาในกรณีที่เป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้น ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติรับเรื่องกล่าวหาไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ซึ่งในขั้นตอนดังกล่าวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเป็นเพียงพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญาไม่ได้มีหรือใช้อำนาจได้อย่างพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงเป็นเหตุให้ไม่มีอำนาจที่จะดำเนินการอย่างพนักงานสอบสวนหรือเสนอให้มีการใช้อำนาจตามมาตรา 25 มาตรา 25/1 และมาตรา 26 ได้อย่างเต็มที่ ทำให้การเข้าถึงพยานหลักฐานในเบื้องต้นต้องใช้เวลา เป็นเหตุให้พยานหลักฐานที่สำคัญที่จะใช้ประกอบการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อฟ้องร้องเป็นคดีต่อศาลสูญหายหรือถูกทำลายไป และไม่อาจพิสูจน์หรือทราบได้ว่าสูญหายหรือถูกทำลายโดยบุคคลใด และในส่วนของ การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำได้เฉพาะแต่กรณีที่เป็นเรื่อง ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับเรื่องกล่าวหาไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วเท่านั้น การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้น พนักงานเจ้าหน้าที่จึงมีอำนาจไม่เพียงพอที่จะทำให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่สำคัญแก่คดี โดยข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวได้ปรากฏตามสถิติข้อมูลคดีของสำนักงาน ป.ป.ช.

ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าควรมีการแก้ไขอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่เป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในขั้นตอนก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติรับเรื่องกล่าวหาไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงให้เทียบเท่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และรวมถึงให้มีอำนาจเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐอื่น โดยอาศัยอำนาจในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ที่การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างหน่วยงานของรัฐสามารถกระทำได้ตามเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดได้และให้สามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยตรงไม่ต้องผ่านขั้นตอนของการขออนุญาตหรือทำบันทึกข้อตกลง และหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการจะต้องจัดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอาจกำหนดลำดับชั้นสามารถเข้าถึงข้อมูลเหล่านั้น ตลอดจนการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์อย่างเช่นการเข้าถึงข้อมูลในคอมพิวเตอร์ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลอาจจะกำหนดให้จะต้องดำเนินการโดยการพิจารณาของศาลตามกฎหมายต่างประเทศ หรือกฎหมายของไทยที่มีปรากฏไว้เช่นเดียวกันก็ได้ เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาพยานหลักฐานของพนักงานเจ้าหน้าที่ในระดับต้น

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการทำการศึกษาในเรื่องของอำนาจแสวงหาพยานหลักฐาน และการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลขององค์กรตามกฎหมายไทย ได้แก่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. , คณะกรรมการ ปปง และ คณะกรรมการ กคพ. รวมถึงองค์กรต่างประเทศ ได้แก่ CPIB และ ICAC อาจจะเสนอให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

(1) อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานเทียบเท่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ สำหรับเจ้าพนักงานระดับต้น

อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานที่จำเป็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเจ้าพนักงานระดับต้น หรือในขั้นตอนการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติรับเรื่องกล่าวหาไว้ดำเนินการไต่สวน ในประการแรก คือ กำหนดให้เจ้าพนักงานระดับต้น มีอำนาจอย่างพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่มีอำนาจจับกุม หรือค้น หรือคุมขังในบางกรณี ในกรณีที่มีเหตุตามที่กฎหมายยกเว้นไว้ว่าไม่จำเป็นต้องมีหมายค้นหรือหมายจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา รวมถึงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้บริหารระดับสูงมีอำนาจที่จะคุมขังผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิด ณ ศาล หรือสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาพยานหลักฐานหรือการไต่สวนพิจารณาคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตลอดจน อาจกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าพนักงานระดับสูงของ มีอำนาจที่จะพิจารณาให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกจับหรือถูกคุมขังได้รับการประกันตัวหรือการปล่อยตัวชั่วคราวเช่นเดียวกับศาลยุติธรรมก็ได้ รวมถึงอำนาจในการเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ ตลอดจนการค้น ยึดอายัด ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 หรือตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 หรือตามกฎหมายต่างประเทศที่บัญญัติไว้ในลักษณะเดียวกัน ที่ให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในเบื้องต้นที่สามารถกระทำการดังกล่าวในโอกาสแรกที่เข้าถึงสถานที่เกิดเหตุหรือสถานที่กระทำความผิด เพื่อจัดให้มีการจัดเก็บพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดก่อนที่จะสูญหายหรือถูกทำลายได้

การจับกุมบุคคลผู้กระทำความผิด ที่ได้มีการกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือการเข้าค้นตัวบุคคลเมื่อปรากฏเหตุอันควรสงสัยนั้น อาจกำหนดให้เจ้าพนักงานระดับต้นของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้อำนาจเช่นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ จึงทำให้เจ้าพนักงานระดับต้น มีอำนาจที่จะจับกุมบุคคลผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า หรือเข้าค้นตัวบุคคลเมื่อปรากฏเหตุดังกล่าวได้ เนื่องจาก ในการแสวงหาพยานหลักฐานในเบื้องต้นที่มีได้กระทำด้วยคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น ในการตรวจสอบพื้นที่หรือแสวงหาพยานหลักฐาน ณ ที่เกิดเหตุ อาจพบหรือปรากฏตัวบุคคลที่กระทำความผิด หรือเกี่ยวข้องกับการกระทำ

ความผิดได้ เมื่อมีอำนาจเช่นว่านั้น ก็จะทำให้เจ้าพนักงานระดับต้นสามารถได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่สำคัญในคดี เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อไปได้

แต่ในส่วนของหมายจับ หรือหมายค้น ในกรณีที่ไม่ปรากฏเหตุอันควรสงสัย ก็อาจให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าพนักงานระดับต้นดำเนินการให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป เนื่องจากเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในระดับหนึ่ง ตามหลักความชอบด้วยกระบวนการทางกฎหมาย ในเหตุปกติ และมีได้มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนแต่ประการใด

กล่าวโดยสรุป คือ การเพิ่มเติมอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานให้มีอำนาจเทียบเท่า กับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจสำหรับเจ้าพนักงานระดับต้นที่ดำเนินการแสวงหาพยานหลักฐานใน ขั้นตอนก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติรับเรื่องกล่าวหาไว้ดำเนินการไต่สวน ให้ควรแก้ไข พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในเรื่องของอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ฯ ให้คล้ายคลึง หรือเป็นไปในแนวทางเดียวกับมาตรา 38 (1) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 หรือ มาตรา 24 (1) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ที่กำหนดให้มีการเข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควร หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเป็นการเนิ่นช้าหากต้องดำเนินการขอหมายต่อศาลเพื่อเข้าค้นจะทำให้พยานหลักฐานหรือทรัพย์สินอื่นใดที่ เกี่ยวกับการกระทำความผิดจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงจากเดิมไปได้ โดยอาจ กำหนดเงื่อนไขและรายละเอียดเป็นระเบียบหรือประกาศ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ถึงวิธีปฏิบัติ เป็นต้น

(2) อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานที่เป็นการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลต่าง ๆ

อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานที่จำเป็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในประการ ต่อมา คือ อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานที่ลักษณะที่เป็นการเข้าถึงข้อมูลทุกอย่างเท่าที่จำเป็น เช่น เส้นทางทางการเงิน การรายงานธุรกรรมของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ ของผู้ถูกกล่าวหาหรือในส่วนของที่เกี่ยวข้องหรือส่วนที่ได้มีไว้เพื่อกระทำความผิดเป็นต้น โดยการพิจารณาเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวให้กระทำการพิจารณาโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลัก และไม่จำเป็นต้องยื่นคำขอ

ต่อศาลเพื่ออนุญาตให้ดำเนินการเข้าสู่ข้อมูลหรือให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากการแสวงหาพยานหลักฐานในเบื้องต้นบางกรณีมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการด้วยความรวดเร็ว เพื่อให้ได้พยานหลักฐานที่สำคัญมาเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องหา และเป็นการเน้นการใช้ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมมากกว่าการที่จะใช้ทฤษฎีความชอบด้วยกระบวนการทางกฎหมาย

และในประการที่สำคัญ ในการแสวงหาพยานหลักฐานในขั้นต้นของเจ้าพนักงานระดับต้นนั้น เห็นควรให้มีอำนาจเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับทะเบียนราษฎร หรือประวัติข้อมูลอาชญากรรม เนื่องจากการตรวจสอบและแสวงหาพยานหลักฐานในมีความจำเป็นที่จะต้องทราบข้อมูลดังกล่าว เพื่อประกอบการแสวงหาพยานหลักฐานในขั้นต่อไป ก่อนที่จะดำเนินการไต่สวนตามกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

กล่าวโดยสรุป คือ การเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล หรือ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เห็นควรกระทำได้โดยตรง ทั้งการอาศัยอำนาจในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เป็นต้น และกำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจำเป็นต้องจัดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานเจ้าหน้าที่ในระดับผู้บริหารหรือระดับสูงเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลต้องบุคคลเหล่านั้น ตามเท่าที่จำเป็นต่อการดำเนินคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยอาจกำหนดเงื่อนไขและรายละเอียดเป็นระเบียบหรือประกาศ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ถึงวิธีปฏิบัติ เป็นต้น

(3) อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานโดยการเข้าถึงข้อมูลการรายงานธุรกรรมทางการเงินของคณะกรรมการ ป.ป.ง.

กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้กำหนดให้ธนาคารหรือสถาบันทางการเงินมีหน้าที่รายงานธุรกรรมทางการเงินภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด หรือต้องรายงานธุรกรรมทางการเงินที่น่าสงสัย โดยในการกระทำความผิดฐานทุจริตเป็นการกระทำความผิดที่มีการรับส่งเงินกันไม่ว่าจะเป็นเงินสดหรือการโอนเงินผ่านสถาบันทางการเงิน โดยในระหว่างช่วงเวลาในการกระทำความผิดฐานทุจริต ไม่ว่าจะก่อนหรือหลัง จะต้องมีการส่งผ่านเงินระหว่างผู้กระทำความผิดด้วยกันเอง หรือระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชนที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเข้าถึงข้อมูลการรายงานธุรกรรม ทำให้การแสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเจ้าพนักงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากจะเห็นถึงเส้นทางทางการเงินและการทำธุรกรรมทางการเงินบางรายการที่ผิดปกติ และอาจเป็นเหตุให้สามารถแสวงหาถึงพยานหลักฐานอื่น หรือในกรณีผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิดไม่สามารถพิสูจน์ที่มาที่ไปของการทำธุรกรรมทางการเงินได้ก็แสวงให้เห็นว่ามีการกระทำความผิดและได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิดฐานทุจริตเกิดขึ้นแล้ว

คณะกรรมการ ป.ป.ง. มีหน้าที่จะต้องตรวจสอบธุรกรรมทางการเงิน ที่สถาบันการเงินได้รายงานการทำธุรกรรมทางการเงินตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ง. กำหนด ซึ่งการรายงานธุรกรรมทางการเงินดังกล่าวเป็นหน้าที่ที่สถาบันการเงินมีหน้าที่ที่จะต้องรายงานแล้ว อีกทั้งข้อมูลที่ได้รับมาก็ยังอยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการ ป.ป.ง. หรือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ง. ที่เป็นหน่วยงานตรวจสอบการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน เช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เป็นหน่วยงานตรวจสอบการกระทำความผิดฐานทุจริต โดยเมื่อทั้งสองหน่วยงานเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบการกระทำความผิดฐานอาญาแต่ต่างฐานความผิดกัน แต่ข้อมูลที่ใช้หรือข้อมูลที่ได้มาอาจเป็นประโยชน์ร่วมกันในการแสวงหาพยานหลักฐานในส่วน of คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเป็นประโยชน์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จะสามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวของคณะกรรมการ ป.ป.ง. หรือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ง. เช่นกันเพื่อการตรวจสอบในแง่ของการกระทำความผิดฐานทุจริตด้วย และเมื่อการ

รายงานธุรกรรมทางการเงิน เป็นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดไว้ให้ต้องกระทำไว้โดยเฉพาะ จึงไม่จำเป็นที่จะต้องยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อให้มีการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพียงแต่บัญญัติกฎหมายในลักษณะที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าถึงข้อมูลที่เป็นรายงานธุรกรรมทางการเงินได้เช่นกัน โดยไม่จำเป็นต้องมีคำร้องขอ หรือขออนุญาตอะไรไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการธุรกรรม แล้วแต่กรณี เพื่อความสะดวกและคล่องตัวในการแสวงหาพยานหลักฐานไม่ว่าในชั้นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าพนักงานระดับต้น

อีกทั้งการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว ไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการธุรกรรมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแต่อย่างใด แต่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจที่จะเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้เองโดยการกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องมีการจัดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าถึงข้อมูลเหล่านั้นได้ และไม่เฉพาะแต่กรณีตามมาตรา 37/2 ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการธุรกรรม ที่กำหนดให้การเข้าถึงข้อมูลจะกระทำได้แต่เฉพาะกรณีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หรือการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินจากการยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่ง ทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบ หรือมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการโอน ยักยอก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สิน หรือปรากฏพฤติการณ์ว่ามีการถือครองทรัพย์สินแทน อันมีลักษณะเป็นการมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ เท่านั้น แต่ให้รวมถึงกรณีการกระทำ ความผิดตามกฎหมายที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมด เช่น การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป คือ เห็นควรแก้ไขมาตรา 37/2 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าถึงข้อมูลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการธุรกรรม

โดยอาศัยอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ง. หรือคณะกรรมการธุรกรรม ได้ โดยมีได้กำหนดแต่เฉพาะกรณี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หรือ การตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินจากการยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเท่านั้น

(4) การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าถึงข้อมูลเส้นทางทางการเงินของ เจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูงหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ตามที่กล่าวมาข้างต้นนั้น การกระทำความผิดฐานทุจริตเกี่ยวกับการเงินหรือ เงินสด จึงเห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าถึงข้อมูลเส้นทางทางการเงินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อตรวจสอบที่มาของเงินที่ตกเป็นของผู้กระทำความผิดและตรวจสอบ ที่มาของเงินที่ผู้กระทำความผิดได้จ่ายโอนไปในห้วงเวลาแห่งการกระทำความผิดของผู้กระทำความผิด ว่าได้มีการรับประโยชน์ในรูปแบบของตัวเงินหรือประโยชน์อย่างอื่น ซึ่งอำนาจดังกล่าวจะเห็นได้ถึงที่มาที่ ไปของทรัพย์สินในรูปแบบของเงินสดของผู้กระทำความผิด ว่าอาจได้มาซึ่งตัวเงินที่มาจาก การกระทำความผิดก็ได้ อีกทั้ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ ของรัฐระดับสูงหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอยู่แล้ว ในกรณีที่มีการกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานจากลักษณะดังกล่าว เจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูงหรือผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง ก็ไม่อาจที่จะปิดบังหรือซ่อนเร้นทรัพย์สินได้ ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินหรือหนี้สินที่จะต้องมีการทำ การตรวจสอบตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอยู่แล้ว และมาตรการที่เป็น อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานตามกรณีนี้ยังสามารถตรวจสอบที่มาที่ไปของเส้นทางทางการเงินที่เป็น เงินสด ทั้งในช่วงก่อนหรือหลังกระทำความผิดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะได้ ทรัพย์สินที่เป็นเงินสดนั้นมา จากการกระทำความผิดอีกด้วย

ข้อมูลเส้นทางทางการเงิน ที่เป็นรายละเอียดในการรับและโอนทรัพย์สินที่เป็นเงินสด เป็นข้อมูลธุรกรรมทางการเงินที่สถาบันทางการเงินจะต้องเก็บรักษาเอาไว้อยู่แล้วโดยเฉพาะตามกฎหมาย โดยการเข้าถึงข้อมูลเส้นทางทางการเงินที่กฎหมายให้ต้องมีการบันทึกและเก็บรักษาข้อมูลเอาไว้แล้ว และการเข้าถึงข้อมูลเส้นทางทางการเงินเป็นการดำเนินการตรวจสอบหรือแสวงหาพยานหลักฐานในเบื้องต้น มิได้กระทบกระเทือนสิทธิและเสรีภาพของประชาชนแต่อย่างใด แต่เพื่อเป็นการให้ทราบถึงที่มาของเงินที่เจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูงหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่เคลื่อนไหว ที่อาจเป็นทรัพย์สินในลักษณะเงินสดที่ได้มาหรือเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานทุจริต และอาจเป็นพยานหลักฐานที่สำคัญที่ใช้พิสูจน์ความผิดของผู้กระทำความผิด

ซึ่งข้อมูลในลักษณะนี้ที่จะต้องมีการรายงานหรือการบันทึกเก็บรักษาข้อมูลไว้ตามกฎหมาย และมีได้เป็นข้อมูลหากนำมาใช้เพื่อพิสูจน์การกระทำความผิดของผู้กระทำความผิดในความผิดฐานทุจริตแล้ว เมื่อพิจารณาถึงหลักการควบคุมอาชญากรรมกับหลักกระบวนการความชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าถึงข้อมูลเส้นทางทางการเงิน ก็มีได้เป็นการขัดต่อหลักการแต่อย่างใด เนื่องจากการกระทำความผิดฐานทุจริต รัฐได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมาก และส่วนมากมักไม่ได้มีการดำเนินการพิจารณาพิพากษาผู้กระทำความผิด เนื่องจากการจะพิจารณาพิพากษาผู้กระทำความผิดจำเป็นจะต้องมีหลักฐานที่ชัดเจนเพียงพอที่ศาลจะพิจารณาลงโทษผู้กระทำความผิดได้ด้วยเหตุผลที่การกระทำความผิดฐานทุจริต ไม่อาจแสวงหาพยานหลักฐานอื่นมาเพื่อใช้พิสูจน์ความผิดของผู้กระทำความผิดได้แล้วนั้น ข้อมูลเส้นทางทางการเงินที่บ่งชี้ถึงที่มาที่ไปของทรัพย์สินในลักษณะเงินสดของผู้กระทำความผิดที่ผู้กระทำความผิดไม่อาจพิสูจน์ที่มาที่ไปได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ก็อาจนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ว่าผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดจริง และได้รับประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินในลักษณะเงินมาจากข้อมูลเส้นทางทางการเงินนั้นก็ได้

โดยการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว ให้กระทำโดยสามารถเข้าถึงข้อมูลของสถาบันการเงินได้โดยอาจกำหนดให้มีการเข้าถึงหรือสถาบันการเงินจะต้องจัดให้มีการเข้าถึงข้อมูลเป็นการชัดเจน อย่างเช่น บันทึกข้อตกลงต่าง ๆ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ทำไว้กับธนาคารต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

กล่าวโดยสรุป คือ การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าถึงข้อมูลเส้นทางทางการเงินของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ควรแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ช. จะต้องจัดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เข้าถึงธุรกรรมทางการเงินที่ได้รับงานจากสถาบันการเงินและสำนักงานที่ดินต่าง ๆ ตามมาตรา 13 และมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

(5) การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

หากมีการกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าพนักงานระดับมีอำนาจในการสืบสวน เพื่อแสวงหาพยานหลักฐานอย่างพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแล้ว เมื่อมีเหตุยกเว้นที่ให้มีการค้น หรือมีหมายศาลให้กระทำการค้นได้นั้น เมื่อได้มาซึ่งเครื่องคอมพิวเตอร์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์แล้วแต่กรณี การที่จะเข้าถึงข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในทันที จะเป็นประโยชน์ในการแสวงหาพยานหลักฐานอย่างยิ่ง เนื่องจากการกระทำความผิดฐานทุจริต ที่เป็น White Collar Crime ที่ผู้กระทำความผิดมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีตำแหน่งหน้าที่การงานอยู่ในระดับสูง มักจะใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบหรือใช้กระทำความผิด ทำให้ข้อมูลที่อยู่ในคอมพิวเตอร์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นพยานหลักฐานสำคัญที่ใช้พิสูจน์การกระทำความผิดของผู้กระทำความผิด และด้วยเหตุผลที่จะต้องให้มีการเข้าถึงข้อมูลเหล่านั้นเป็นการเร็ว ด้วยเหตุที่ว่าการทำลายข้อมูลในคอมพิวเตอร์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์กระทำได้ง่าย เพียงการจัดการในไม่กี่ขั้นตอนโดยอาศัยตัวคอมพิวเตอร์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เอง หรือโดยการทำลายทางการภาพกับคอมพิวเตอร์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยตรง ทั้งนี้ การเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวจึงไม่อาจที่จะรอให้ศาลออกหมายค้น เพื่อเข้าค้นข้อมูลในคอมพิวเตอร์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานโดยการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามที่ได้ค้นหรือตามหมายค้น โดยไม่ต้องขอหมายค้นต่อศาลหรือยื่นคำร้องต่อศาลตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดคอมพิวเตอร์แล้ว จะเป็นประโยชน์ในการ

แสวงหาพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าพนักงานระดับต้นเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลในคอมพิวเตอร์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นข้อมูลที่เป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตโดยตรงหรือเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องหรือสามารถพิสูจน์การกระทำความผิดของผู้กระทำความผิดได้ และประกอบการพิจารณาดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อไป

กล่าวโดยสรุป คือ เห็นควรแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดให้มีการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่จำเป็นต้องขออนุญาตต่อศาล ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยอันควรสงสัยตามสมควร หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเป็นการเนินเข้าหากต้องดำเนินการขอยกหมายต่อศาลจะเป็นทำให้พยานหลักฐานที่อยู่ในข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะสูญหายหรือถูกทำลาย แต่หากเป็นกรณีที่ไม่ได้มีเหตุดังกล่าว ควรแก้ไขโดยกำหนดให้มีการขออนุญาตต่อศาลเช่นเดียวกับ มาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ที่กำหนดให้การเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตจากศาลก่อน

บรรณานุกรม

หนังสือ

คะนิง ภาไชย. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.

คณิต ณ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 8 มีนาคม 2555, สำนักพิมพ์วิญญูชน
ณรงค์ ใจหาญ. หลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน
2552.

นิยม รัฐอมฤต และคณะ. กระบวนการไต่สวนและการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งในระดับสูง : ในอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ช.. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : บริษัท เอ.พี.กราฟิค ดีไซน์ และการพิมพ์ จำกัด, 2549.

ไพโรจน์ วายุภาพ. วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พรรัตน์. 2543.

ประธาน วัฒนวานิชย์. ระบบความยุติธรรมอาญา : แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุม อาชญากรรมและกระบวนการนิติธรรม. วารสารนิติศาสตร์. ปีที่ 9(2). ฉบับที่ (2520).

สุรพล ไตรเวทย์. การสอบสวนคดีพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน. มกราคม 2549.

สุรพล นิติไกรพจน์ และคณะ. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกับการสอบสวนการใช้อำนาจรัฐตามรัฐธรรมนูญ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2547.

สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล. คำอธิบายการดำเนินคดีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง. กรุงเทพมหานคร : Misterkopy. 2552.

อุทัย อาทิวะช. รวมบทความกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาฝรั่งเศส. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.เจ.พรินติ้ง. 2554

วีระพงษ์ บุญโญภาสและคณะ. การเสริมสร้างมาตรการเพื่อสัมฤทธิ์ผลในกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย
ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.(รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ สำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ)

วิทยานิพนธ์

ณัฐญา ชุ่มใจ.”ขอบเขตการอำนาจรัฐในการรวบรวมพยานหลักฐานจากตัวผู้ต้องหา”.วิทยานิพนธ์
นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2556.

วรารังสรรค์ กลัษชนะ.การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลในการใช้กฎหมายป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน.วิทยานิพนธ์ นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.2552

ภาคผนวก

ร่างประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดจำนวนเงินและมูลค่า
ทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2557

บันทึกข้อความ นายวรวิทย์ สุขบุญ รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2558
สำนักงาน ป.ป.ช. มติการประชุมคณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบ ครั้งที่ 7-7/2557 วันที่ 7
มกราคม 2558 วาระที่ 4.2 เรื่อง กำหนดจำนวนเงินและมูลค่าทรัพย์สินในการทำ
ธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ.

สำนักงาน ป.ป.ช. , บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรม
ทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (ปี พ.ศ. 2558)

บันทึกข้อตกลงว่าด้วยการให้บริการคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีทางระบบอินเทอร์เน็ต ระหว่าง
กรมสรรพากร กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลง
วันที่ 12 ธันวาคม 2550

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือ
ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ธนาคารกรุงเทพ
จำกัด (มหาชน)(ปี พ.ศ. 2558)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือ
ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ . ธนาคารกสิกรไทย
จำกัด (มหาชน) (ปี พ.ศ. 2558)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือ
ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ธนาคารทหารไทย
จำกัด (มหาชน) (ปี พ.ศ. 2558)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือ
ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ธนาคารไทย
พาณิชย์ จำกัด (มหาชน) (ปี พ.ศ. 2558)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือ
ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ธนาคารยูโอบี
จำกัด (มหาชน) (ปี พ.ศ. 2558)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือ
ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ธนาคารกรุงศรี
อยุธยา จำกัด (มหาชน) (ปี พ.ศ. 2558)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือ
ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ธนาคารฮ่องกงและ
เซี่ยงไฮ้แบงกิงคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (ปี พ.ศ. 2558)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือ
ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ธนาคารอาคาร
สงเคราะห์ (ปี พ.ศ. 2558)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือ
ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ธนาคารเพื่อการ
ส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ปี พ.ศ. 2558)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือ
ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ธนาคารทีเอสโก้
จำกัด (มหาชน) (ปี พ.ศ. 2558)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือ
ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ธนาคารมิซูโฮ จำกัด
สาขากรุงเทพ ฯ (ปี พ.ศ. 2558)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือ
ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ธนาคารเกียรติน
าคิน จำกัด (มหาชน) (ปี พ.ศ. 2558)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือ
ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ธนาคารไอซีบีซี
(ไทย) จำกัด (มหาชน) (ปี พ.ศ. 2558)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการรับ-ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือ
ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ธนาคารแลนด์
แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน) (ปี พ.ศ. 2558)

บันทึกข้อตกลงบันทึกข้อตกลงว่าด้วยการใช้ประโยชน์ด้านข้อมูลบุคคลจากฐานข้อมูลทะเบียนกลางใน
ราชการ ระหว่าง สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประโยชน์
ไม่ชอบในวงราชการ และกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ วันอังคารที่ 16 มีนาคม
2542 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

บันทึกข้อตกลงว่าด้วยการเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์
ระหว่าง สำนักงานประกันสังคม กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต ลงวันที่ 29 เมษายน 2556

บันทึกข้อตกลงว่าด้วยการขอใช้ประโยชน์ข้อมูลเกี่ยวกับการถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ ระหว่าง กรมที่ดิน กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ลงวันที่ 29 เมษายน 2556

บันทึกข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลสิทธิประกันสุขภาพของประชาชน ระหว่าง สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ 29 เมษายน 2556

สถิติผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้านปราบปรามการทุจริต ระหว่างปี พ.ศ. 2553 ถึง เดือน เมษายน 2559

OTHER MATERIALS

Prevention of Corruption Act (Chapter 241)

Independent Commission Against Corruption Ordinance (Chapter 204)

Prevent of Bribery Ordinance (Chapter 201)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

เอกสารภายในสำนักงาน ป.ป.ช.

เกี่ยวกับกรณีตามมาตรา 37/2

แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
เรื่อง กำหนดจำนวนเงินและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่ต้องรายงาน
ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรให้มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดจำนวนเงินและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบมาตรา ๓๗/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดจำนวนเงินและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

"สถาบันการเงิน" หมายความว่า

(๑) ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน และธนาคารตามที่ได้มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ

(๒) บริษัทหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๓) บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

(๔) สหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ เฉพาะสหกรณ์ที่มีทุนดำเนินการซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไปและมีวัตถุประสงค์ดำเนินการกิจการเกี่ยวกับการรับฝากเงิน ให้อุ้ ให้สินเชื่อรับจ้างหรือรับจํานำทรัพย์สิน หรือจัดให้ได้มาซึ่งเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ โดยวิธีใด ๆ

"สำนักงานที่ดิน" หมายความว่า สำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสาขา สำนักงานที่ดินอำเภอ สำนักงานที่ดินส่วนแยก

"ผู้ประกอบการอาชีพ" หมายความว่า

(๑) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษา ในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และ ตลาดหลักทรัพย์ ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

(๒) ผู้ประกอบการอาชีพค้ำอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ

(๓) ผู้ประกอบการอาชีพค้าหรือให้เช่าซื้อขายยานพาหนะ

(๔) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

(๕) ผู้ประกอบการอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและ ค้าของเก่า

(๖) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้ สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๗) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศ กระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบัน การเงิน

(๘) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลัง เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๙) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วย การควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

(๑๐) ผู้ประกอบการอาชีพธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

"ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย" หมายความว่า ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งประกาศนี้ หรือธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้น เกี่ยวกับการทุจริต อาทิ มีเหตุอันควรสงสัยว่าเงินหรือทรัพย์สินที่ใช้ทำธุรกรรมได้มาโดยไม่ชอบ หรือ มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าธุรกรรมที่ทำการขึ้นเป็นการโอน รับโอน ยักย้าย แปรสภาพ เพื่อชุกซ่อนทรัพย์สินหรือ ปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับคาร์ทุจริต หรือเป็นการถือครองทรัพย์สินแทน เป็นต้น

ข้อ ๔ การรายงานการทำธุรกรรมให้รายงานเฉพาะผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและบุคคลที่เกี่ยวข้องที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ประกาศหรือ ได้แจ้งรายชื่อให้สถาบันการเงิน สำนักงานที่ดิน หรือผู้ประกอบการอาชีพ ทราบ

ข้อ ๕ ให้สถาบันการเงินรายงานการทำธุรกรรม ในกรณีที่เป็นธุรกรรมดังนี้

(๑) ธุรกรรมที่ใช้เงินสดตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป หรือธุรกรรมที่เป็นการโอนเงินหรือชำระเงิน ทางอิเล็กทรอนิกส์ตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป

(๒) ธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป หรือ สังหาริมทรัพย์ซึ่งมีมูลค่าตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป เว้นแต่ธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังหาริมทรัพย์ที่เป็นกา โอนเงินหรือ ชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้รายงานเมื่อมีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป

(๓) ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

ข้อ ๖ ให้สำนักงานที่ดินรายงานการทำธุรกรรม ดังนี้

(๑) เมื่อมีการชำระด้วยเงินสดเป็นจำนวนตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป

(๒) เมื่อสังหาริมทรัพย์มีมูลค่าตามราคาประเมินเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป เว้นแต่เป็นการโอนในทางมรดกให้แก่ทายาทโดยธรรม

(๓) ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

ข้อ ๗ ให้ผู้ประกอบการอาชีพรายงานการทำธุรกรรม ดังนี้

(๑) ธุรกรรมที่ใช้เงินสดตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป หรือธุรกรรมที่เป็นการโอนเงินหรือชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป

(๒) ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

ข้อ ๘ การรายงานการทำธุรกรรมให้ดำเนินการโดยส่งแบบรายงานธุรกรรมภายในระยะเวลาสิบวันทำการนับแต่วันถัดจากวันสิ้นเดือนของเดือนที่มีการทำธุรกรรมนั้น

ในกรณีที่ปรากฏในภายหลังว่ามีธุรกรรมที่ไม่ได้รายงานตามระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันการเงิน สำนักงานที่ดิน และผู้ประกอบการอาชีพ รายงานโดยไม่ชักช้า พร้อมชี้แจงเหตุผลประกอบการรายงาน

การรายงานการทำธุรกรรม ให้รายงานโดยใช้แบบตามแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๙ การส่งรายงานธุรกรรมให้จัดส่งไปยังสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

(๑) ยื่นด้วยตนเอง

(๒) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

(๓) ส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

(๔) วิธีอื่นใดที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๑๐ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรักษาการตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ)

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

แบบรายงานธุรกรรมสำหรับสถาบันการเงิน

๑. ธุรกรรมนี้เกี่ยวข้องกับบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้ง คือ
ยศ/คำนำหน้า (นาย/นาง/นางสาว).....

โดยเจ้าของธุรกรรมนี้ คือ ยศ/คำนำหน้า (นาย/นาง/นางสาว).....

เกี่ยวข้องกับ เจ้าตัว คู่สมรส บุตร อื่นๆ โปรดระบุ.....

๒. ชื่อผู้ทำธุรกรรม (ถ้ามี)

(นาย/นาง/นางสาว).....

นามสกุล.....

เลขประจำตัวประชาชน / เลขที่ Passport

อาชีพ.....

ทำธุรกรรมด้วยตนเอง

ทำธุรกรรมแทนผู้อื่น

หลักฐานที่ใช้ในการทำธุรกรรม หนังสือเดินทาง

บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

อื่นๆ โปรดระบุ.....

๓. ชื่อผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจ (ถ้ามี)

(นาย/นาง/นางสาว).....

นามสกุล.....

เลขประจำตัวประชาชน / เลขที่ Passport

อาชีพ.....

ทำธุรกรรมด้วยตนเอง

ทำธุรกรรมแทนผู้อื่น

หลักฐานที่ใช้ในการทำธุรกรรม หนังสือเดินทาง

บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

อื่นๆ โปรดระบุ.....

๔. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำธุรกรรม

วัน/เดือน/ปีที่ทำธุรกรรม/...../.....

ธุรกรรมที่ใช้เงินสด

ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน

ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

ประเภท/ลักษณะการทำธุรกรรม

จำนวนเงิน(บาท)
กรุณาระบุสกุลเงิน
กรณีไม่ใช่เงินบาท

ผ่าก ถอน โอนเงิน บัญชีเลขที่.....

ซื้อ ขาย ตราสารทางการเงิน.....

ซื้อ ขาย เงินตราต่างประเทศ.....

จำนอง ขายฝาก ซื้อ ขาย โอน

ที่ดิน ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง สิ่งปลูกสร้าง อื่นๆ

รายละเอียด.....

เลขที่บัญชีที่ทำธุรกรรม.....

ชื่อบัญชี.....

บัญชีที่เกี่ยวข้อง.....

ชื่อบัญชี.....

ชื่อผู้รับประโยชน์ในการทำธุรกรรม.....

อื่นๆ โปรดระบุ.....

(กรณีราคาประเมินของ
กรมที่ดินหรือสถาบัน
การเงินหรือสถาบันอื่น
ไม่เท่ากัน ให้ใช้ราคา
ประเมินที่สูงที่สุด)

๕. ชื่อผู้รายงาน (ถ้ามี) (นาย/นาง/นางสาว).....

นามสกุล.....

เลขที่บัตรประชาชน

ชื่อกิจการ.....

ที่อยู่กิจการ.....

ถนน.....

ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....

โทรศัพท์.....

โทรสาร.....

ลายมือชื่อผู้รายงาน.....

วัน/เดือน/ปีที่รายงาน...../...../.....

แบบรายงานธุรกรรมสำหรับสำนักงานที่ดิน

๑. ธุรกรรมนี้เกี่ยวข้องกับบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจง คือ ยศ/ค่านำหน้า (นาย/นาง/นางสาว).....

โดยเจ้าของธุรกรรมนี้ คือ ยศ/ค่านำหน้า (นาย/นาง/นางสาว).....

เกี่ยวข้องกับ เจ้าตัว คู่สมรส บุตร อื่นๆ โปรดระบุ.....

๒. ชื่อผู้ทำธุรกรรม (ถ้ามี)

(นาย/นาง/นางสาว).....

นามสกุล.....

เลขประจำตัวประชาชน / เลขที่ Passport

อาชีพ.....

ทำธุรกรรมด้วยตนเอง ทำธุรกรรมแทนผู้อื่น

หลักฐานที่ใช้ในการทำธุรกรรม หนังสือเดินทาง

บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

อื่นๆ โปรดระบุ.....

๔. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำธุรกรรม

ธุรกรรมที่ใช้เงินสด

ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน

ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

๓. ชื่อผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจ (ถ้ามี)

(นาย/นาง/นางสาว).....

นามสกุล.....

เลขประจำตัวประชาชน / เลขที่ Passport

อาชีพ.....

ทำธุรกรรมด้วยตนเอง ทำธุรกรรมแทนผู้อื่น

หลักฐานที่ใช้ในการทำธุรกรรม หนังสือเดินทาง

บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

อื่นๆ โปรดระบุ.....

วัน/เดือน/ปีที่ทำธุรกรรม...../...../.....

ประเภท/ลักษณะการทำธุรกรรม	จำนวนเงิน(บาท) กรณีระบุสกุลเงิน กรณีไม่ใช้เงินบาท
☐ จำนอง ☐ ขายฝาก ☐ ชื้อ ☐ ขาย ☐ โอน ☐ ที่ดิน ☐ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ☐ สิ่งปลูกสร้าง ☐ อื่นๆ..... รายละเอียด..... เลขที่บัญชีที่ทำธุรกรรม..... ชื่อบัญชี..... บัญชีที่เกี่ยวข้อง..... ชื่อบัญชี..... ชื่อผู้รับประโยชน์ในการทำธุรกรรม..... วัตถุประสงค์การทำธุรกรรม..... ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	(กรณีราคาประเมินของ กรมที่ดินหรือสถาบัน การเงินหรือสถาบันอื่น ไม่เท่ากัน ให้ใช้ราคา ประเมินที่สูงที่สุด)

๕. ชื่อผู้รายงาน (ถ้ามี) (นาย/นาง/นางสาว)..... นามสกุล.....

เลขที่บัตรประชาชน สำนักงานที่ดิน.....

ที่ตั้ง..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....

ลายมือชื่อผู้รายงาน.....

วัน/เดือน/ปีที่รายงาน...../...../.....

แบบรายงานธุรกรรมสำหรับผู้ประกอบอาชีพ (ต่อ)

189

๕. ชื่อผู้รายงาน (ถ้ามี) (นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....
ชื่อกิจการ.....
เลขที่บัตรประชาชน ที่ตั้ง.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
ลายมือชื่อผู้รายงาน.....
วัน/เดือน/ปีที่รายงาน...../...../.....

แบบฟอร์มเอกสารส่งรายงานการทำธุรกรรมสำหรับสถาบันการเงิน

190

ชื่อหน่วยงาน.....สาขา.....

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ชื่อผู้ส่งรายงาน(นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....วัน-เดือน-ปี ที่ส่งรายงาน...../...../.....

เดือน.....พ.ศ.

วิธีการนำส่ง ยื่น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. ทางไปรษณีย์ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์การส่งแบบ ธก.๑ -ป.ช. ๑ จำนวน.....แผ่น ตามกำหนด เกินกำหนด จำนวน.....วัน

การส่งสื่อบรรจุข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

 CD/DVD จำนวน.....แผ่น อื่นๆ โปรดระบุ.....จำนวน.....หน่วย

รวมทั้งสิ้น จำนวน.....แผ่น/หน่วย

ลำดับที่	ชื่อแฟ้มข้อมูล	ขนาด (Bytes)	จำนวนข้อมูล (Record)	วันที่ (DD/MM/YY)	เวลา (HH:MM)	หมายเหตุ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลรายละเอียดดังกล่าวข้างต้นพร้อมข้อมูลที่แนบ มีความถูกต้องโดยได้รับการเตรียมและตรวจสอบ จากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายของทางข้าพเจ้าและ/หรือได้รับการตรวจสอบจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้นำส่งให้กับสำนักงาน ป.ป.ช. ด้วยวิธีการที่ปลอดภัยและไม่มีการแก้ไข ดัดแปลงข้อมูลระหว่างการนำส่ง

อนึ่ง หากมีความผิดพลาดหรือความไม่ถูกต้องไม่ว่ากรณีใดๆ ข้าพเจ้ามีภาระผูกพันและความรับผิดชอบต่อข้อมูลดังกล่าวนี้ ในฐานะเจ้าของข้อมูล, ผู้เตรียมข้อมูล, ผู้รายงาน, และผู้ดำเนินการนำส่งข้อมูลให้กับสำนักงาน ป.ป.ช.

ลงชื่อ.....เจ้าของข้อมูล/ผู้เตรียมข้อมูล/ผู้รายงาน/ผู้นำส่งข้อมูล
(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

เฉพาะเจ้าหน้าที่

ผู้ตรวจรับเอกสาร.....
(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

แบบฟอร์มเอกสารส่งรายงานการทำธุรกรรมสำหรับสำนักงานที่ดิน

191

ชื่อหน่วยงาน.....สาขา.....

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ชื่อผู้ส่งรายงาน(นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....วัน-เดือน-ปี ที่ส่งรายงาน...../...../.....

เดือน.....พ.ศ.

วิธีการนำส่ง ยื่น ณ สำนักงาน ป.ช. ทางไปรษณีย์ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์การส่งแบบ จก.๕-ป.ช. ๑ จำนวน แผ่น ตามกำหนด เกินกำหนด จำนวน.....วัน

การส่งสื่อบรรจุข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

 CD/DVD จำนวน แผ่น อื่นๆ โปรดระบุ..... จำนวน หน่วย

รวมทั้งสิ้น จำนวน แผ่น/หน่วย

ลำดับที่	ชื่อแฟ้มข้อมูล	ขนาด (Bytes)	จำนวนข้อมูล (Record)	วันที่ (DD/MM/YY)	เวลา (HH:MM)	หมายเหตุ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลรายละเอียดดังกล่าวข้างต้นพร้อมข้อมูลที่แนบ มีความถูกต้องโดยได้รับการเตรียมและตรวจสอบ จากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายของทางข้าพเจ้าและ/หรือได้รับการตรวจสอบจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้นำส่งให้กับสำนักงาน ป.ช. ด้วยวิธีการที่ปลอดภัยและไม่มีการแก้ไข ดัดแปลงข้อมูลระหว่างการนำส่ง อนึ่ง หากมีความผิดพลาดหรือความไม่ถูกต้องไม่ว่ากรณีใดๆ ข้าพเจ้ามีภาระผูกพันและความรับผิดชอบต่อข้อมูลดังกล่าวนี้ ในฐานะเจ้าของข้อมูล, ผู้เตรียมข้อมูล, ผู้รายงาน, และผู้ดำเนินการนำส่งข้อมูลให้กับสำนักงาน ป.ช.

ลงชื่อ เจ้าของข้อมูล/ผู้เตรียมข้อมูล/ผู้รายงาน/ผู้นำส่งข้อมูล

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

เฉพาะเจ้าหน้าที่

ผู้ตรวจรับเอกสาร.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

แบบฟอร์มเอกสารส่งรายงานการทำธุรกรรมผู้ประกอบอาชีพ

192

ชื่อหน่วยงาน.....สาขา.....

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ชื่อผู้ส่งรายงาน(นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....วัน-เดือน-ปี ที่ส่งรายงาน...../...../.....

เดือน.....พ.ศ.

วิธีการนำส่ง ยื่น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. ทางไปรษณีย์ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์การส่งแบบ ธก.๓ -ป.ป.ช. ๑ จำนวน แผ่น ตามกำหนด เกินกำหนด จำนวน.....วัน

การส่งสื่อบรรจุข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

 CD/DVD จำนวน แผ่น อื่นๆ โปรดระบุ..... จำนวน หน่วย

รวมทั้งสิ้น จำนวน แผ่น/หน่วย

ลำดับที่	ชื่อแฟ้มข้อมูล	ขนาด (Bytes)	จำนวนข้อมูล (Record)	วันที่ (DD/MM/YY)	เวลา (HH:MM)	หมายเหตุ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลรายละเอียดดังกล่าวข้างต้นพร้อมข้อมูลที่แนบ มีความถูกต้องโดยได้รับการเตรียมและตรวจสอบ จากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายของทางข้าพเจ้าและ/หรือได้รับการตรวจสอบจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้นำส่งให้กับสำนักงาน ป.ป.ช. ด้วยวิธีการที่ปลอดภัยและไม่มีการแก้ไข ดัดแปลงข้อมูลระหว่างการนำส่ง

อนึ่ง หากมีความผิดพลาดหรือความไม่ถูกต้องไม่ว่ากรณีใดๆ ข้าพเจ้ามีภาระผูกพันและความรับผิดชอบต่อข้อมูลดังกล่าวนี้ ในฐานะเจ้าของข้อมูล, ผู้เตรียมข้อมูล, ผู้รายงาน, และผู้ดำเนินการนำส่งข้อมูลให้กับสำนักงาน ป.ป.ช.

ลงชื่อ เจ้าของข้อมูล/ผู้เตรียมข้อมูล/ผู้รายงาน/ผู้นำส่งข้อมูล

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

เฉพาะเจ้าหน้าที่

ผู้ตรวจรับเอกสาร.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ประธานกรรมการ ป.ป.ช.
วันที่ ๑๓
วันที่ ๑๒ ก.พ. ๒๕๕๘
เวลา

กรรมการ ป.ป.ช.
(นางสาวสุภา ปิยะจิตติ)
รับที่ ๓๓๓
วันที่ ๑๕/๒/๕๘

ส่วนราชการ รองเลขาธิการฯ (นายวรวิทย์ สุขบุญ)

ที่ ๐๑.๑๒/๐๐๕๔ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ความเห็นเกี่ยวกับการออกประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๓๗/๒

เรียน ท่านกรรมการ ป.ป.ช. (นางสาวสุภา ปิยะจิตติ)

ตามที่ท่านกรรมการ ป.ป.ช. (นางสาวสุภา ปิยะจิตติ) มีบัญชาให้กระผมเสนอความเห็น
ประกอบการพิจารณาร่างประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องกำหนดจำนวนเงินและมูลค่าทรัพย์สินใน
การทำธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. กระผมพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๓๗/๒ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
สามารถใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและคณะกรรมการธุรกรรมตาม
กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ฟอกเงิน และคณะกรรมการธุรกรรม มีอำนาจในการตราระเบียบและหลักเกณฑ์เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนี้

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจตามมาตรา ๒๕ ดังนี้

- ๑. มาตรา ๒๕ (๑/๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับ
การฟอกเงินที่อาจเกิดจากการทำธุรกรรมของหน่วยงานของรัฐหรือกิจการบางประเภทที่ไม่ต้องรายงาน
การทำธุรกรรมตามพระราชบัญญัตินี้และเสนอแนะแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว
- ๒. มาตรา ๒๕ (๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการส่งคืนทรัพย์สินตามมาตรา ๔๙ และ
มาตรา ๕๑/๑ การเก็บรักษา การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์
และการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามมาตรา ๕๗ และวางระเบียบเกี่ยวกับกองทุนตาม
มาตรา ๕๙/๑ มาตรา ๕๙/๔ มาตรา ๕๙/๕ และมาตรา ๕๙/๖
- ๓. มาตรา ๒๕ (๔) วางระเบียบในการดำเนินการกับข้อมูลหรือเอกสารเพื่อใช้เป็น
พยานหลักฐานในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจึงมีอำนาจในการออกระเบียบซึ่งเป็น
กฎหมายลำดับรองใช้บังคับเป็นการทั่วไป โดยได้มีการตราระเบียบตามมาตรา ๒๕ ดังกล่าวจำนวนหลาย
ฉบับด้วยกัน

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจตามมาตรา ๓๔ แม้ในมาตราดังกล่าวจะไม่ได้บัญญัติ 194
ชัดเจนให้มีอำนาจในการวางระเบียบและหลักเกณฑ์ แต่คณะกรรมการธุรกรรมก็ได้มีการออกระเบียบ
คณะกรรมการธุรกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการธุรกรรมและมาตรการควบคุม
ตรวจสอบการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๔ (๕)
และ (๖)

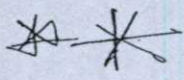
เมื่อพิจารณามาตรา ๓๗/๒ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้ว เห็นว่า
เป็นมาตรการพิเศษที่เพิ่มเข้ามาในการแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔
เพื่อให้การตรวจสอบทรัพย์สินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยในมาตรา ๓๗/๒ วรรคสาม กำหนดให้
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ ***
ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีจากสำนักงาน ป.ป.ง. สถาบันการเงิน และผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมการเงิน
ซึ่งคือ หน่วยงานหรือผู้ประกอบการอาชีพ ที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรม และใน
มาตรา ๓๗/๒ วรรคสี่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงินและคณะกรรมการธุรกรรมการเงินตามที่กล่าวข้างต้นได้ ซึ่งมาตรา ๓๗/๒
บัญญัติอยู่ในหมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจตามมาตรา ๑๔
(๖) ที่จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบทรัพย์สินตามมาตรา ๓๗/๒ ได้ โดยประธานกรรมการ
ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว มีอำนาจตามมาตรา ๕ ในการออก
ประกาศหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวโดยความเห็นชอบ
จากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในการตราร่างประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องกำหนดจำนวนเงินและมูลค่าทรัพย์สิน
ในการทำธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. เป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.
กำหนดให้สถาบันการเงิน สำนักงานที่ดิน และผู้ประกอบการอาชีพที่กำหนดมีหน้าที่ต้องรายงานการทำ
ธุรกรรมของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชี และผู้เกี่ยวข้อง ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน อันมีลักษณะเป็นการ
ออกประกาศซึ่งมีผลบังคับเป็นการทั่วไป เช่นเดียวกับการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๓ ที่กำหนดให้สถาบันการเงินที่กำหนดมีหน้าที่ต้อง
รายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ป.ป.ง. ตามจำนวนที่กำหนด ซึ่งสามารถแยกพิจารณาถึงอำนาจ
ในการตราร่างประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวตามประเภทของบุคคลที่ถูกตรวจสอบ ดังนี้

ในส่วนของ...

ในส่วนผู้เกี่ยวข้องกับผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีอาจได้แก่ คู่สมรส บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือ บุคคลอื่นที่มีชื่อถือหุ้นยสินแทน มาตรา ๓๗/๒ วรรคสามกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียก ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลดังกล่าวจากสำนักงาน ป.ป.ง. สถาบันการเงิน และผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมทางการเงินได้ ประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจตามมาตรา ๓๗/๒ วรรคสาม และมาตรา ๑๙ (๖) ประกอบมาตรา ๕ ที่จะ กำหนดหลักเกณฑ์ ในการเรียกข้อมูลการทำธุรกรรมของบุคคลดังกล่าวจากสำนักงาน ป.ป.ง. สถาบันการเงิน หรือผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมทางการเงิน

ในส่วนของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชี มาตรา ๓๗/๒ วรรคสาม ไม่ได้บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีจากสำนักงาน ป.ป.ง. สถาบันการเงิน และผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมทางการเงิน ได้โดยตรงเพราะใช้คำว่า "ผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชี" แต่การใช้อำนาจตามมาตรา ๓๗/๒ ดังกล่าวก็ควรตีความให้หมายรวมถึงผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีด้วยมิเช่นนั้นจะเป็นการบังคับใช้กฎหมายมาตราดังกล่าวโดยไม่มีประสิทธิภาพ และเมื่อพิจารณา มาตรา ๓๗/๒ วรรคสี่ ประกอบแล้วเห็นว่ามีกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถใช้อำนาจของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ โดยอำนาจในส่วนที่เกี่ยวข้องคือ การพิจารณาเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการ เพื่อออกกฎกระทรวง หรือระเบียบ เพื่อดำเนินการให้ เป็นไปพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งได้มีการตรากฎกระทรวงตามพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๓ กำหนดให้สถาบันการเงินมีหน้าที่ต้อง รายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ป.ป.ง. ตามจำนวนที่กำหนด โดยที่ผู้มีอำนาจในการออกกฎกระทรวง ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวคือ นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้รักษาการตามมาตรา ๔ และมีฐานะเป็นประธาน กรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามมาตรา ๒๔ ด้วย แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ กำหนดให้ประธาน กรรมการเป็นผู้รักษาการและมีอำนาจในการออกประกาศและระเบียบโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว โดยไม่มี อำนาจในการตรากฎกระทรวงเพราะไม่ใช่รัฐมนตรีผู้มีอำนาจ ดังนั้น จึงต้องเทียบเคียงกระบวนการ ตรากฎหมายเพื่อให้การดำเนินการตามมาตรา ๓๗/๒ วรรคสี่ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ คือ เมื่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามมาตรา ๓๗/๒ วรรคสี่ เสนอความเห็นต่อประธานกรรมการซึ่งเป็นผู้รักษาการว่าควรที่จะออกประกาศกำหนดจำนวนเงิน ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพที่กำหนดต้องรายงานธุรกรรมทางการเงินของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชี

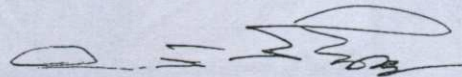

/รวมถึง...

รวมถึงคู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ แล้ว ประธานกรรมการในฐานะผู้รักษาการและมีอำนาจในการออกประกาศซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรองเช่นเดียวกับกฎกระทรวง จึงมีดุลพินิจที่จะพิจารณาว่าเห็นควรออกเป็นประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอความเห็นหรือไม่ ซึ่งกระผมเห็นว่าประธานกรรมการมีอำนาจในการออกประกาศให้มีการรายงานการทำธุรกรรมทางการเงินของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีตามมาตรา ๓๗/๒ ประกอบมาตรา ๑๙ (๖) และมาตรา ๕

นอกจากนั้น ในการดำเนินการเพื่อออกประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องกำหนดจำนวนเงินและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีการประชุมร่วมกับสถาบันการเงิน สำนักงานที่ดิน และผู้ประกอบการอาชีพจำนวนมากครั้งเพื่อทำความเข้าใจในประกาศดังกล่าวและวิธีปฏิบัติ รวมทั้งร่วมกันกำหนดแบบฟอร์มในการรายงานตามร่างประกาศดังกล่าว พร้อมทั้งจะดำเนินการแล้วเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศใช้ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาต่อไป

(นายวรวิทย์ สุขบุญ)

รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

กราบเรียน ประธานกรรมการ ป.ป.ช.
เพื่อโปรดนำเสนอคณะกรรมการ
ป.ป.ช.เพื่อพิจารณาต่อไป

17/6/58 พิจารณาส่ง

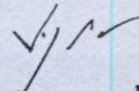
ดร.กรณิศ 2/3/58 2/3/58

สาร: 3, 2

12/6/58

(นางสาวสุภา ปิยะจิตติ)
กรรมการ ป.ป.ช.

เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ)

ประธานกรรมการ ป.ป.ช.

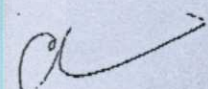
๑๒ ก.พ. ๒๕๕๘

มติการประชุม

คณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบ

ครั้งที่ ๗-๗/๒๕๕๗ วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๘
 วาระที่ ๔.๒ สังกัด สำนักกฎหมาย
 เรื่อง ร่างประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดจำนวนเงิน
 และมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
 การทุจริตแห่งชาติ พ.ศ.

ที่ประชุมพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามความเห็นของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องที่เสนอว่า
 การใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๓๗/๒ วรรคสี่ หมายถึงเฉพาะในกรณีที่มีความ
 จำเป็นเพื่อการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงและความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและ
 หนี้สินเท่านั้น หากใช่เป็นการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้อำนาจของคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วย
 การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินทั้งสองคณะดังกล่าวในการตรากฎหมายลำดับรอง ซึ่งมีผล
 บังคับผูกพันบุคคลภายนอกอันเป็นการทั่วไปไม่ ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่สามารถใช้
 อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และคณะกรรมการธุรกรรมตาม
 มาตรา ๓๗/๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
 การทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ในการออก (ร่าง) ประกาศ
 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดจำนวนเงินและมูลค่า
 ทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
 พ.ศ. ได้ และให้เจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาต่อไป โดยไม่ต้อง
 รอรับรองรายงานการประชุม

 ๖ มกราคม ๕๘

สถิติผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติตามหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้านปราบปรามการทุจริต จำนวนตามปีงบประมาณ

ปีงบประมาณ	เรื่อง (ยื่นขอรับ)					เรื่อง (ยื่นขอรับ)					รวม ๓ (๑+๒)
	ไม่รับ/ยก	ไม่รับ/คัดค้าน	ส่งกลับ/ไม่รับ	ส่งกลับ/ไม่รับ	รวม	ไม่รับ/ยก	ไม่รับ/คัดค้าน	ส่งกลับ/ไม่รับ	ส่งกลับ/ไม่รับ	รวม	
2553	276	0	92	40	408	1,057	95			1,152	1,560
2554	222	0	66	93	381	1,270	171			1,441	1,822
2555	211	1,066	70	2,178	3,525	19	97			116	3,641
2556	174	1,076	45	520	1,815	97	87			184	1,999
2557	130	1,471	31	385	2,017	64	101			165	2,182
2558	71	962	10	315	1,358	92	147			261	1,619
2559	28	705	13	313	1,059	48	106			166	1,225

ภาคผนวก ข.

บันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ

กับสำนักงาน ป.ป.ช.

บันทึกข้อตกลง
ว่าด้วยการให้บริการคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีทางระบบอินเทอร์เน็ต
ระหว่าง
กรมสรรพากร กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

บันทึกข้อตกลงนี้เป็นความร่วมมือ ระหว่าง กรมสรรพากร กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (เรียกโดยย่อว่า สำนักงาน ป.ป.ช.) ในการให้บริการคัดค้นข้อมูลทางระบบอินเทอร์เน็ต สำหรับข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีที่กรมสรรพากรรวบรวมจัดเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ และการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้รวดเร็วและสมบูรณ์ถูกต้องมากยิ่งขึ้น กรมสรรพากร โดย นายศานิต ว่างน้อย ตำแหน่ง อธิบดีกรมสรรพากร และสำนักงาน ป.ป.ช. โดย นายศราวุธ เมนะเสวต ตำแหน่ง เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (เรียกโดยย่อว่า เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.) จึงได้จัดทำบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ขึ้น โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีรายละเอียดดังนี้

ข้อ 1 หลักการแห่งการตกลงร่วมกัน

1.1 กรมสรรพากรตกลงให้บริการคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีที่รวบรวมจัดเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ทางระบบอินเทอร์เน็ตแก่ สำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ โดยข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอให้กรมสรรพากรเปิดเผยได้ ตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 และเป็นข้อมูลที่กรมสรรพากรมีอำนาจเปิดเผยได้ตามข้อยกเว้นในมาตรา 10 แห่งประมวลระฎการ

1.2 สำนักงาน ป.ป.ช. ดกลงใช้ข้อมูลแบบแสดงรายการภาษี เฉพาะเพื่อการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เท่านั้น และจะไม่นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในทางอื่นหรือนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540

ข้อ 2 ภาคผนวกอื่นเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง

ภาคผนวกแนบท้ายบันทึกข้อตกลง ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลงนี้

ข้อ 3 ข้อมูลที่กรมสรรพากรตกลงให้บริการคัดค้น

ข้อมูลภาพถ่ายแบบแสดงรายการภาษีตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก

ข้อ 4...

ข้อ 4 ขั้นตอนในการดำเนินการ

✕✕ 4.1 การกำหนดสิทธิในการขอคัดค้นข้อมูล

สำนักงาน ป.ป.ช. จะต้องแจ้งรายชื่อผู้ที่มีอำนาจขอคัดค้น ข้อมูลแบบ แสดงรายการภาษีได้โดยชอบด้วยกฎหมายตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้ง ตามมาตรา 4 มาตรา 19(12) และมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ให้กรมสรรพากรทราบ จำนวนไม่เกิน 5 คน พร้อมทั้งจัดส่งคำสั่ง แต่งตั้งผู้ที่มีอำนาจขอคัดค้นข้อมูลดังกล่าว เป็นหนังสือให้กรมสรรพากร โดยปฏิบัติตามขั้นตอนใน ภาคผนวก ทั้งนี้ เพื่อกำหนดให้เป็นผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) ในการเข้า ใช้งานในระบบการให้บริการคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีทางระบบอินเทอร์เน็ต

4.2 วิธีการคัดค้นข้อมูล

ผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) สามารถเข้าสู่ ระบบการให้บริการคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีทางระบบอินเทอร์เน็ต โดยปฏิบัติตามวิธีการ ในภาคผนวก และกรมสรรพากรจะส่งมอบคู่มือการใช้งานโปรแกรมคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการ ภาษีทางระบบอินเทอร์เน็ตให้สำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้มีสิทธิถือบัตร กำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card)

ข้อ 5 มาตรการรักษาความปลอดภัย

5.1 การรักษาความปลอดภัยของระบบ

5.1.1 สำนักงาน ป.ป.ช.จะต้องเก็บรักษารหัสผู้ใช้ (User ID) รหัสผ่าน (Password) และที่อยู่ของระบบ (Uniform Resource Locators (URL)) สำหรับการ ส่งข้อมูลผู้ใช้ระบบไว้เป็นความลับ

5.1.2 ผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) จะต้อง เก็บรักษาบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) รหัสผู้ใช้ (User ID) รหัสผ่าน (Password) และที่อยู่ของระบบ (URL) สำหรับการขอคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีไว้เป็นความลับ และ จะต้องปฏิบัติตามวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) ที่กำหนดไว้ใน ภาคผนวกโดยเคร่งครัด

5.2 การรักษาความปลอดภัยของข้อมูล

สำนักงาน ป.ป.ช. และผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) จะต้องใช้ข้อมูลที่ได้มาตามบันทึกข้อตกลงนี้ เพื่อการปฏิบัติราชการตามอำนาจ

หน้าที่...

หน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 เท่านั้น และจะต้องเก็บรักษาข้อมูลที่ได้มาตามบันทึกข้อตกลงนี้ด้วยความระมัดระวัง โดยคำนึงถึงความจำเป็นและเหมาะสมในการเก็บรักษาข้อมูลตามชั้นความลับเป็นสำคัญ

ข้อ 6 ความรับผิดชอบ

หากสำนักงาน ป.ป.ช. หรือผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) มิได้ปฏิบัติตามมาตรการรักษาความปลอดภัยในข้อ 5 หรือกรณีผู้ไม่มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) ได้นำบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) ที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ป.ป.ช. ไปเข้าใช้งานในระบบการให้บริการคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีทางระบบอินเทอร์เน็ต และก่อให้เกิดความเสียหายแก่กรมสรรพากร หรือเจ้าของข้อมูลแบบแสดงรายการภาษี สำนักงาน ป.ป.ช. จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งสิ้น

ข้อ 7 กรรมสิทธิ์

กรมสรรพากรเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์บัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) และเครื่องอ่านบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (Contact Smart Card Reader) ที่ส่งมอบให้สำนักงาน ป.ป.ช. หากมีการยกเลิกสิทธิการใช้บัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) หรือมีการยกเลิกบันทึกข้อตกลงนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. จะต้องส่งคืนบัตรและเครื่องอ่านบัตรดังกล่าวให้กรมสรรพากรภายใน 7 วันทำการ นับแต่วันที่ยกเลิกสิทธิการใช้บัตร หรือยกเลิกบันทึกข้อตกลงนี้

ข้อ 8 ค่าใช้จ่าย

8.1 กรมสรรพากรจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการออกบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) และเครื่องอ่านบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (Contact Smart Card Reader) จำนวน 1 เครื่อง ที่ส่งมอบให้สำนักงาน ป.ป.ช.

8.2 สำนักงาน ป.ป.ช. จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในกรณีบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) หรือเครื่องอ่านบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (Contact Smart Card Reader) ที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ป.ป.ช. สูญหาย หรือไม่สามารถส่งคืนบัตรหรือเครื่องอ่านบัตรดังกล่าวให้กรมสรรพากรได้เมื่อมีการยกเลิกสิทธิการใช้บัตร หรือยกเลิกบันทึกข้อตกลงนี้ ทั้งนี้ ตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในภาคผนวก

ข้อ 9 การมอบหมายผู้ประสานงาน

เพื่อให้การปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานทั้งสองมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ จึงได้มอบหมายให้มีผู้ประสานงานระหว่างหน่วยงาน ดังนี้

/9.1...

9.1 กรมสรรพากร ให้ผู้อำนวยการศูนย์เอกสารกลางหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย

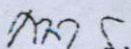
9.2 สำนักงาน ป.ป.ช. ให้ นายเชมชาติ คุณนรากุล ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่งาน ป.ป.ช. 9 หรือ ผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย

ข้อ 10 การบังคับใช้ข้อตกลง

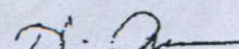
บันทึกข้อตกลงนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ผู้มีอำนาจลงนามของทั้งสองหน่วยงานได้มีการลงนามในบันทึกข้อตกลงเป็นต้นไป หากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อตกลงหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งประสงค์จะยกเลิกบันทึกข้อตกลงนี้ จะต้องแจ้งเป็นหนังสือล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วันทำการ

บันทึกข้อตกลงนี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกันทุกประการ จึงได้ลงนามไว้เป็นสำคัญ โดยเก็บรักษาไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ เพื่อแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ และถือปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ต่อไป

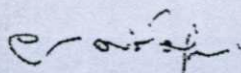
บันทึกไว้ ณ วันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2550

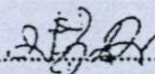
(นายธานีต รังน้อย)
อธิบดีกรมสรรพากร

(นายตราวุธ เมนะเตวต)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(นายอัษฎางค์ ศรีสุกรพันธ์)
รองอธิบดีกรมสรรพากร
พยาน

(นายปรีชา เลิศกมลมาศ)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ภาคผนวก

แนบท้ายบันทึกข้อตกลง

ว่าด้วยการให้บริการคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีทางระบบอินเทอร์เน็ต

1. ข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีที่ให้บริการคัดค้น ประกอบด้วย

- 1.1 ข้อมูลภาพถ่ายแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- 1.2 ข้อมูลภาพถ่ายแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล
- 1.3 ข้อมูลภาพถ่ายแบบแสดงรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย
- 1.4 ข้อมูลภาพถ่ายแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม
- 1.5 ข้อมูลภาพถ่ายแบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ

2. การกำหนดสิทธิในการขอคัดค้นข้อมูล

2.1 กรมสรรพากรจะแจ้งรหัสผู้ใช้ (User ID) รหัสผ่าน (Password) และที่อยู่ของระบบ (Uniform Resource Locators (URL)) สำหรับสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อใช้ในการติดต่อกับกรมสรรพากรทางระบบอินเทอร์เน็ต

2.2 สำนักงาน ป.ป.ช.จะต้องมีหนังสือแจ้งรายชื่อผู้มีอำนาจขอคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษี จำนวนไม่เกิน 5 คน ให้กรมสรรพากรทราบ โดยระบุว่า ให้ผู้ใดเป็นผู้รับเครื่องอ่านบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (Contact Smart Card Reader) พร้อมทั้งส่งคำสั่งแต่งตั้งผู้มีอำนาจขอคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษี ให้กรมสรรพากร

2.3 สำนักงาน ป.ป.ช. จะต้องแจ้งข้อมูลของผู้ที่มีอำนาจขอคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีตาม 2.2 โดยการเข้าสู่ระบบทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้รหัสผู้ใช้ (User ID) และรหัสผ่าน (Password) สำหรับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่กรมสรรพากรจัดส่งให้ตาม 2.1 ทั้งนี้ เพื่อกำหนดให้เป็นผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) รหัสผู้ใช้ (User ID) และรหัสผ่าน (Password) ในการเข้าใช้งานในระบบการให้บริการคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีทางระบบอินเทอร์เน็ต

2.4 เมื่อกรมสรรพากรบันทึกข้อมูลตาม 2.3 ลงในบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) แล้ว จะส่งมอบบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) รหัสผู้ใช้ (User ID) และรหัสผ่าน (Password) พร้อมทั้งเครื่องอ่านบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (Contact Smart Card Reader) จำนวน 1 เครื่อง ให้สำนักงาน ป.ป.ช. โดยกรมสรรพากรจะแจ้งให้ทราบทาง E-Mail Address ของสำนักงาน ป.ป.ช. และผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card)

/2.5...

2.5 ให้สำนักงาน ป.ป.ช. แจงให้ผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) มารับบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) รหัสผู้ใช้ (User ID) รหัสผ่าน (Password) และเครื่องอ่านบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (Contact Smart Card Reader) ณ ศูนย์เอกสารกลาง กรมสรรพากร

3. วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card)

3.1 ผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) จะต้องทำการเปลี่ยนรหัสผ่าน (Password) ทันทีที่ใช้งานในครั้งแรก

3.2 กรณีผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) ลืมรหัสผ่าน (Password) ที่เปลี่ยนใหม่ ให้ผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) นำบัตรมายังศูนย์เอกสารกลาง กรมสรรพากร เพื่อกำหนดรหัสผ่าน (Password) ใหม่

3.3 กรณีบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) สูญหาย ผู้มีสิทธิถือบัตรดังกล่าวจะต้องแจ้งให้กรมสรรพากรทราบทันทีโดยไม่ชักช้า ทาง E-mail Address ของกรมสรรพากร (Discovery.Documentc@rd.go.th) ทั้งนี้ เพื่อระงับการใช้งานของบัตรดังกล่าว และสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องมึหนังสือแจ้งกรมสรรพากรภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่บัตรสูญหาย เพื่อให้กรมสรรพากรออกบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) ใหม่

3.4 กรณีขอเปลี่ยนแปลงผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) เนื่องจากมีการย้ายหรือเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจขอคัดค้นแบบแสดงรายการภาษี สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องดำเนินการดังนี้

3.4.1 มีหนังสือแจ้งกรมสรรพากรเพื่อขอยกเลิกสิทธิการใช้บัตรเดิม และส่งคำสั่งแต่งตั้งผู้มีอำนาจขอคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีแทนบุคคลเดิม ให้กรมสรรพากร

3.4.2 แจ้งรายชื่อและข้อมูลของผู้ที่มีอำนาจขอคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษี ตาม 3.4.1 ทางระบบอินเทอร์เน็ตตามวิธีการใน 2.2 เพื่อกำหนดให้เป็นผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) รหัสผู้ใช้ (User ID) และรหัสผ่าน (Password)

3.5 บัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) มีอายุการใช้งานคราวละ 1 ปี นับแต่วันที่ออกบัตร โดยสำนักงาน ป.ป.ช. จะต้องมึหนังสือแจ้งยืนยันการใช้งานของผู้มีสิทธิถือบัตรดังกล่าวภายใน 30 วันก่อนครบอายุการใช้งาน ในกรณีที่ไม่ได้แจ้งยืนยันภายในกำหนดเวลา กรมสรรพากรจะตัดสิทธิการใช้งานของบัตร ทั้งนี้ เพื่อทำการปรับเปลี่ยนข้อมูลผู้ใช้งานให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน

4. วิธีการคัดค้นข้อมูล

4.1 ให้ผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) เข้าสู่ระบบการให้บริการคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีทางระบบอินเทอร์เน็ต โดยใช้บัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) รหัสผู้ใช้ (User ID) และรหัสผ่าน (Password) ที่ได้รับจากกรมสรรพากร

4.2 เมื่อเข้าสู่ระบบการใช้งาน (log in) แล้ว จะต้องกรอกข้อมูลตามแบบฟอร์มค่าขอคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษี พร้อมทั้งระบุด้วยว่า

4.2.1 ขอคัดค้นข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีของบุคคลใด

4.2.2 อาศัยอำนาจตามกฎหมายใด มาตราใด

4.2.3 มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการตรวจสอบความผิดของบุคคลใด และมีอำนาจตรวจสอบความผิดของบุคคลดังกล่าว โดยมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายใด มาตราใด

4.2.4 ข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีที่ขอคัดค้นมีความเกี่ยวข้องกับหรือสัมพันธ์กับการพิจารณาตรวจสอบความผิดของบุคคลตาม 4.2.3 อย่างไร

4.3 การส่งและรับข้อมูล

4.3.1 กรมสรรพากรจะส่งข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีให้ผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) ทางระบบอินเทอร์เน็ต โดยระบบจะเก็บข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีไว้เป็นเวลา 15 วัน นับจากวันที่ส่งข้อมูล หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวระบบจะลบข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีโดยอัตโนมัติ

4.3.2 ผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) สามารถเข้าสู่ข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีที่กรมสรรพากรจัดส่งให้ โดยการใช้นับัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) และสามารถสั่งพิมพ์ (Print out) ข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีได้ทางเครื่องพิมพ์ (Printer)

5. อัตราค่าธรรมเนียม

ค่าธรรมเนียม	จำนวนเงิน
1. กรณีบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (PKI Smart Card) สูญหาย หรือไม่สามารถส่งคืนได้	ใบละ 1,200 บาท
2. กรณีเครื่องอ่านบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (Contact Smart Card Reader) สูญหาย หรือไม่สามารถส่งคืนได้	2,500 บาท

Mr. S.

(นายศานิต รังน้อย)
อธิบดีกรมสรรพากร

Dr. B.

(นายตราวุธ เมณะเศวต)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

Dr. S.

(นายอัษฎางค์ ศรีสุภรพันธ์)
รองอธิบดีกรมสรรพากร
พยาน

Dr. S.

(นายปรีชา เลิศกมลมาศ)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

บันทึกข้อตกลง
ว่าด้วยการขอใช้ประโยชน์ข้อมูลเกี่ยวกับการถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์
ระหว่าง
กรมที่ดิน กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ทำขึ้น ณ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖ ระหว่าง กรมที่ดิน โดย นายบุญเชิด คิดเห็น อธิบดีกรมที่ดิน สำนักงานตั้งอยู่ที่ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ อาคารรัฐประศาสนภักดี ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐ ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "กรมที่ดิน" ฝ่ายหนึ่ง กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายณรงค์ รัฐอมฤต เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ ๓๖๑ ถนนนนทบุรี - สนามบินน้ำ ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." อีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงร่วมจัดทำบันทึกข้อตกลง ดังนี้

๑. หลักการและวัตถุประสงค์

บันทึกข้อตกลงนี้เป็นความร่วมมือระหว่าง กรมที่ดิน กับ สำนักงาน ป.ป.ช. โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ สำนักงาน ป.ป.ช. เชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ประโยชน์จากข้อมูลเกี่ยวกับการถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของกรมที่ดินที่ได้รวบรวมจัดเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อนำไปใช้ในการกิจการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช.

๒. การพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ ระบบฐานข้อมูล และระบบเชื่อมโยงข้อมูล

๒.๑ สำนักงาน ป.ป.ช. จะติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์พร้อมทั้งระบบสื่อสาร เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลกับกรมที่ดิน ตามความเหมาะสม โดยสำนักงาน ป.ป.ช. จะเป็นผู้จัดหาอุปกรณ์พร้อมค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการเชื่อมโยงข้อมูล และพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ให้สามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานได้

๒.๒ กรมที่ดิน และสำนักงาน ป.ป.ช. จะร่วมกันพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้สามารถปฏิบัติงาน และเรียกใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงนี้ กรณีมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและกรมที่ดินไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่าย ตามระเบียบและกฎหมายได้ สำนักงาน ป.ป.ช. จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนนี้

๒.๓ กรมที่ดินจะเป็นผู้กำหนดรหัสข้อมูลที่จะใช้อ้างอิงในการประมวลผล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงกัน

๒.๔ สำนักงาน ป.ป.ช. ต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อควบคุมการเข้าถึงข้อมูลได้ โดยจะต้อง

(๑) แสดงระดับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ใช้ข้อมูล โดยระบุจำนวนและระดับเจ้าหน้าที่ที่สามารถบันทึก อ่าน หรือเข้าไปใช้ข้อมูลในแต่ละระดับได้

(๒) มีการควบคุมโดยรหัสผ่านสำหรับผู้มีสิทธิเข้าไปใช้ข้อมูลทุกระดับและ มีระบบงานที่บันทึกการเปลี่ยนรหัสผ่านทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลง

(๗)

(๓) มีรายงานบันทึกการใช้ข้อมูลโดยระบุให้ทราบถึงรหัสประจำตัวของเจ้าหน้าที่ผู้ใช้ข้อมูล วัน เดือน ปี และเวลาที่เข้าใช้ข้อมูล

๓. วิธีปฏิบัติในการจัดส่งข้อมูล

กรมที่ดินจะจัดส่งข้อมูลที่เป็นปัจจุบันซึ่งได้รวบรวมจัดเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบและวิธีการทางเทคโนโลยีสารสนเทศตามที่ได้ตกลงร่วมกัน

๔. ขอบเขตการดำเนินงาน

๔.๑ สำนักงาน ป.ป.ช. ตกลงใช้ข้อมูลดังกล่าวซึ่งได้รวบรวมจัดเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ของกรมที่ดิน เฉพาะเพื่อการปฏิบัติงานในด้านการสอบสวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งการกักเงินตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเท่านั้น โดยจะไม่นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้นอกเหนือข้อตกลง หรือพัฒนาไปใช้ในเชิงพาณิชย์ หรือนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ที่ไม่ได้เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เป็นเจ้าของข้อมูลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้เป็นไปตามภาคผนวก ก. และภาคผนวก ข.

๔.๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ต้องเก็บรักษาข้อมูลที่ได้มาตามบันทึกข้อตกลงนี้ด้วยความระมัดระวัง โดยคำนึงถึงความจำเป็นและเหมาะสมในการรักษาชั้นความลับเป็นสำคัญ

๔.๓ สำนักงาน ป.ป.ช. ต้องยินยอมให้กรมที่ดิน ตรวจสอบการสืบค้นข้อมูลการถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้ดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้

๔.๔ สำนักงาน ป.ป.ช. ต้องจัดทำบัญชีควบคุมการตรวจสอบการใช้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ที่ขอสืบค้นข้อมูล พร้อมทั้งสรุปจำนวนรายการที่สืบค้นข้อมูลส่งไปให้กรมที่ดินภายในวันที่ ๕ ของทุกเดือนถัดไป โดยจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร

๕. ความรับผิดชอบ

๕.๑ กรณีสำนักงาน ป.ป.ช. พบว่าข้อมูลที่ได้มาตามบันทึกข้อตกลงนี้ไม่ถูกต้องให้แจ้งเป็นหนังสือให้กรมที่ดินทราบเพื่อดำเนินการแก้ไขต่อไป หากไม่แจ้งและเกิดความเสียหายแก่ราชการกรมที่ดินอันเกิดจากการที่ สำนักงาน ป.ป.ช. นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ สำนักงาน ป.ป.ช. จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย พร้อมทั้งดอกเบี้ยแก่กรมที่ดินตามกฎหมาย

๕.๒ สำนักงาน ป.ป.ช. จะต้องไม่นำข้อมูลไปใช้ผิดจากข้อตกลงหรือนำไปใช้ลักษณะที่ส่งผลกระทบต่อหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการกรมที่ดินหรือเจ้าของข้อมูล หากฝ่าฝืนหรือเกิดความรับผิดชอบทางแพ่งและอาญา สำนักงาน ป.ป.ช. ต้องเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้ก่อให้เกิดความเสียหายขั้นต้น และเป็นผู้รับผิดชอบทางแพ่งและอาญาแต่เพียงฝ่ายเดียว

๕.๓ กรณีที่มีบุคคลภายนอกเรียกค่าเสียหายให้รับผิดชอบทางละเมิด หรือฟ้องร้องต่อศาลในคดีแพ่งและอาญาอันเกิดจากการใช้ข้อมูลที่สืบค้นตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการที่จะสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ว่าผู้ใดได้กระทำการตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบทางละเมิด ทางแพ่งหรืออาญา และรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งต่อกรมที่ดิน และบุคคลภายนอกหรือไม่

๖. การมอบหมายผู้ประสานงาน

เพื่อให้การปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานทั้งสองมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ จึงได้มอบหมายให้มีผู้ประสานงานระหว่างหน่วยงาน ดังนี้

๖.๑ กรมที่ดิน ให้ ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือผู้ที่อธิบดีกรมที่ดินมอบหมาย เป็นผู้ประสานงาน

๖.๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ให้ ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือผู้ที่เลขาธิการ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมอบหมาย เป็นผู้ประสานงาน
โดยมีเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทั้งสองฝ่ายร่วมเป็นคณะทำงาน พร้อมทั้งรายงานผล
การปฏิบัติให้ผู้บังคับบัญชาทั้งสองฝ่ายทราบเป็นระยะๆ ต่อไป

๗. การบังคับใช้บันทึกข้อตกลง

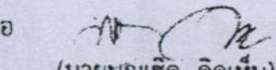
๗.๑ ข้อตกลงนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ผู้มีอำนาจลงนามของทั้งสองหน่วยงาน
ได้ลงนามในบันทึกข้อตกลง หากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งประสงค์จะยกเลิกบันทึก
ข้อตกลงฉบับนี้ จะต้องแจ้งเป็นหนังสือให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

๗.๒ กรมที่ดินขอสงวนสิทธิในการให้ข้อมูลลงนามในบันทึกข้อตกลง โดยมีการกำหนดเวลาในการให้
ข้อมูลคราวละหนึ่งปี นับแต่วันถัดจากวันที่ทั้งสองฝ่ายลงนามในบันทึกข้อตกลง

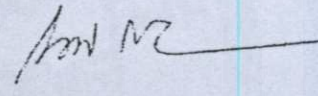
๗.๓ หากสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ในบันทึกข้อตกลง
หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอกในระหว่างที่ได้รับข้อมูลลงนามในบันทึกข้อตกลง
กรมที่ดินขอสงวนสิทธิในการยกเลิกหรือระงับการให้ข้อมูลเป็นการชั่วคราวตามที่เห็นสมควร

บันทึกข้อตกลงนี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกันทุกประการ ผู้มีอำนาจลงนามของ
ทั้งสองหน่วยงานได้อ่านและเข้าใจข้อความโดยตลอดแล้ว เห็นว่าถูกต้องตรงตามความประสงค์ จึงได้
ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานและเก็บรักษาไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

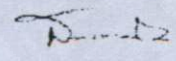
ลงชื่อ

(นายบุญเชิด ชิดเห็น)
อธิบดีกรมที่ดิน

ลงชื่อ

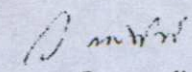

(นายณรงค์ รัฐอมฤต)
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ลงชื่อ

(นายสมคิด ศรี)
ที่ปรึกษาด้านประสิทธิภาพ
กรมที่ดิน

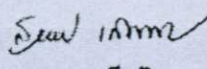
พยาน

ลงชื่อ

(นายชिर สงบพันธ์)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

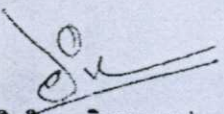
พยาน

ลงชื่อ

(นางสุพรรณณี เกิดสุวรรณ)
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านสารสนเทศการที่ดิน
สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ
กรมที่ดิน

พยาน

ลงชื่อ พ.ต.อ.

(อิทธิพล กิจสุวรรณ)
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

พยาน

ภาคผนวก ก.

รายการขอใช้ประโยชน์ข้อมูลเกี่ยวกับการถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ ระหว่าง
กรมที่ดิน กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

๑. ข้อมูลที่สำนักงาน ป.ป.ช. ให้กรมที่ดินเพื่อใช้ในการสืบค้นข้อมูล คือ

- ๑.๑ เลขประจำตัวประชาชนของผู้ที่ต้องการตรวจสอบ
- ๑.๒ ชื่อ - ชื่อสกุลเจ้าของที่ดินของผู้ที่ต้องการตรวจสอบ
- ๑.๓ วันที่ขอตรวจสอบข้อมูล

๒. ข้อมูลที่สำนักงาน ป.ป.ช. ขอจากกรมที่ดินเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการกิจการได้สวน
ข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และภารกิจอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คือ

- ๒.๑ ชื่อ - ชื่อสกุล ของผู้ต้องการตรวจสอบ
- ๒.๒ เลขประจำตัวประชาชนของผู้ที่ต้องการตรวจสอบ
- ๒.๓ รายละเอียดเกี่ยวกับการถือกรรมสิทธิ์ในเอกสารสิทธิของผู้ต้องการ

ตรวจสอบประกอบด้วย

เลขที่ห้องชุด เป็นต้น

(๑) เลขที่เอกสารสิทธิ เช่น เลขที่โฉนดที่ดิน เลขที่ น.ส. ๓ เลขที่ น.ส. ๓ ก.

(๒) ประเภทเอกสารสิทธิ

(๓) เลขหน้าสำรวจ

(๔) เลขที่ดิน

(๕) ที่ตั้งที่ดิน ประกอบด้วย ระบุว่า ตำบล อำเภอ จังหวัด

(๖) ที่ตั้งห้องชุด ประกอบด้วย ทะเบียนอาคารชุด และชื่ออาคารชุด

(๗) เนื้อที่ (ไร่/งาน/ตารางวา, ตารางเมตร(กรณีห้องชุด))

(๘) ประเภทการได้มา

(๙) วันที่ที่ได้มา

(๑๐) สัดส่วนการถือครอง

(๑๑) รายการสิ่งปลูกสร้าง

(๑๒) ทนทรัพย์จดทะเบียน

(๑๓) ราคาประเมินที่ดิน

(๑๔) ราคาประเมินสิ่งปลูกสร้าง

(๑๕) รายละเอียดการจดทะเบียนผู้ถือกรรมสิทธิ์ ทุกรายการตั้งแต่เริ่มใช้
ระบบจนถึงครั้งสุดท้าย (ให้ทำหนังสือระบุรายชื่อเป็นเฉพาะรายมาที่กรมที่ดิน)

(๑๖) ชื่อ - ชื่อสกุล ของผู้จดทะเบียน (กรณีรายชื่อของคู่สัญญาให้ทำ
หนังสือระบุรายชื่อเป็นการเฉพาะรายมาที่กรมที่ดิน)

(๑๗) วันที่จดทะเบียน

(๑๘) รายการภาระผูกพัน ประกอบด้วย วันที่จดทะเบียน ประเภทการจด
ทะเบียน ยอดวงเงิน (ถ้ามี)

(๑๙) ชื่อของผู้ถือกรรมสิทธิ์ปัจจุบัน (กรณีรายชื่อของคู่สัญญาให้ทำหนังสือ
ระบุรายชื่อเป็นการเฉพาะรายมาที่กรมที่ดิน)

ภาคผนวก ข.

รายชื่อสำนักงานที่ดินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์
ระหว่าง กรมที่ดิน กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ลำดับ	รายชื่อสำนักงานที่ดิน	สาขา	หมายเหตุ
๑	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร		
๒	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	บางเขน	
๓	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	พระโขนง	
๔	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	บางกะปิ	
๕	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	มีนบุรี	
๖	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	บางขุนเทียน	
๗	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	บางกอกน้อย	
๘	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	ธนบุรี	
๙	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	ห้วยขวาง	
๑๐	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	หนองแขม	
๑๑	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	ลาดพร้าว	
๑๒	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	ประเวศ	
๑๓	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	บึงกุ่ม	
๑๔	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	หนองจอก	
๑๕	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	ลาดกระบัง	
๑๖	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	จตุจักร	
๑๗	สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ		
๑๘	สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ	บางพลี	
๑๙	สำนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรี		
๒๐	สำนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรี	บางใหญ่	
๒๑	สำนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรี	ปากเกร็ด	
๒๒	สำนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรี	บางบัวทอง	
๒๓	สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี		
๒๔	สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี	ธัญบุรี	

/ลำดับ...

ลำดับ	รายชื่อสำนักงานที่ดิน	สาขา	หมายเหตุ
๒๕	สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี	ลำลูกกา	
๒๖	สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา		
๒๗	สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี		
๒๘	สำนักงานที่ดินจังหวัดชัยนาท		
๒๙	สำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี		
๓๐	สำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี		
๓๑	สำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี	บางละมุง	
๓๒	สำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี	ศรีราชา	
๓๓	สำนักงานที่ดินจังหวัดระยอง		
๓๔	สำนักงานที่ดินจังหวัดจันทบุรี		
๓๕	สำนักงานที่ดินจังหวัดฉะเชิงเทรา		
๓๖	สำนักงานที่ดินจังหวัดนครนายก		
๓๗	สำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา		
๓๘	สำนักงานที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์		
๓๙	สำนักงานที่ดินจังหวัดสุรินทร์		
๔๐	สำนักงานที่ดินจังหวัดอุดรธานี		
๔๑	สำนักงานที่ดินจังหวัดร้อยเอ็ด		
๔๒	สำนักงานที่ดินจังหวัดลำพูน		
๔๓	สำนักงานที่ดินจังหวัดลำปาง		
๔๔	สำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงราย		
๔๕	สำนักงานที่ดินจังหวัดพิษณุโลก		
๔๖	สำนักงานที่ดินจังหวัดสุพรรณบุรี		
๔๗	สำนักงานที่ดินจังหวัดนครปฐม		
๔๘	สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรสาคร		
๔๙	สำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบุรี		
๕๐	สำนักงานที่ดินจังหวัดขอนแก่น		
๕๑	สำนักงานที่ดินจังหวัดภูเก็ต		
๕๒	สำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่		
๕๓	สำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่	พร้าว	

บันทึกข้อตกลง

ว่าด้วยความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลสิทธิประกันสุขภาพของประชาชน

ระหว่าง

สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ทำขึ้น ณ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖ ระหว่าง สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
โดยนายแพทย์วินัย สวัสดิ์วร เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สำนักงานตั้งอยู่เลขที่
๑๒๐ ชั้น ๒ - ๔ อาคารรวมหน่วยงานราชการ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม
๒๕๕๐ ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "สำนักงานหลักประกันสุขภาพ
แห่งชาติ" ฝ่ายหนึ่ง กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย
นายณรงค์ รัฐอมฤต เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงาน
ตั้งอยู่ที่เลขที่ ๓๖๑ ถนนนนทบุรี - สนามบินน้ำ ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐
ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ" อีกฝ่ายหนึ่ง

ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงร่วมมือกันเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลสิทธิประกันสุขภาพของประชาชน
จึงจัดทำบันทึกข้อตกลงฯ ปรากฏรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ตกลงให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เชื่อมโยงข้อมูลผ่านระบบบัตรประชาชนแบบเอนกประสงค์
(Smart Card) ของระบบทะเบียนราษฎร สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง เพื่อตรวจสอบ
สิทธิประกันสุขภาพของประชาชนเฉพาะรายที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติ มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูล เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต เท่านั้น

/ข้อ ๒...

ข้อ ๒. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตกลงจะดำเนินการ ดังนี้

(๑) มอบหมาย ควบคุม ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับอนุญาตให้เข้าใช้ระบบได้ตามสิทธิ

(๒) ไม่นำระบบข้อมูล ไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่น นอกจากที่ระบุไว้ในบันทึกข้อตกลงนี้

(๓) เก็บรักษาข้อมูลที่ได้มาตามบันทึกข้อตกลงนี้ด้วยความระมัดระวัง โดยคำนึงถึงความจำเป็นและเหมาะสมในการรักษาชั้นความลับเป็นสำคัญ

(๔) จัดทำบัญชีควบคุมการตรวจสอบการใช้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ขอสืบค้นข้อมูล พร้อมทั้งจัดทำเป็นรายงานสรุปจำนวนรายการจากบัญชีการควบคุมการตรวจสอบการใช้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กับ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ภายในวันที่ ๕ ของทุกเดือนถัดไป

ข้อ ๓. สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จะประสานความร่วมมือกันพัฒนาและแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการให้บริการระหว่างหน่วยงาน ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมาย และกฎระเบียบของแต่ละฝ่าย

ข้อ ๔. กรณีที่บุคคลภายนอกฟ้องร้องต่อศาลในคดีแพ่งและคดีอาญา เนื่องจากการเข้าใช้ข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อพิสูจน์การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ว่าได้กระทำตามหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ข้อ ๕. เพื่อให้การปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานทั้งสองมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ จึงได้มอบหมายให้มีผู้ประสานงานระหว่างหน่วยงาน ดังนี้

/ (๑) ..

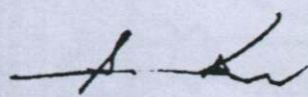
(๓)

(๑) สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ให้ผู้ช่วยเลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (นางเนตรนภิส สุขนวนิช) หรือผู้ที่เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ มอบหมาย เป็นผู้ประสานงาน

(๒) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศหรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มอบหมาย เป็นผู้ประสานงาน

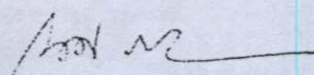
ข้อ ๖. การบอกเลิกบันทึกข้อตกลงนี้ ต้องกระทำโดยแจ้งการบอกเลิกให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบ เป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

บันทึกข้อตกลงนี้ ได้จัดทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกันทุกประการและให้มีผลบังคับใช้นับตั้งแต่วันที่ลงนามในบันทึกข้อตกลงนี้เป็นต้นไป ผู้มีอำนาจลงนามทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้เป็นอย่างดีโดยตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญและเก็บรักษาไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

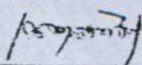

(นายแพทย์วินัย สวัสดิ์วร)

เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

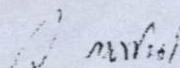

(นายณรงค์ รัฐอมฤต)

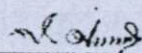
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(นางเนตรนภิส สุขนวนิช)

ผู้ช่วยเลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

(นายวชิร สงบพันธ์)

รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(นายศุภมล ศรีสุขวัฒนา)

ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

พ.ต.อ.

(อธิธิพล กิจสุวรรณ)

ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ภาคผนวก

รายละเอียดของข้อมูลที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติให้สำนักงาน ป.ป.ช. เข้าถึงข้อมูลได้มี ดังนี้

- ข้อมูลจังหวัดที่ลงทะเบียนขอใช้สิทธิ
- ข้อมูลชื่อโรงพยาบาลที่ลงทะเบียนขอใช้สิทธิ
- ข้อมูลสิทธิประกันสุขภาพกองทุนต่างๆ

บันทึกข้อตกลง

ว่าด้วยการใช้ประโยชน์ด้านข้อมูลบุคคลจากฐานข้อมูลทะเบียนกลางในราชการ
ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
และกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ณ วันอังคารที่ 16 มีนาคม 2542 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

1. ความมุ่งหมาย

บันทึกข้อตกลงนี้ เป็นความร่วมมือระหว่าง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ในการที่จะนำข้อมูลบุคคลจากฐานข้อมูลประชากรในลักษณะทะเบียนกลาง และระบบเลขประจำตัวประชาชน (เลข 13 หลัก) ซึ่งกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้จัดทำ รวบรวม จัดเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ ไปใช้ในการกิจ ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้รวดเร็วและสมบูรณ์ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เป็นไปตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ และนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (IT2000)

2. ขอบเขต

2.1 ขอบเขตความรับผิดชอบ

กรมการปกครอง (ศูนย์ประมวลผลการทะเบียน) มีหน้าที่ในการรวบรวมจัดเก็บ และประมวลผลฐานข้อมูลทะเบียนกลาง ตลอดจนปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันเสมอ รวมทั้งรับผิดชอบการเผยแพร่ และเชื่อมโยงข้อมูลให้กับหน่วยงานอื่น โดยการศึกษาพัฒนาระบบ จะเป็นไปตามนโยบาย การพัฒนาระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศภาครัฐ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ มีหน้าที่รับผิดชอบการให้ข้อมูล เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบประวัติบุคคล ของผู้ถูกกล่าวหา และผู้เกี่ยวข้อง ในด้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

2.2 ขอบเขตการดำเนินงาน

กรมการปกครอง (ศูนย์ประมวลผลการทะเบียน) จะดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ ดังนี้ คือ

1) กำหนดรหัสข้อมูลต่าง ๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานกลางที่ทุกหน่วยงานจะใช้อ้างอิง ในการประมวลผล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงกัน และเป็นเอกภาพ

2) จัดให้มีระบบ...

2) จัดให้มีระบบโปรแกรมคำสั่งที่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ สามารถตรวจสอบรายการข้อมูลในทะเบียนบ้าน สถิติทางการทะเบียนประเภทต่าง ๆ และรวมทั้งพัฒนาระบบโปรแกรม เพื่อประมวลผลแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการบริหารระหว่างหน่วยงาน

3) จัดให้มีระบบควบคุมการเชื่อมโยง และการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ ที่ใช้ในการตรวจสอบ ข้อมูลจากฐานข้อมูลทะเบียนกลาง เพื่อประโยชน์สูงสุดของการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ ร่วมกันของทุกส่วนราชการ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ จะดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1) จัดหาระบบคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ประกอบ และระบบสื่อสาร ตามความจำเป็น เพื่อความ มีประสิทธิภาพของการใช้ระบบ

2) ดำเนินการมอบหมายควบคุม ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ที่ได้รับการอนุญาต ให้ ประมวลผลการใช้ระบบตามขั้นตอน วิธีการและระบบโปรแกรมคำสั่งต่าง ๆ ที่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้จัดเตรียมไว้ให้

3) ไม่นำระบบข้อมูล ตามบันทึกข้อตกลงนี้ ไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่น นอกจากที่ระบุไว้ ในบันทึกข้อตกลงนี้ เว้นแต่ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จะยินยอมด้วย

3. การประเมินผลการใช้ระบบ

หน่วยงานร่วมลงนามทั้งสองฝ่าย จะต้องร่วมดำเนินการประชุมประเมินผลการใช้ระบบ เป็นประจำ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อปรับปรุงระบบงานให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตรงกับความต้องการตลอดเวลา

4. การลงนามและวันที่มีผลบังคับใช้

บันทึกข้อตกลงนี้ จะมีผลบังคับใช้ก็ต่อเมื่อมีการลงนามของผู้มีอำนาจ หรือตัวแทนรองหน่วยงาน ร่วมลงนามทั้งสองฝ่าย หากการลงนามกระทำไม่พร้อมกัน ให้ถือวันที่มีการลงนามหลังสุด

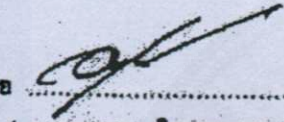
บันทึกข้อตกลงนี้ มีผลบังคับใช้จนกว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะบอกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า ไม่น้อยกว่า 30 วัน และกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย มีสิทธิที่จะยกเลิกข้อตกลงร่วมกันได้ในทันทีที่ตรวจ พบว่า หน่วยงานที่มีการประมวลผลละเมิดขอบเขตที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 2

บันทึกข้อตกลง....

-3-

บันทึกข้อตกลงนี้ จัดทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ได้ทราบและเข้าใจบันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอด บันทึกข้อตกลงนี้จัดทำขึ้นเมื่อวันอังคารที่ 16 มีนาคม 2542 ณ ห้องประชุมกรมการปกครอง 1 อาคารกรมการปกครอง ชั้น 2 กระทรวงมหาดไทย เวลา 10.00 น. ผู้แทนที่มีอำนาจได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญในข้อตกลงนี้

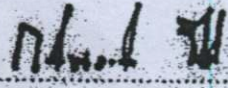
ลงชื่อ

(นายอนุชา โมกขะเวส)

ตำแหน่ง รองอธิบดีกรมการปกครอง
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมการปกครอง
วันที่

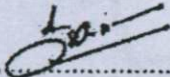
ลงชื่อ

(นายก้านรงค์ จันทิก)

ตำแหน่ง เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
วันที่

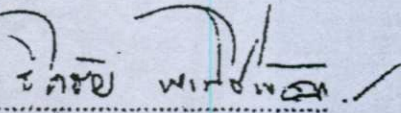
ลงชื่อ

(นายวิระยุทธ เขียมชามา) พยาน

ผู้อำนวยการสำนักบริหารการทะเบียน

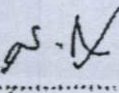
ลงชื่อ

(นายนิศชัย พานิชพัฒน์) พยาน

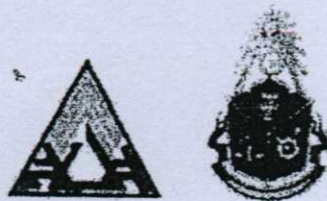
รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ลงชื่อ

(นายสุรชัย ศรีสารคาม) พยาน

ผู้อำนวยการศูนย์ประมวลผลการทะเบียน

บันทึกข้อตกลง

ว่าด้วยการเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์

ระหว่าง

สำนักงานประกันสังคม กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ทำขึ้น ณ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖ ระหว่างสำนักงานประกันสังคม โดย นายจรัสศักดิ์ สุนทรชาติ เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม สำนักงานตั้งอยู่ที่ ๘๘/๒๔ หมู่ ๔ ถนนติวานนท์ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนธ์บุรี ๑๓๐๐๐ กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายณรงค์ รัฐอมฤต เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานตั้งอยู่ที่เลขที่ ๓๖๑ ถนนนนทบุรี - สนามบินน้ำ ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนธ์บุรี ๑๓๐๐๐ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงร่วมกันจัดทำบันทึกข้อตกลงฯ ปรากฏรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ความมุ่งหมาย

บันทึกข้อตกลงเป็นความร่วมมือระหว่างสำนักงานประกันสังคม กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีความมุ่งหมายขอเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์ในระบบสารสนเทศ เพื่อใช้ประโยชน์จากระบบฐานข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานประกันสังคม ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลจัดเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการกิจของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้รวดเร็วและสมบูรณ์ถูกต้องมากยิ่งขึ้นภายใต้ขอบเขตของอำนาจกฎหมายทั้งสองฝ่าย

๒. ขอบเขต

๒.๑ ขอบเขตความรับผิดชอบ

สำนักงานประกันสังคม มีหน้าที่รวบรวมจัดเก็บและประมวลผลฐานข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานประกันสังคมให้เป็นปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่รับผิดชอบในการใช้ข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานประกันสังคม เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบประวัติยานบุคคล ประกอบการไต่สวนและการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย

๒.๒...

๒.๒ ขอบเขตการดำเนินงาน

สำนักงานประกันสังคมจะดำเนินการต่างๆ ดังนี้

๑) กำหนดรหัสผู้ใช้และรหัสผ่าน ให้เป็นไปตามมาตรฐานกลางที่ทุกหน่วยงานจะใช้อ้างอิงในการเข้าไปสืบค้นข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ตรงกัน และเป็นเอกภาพ

๒) ปรับปรุงข้อมูลของสำนักงานประกันสังคมให้เป็นปัจจุบัน และสำนักงานประกันสังคมจะเปิดเผยข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานประกันสังคมซึ่งปรากฏตามรายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในเอกสารแนบท้ายนี้

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะดำเนินการต่างๆ

ดังนี้

๑) พัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานและเรียกใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ร่วมกันได้ ทั้งระบบศูนย์ข้อมูลและระดับผู้ปฏิบัติการ

๒) จัดหาระบบคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ประกอบ และระบบสื่อสาร ตามความจำเป็นเพื่อควมมีประสิทธิภาพของการใช้ระบบ

๓) ดำเนินการมอบหมาย ควบคุม ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับอนุญาตให้เข้าใช้ระบบงานได้ตามสิทธิ

๔) ไม่นำระบบข้อมูลตามบันทึกข้อตกลงนี้ไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่น นอกจากที่ระบุไว้ในบันทึกข้อตกลงนี้ เว้นแต่สำนักงานประกันสังคมจะยินยอมเป็นหนังสือ

๕) จัดทำบัญชีควบคุมการตรวจสอบการใช้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ขอสืบค้นข้อมูล พร้อมทั้งจัดส่งสรุปจำนวนรายการจากบัญชีควบคุมการตรวจสอบการใช้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติให้สำนักงานประกันสังคมภายในวันที่ ๕ ของทุกเดือนถัดไป โดยจัดทำเป็นสายลักษณะอักษร

ส่วนราชการทั้งสองมีหน้าที่ประสาน ร่วมมือและพัฒนาระบบประมวลผลผ่านเครือข่ายสื่อสารข้อมูลให้สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้ด้วย ทั้งนี้ ให้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของส่วนราชการทั้งสอง

๓. ความรับผิดชอบ

๓.๑ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะไม่นำข้อมูลไปใช้ผิดจากความมุ่งหมายของบันทึกข้อตกลงฯ หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในบันทึกข้อตกลงฯ และตามกฎหมาย

๓.๒ โฉรมณีที่มีบุคคลภายนอกเรียกค่าเสียหายให้รับผิดชอบทางละเมิด หรือฟ้องร้องต่อศาลในคดีแพ่งหรือคดีอาญา เนื่องจากการใช้ข้อมูลที่สำนักงานประกันสังคมได้มอบการครอบครองให้แก่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อพิสูจน์ว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ใดต้องรับผิดชอบ โดยทั้งนี้ให้ถือว่าสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกแต่เพียงฝ่ายเดียว

/๔. การบอก

๔. การบอกยกเลิกข้อตกลง

สำนักงานประกันสังคมขอสงวนสิทธิ์ในการระงับการเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราวตามที่เห็นสมควร สำหรับการบอกยกเลิกข้อตกลงต้องกระทำโดยการแจ้งบอกเลิกให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบ (๓๐) วัน

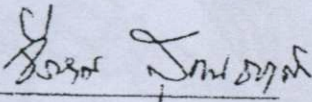
๕. การประเมินผลการใช้ระบบ

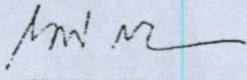
ส่วนราชการทั้งสองต้องร่วมดำเนินการประชุมเพื่อประเมินผลการใช้ระบบเป็นประจำอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยให้มีการปรับปรุงระบบงานให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตรงความต้องการตลอดเวลา

๖. การลงนามและวันที่มีผลบังคับใช้

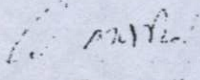
บันทึกข้อตกลงนี้ จะมีผลบังคับใช้ก็ต่อเมื่อมีการลงนามของผู้มีอำนาจ หรือตัวแทนของหน่วยงานร่วมลงนามทั้งสองฝ่าย

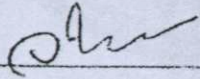
บันทึกข้อตกลงนี้ จัดทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ผู้มีอำนาจลงนามทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความในบันทึกความตกลงนี้อย่างดีแล้ว จึงได้ลงนามไว้เป็นสำคัญและเก็บรักษาไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ลงชื่อ
(นายจිරักดิ์ สุขคนชาติ)
เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ลงชื่อ
(นายณรงค์ รัฐอมฤต)
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ลงชื่อ
พยาน
(ดร.อารักษ์ พรหมมณี)
รองเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ลงชื่อ
พยาน
(นายวัชร สงบพันธ์)
รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ลงชื่อ
พยาน
(นายวิรัช อมรวิณิต)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ
สำนักงานประกันสังคม

ลงชื่อ พ.ต.อ.
พยาน
(อิทธิพล กิจสุวรรณ)
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ภาคผนวก

๑. ข้อมูลสำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้สำนักงานประกันสังคม มีรายละเอียดดังนี้

- เลขประจำตัวประชาชน

๒. ข้อมูลสำนักงาน ป.ป.ช. ต้องการจากสำนักงานประกันสังคม มีรายละเอียดดังนี้

- เลขประจำตัวประชาชน
- คำนำหน้า
- ชื่อ-นามสกุล
- เพศ
- วันเดือนที่เกิด
- ชื่อสถานประกอบการ
- ชื่อสาขา
- ตั้งอยู่เลขที่
- หมู่ที่
- ตรอก/ซอย
- ถนน
- ตำบล/แขวง
- อำเภอ/เขต
- จังหวัด
- รหัสไปรษณีย์
- เบอร์โทรศัพท์
- สถานการณ์จ้าง
- คำอธิบายสถานะ
- วันที่เข้าทำงาน
- วันที่ลาออก
- ที่อยู่พักอาศัย (ถ้ามี)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

วันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน 2558

โดยและระหว่าง

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรเสริญ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." ฝ่ายหนึ่ง กับ
- (2) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) โดย นายสุวรรณ แทนสถิตย์ ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 333 ถนนสีลม กรุงเทพมหานคร 10500 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ธนาคาร" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติการกิจการด้าน การได้สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งการกิจการอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นใดๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
- (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจการด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้อำนาจตามกฎหมาย

ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ("บันทึกข้อตกลง") โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ

"ข้อมูลที่ขอตรวจสอบ"

หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลงร่วมกัน อาทิ ชื่อ - สกุล เลขประจำตัวประชาชนหรือเลขทะเบียน

“ข้อมูลผลการสืบค้น”

หมายถึง ข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ธนาคารได้รับการร้องขอจากสำนักงาน ป.ป.ช. ให้ทำการตรวจสอบ อาทิ ข้อมูลยอดเงินคงเหลือ (Balance) ข้อมูลความเคลื่อนไหวของบัญชี (Statement) รายละเอียดบัญชี ข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ทั้งนี้ รายละเอียดปรากฏตาม เอกสารแนบท้ายหมายเลข 2

“ระบบสารสนเทศเพื่อการ ตรวจสอบและร้องขอข้อมูล เกี่ยวกับการทำธุรกรรมทาง การเงินหรือระบบอื่นใดใน ลักษณะเดียวกัน”

หมายถึง ระบบการรับ - ส่งข้อมูลที่พัฒนาขึ้นโดยและด้วยค่าใช้จ่าย ของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อประโยชน์ในการรับและส่งข้อมูลใน รูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ภายใต้บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้อนุญาตให้ธนาคารเข้าใช้งานระบบดังกล่าวเฉพาะเพื่อ อำนวยความสะดวกในการรับ - ส่งข้อมูล ตามบันทึกข้อตกลง ฉบับนี้เท่านั้น

“รูปแบบ XML หรือ รูปแบบ CSV”

หมายถึง รูปแบบของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้ในการรับ - ส่งข้อมูล ตามที่จะได้ตกลงกันระหว่างธนาคารและสำนักงาน ป.ป.ช. ตาม บันทึกข้อตกลงฉบับนี้

“จดหมายอิเล็กทรอนิกส์”
(e-mail)

หมายถึง คำบอกกล่าวหรือการติดต่อใดๆ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. และธนาคารภายใต้ความร่วมมือตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ซึ่งได้ ทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรและส่งทางรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

2. ข้อตกลงความร่วมมือ

สำนักงาน ป.ป.ช. และธนาคารตกลงร่วมมือกันพัฒนาระบบในรูปแบบการรับและส่งข้อมูลเพื่อการ ตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี ตามระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและ ร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (Financial Information System: FIS) หรือระบบอื่นใด ในลักษณะเดียวกัน โดยมีรายละเอียดข้อตกลงความร่วมมือดังต่อไปนี้

2.1 สำนักงาน ป.ป.ช. ตกลงจะเป็นผู้สร้างไฟล์คำขอข้อมูลที่ขอตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบ XML หรือรูปแบบ CSV หรือรูปแบบอื่นใดตามที่จะได้ตกลงกันระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. และธนาคาร ผ่านระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินหรือ ระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกัน เพื่อประสงค์ให้ธนาคารดำเนินการ

2.2 ธนาคารมีหน้าที่เข้าระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรม ทางการเงินหรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันเพื่อ Download ไฟล์ข้อมูลที่สำนักงาน ป.ป.ช. ร้องขอให้ตรวจสอบ โดยใช้ชื่อผู้ใช้งาน (Username) และรหัสผ่าน (Password) ที่ได้จากสำนักงาน

ป.ป.ช. ตามที่ได้รับแจ้งทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์จากสำนักงาน ป.ป.ช. (รายละเอียดขั้นตอนการรับ - ส่งข้อมูลเป็นไปตามเอกสารแนบท้ายหมายเลข 3) 228

- 2.3 ธนาคารนำไฟล์คำขอข้อมูลดำเนินการสืบค้นข้อมูลกับฐานข้อมูลของธนาคาร และจะสร้างไฟล์ข้อมูลผลการสืบค้นตามคำร้องขอของสำนักงาน ป.ป.ช. (รายละเอียดที่ระบุไว้ในเอกสารแนบท้ายหมายเลข 3)
 - 2.4 ธนาคารสืบค้นข้อมูลตามรูปแบบที่กำหนดและทำการเข้ารหัสไฟล์ข้อมูลผลการสืบค้นผ่านระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินหรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกัน (รายละเอียดที่ระบุไว้ในเอกสารแนบท้ายหมายเลข 3)
 - 2.5 ธนาคารส่งไฟล์ข้อมูลผลการสืบค้นข้อมูลให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ภายในระยะเวลาที่กำหนด ผ่านระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินหรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันตามที่ได้ตกลงกันระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. และธนาคาร (รายละเอียดที่ระบุไว้ในเอกสารแนบท้ายหมายเลข 3)
 - 2.6 สำนักงาน ป.ป.ช. รับทราบว่าในการดำเนินการสืบค้น จัดเตรียม และนำส่งข้อมูลหรือกระทำการอื่นใดของธนาคาร เพื่อให้สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับข้อมูลตามบันทึกข้อตกลงนี้ ธนาคารจะดำเนินการสืบค้นได้เฉพาะการทำธุรกรรมกับธนาคารเท่านั้น
3. สิทธิและหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช.
- 3.1 ในการเข้าใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินหรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันสำนักงาน ป.ป.ช. จะมอบชื่อผู้ใช้งาน (Username) และรหัสผ่าน (Password) ให้กับธนาคาร ตามเงื่อนไข Password Policy ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด เพื่อให้ธนาคารสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ขอตรวจสอบและส่งข้อมูลผลการสืบค้น
 - 3.2 สำนักงาน ป.ป.ช. มีสิทธิที่จะร้องขอให้ธนาคารส่งข้อมูลผลการสืบค้นให้สำนักงาน ป.ป.ช. อีกครั้งตามช่องทางที่สำนักงาน ป.ป.ช. ร้องขอ หากพบว่า ข้อมูล หรือเพิ่มข้อมูลที่ธนาคารนำส่งหรือสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับ ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน หรือไม่อยู่ในรูปแบบ (File Format) ตามที่ได้ตกลงร่วมกัน ที่สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการต่อได้ หรือพบว่าไม่มีข้อมูลส่งมา หรือกรณีระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินหรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันขัดข้อง ทั้งนี้การส่งข้อมูลให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าวจะต้องอยู่ในวิสัยของธนาคารที่จะสามารถกระทำได้ด้วย
 - 3.3 สำนักงาน ป.ป.ช. มีหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ขอตรวจสอบและนำส่งข้อมูลดังกล่าวให้แก่ธนาคาร ผ่านระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินหรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ในรูปแบบ XML หรือรูปแบบ CSV หรือรูปแบบอื่นใดตามที่ได้ตกลงกันระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. และธนาคารพร้อมจัดส่งเอกสารที่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไปยังธนาคารเพื่อให้ธนาคารดำเนินการตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว
 - 3.4 สำนักงาน ป.ป.ช. ตกลงจัดให้มีระบบการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลผลการสืบค้นให้ถูกต้องตามกฎหมายและได้มาตรฐานการป้องกันการรักษาข้อมูลจากการโจรกรรมหรือขโมยข้อมูล
 - 3.5 ตลอดระยะเวลาของบันทึกข้อตกลงและภายหลังบันทึกข้อตกลงนี้สิ้นสุด สำนักงาน ป.ป.ช. ตกลงเก็บรักษาข้อมูลผลการสืบค้นที่ได้รับตามบันทึกข้อตกลงนี้ไว้เป็นความลับตลอดไปและจะใช้ข้อมูลเพื่อการดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้เท่านั้น

- 3.6 สำนักงาน ป.ป.ช. ตกลงที่จะกำกับดูแลให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง ตัวแทน ผู้ปฏิบัติงาน หรือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิบัติตามข้อตกลงภายใต้บันทึกข้อตกลงนี้ด้วย
4. สิทธิและหน้าที่ของธนาคาร
- 4.1 ธนาคารมีสิทธิเข้าระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันเพื่อดึงข้อมูลที่ขอตรวจสอบ หรือส่งข้อมูลผลการสืบค้น เพื่อวัตถุประสงค์และภายใต้บันทึกข้อตกลงฉบับนี้เท่านั้น
- 4.2 ธนาคารตกลงที่จะเก็บรักษาชื่อผู้ใช้งาน (Username) และรหัสผ่าน (Password) ที่ได้รับจากสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อใช้ในการเข้าสู่ระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันไว้เป็นความลับ และจะไม่เปิดเผยให้บุคคลอื่นล่วงรู้ Username และ Password ดังกล่าว เว้นแต่บุคคลนั้นจะเป็นพนักงาน ลูกจ้าง บุคลากร ตัวแทน ผู้ปฏิบัติงาน หรือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของธนาคาร
5. ความรับผิดชอบในความเสียหาย
- ในกรณีที่บุคคลภายนอกมีข้อเรียกร้องใดๆ ต่อธนาคารอันเนื่องมาจากการดำเนินการของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยใช้ข้อมูลที่ได้รับจากธนาคารให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการที่จะทำการสอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ว่าเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบได้กระทำการตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าผลเป็นประการใด ให้ถือว่าสำนักงาน ป.ป.ช. ตกลงจะเป็นผู้รับผิดชอบต่อข้อเรียกร้องดังกล่าวแต่เพียงผู้เดียว และต้องดำเนินการใดๆ เพื่อให้ธนาคารหลุดพ้นจากข้อเรียกร้องดังกล่าวด้วยค่าใช้จ่ายของสำนักงาน ป.ป.ช. รวมทั้งรับผิดชอบในความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นกับธนาคารอันเนื่องมาจากเหตุดังกล่าวด้วย
6. เหตุสุดวิสัย
- ในกรณีที่ธนาคารไม่สามารถปฏิบัติตามหน้าที่ที่ระบุไว้ในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ได้อันเนื่องมาจากเหตุขัดข้องที่มีผลกระทบต่อระบบปฏิบัติงาน เหตุสุดวิสัยหรือเหตุอื่นใดที่อยู่นอกเหนือความควบคุมของธนาคาร ธนาคารจะแจ้งเหตุดังกล่าวให้สำนักงาน ป.ป.ช. ทราบโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้สำนักงาน ป.ป.ช. ตกลงที่จะให้ความร่วมมือกับธนาคารเพื่อดำเนินการตามที่ธนาคารร้องขอเพื่อให้การดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้บรรลุผล โดยไม่ถือเป็นกรณีที่ธนาคารไม่ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงนี้แต่อย่างใด
7. การบอกกล่าว
- เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น คำบอกกล่าวหรือการติดต่อใดๆ ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. และธนาคารภายใต้บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ให้ทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร และให้ถือว่าได้ส่งโดยชอบเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไปส่งเอง หรือส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือส่งทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ให้กับคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ตามที่ระบุในบันทึกข้อตกลงนี้หรือตามที่ได้แจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบ
8. ข้อตกลงอื่นๆ
- ในระหว่างการปฏิบัติงานตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ทั้งสองฝ่ายตกลงไม่นำข้อมูล รายละเอียด หรือนโยบายทั้งหลายที่ได้รับจากการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกจากการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ รวมทั้งจะไม่เปิดเผยข้อมูล รายละเอียดหรือนโยบายดังกล่าวแก่บุคคลอื่น เว้นแต่เป็นข้อมูลที่มีการเปิดเผยต่อสาธารณชนอยู่แล้ว หรือกรณีจำเป็นเพื่อปฏิบัติงาน หรือตามกฎหมาย คำสั่งศาล หรือคำสั่งของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอีกฝ่ายหนึ่งแล้ว ในกรณีดังกล่าว ฝ่ายที่ได้เปิดเผยข้อมูลนั้นต้องแจ้งให้อีกฝ่ายทราบโดยไม่ชักช้า

9. เอกสารแนบท้าย

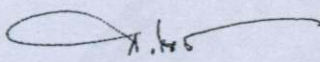
เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใด
ในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึก
ข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

230

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความใน
บันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้
ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

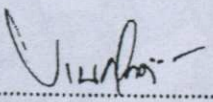
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

ลงชื่อ

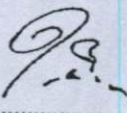
(นายสุวรรณ แทนสถิตย์)
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ

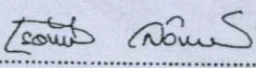
(นายสรสรเสรีญ พลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ

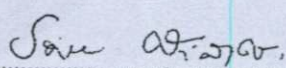
(นายปานศักดิ์ พงกษาภิจ)
พยาน

ลงชื่อ

(นายยงยุทธ มະลิตทอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ

(นางเรือนแก้ว สว่างวงศ์)
พยาน

ลงชื่อ

(นางสมพร คุรุทสาคร)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

ข้อมูลที่ขอตรวจสอบ

231

(เอกสารแนบท้ายหมายเลข 1)

สำนักงาน ป.ป.ช. จะจัดส่งข้อมูลที่ขอตรวจสอบให้แก่ธนาคาร เพื่อทำการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ตกลงร่วมกัน ดังต่อไปนี้

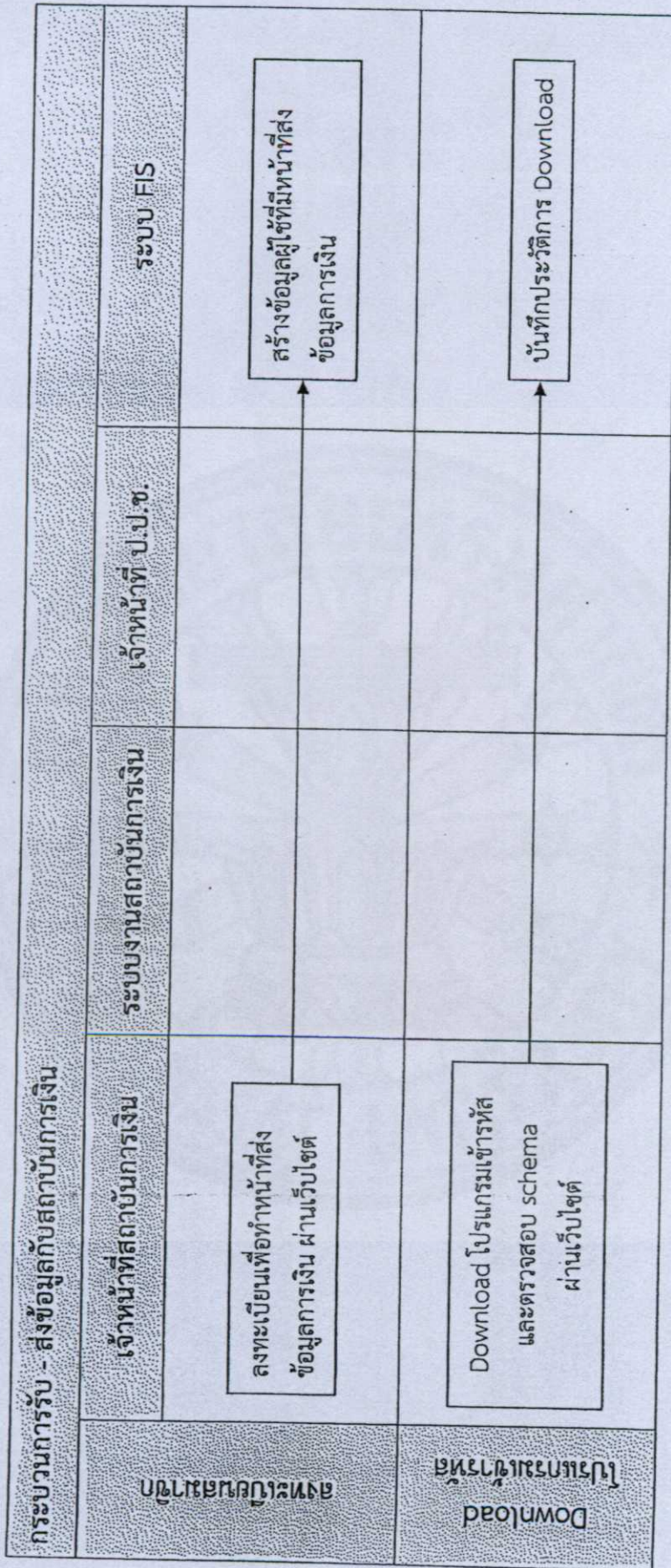
1. เลขที่หนังสือ	เป็นรหัสเลขหนังสือขอตรวจสอบข้อมูล
2. ประเภทการค้นหา	A = ค้นหาด้วยเลขที่บัญชี B = ค้นหาด้วยเลขบัตรเอทีเอ็ม C = ค้นหาด้วยเลขประจำตัวประชาชน D = ค้นหาด้วยเลขนิติบุคคลแบบหมายเลขผู้เสียภาษี E = ค้นหาด้วยเลขนิติบุคคลแบบหมายเลข Juristic F = ค้นหาด้วยเลขคนต่างด้าว G = ค้นหาด้วยเลขหนังสือเดินทาง H = ค้นหาด้วยเลขบัตรเครดิต I = ค้นหาด้วยเบอร์โทรศัพท์ J = ค้นหาด้วยอีเมล หรือตัวอักษรอื่นใดเป็นไปตามข้อตกลงระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. และสถาบันการเงิน
3. คีย์ค้นหา	คีย์หลักที่ใช้ในการค้นหาซึ่งจะสอดคล้องกับประเภทการค้นหา
4. วันเริ่มต้นขอข้อมูลธุรกรรม	กรณีสำนักงาน ป.ป.ช. ร้องขอตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรม
5. วันสิ้นสุดขอข้อมูลธุรกรรม	กรณีสำนักงาน ป.ป.ช. ร้องขอตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรม

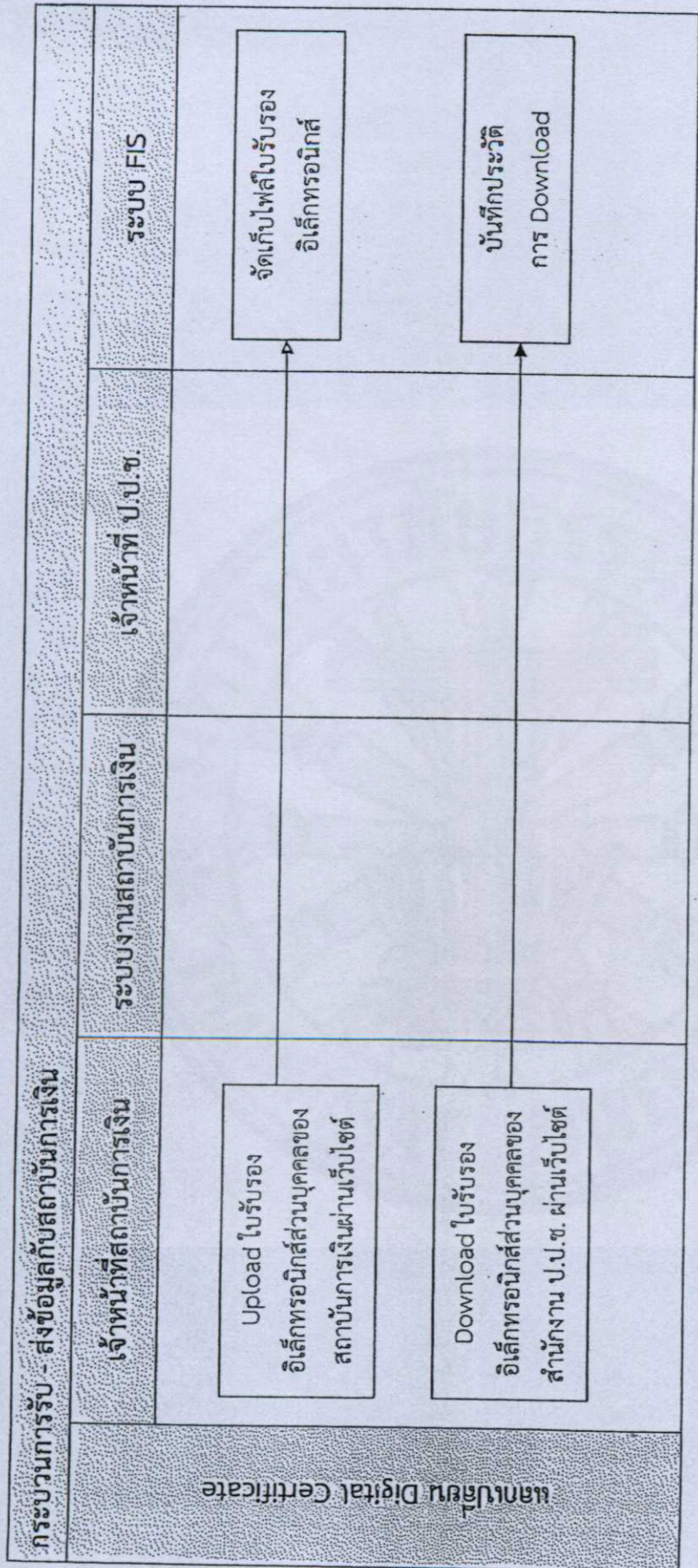
(เอกสารแนบท้ายหมายเลข 2)

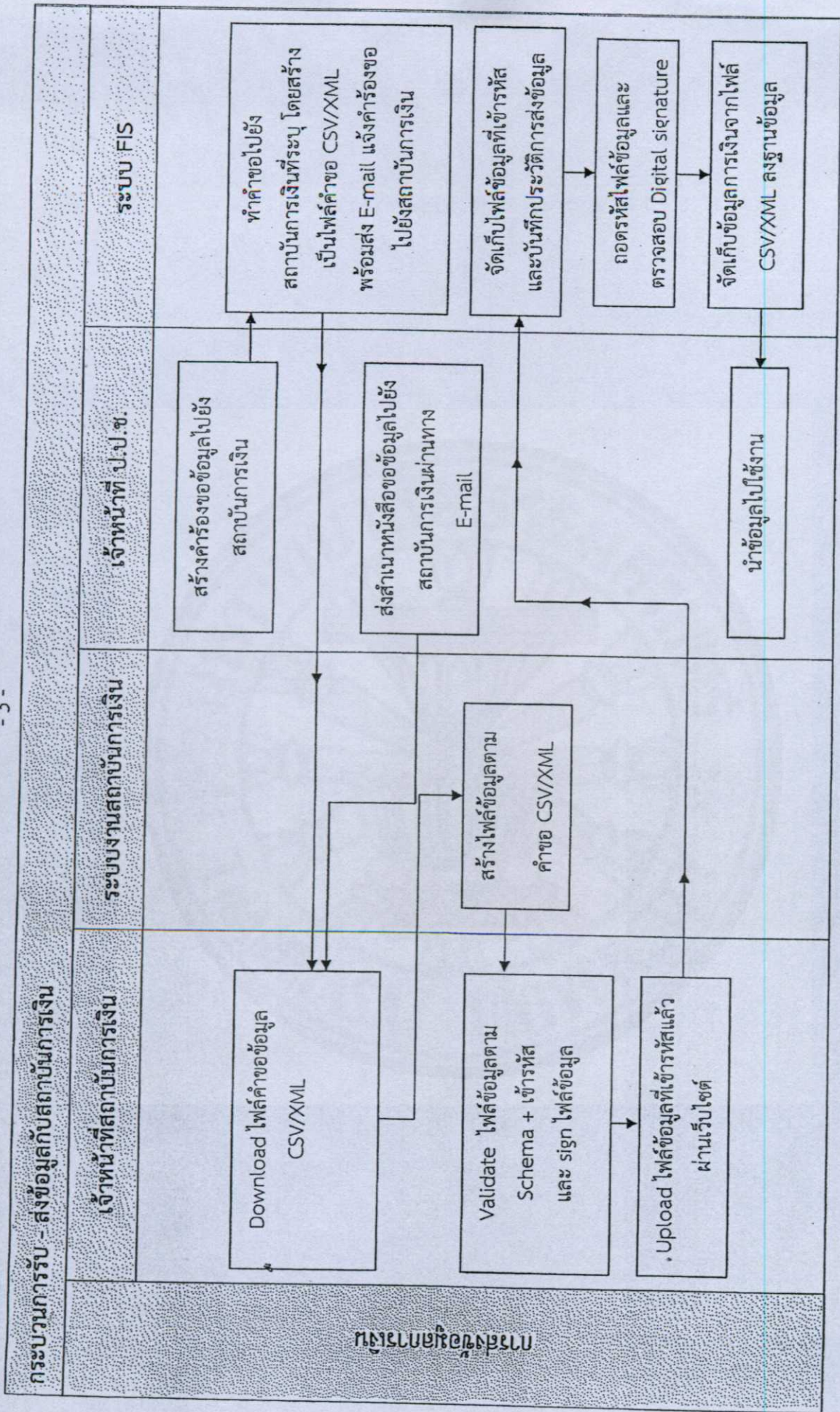
1. เลขที่หนังสือ	เป็นรหัสเลขหนังสือขอตรวจสอบข้อมูล
2. รหัสธนาคาร	รหัสธนาคารตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด
3. สถานะการตรวจสอบ	F = พบ NF = ไม่พบ NH = ไม่มีบริการข้อมูล หรือตัวอักษรอื่นใดเป็นไปตามข้อตกลงระหว่าง สำนักงาน ป.ป.ช. และสถาบันการเงิน
4. วันเวลาที่ตรวจสอบ	วันเวลาที่ธนาคารทำการตรวจสอบ
5. ข้อมูลรายละเอียดบัญชี	กรณีที่สำนักงาน ป.ป.ช. ร้องขอรายละเอียดบัญชี เช่น <ol style="list-style-type: none"> 1. เลขที่บัญชี 2. ชื่อบัญชี 3. รหัสประเภทบัญชี 4. รหัสสาขา 5. ชื่อสาขา 6. จำนวนเงินคงเหลือ 7. ที่อยู่แบบแยกฟิลด์ข้อมูล (เช่น บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน ตำบล อำเภอ จังหวัด รหัสไปรษณีย์) 8. ที่อยู่ตามบัตรสำคัญ 9. ที่อยู่ติดต่อได้ 10. ที่อยู่ทำงาน 11. เบอร์โทรศัพท์ 12. อีเมล 13. วันที่เปิดบัญชี 14. สถานะบัญชี 15. วันที่ปิดบัญชี 16. ข้อมูลผู้ถือบัญชีร่วม 17. เลขบัตรเอทีเอ็ม 18. หมายเหตุ

6. ข้อมูลรายละเอียดการทำธุรกรรม	กรณีที่สำนักงาน ป.ป.ช. ร้องขอรายละเอียดการทำ 233 ธุรกรรม เช่น 1. หมายเลขธุรกรรม 2. วันที่ทำรายการ 3. เวลาทำรายการ 4. ประเภทรายการ 5. เลขบัญชีโอนเงินต้นทาง 6. ชื่อบัญชีโอนเงินต้นทาง 7. รหัสธนาคารต้นทาง 8. เลขบัญชีโอนเงินปลายทาง 9. ชื่อบัญชีโอนเงินปลายทาง 10. รหัสธนาคารปลายทาง 11. ช่องทางทำธุรกรรม 12. จำนวนเงินฝาก 13. จำนวนเงินถอน 14. จำนวนเงินคงเหลือ 15. หมายเลขเช็ค 16. รหัสสาขาที่ทำธุรกรรม 17. รหัสพนักงานผู้บันทึกธุรกรรม 18. รหัสตู้ ATM/ADM 19. รหัสธนาคารเจ้าของตู้ 20. IP Address 21. เบอร์โทรศัพท์ 22. อีเมล 23. หมายเหตุ
7. ข้อมูลรายละเอียดบุคคล	กรณีที่สำนักงาน ป.ป.ช. ร้องขอรายละเอียดข้อมูล บุคคล เช่น 1. เลขที่บัญชีที่เกี่ยวข้อง 2. ชื่อบัญชีที่เกี่ยวข้อง 3. หมายเหตุ

(เอกสารแนบท้ายหมายเลข 3)

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)

วันที่...b... พฤศจิกายน 2558

โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โดยและระหว่าง

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรเสรีณ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." ฝ่ายหนึ่ง กับ
- (2) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) โดย นายสุรศักดิ์ ดุษฎีเมธา ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 1 ซอยราษฎร์บูรณะ 27/1 ถนนราษฎร์บูรณะ แขวงราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร 10140 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ธนาคาร" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติการกิจด้านการไต่สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งภารกิจอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นใด ๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
- (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมาย

ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ("บันทึกข้อตกลง") โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ

"ข้อมูลที่ขอตรวจสอบ"

หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลง

9. เอกสารแนบท้าย

239

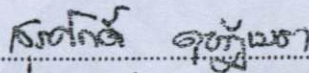
เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใดในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

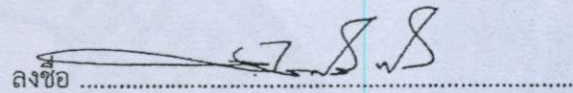
ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

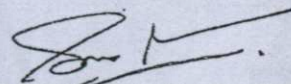
ลงชื่อ

(นายสุรศักดิ์ ดุชฎีเมธา)
ผู้มีอำนาจลงนาม

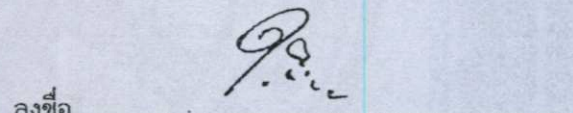
ลงชื่อ

(นายสรเสรีญ พลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

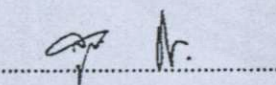
ลงชื่อ

(นายไพศาล วรเศรษฐศิริ)
พยาน

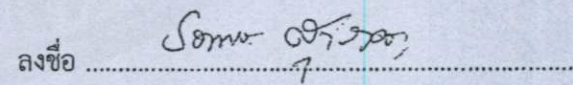
ลงชื่อ

(นายยงยุทธ มะลิทอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ

(นางสุภาพร อิงประสาร)
พยาน

ลงชื่อ

(นางสมพร ครุฑสาคร)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

วันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

241

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่...๖ พฤศจิกายน 2558

โดยและระหว่าง

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรเสริญ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนันทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." ฝ่ายหนึ่ง กับ
- (2) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โดย นายสุชาติ เดชอิทธิรัตน์ ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 35 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ธนาคาร" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติการกิจด้านการไต่สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งภารกิจอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นใดๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
 - (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมาย
- ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ("บันทึกข้อตกลง") โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ
"ข้อมูลที่ขอตรวจสอบ"

หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลง

9. เอกสารแนบท้าย

เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใด
ในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึก
ข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

242

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความใน
บันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้
ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

ลงชื่อ
(นายสุชาติ เดชอิทธิรัตน์)
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ
(นายสรรเสริญ พลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ
(นายวิฑูร กานตอภา)
พยาน

ลงชื่อ
(นายยงยุทธ มะลิตอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ
(นายกิตติ พิทยาภรณ์)
พยาน

ลงชื่อ
(นางสมพร ครุฑสาคร)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)

วันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โดยและระหว่าง

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรเสริญ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." ฝ่ายหนึ่ง กับ
- (2) ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) โดย นายบุญทักษ์ หวังเจริญ ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 3000 ถนนพหลโยธิน แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ธนาคาร" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติภารกิจด้านการไต่สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งภารกิจอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
 - (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติภารกิจด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมาย
- ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ("บันทึกข้อตกลง") โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ

"ข้อมูลที่ต้องการตรวจสอบ"

หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลง

9. เอกสารแนบท้าย

245

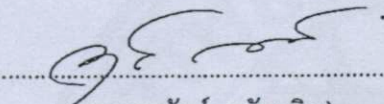
เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใด
ในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึก
ข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความใน
บันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้
ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

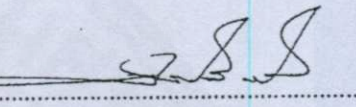
ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

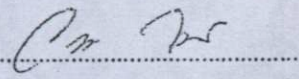
ลงชื่อ

(นายบุญทักษ์ หวังเจริญ)
ผู้มีอำนาจลงนาม

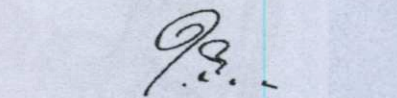
ลงชื่อ

(นายสรเสรี พูลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

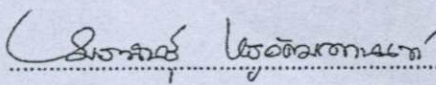
ลงชื่อ

(หม่อมหลวงอูยุทธ์ ไชยันต์)
พยาน

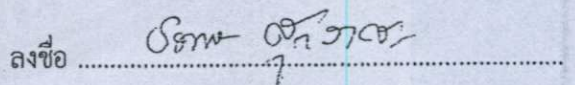
ลงชื่อ

(นายยงยุทธ มะลิทอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ

(นางอมรพันธุ์ หรูวัฒนานนท์)
พยาน

ลงชื่อ

(นางสมพร ครุฑสาคร)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

วันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โดยและระหว่าง

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรเสริญ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." ฝ่ายหนึ่ง กับ
- (2) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) โดย นายพนพล มังกรชัย ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 9 ถนนรัชดาภิเษก เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ธนาคาร" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติการกิจการด้าน การไต่สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งการกิจอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นใดๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
 - (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจการด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้อำนาจตามกฎหมาย
- ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ("บันทึกข้อตกลง") โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ

"ข้อมูลที่ต้องการตรวจสอบ"

หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลงร่วมกัน อาทิ ชื่อ - สกุล เลขประจำตัวประชาชนหรือเลขทะเบียน

9. เอกสารแนบท้าย

248

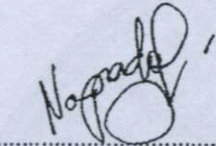
เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใดในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

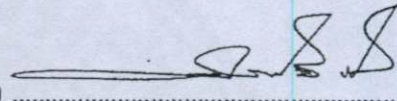
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

ลงชื่อ

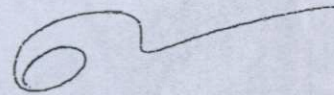
(นายนพดล มังกรชัย)
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ

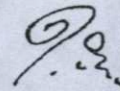
(นายสรเสรีญ พลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ

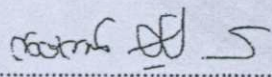
(นางศิริวรรณ ศรีอรุณพันธ์)
พยาน

ลงชื่อ

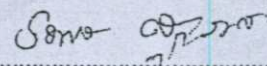
(นายยงยุทธ มะลิตอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ

(นางนัยรัตน์ ปัญจวงษ์โรจน์)
พยาน

ลงชื่อ

(นางสมพร ครุทสาคร)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน)

วันที่ ๖ พฤศจิกายน 2558

โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โดยและระหว่าง

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรเสริญ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." ฝ่ายหนึ่ง กับ
- (2) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) โดย นางสาวพิมพ์รัตน์ ตั้งก่อสกุล ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 191 ถนนสาทรใต้ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ธนาคาร" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติการกิจการด้าน การไต่สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งภารกิจอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
 - (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจการด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้อำนาจตามกฎหมาย
- ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ("บันทึกข้อตกลง") โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ

"ข้อมูลที่ต้องการตรวจสอบ"

หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลงร่วมกัน อาทิ ชื่อ - สกุล เลขประจำตัวประชาชนหรือเลขทะเบียน

9. เอกสารแนบท้าย

251

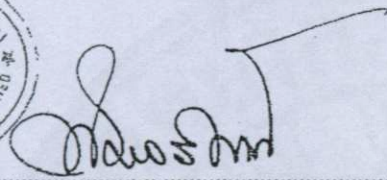
เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใดในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

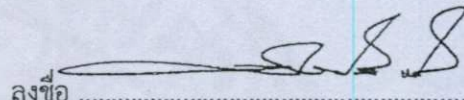
บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

ลงชื่อ

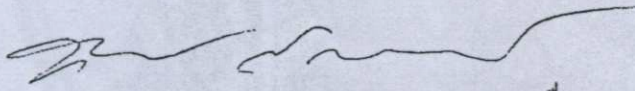
ลงชื่อ

(นางสาวพิมพ์รัตน์ ตั้งก่อสกุล)
ผู้มีอำนาจลงนาม

(นายสรเสรีพล พลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ

ลงชื่อ

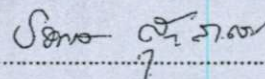
(นางสาวอัมไพวรรณ ลิ้มประภัสสร)
พยาน

(นายยงยุทธ มะลิทอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ

ลงชื่อ

(นางสาวสุรรัตน์ ศรีรักษา)
พยาน

(นางสมพร ทรุทสาคร)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)

วันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน 2558

โดยและระหว่าง

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรเสริญ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." ฝ่ายหนึ่ง กับ
- (2) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) โดย นายแสงชาติ วนิชเวทย์พิบูล และนายทศพร รัตนมาศทิพย์ ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 1222 ถนนพระรามที่ 3 แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ธนาคาร" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติการกิจการด้าน การไต่สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งภารกิจอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
 - (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจการด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมาย
- ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ("บันทึกข้อตกลง") โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ

"ข้อมูลที่ต้องการตรวจสอบ"

หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลง

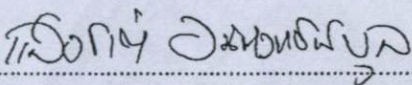
9. เอกสารแนบท้าย

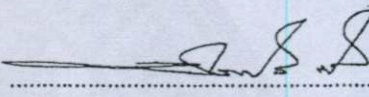
เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใดในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

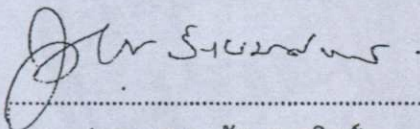
ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)

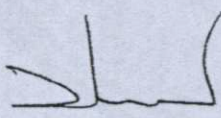
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

ลงชื่อ
(นายแสวงชาติ วนิชเวทย์พิบูล)
ผู้มีอำนาจลงนาม

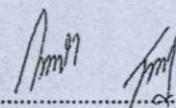
ลงชื่อ
(นายสรเสรีญ พลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

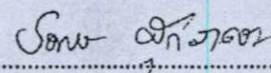
และ

ลงชื่อ
(นายทศพร รัตนมาศทิพย์)
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ
(นายปริญญา พิภโต)
พยาน

ลงชื่อ
(นายยงยุทธ มะลิทอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ
(นางสาวนิตา ยูวทูไธ)
พยาน

ลงชื่อ
(นางสมพร ครุชสาคร)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารออมสิน

วันที่ ๖ พฤศจิกายน 2558

โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โดยและระหว่าง

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรรเสริญ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." ฝ่ายหนึ่ง กับ
- (2) ธนาคารออมสิน โดย นายชาติชาย พยุหนาวีชัย ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 470 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ธนาคาร" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติการกิจด้านการไต่สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งภารกิจอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นใดฯ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
- (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมาย

ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ("บันทึกข้อตกลง") โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ

"ข้อมูลที่ขอตรวจสอบ"

หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลง

9. เอกสารแนบท้าย

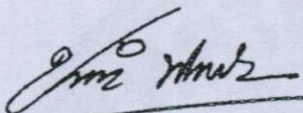
257

เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใดในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

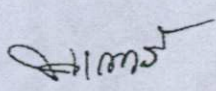
บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ธนาคารออมสิน

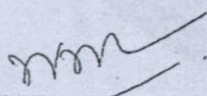
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

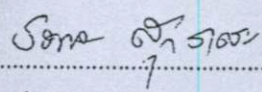
ลงชื่อ
(นายชาติชาย พุฒนาวิชัย)
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ
(นายสรเสรีณ พูลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ
(นายเรนทร์ ปัญญาภิภาม)
พยาน

ลงชื่อ
(นายยงยุทธ มะลิทอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ
(นางสาวพรรณสร ทงบุณมาค)
พยาน

ลงชื่อ
(นางสมพร ครุฑสาคร)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้แบงกิงคอร์ปอเรชัน จำกัด

วันที่ ๕ มกราคม 2559

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่.....มกราคม 2559

โดยและระหว่าง

๗

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรเสริญ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." ฝ่ายหนึ่งกับ
- (2) ธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้แบงกิงคอร์ปอเรชั่น จำกัด โดย นายอัษฎาพร วรรณพฤษ์ ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ อาคารเอชเอสบีซี เลขที่ 968 ถนนพระราม 4 แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ธนาคาร" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติการกิจด้านการไต่สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งภารกิจอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
- (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้อำนาจตามกฎหมาย

ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ("บันทึกข้อตกลง") โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ

"ข้อมูลที่ขอตรวจสอบ"

- หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลง

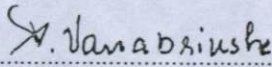
9. เอกสารแนบท้าย

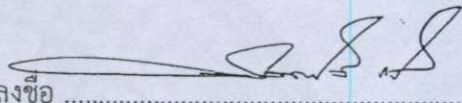
เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใด ²⁶⁰
ในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึก
ข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

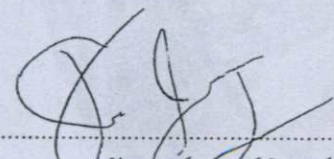
บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความใน
บันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้
ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

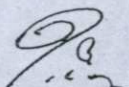
ธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้แบงกิงคอร์ปอเรชัน จำกัด

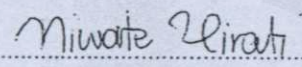
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

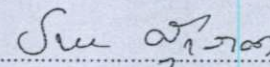
ลงชื่อ
(นายอัษฎพร วรรณพฤกษ์)
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ
(นายสรรเสริญ พลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ
(นายชัยเวทย์ คุณทรัพย์บุลย์)
พยาน

ลงชื่อ
(นายยงยุทธ มะลิตอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ
(นายนิวัฒน์ วีระดี)
พยาน

ลงชื่อ
(นางสมพร คุรุศาสตร์)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารอาคารสงเคราะห์

วันที่ 1 ธันวาคม 2558

โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2558

โดยและระหว่าง

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรเสริญ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." ฝ่ายหนึ่ง กับ
- (2) ธนาคารอาคารสงเคราะห์ โดย นางไลวรรณ ปองเสงี่ยม ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 63 ถนนพระราม 9 เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10310 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ธนาคาร" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติการกิจด้านการไต่สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งภารกิจอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
- (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้อำนาจตามกฎหมาย

ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ("บันทึกข้อตกลง") โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ

"ข้อมูลที่ต้องการตรวจสอบ"

หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลงร่วมกัน อาทิ ชื่อ - สกุล เลขประจำตัวประชาชนหรือเลขทะเบียน

9. เอกสารแนบท้าย

263

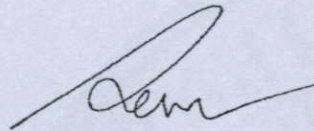
เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใด
ในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึก
ข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความใน
บันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้
ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ธนาคารอาคารสงเคราะห์

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

ลงชื่อ

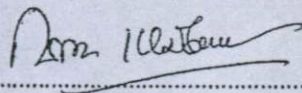
(นางไลวรรณ ปองเสียม)
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ

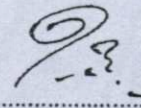
(นายสรริชญ พลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ

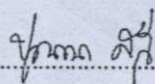
(นางกรรณา เหมือนเตย)
พยาน

ลงชื่อ

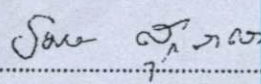
(นายยงยุทธ มะลิทอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ

(นางสาวปณณา สุชี)
พยาน

ลงชื่อ

(นางสมพร ครุฑสาคร)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

วันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน 2558

โดยและระหว่าง

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรเสริญ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." ฝ่ายหนึ่ง กับ
- (2) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย โดย นายเชมทัศน์ สายเชื้อ ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ อาคารเอ็กซิม 1193 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ธนาคาร" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติการกิจการด้าน การไต่สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งการกิจอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นใด ๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
- (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจการด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมาย

ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ("บันทึกข้อตกลง") โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ

"ข้อมูลที่ขอตรวจสอบ"

หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลง

9. เอกสารแนบท้าย

266

เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใดในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

ลงชื่อ
(นายเชมทัศน์ สายเชื้อ)
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ
(นายสรรเสริญ พลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ
(นางสาวปราณี พรสุขสว่าง)
พยาน

ลงชื่อ
(นายยงยุทธ มะลิทอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ
(นางสาวเข็มจรรยา อีร์พงษ์)
พยาน

ลงชื่อ
(นางสมพร ครุฑสาคร)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารทีสโก้ จำกัด (มหาชน)

วันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่...๒ พฤศจิกายน 2558

โดยและระหว่าง

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรรเสริญ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." ฝ่ายหนึ่ง กับ
- (2) ธนาคารทีสโก้ จำกัด (มหาชน) โดย นางอรุณช อภิศักดิ์ศิริกุล ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ อาคารทีสโก้ทาวเวอร์ 48/2 ถนนสาทรเหนือ แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "ธนาคาร" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติการกิจด้านการไต่สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งภารกิจอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นใดฯ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
 - (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมาย
- ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ("บันทึกข้อตกลง") โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ

"ข้อมูลที่ขอตรวจสอบ"

หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลง

9. เอกสารแนบท้าย

269

เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใดในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

TISCO

ธนาคารทีสโก้ จำกัด (มหาชน)
TISCO Bank Public Company Limited

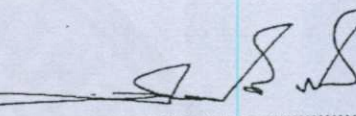
ธนาคารทีสโก้ จำกัด (มหาชน)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

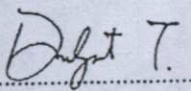
ลงชื่อ

(นางอรุณ อภิศักดีศิริกุล)
ผู้มีอำนาจลงนาม

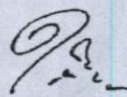
ลงชื่อ

(นายสรรเสริญ พลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

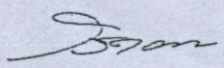
ลงชื่อ

(นางดุจรัตน์ ทวีผล)
พยาน

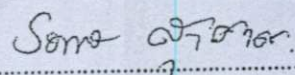
ลงชื่อ

(นายยงยุทธ มะลิทอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ

(นางสาวโสภณัฐ ไชยอ่อนแก้ว)
พยาน

ลงชื่อ

(นางสมพร ครุทสาคร)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารมิซูโฮ จำกัด สาขากรุงเทพฯ

วันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่...๒ พฤศจิกายน 2558

โดยและระหว่าง

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรเสริญ พลเจียก เลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนันทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." ฝ่ายหนึ่ง กับ
- (2) ธนาคารมิซูโฮ จำกัด สาขากรุงเทพฯ โดย นายโอซามุ เอนโตะ ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 48 อาคารทีสโก้ทาวเวอร์ ชั้น 18 ถนนสาทรเหนือ แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ธนาคาร" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติการกิจด้านการไต่สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งการกิจอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
- (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้อำนาจตามกฎหมาย

ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ("บันทึกข้อตกลง") โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ

"ข้อมูลที่ขอตรวจสอบ"

หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลง

9. เอกสารแนบท้าย

272

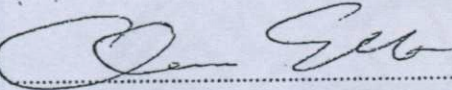
เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใดในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ธนาคารมิซูโฮ จำกัด สาขากรุงเทพฯ

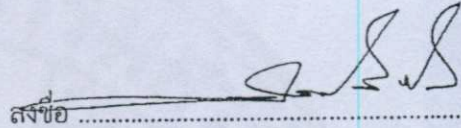
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

ลงชื่อ

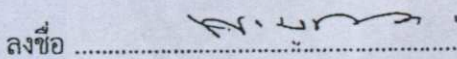
(นายโอซามุ เอนโดะ)
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ

(นายสรเสรี พูลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ

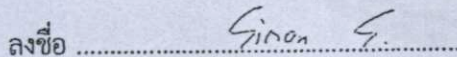
(นายไพบูลย์ บุณนาค)
พยาน

ลงชื่อ

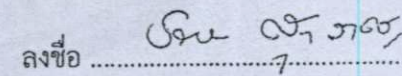
(นายยงยุทธ มะลิตอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ

(นายไชมอน สก๊อต)
พยาน

ลงชื่อ

(นางสมพร ครุฑสาคร)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)

วันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน 2558

โดยและระหว่าง

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรรเสริญ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." ฝ่ายหนึ่ง กับ
- (2) ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โดย นายอภิรักษ์ เกลียวปฏิพันธ์ และนายสุพล กุลศิริ ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 500 อาคารอัมรินทร์ ทาวเวอร์ ชั้น 11 ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ธนาคาร" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติการกิจการด้านการไต่สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งการกิจอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นใดๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
 - (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจการต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้อำนาจตามกฎหมาย
- ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ("บันทึกข้อตกลง") โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ

"ข้อมูลที่ขอตรวจสอบ"

หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลง

9. เอกสารแนบท้าย

275

เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใดในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

ลงชื่อ
(นายอภิรักษ์ เกสียวปฏิทินท์)
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ
(นายสรรเสริญ พลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

และ

ลงชื่อ
(นายสุรพล กุลศิริ)
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ
(นายอภิชาติ จงสงวนประดับ)
พยาน

ลงชื่อ
(นายยงยุทธ มะลิตอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ
()
พยาน

ลงชื่อ
(นางสมพร ครุฑสาคร)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารไอซีบีซี (ไทย) จำกัด (มหาชน)

วันที่...๒... พฤศจิกายน 2558

โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โดยและระหว่าง

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรเสริญ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "สำนักงาน ป.ป.ช." ฝ่ายหนึ่ง กับ
- (2) ธนาคารไอซีบีซี (ไทย) จำกัด (มหาชน) โดย นางศิวีตี สมบูรณ์ธรรม และนางอรพินท์ ศรีสังคม ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ ชั้น 11 - 13 เอ็มโพเรียมทาวเวอร์ เลขที่ 622 ถนนสุขุมวิท แขวง คลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ธนาคาร" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการ ตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และ รับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทาง ระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือ ระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการ ปฏิบัติภารกิจด้านการไต่สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งภารกิจอื่นตาม อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นใดฯ ตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
- (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศ เพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใด ในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ ในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติภารกิจด้านต่างๆ ของ สำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้อำนาจตามกฎหมาย

ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ("บันทึกข้อตกลง") โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ

"ข้อมูลที่ขอตรวจสอบ"

หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการ ตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลง

9. เอกสารแนบท้าย

278

เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใดในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ธนาคารไอซีบีซี (ไทย) จำกัด (มหาชน)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

ลงชื่อ
(นางศศิวัตน์ สมบูรณ์ธรรม)
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ
(นายสรรเสริญ พลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

และ

ลงชื่อ
(นางอรพินท์ ศรีสังคม)
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ
(นางสาววัลยา วีระวรรณ)
พยาน

ลงชื่อ
(นายยงยุทธ มะลิตอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ
(นายนิรันดร์ สิทธิรักษ์)
พยาน

ลงชื่อ
(นางสมพร ครุฑสาคร)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

และ

ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)

วันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โครงการรับ - ส่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้จัดทำขึ้น ณ สำนักงาน ป.ป.ช. (สนามบินน้ำ) เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน 2558

โดยและระหว่าง

- (1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดย นายสรเสริญ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า “สำนักงาน ป.ป.ช.” ฝ่ายหนึ่ง กับ
- (2) ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) โดย นางศศิธร พงศธร ผู้มีอำนาจลงนาม สำนักงานตั้งอยู่ที่ 1 อาคารคิวเฮาส์ ลุมพินี ถนนสาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ธนาคาร” อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

- (ก) สำนักงาน ป.ป.ช. มีความประสงค์ที่จะขอส่งข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชีหรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรับข้อมูลผลการสืบค้นการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติการกิจด้านการไต่สวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งภารกิจอื่นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือดำเนินการอื่นๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าว
 - (ข) ธนาคาร ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในการรับ - ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน (FIS) หรือระบบอื่นใดในลักษณะเดียวกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกัน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานระหว่างองค์กร ลดการใช้กระดาษ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ภายใต้อำนาจตามกฎหมาย
- ทั้งสองฝ่ายจึงมีความประสงค์จะทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน (“บันทึกข้อตกลง”) โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คำจำกัดความ

“ข้อมูลที่ขอตรวจสอบ”

หมายถึง ข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคล หรือข้อมูลอื่นใดที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี หรือข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้แก่ธนาคารเพื่อทำการสืบค้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตกลง

9. เอกสารแนบท้าย

281

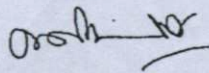
เอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกข้อตกลง และในกรณีที่ข้อความใดในเอกสารแนบท้ายบันทึกข้อตกลงขัดหรือแย้งกับข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้ให้ใช้ข้อความในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้บังคับ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็น 2 (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความในบันทึกข้อตกลงนี้โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญและต่างฝ่ายต่างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)

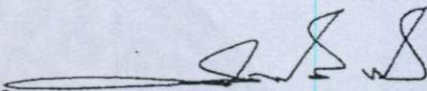
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

ลงชื่อ

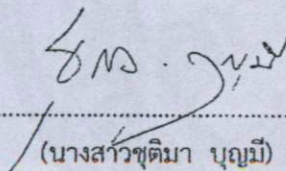
(นางศศิธร พงศธร)
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ

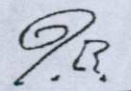
(นายสรสรเสรีญ พลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้มีอำนาจลงนาม

ลงชื่อ

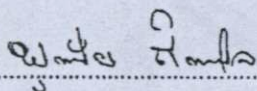
(นางสาวสุดิมา บุญมี)
พยาน

ลงชื่อ

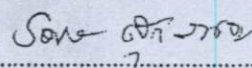
(นายยงยุทธ มะลิทอง)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พยาน

ลงชื่อ

(นายพูนชัย สิทธิธรรมากุล)
พยาน

ลงชื่อ

(นางสมพร ครุฑสาคร)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
พยาน

ภาคผนวก ค.
กฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ.2540

.....
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๐
เป็นปีที่ ๕๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้อมูลข่าวสาร" หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าจะสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งนั้นบันทึกไว้ปรากฏได้

"ข้อมูลข่าวสารของราชการ" หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

"ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล" หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้ นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึก ลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

"คนต่างด้าว" หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีถิ่นที่อยู่ ในประเทศไทย และนิติบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่มีทุนเกินกึ่งหนึ่งเป็นของคนต่างด้าว ใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ ให้ถือว่าใบหุ้นนั้นคนต่างด้าวเป็นผู้ถือ

(๒) สมาคมที่มีสมาชิกเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๓) สมาคมหรือนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของคนต่างด้าว

(๔) นิติบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือนิติบุคคลอื่นใดที่มีผู้จัดการหรือกรรมการเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ถ้าเข้าไปเป็นผู้จัดการหรือกรรมการ สมาชิก หรือมีทุนในนิติบุคคลอื่น ให้ถือว่าผู้จัดการหรือกรรมการ หรือสมาชิก หรือเจ้าของทุนดังกล่าวเป็นคนต่างด้าว

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้นในสังกัดสำนักงานปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการและคณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ และให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ หรือไม่จัดทำข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนตามมาตรา ๑๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าหรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ เว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน

หมวด ๒

ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

มาตรา ๑๔ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้

มาตรา ๑๕ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกัน การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

(๗) กรณีอื่นตามที่กำหนดให้พระราชกฤษฎีกา

คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชา แต่ผู้ขออาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติว่าข้อมูลข่าวสารของราชการจะเปิดเผยต่อบุคคลใดได้หรือไม่ภายใต้เงื่อนไขเช่นใด และสมควรมีวิธีการขามีให้รัฐให้หน่วยงานของรัฐกำหนดวิธีการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตน มีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ

ในกรณีที่มีการคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มิคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ หรือจนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา ๑๔ หรือ มาตรา ๑๕ หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้นโดยยื่นคำ อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้นไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาของ คณะกรรมการ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือศาลก็ได้ จะต้องดำเนินกระบวนการ พิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาและในกรณีที่ว่าจำเป็นจะ พิจารณาลับหลังคู่กรณีหรือคู่ความฝ่ายใดก็ได้

มาตรา ๒๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด แม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายใด ให้ถือว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบหากเป็นการกระทำโดยสุจริตในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบตามมาตรา

๑๖

(๒) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีคำสั่งให้ เปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใด เพื่อประโยชน์อันสำคัญยิ่งกว่าที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ หรือชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรือประโยชน์อื่นของบุคคล และคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในการนี้ จะมีการกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเหมาะสมก็ได้

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมายหากจะพึงมีในกรณีดังกล่าว

หมวด ๓

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้ "บุคคล" หมายความว่า บุคคลธรรมดา ที่มีสัญชาติไทย และบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

มาตรา ๒๒ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่มีให้นำบัญญัติวรรคหนึ่ง (๓) ของมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้

หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่จะกำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งการเปิดเผยประเภทข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการดำเนินการของหน่วยงานดังกล่าว

มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้อง และจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น

(๒) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น

(๓) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา และตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้

- (ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้
- (ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
- (ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ
- (ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล
- (จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล
- (ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล

(๔) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ

(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ และกรณีที่ขอข้อมูลนั้นเป็นกรณีที่น่าจะให้ข้อมูลได้ด้วยความสมัครใจหรือเป็นกรณีที่มีกฎหมายบังคับ

หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณีมีการจัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

มาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้

(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตน เพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

(๒) เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น

(๓) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้วยการวางแผน หรือการสถิติ หรือสำมะโนต่างๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น

(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย โดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด

(๕) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจสอบคุณค่าในการเก็บรักษา

(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม

(๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็น เพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล

(๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว

(๙) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตราหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจสอบหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น และให้นำมาตรา ๔ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้

ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ และบทกำหนดโทษที่ประกอบ
กับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดตามมาตรา
๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๒ บทบัญญัติมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มีให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของ
ราชการที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

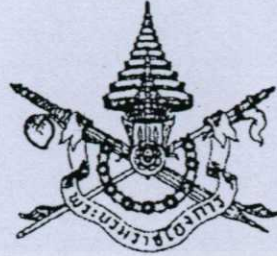
ให้หน่วยงานของรัฐจัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้
เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการจะได้กำหนด

มาตรา ๔๓ ให้ระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๑๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ระเบียบที่
คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๖ จะได้กำหนดเป็นอย่างอื่น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ในระบอบประชาธิปไตย การให้ประชาชน
มีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่

ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ประกอบกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ระบบคอมพิวเตอร์” หมายความว่า อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมการทำงาน เข้าด้วยกัน โดยได้มีการกำหนดคำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด และแนวทางปฏิบัติงานให้อุปกรณ์ หรือชุดอุปกรณ์ทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลโดยอัตโนมัติ

“ข้อมูลคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูล ข้อความ คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ในสภาพที่ระบบคอมพิวเตอร์อาจประมวลผลได้ และให้หมายความรวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

“ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งแสดงถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง ปลายทาง เส้นทาง เวลา วันที่ ปริมาณ ระยะเวลา ชนิดของบริการ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์นั้น

“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า

(๑) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเอง หรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

(๒) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

“ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการไม่ว่าต้องเสียค่าใช้บริการหรือไม่ก็ตาม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

มาตรา ๕ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖ ผู้ใดล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ ถ้านำมาตรการดังกล่าวไปเปิดเผยโดยมิชอบในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนไทย และรัฐบาลแห่งประเทศที่ความผิดได้เกิดขึ้นหรือผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ หรือ

(๒) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนต่างด้าว และรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหายและผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ

จะต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร

หมวด ๒

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดและหาตัวผู้กระทำความผิด

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสาร ข้อมูล หรือหลักฐานอื่นใดที่อยู่ในรูปแบบที่สามารถเข้าใจได้

(๒) เรียกข้อมูลจากรายการทางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์หรือจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) สั่งให้ผู้ให้บริการส่งมอบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการที่ต้องเก็บตามมาตรา ๒๖ หรือที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของผู้ให้บริการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๔) ทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจากรายการทางคอมพิวเตอร์ จากระบบคอมพิวเตอร์ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ระบบคอมพิวเตอร์นั้นยังมีได้อยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) สั่งให้บุคคลซึ่งครอบครองหรือควบคุมข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ ส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๖) ตรวจสอบหรือเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจากรายการทางคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด อันเป็นหลักฐานหรืออาจใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเพื่อสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดและสั่งให้บุคคลนั้นส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจากรายการทางคอมพิวเตอร์ ที่เกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็นให้ด้วยก็ได้

(๓) ถอดรหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด หรือสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ทำการถอดรหัสลับ หรือให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการถอดรหัสลับดังกล่าว

(๔) ยึดหรืออายัดระบบคอมพิวเตอร์เท่าที่จำเป็นเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทราบรายละเอียดแห่งความผิดและผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำร้อง ทั้งนี้ คำร้องต้องระบุเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลใดกระทำหรือกำลังจะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เหตุที่ต้องใช้อำนาจ ลักษณะของการกระทำความผิด รายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิดและผู้กระทำความผิด เท่าที่สามารถจะระบุได้ ประกอบคำร้องด้วยในการพิจารณาคำร้องให้ศาลพิจารณาคำร้องดังกล่าวโดยเร็ว

เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตแล้ว ก่อนดำเนินการตามคำสั่งของศาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาบันทึกลงเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้ต้องใช้อำนาจตามมาตรา ๑๔ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐาน แต่ถ้าไม่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองเครื่องคอมพิวเตอร์อยู่ ณ ที่นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบสำเนาบันทึกลงให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการดำเนินการตามมาตรา ๑๔ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ส่งสำเนาบันทึกรายละเอียดการดำเนินการและเหตุผลแห่งการดำเนินการให้ศาลที่มีเขตอำนาจภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาลงมือดำเนินการ เพื่อเป็นหลักฐาน

การทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา ๑๔ (๔) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจการของเจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นเกินความจำเป็น

การยึดหรืออายัดตามมาตรา ๑๔ (๘) นอกจากจะต้องส่งมอบสำเนาหนังสือแสดงการยึดหรืออายัดมอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐานแล้วพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งยึดหรืออายัดไว้เกินสามสิบวันมิได้ ในกรณีจำเป็นที่ต้องยึดหรืออายัดไว้นานกว่านั้น ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอยกเวลายึดหรืออายัดได้ แต่ศาลจะอนุญาตให้ขยายเวลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันได้อีกไม่เกินหกสิบวัน เมื่อหมดความจำเป็นที่จะยึดหรืออายัดหรือครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องส่งคืนระบบคอมพิวเตอร์ที่ยึดหรืออายัดโดยพลัน

หนังสือแสดงการยึดหรืออายัดตามวรรคห้าให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในภาคสอง ลักษณะ ๑ หรือลักษณะ ๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือที่มีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีอาจยื่นคำร้องพร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อศาลที่มีเขตอำนาจขอให้มีการสั่งระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการระงับการทำให้แพร่หลายนั้นเอง หรือสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นก็ได้

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่า ข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดมีชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์รวมอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่อาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้มีการสั่งห้ามจำหน่ายหรือเผยแพร่ หรือสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นระงับการใช้ ทำลาย หรือแก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขในการใช้ มีไว้ในครอบครอง หรือเผยแพร่ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ดังกล่าวก็ได้

ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ตามวรรคหนึ่งหมายถึงชุดคำสั่งที่มีผลทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือชุดคำสั่งอื่นเกิดความเสียหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม ขัดข้อง หรือปฏิบัติงานไม่ตรงตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือโดยประการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นชุดคำสั่งที่มุ่งหมายในการป้องกันหรือแก้ไขชุดคำสั่งดังกล่าวข้างต้น ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ให้แก่บุคคลใด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการกระทำเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งหรือที่ได้รับอนุญาตจากศาล

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดฝ่าฝืนวรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นาย วรทัตภพ ปริยานนท์
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 27 พฤศจิกายน 2527
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยพนักงานไต่สวนปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช. ปีการศึกษา 2550
วุฒิการศึกษา	นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกาศนียบัตรวิชาว่าความ รุ่นที่ 36 สภานายความ เนติบัณฑิตไทย สมัย 65 สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
ผลงานทางวิชาการ	วิทยานิพนธ์ เรื่อง อำนาจแสวงหาพยานหลักฐานของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินคดีทุจริต : ศึกษา อำนาจการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล 2554 ถึง 2558
ประสบการณ์ทำงาน	นิติกร สำนักเลขานุการกรม กรมวิชาการเกษตร 2558 ถึง ปัจจุบัน ผู้ช่วยพนักงานไต่สวนปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสมุทรปราการ